Seminarium [illegible]
[illegible]
Dział V [illegible] 1483

KATALOG

DOJATAK

Miastu

Przemysłowi

pracę niniejszą poświęcam.

JAN SMOŁKA

KATALOG

ARCHIWUM AKTÓW DAWNYCH MIASTA PRZEMYŚLA.

Wydz. Bibl. Prawnicza
1806097318

Seminarium Historyczne Prawa
Un w. Jag.
Dział V Nr. 1483

PRZEMYŚL 1927.
NAKŁADEM GMINY MIASTA PRZEMYŚLA.

ODBITO CZCIONKAMI DRUKARNI JANA ŁAZORA W PRZEMYŚLU.

Poraz pierwszy, o ile mi wiadomo, porządkował archiwum miejskie w latach 1874—1877 Mieczysław Błażowski. Stało się to z inicjatywy ówczesnego burmistrza, dra Walerego Waygarta, na którego wniosek Rada Miejska dnia 26 kwietnia 1874 r. uchwaliła uporządkować archiwum, a przeprowadzenie tej pracy poruczyć Błażowskiemu. Uchwała ta była bardzo na czasie, ponieważ archiwum było rozdzielone. Część ksiąg znajdowała się w przemyskim sądzie obwodowym, część w archiwum miejskiem. Ta ostatnia tworzyła kupę grubo pyłem pokrytych śmieci i była bez żadnej opieki. Błażowski połączył obie części i zabrał się do pracy, którą w ciągu niespełna trzech lat wykończył, poczem napisał bardzo obszerny katalog. Tą pracą uratował archiwum od zniszczenia, a nauce i miastu ogromnie się przysłużył.

Ale Błażowski ograniczył swoją pracę tylko do systematyki, o zabezpieczenie archiwum na przyszłość się nie troszczył. Podzielił zbiory na działy, księgi nieoprawne powiązał sznurkami, luźne akta owinął w gruby papier i poukładał na półkach szaf. W takim stanie archiwum nie było dla badaczy dostępne, ponieważ odwiązywanie sznurków i odwijanie papierów pociągało za sobą niszczenie zbiorów. Nieoprawne księgi miały pozawijane rogi, które przy nieostrożnem użyciu rękopisu odpadały, akta luźne były pomięte, zabłocone, podarte, niejednokrotnie zbutwiałe. Butwienie było naturalną konsekwencją nieodpowiedniej konserwacji. Brak było przypływu powietrza do rękopisów, które dziesiątkami lat leżały nieruszane. Korzystanie z archiwum w takich warunkach było rzeczą trudną, nawet niemożliwą, mimo istnienia katalogu. To też bezużytecznie leżały sobie te zbiory w dwóch ciemnych izdebkach.

Następni archiwarjusze niczego w archiwum nie zmienili i tak wszystko leżało, jak Błażowski zostawił, z tą chyba różnicą, że nie wszystko, co Błażowski zostawił, dotrwało do naszych czasów. Zagubiono niestety kilka aktów, zginęła najstarsza i dość zagadkowa pieczęć miejska[1]). Najpilniejszym archiwarjuszem okazał się prof. Kazimierz Górski, który w czasie swego urzędowania porównał zawartość archiwum z katalogiem Błażowskiego i znalezione braki w tym katalogu zaznaczył, dbał o powiększenie archiwum i o jego utrzymanie w porządku. Nie wspomina jednak Górski o owej pieczęci, widocznie za jego czasów jeszcze w archiwum była i dopiero później zginęła.

W r. 1917 zaszła w dziejach archiwum zmiana. Oto gmina na podstawie umowy przekazała opiekę nad swem archiwum Towarzystwu Przyjaciół Nauk w Przemyślu[2]), które zamianowało archiwarjuszem dr. Marję Polaczkównę. Kiedy zaś P. Polaczkówna w r. 1920 wyjechała z Przemyśla, Towarzystwo powierzyło kierownictwo archiwum podpisanemu. Objąwszy zarząd tegoż, powziąłem myśl uprzystępnienia zbiorów przez wydanie drukowanago katalogu. Myślałem o wydrukowaniu katalogu Błażowskiego, kiedy jednak bliżej przypatrzyłem się zbiorom, przekonałem się, że tu należy na nowo podjąć pracę od podstaw niemal. Należało przedewszystkiem zbiory doprowadzić do stanu używalności, następnie na nowo je segregować, luźne dokumenty wyczyścić, wyprasować, bo wiele z nich było podartych na kawałki. I katalog Błażowskiego w tej redakcji nie nadawał się do druku. Wobec takiego stanu rzeczy musiałem się zabrać do gruntownej roboty na podstawie zgóry ułożonego planu.

Przystępując do ponownego porządkowania archiwum, miałem do wyboru dwie drogi. Mogłem za podstawę mego przedsięwzięcia wziąć katalog Błażowskiego i jego pracę wogóle, albo też niezależnie od Błażowskiego przeprowadzać swoją robotę. Zdecydowałem się na pierwszą ewentualność, ponieważ przekonałem się, że Błażowski bardzo sumiennie i ze znajomością rzeczy pracę swą przeprowadził. Ta okoliczność upraszczała moją pracę, bo mnie po-

[1]) Zob. Katalog, str. 6, Nr. 10.

[2]) Rocznik Przemyski T. III. Sprawozd. Dyrekcji T. P. N., str. 4.

została do przeprowadzenia ściślejsza klasyfikacja ksiąg i całego wogóle materjału rękopiśmiennego, którą starałem się uczynić więcej przejrzystą, niż to ma miejsce w jego katalogu. Pousuwałem więc różne dodatki i uzupełnienia, wcielając ich zawartość do odpowiednich działów[1]). Przeprowadziłem także pewne zmiany w ugrupowaniu materjałów. Tak np. luźne akta papierowe, odnoszące się do cechów, umieszczone u Błażowskiego w dziale dokumentów papierowych, wcieliłem do ksiąg cechowych i umieściłem razem w jednym dziale, zatytułowanym: „Księgi cechowe". W ten sposób księgi cechowe stanowią przejście od właściwych ksiąg do dokumentów papierowych, które oprawiłem. Nie odpowiada to wprawdzie w zupełności zasadzie archiwistycznego grupowania materjałów źródłowych, ale za to katalog zyskuje bardzo na przejrzystości. Dział cechowy powiększyłem nabytkami, pozyskawszy ostatecznie dla archiwum miejskiego te materjały, które miały jeszcze korporacje cechowe w swych skrzynkach[2]).

Jak już wspomniałem, stan archiwum był taki, że korzystanie z niego mimo istnienia katalogu Błażowskiego było rzeczą niemożliwą bez szkody dla zbiorów. Znaczna część ksiąg była bez oprawy, pomięta, zbrudzona, a nawet podarta. Trzeba je było oprawić. Miałem zamiar oprawić te księgi w sposób, odpowiadający dzisiejszym wymogom konserwacji, lecz okazało się to rzeczą niemożliwą do przeprowadzenia z dwóch powodów. Po pierwsze, rozpocząłem pracę w czasie jak najbardziej krytycznym dla miasta pod względem materjalnym, po drugie, nie było i nie ma do tej pory w Przemyślu odpowiedniego introligatora. Byłem bardzo uradowany, gdy z Magistratu otrzymałem skromną dotację w kwocie 600 zł. rocznie, które prawie wystarczyły na środki konserwacyjne i na oprawę. Za tę dotację otrzymały księgi zwykłą tekturową, w pół-płótno oprawę, w której mogą przetrwać bardzo długi czas, o ile archiwum będzie się cieszyło należytą opieką. Zanim księgę oddałem do intro-

---

[1]) Usunąłem zatem dział, zwany: „Sobiesciana", utworzony przez któregoś z moich poprzedników. Te Sobiesciana zawierały dokumenty różnej treści z podpisem Jana III. Nie wiem, w jakim celu taki dział utworzono, przypuszczam, że zrobiono to w 200-letnią rocznicę odsieczy wiedeńskiej.

[2]) Skrzynki znajdują się w muzeum T. P. N. w Przemyślu.

ligatora, sam przeprowadziłem jej odczyszczenie, sam ją podlepiłem, o ile była podartą, bojąc się powierzać takiej delikatnej roboty robotnikowi, nie mającemu żadnego zrozumienia dla tych zabytków.

Luźne akta były w jeszcze gorszym stanie. Część ich tak była oblepiona błotem, jakby je kto rozmyślnie tą kąpielą uraczył. Odczyszczenie przeprowadziłem także własnoręcznie. Niektóre akta znowu tak były zbutwiałe, że najmniejsze ich poruszenie powodowało odpadanie zbutwiałych części. Te podlepiłem przeźroczystą kalką, przez którą tekst jest zupełnie widoczny. Ta praca sprawiła, że porządkowanie archiwum trwało tak długo. Obliczałem je najwyżej na trzy lata, a tymczasem trwało przeszło sześć, mimo że poświęcałem jej każdą chwilę, wolną od zajęć zawodowych, święta, a nawet dwoje wakacyj przepędziłem w tym zakurzonym lokalu, pracując nieraz po 12 godzin dziennie.

Niniejszy katalog rozpada się na dwie części: *I. Dyplomy pergaminowe* i *II. Rękopisy*. Część I. była już przed sześciu laty ogłoszona drukiem[1]), ale na życzenie Pana burmistrza Kostrzewskiego przedrukowałem ją obecnie po przeprowadzeniu dokładnej rewizji i usunięciu omyłek, które się były wówczas podczas druku zakradły. Część II. ukazuje się poraz pierwszy. Część ta jest daleko obszerniejsza od pierwszej, zaczynają ją księgi ławnicze, najstarsze zabytki rękopiśmienne przemyskiego archiwum. Większość ksiąg posiada oprawę współczesną, artystycznie wykonaną, świadczącą chlubnie o rozwoju introligatorstwa w Przemyślu. Część ksiąg oprawiono i spaginowano pod koniec XVIII (a może nawet z pocz. XIX) wieku. Zrobiono to, zdaje się, na życzenie władz austrjackich, przyczem sporządzono dużo indeksów (indices), z których zaledwie kilka ocalało[2]). Oprawę uskuteczniono jednakże bardzo niedbale. Były nawet wypadki, że księgi ławnicze łączono z radzieckiemi w jedną księgę. W takim wypadku uważałem za stosowne rozdzielić te księgi, a uczyniłem to tem śmielej, że i ta stosunkowo świeżej daty oprawa tekturowa uległa zniszczeniu. W wypadkach jednakże takich, gdzie oprawa była dobra, a rozłączenie mogłoby

[1]) Katalog starożytnego archiwum miejskiego i Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Przemyślu. I. Dyplomy pergaminowe. Przemyśl, 1921.

[2]) Zob. Katalog, str. 60, Nr. 198—201.

zaszkodzić księgom, zostawiłem je tak, jak były zeszyte, ale w katalogu odnośnikami wskazałem na te zbłąkane cząstki poszczególnych ksiąg [1]). Księgi spisałem w porządku chronologicznym, umieszczając po prawej stronie numer, który odtąd dana księga będzie nosiła. Pod datą umieściłem w cudzysłowie tytuł księgi, o ile taki istnieje, a pod tytułem krótki opis, wyjaśniający, jakie rozmiary ma księga, ewentualnie, jakie ma znamiona. Czasem na okładce księgi znajdują się notatki. Ponieważ te notatki wskutek pogięcia okładek wykruszają się, uważałem za wskazane przedrukowanie tychże pod opisem księgi, zwłaszcza, że są to notatki intesujące, bo odnoszą się do dziejów miasta.

Rozdział p. t.: *„Księgi cechowe"* obejmuje nie tylko właściwe księgi, lecz także luźne akta, które oprawiłem w księgi. W katalogu uwidoczniłem różnicę, zachodzącą między temi księgami. Księgi właściwe mają opisy, oprawne fascykuły ich nie posiadają, ale za to podałem tam treść każdego aktu z osobna w tym porządku, jak one po sobie następują. Tę samą zasadę zastosowałem do aktów, zgrupowanych w dziale, zatytułowanym: *„Dokumenty papierowe"*, rozdział VIII A i B, które tworzą również oprawne fascykuły. Przez oprawę zostały te wszystkie dokumenty unieruchomione i dlatego dla łatwiejszej orjentacji i kwerendy spaginowałem je. Postąpiłem tak z tą częścią materjału źródłowego dla dwu przyczyn. Po pierwsze dlatego, że w dziale tym, przedstawiającym dużą wartość, stwierdziłem brak niektórych dokumentów, które z archiwum wyniesiono. Chciałem przez to na przyszłość uniemożliwić wynoszenie z archiwum poszczególnych dokumentów i dekompletowanie zbiorów. Drugą przyczyną była dążność do umiejscowienia tych dokumentów w tych działach i rozdziałach, które uwidoczniłem w katalogu. Przez takie unieruchomienie aktu korzystanie z archiwum przy pomocy drukowanego katalogu, dostępnego dla wszystkich badaczy, będzie bardzo ułatwione.

Pewną trudność miałem z chronologicznem zestawieniem luźnych dokumentów. Zasadniczo dążyłem do tego, aby chronologja lat, miesięcy i dni była uwzględniona. Niestety udało mi się to odnośnie do chronologji rocznej, natomiast chronologja miesięcy i dni szwankuje. Pochodzi to stąd, że

[1]) N. p. str. 41, 43, 46, 47, 48, 50, 51, 53, 61, 64, 66, 68.

wiele aktów było złączonych ze sobą silnym klejem, którego nie można było inaczej usunąć, jak przez moczenie dokumentów we wodzie, czego znowu czynić nie chciałem. Pozostawiłem je tak, jak były złączone, jedynie tam, gdzie chodziło o chronologję roczną, a więc i o przejrzystość katalogu, nie wachałem się użyć miednicy i wody. Z tego powodu czytelnik znajduje w katalogu pewien chaos i nieporządek, które rażą.

Wobec tego, że przez oprawę unieruchomiłem dokumenty, uważałem za stosowne zapoznać korzystających z katalogu z ich treścią, celem ułatwienia korzystania z tej części zbiorów. Oczywiście o podawaniu dokładnej treści i opisie dokumentów nie mogło być mowy, gdyż musiałem się liczyć z rozmiarami katalogu, którego koszta druku i tak przekroczyły przeznaczoną mi przez Radę Miejską sumę. Podawałem króciutką treść, któraby czytającemu pozwoliła się zorjentować, czego po danym akcie spodziewać się może. Dla uzyskania jak największej dokładności i przejrzystości podawanego wyciągu posługiwałem się tekstem dokumentu, polskim lub łacińskim, zależnie od tego, w jakim języku dokument był zredagowany. Z powyżej podanej przyczyny nie określam wcale rodzaju aktu, a więc czy to jest oryginał, kopja, czy też ekstrakt, czy jest opatrzony pieczęcią, czy nie, mimo że dla oceny wartości źródła nie są to rzeczy obojętne. Mnie chodziło jedynie o to, aby badacz wiedział, że akt dany istnieje w archiwum.

Rozdział VIII C obejmuje 207 fascykułów. W tej wielkiej masie aktów reprezentowane są wszystkie rodzaje, jakie z kancelarji miejskiej, sądowej i wójtowskiej wyjść mogły. Treść ich najróżnorodniejsza, ale zawsze odnosi się do prywatnego życia Przemyślan. Dla dziejów kultury i obyczajów, a nawet życia gospodarczego miasta, stanowią one bardzo bogaty materjał, z którego do tej pory nikt nie korzystał. Wprawdzie podobnego materjału znajduje się dużo w księgach ławniczych i radzieckich, ale te, jak z katalogu widać, mocno są zdekompletowane, zwłaszcza dla wieku XVII i XVIII. Wobec tego luźne akta są materjałem wcale cennym, niejednokrotnie jedynym. Poświęciłem im też baczną uwagę. Dla każdego fascykułu kazałem sporządzić twardą, tekturową teczkę, która znowu, o ile fascykuł jest grubszy, mieści się w tekturowym futerale. W ten sposób są one zupeł-

nie zabezpieczone przed pyłem, a nie pozbawione przypływu powietrza, jak dotychczas było. Oczywiście w każdej tece akta poukładane są chronologicznie.

Rozdział IX obejmują listy niemieckie, pisane w drugiej połowie XVI wieku. Są to w Przemyślu ostatnie ślady niemczyzny, która z początkiem XVII w. zupełnie znika. Niestety pisane są niedbale i wskutek tego są trudno czytelne. Treścią tych listów są interesa handlowe, prowadzone z Gdańskiem przez kupców przemyskich.

Następna grupa aktów, zebrana w rozdziale X. p. t. „*Varia*", nie dotyczy już wcale dziejów Przemyśla. Znalazły się one wszystkie w naszem archiwum przypadkowo. Tak n. p. listy pisane do niejakiego *Lerue'go* dostały się do archiwum dlatego, że ten pan po służbie w różnych dworach w okolicy Przemyśla, następnie u wojewody kijowskiego, Potockiego, znalazł się w końcu na stanowisku pisarza miejskiego w Przemyślu i na tej posadzie umarł. Być może, że przez niego dostały się do archiwum „*Rachunki Michalskiego*", który i z Leruem i z wojewodą pozostawał w stosunkach, i rachunki samego wojewody. Nie wiadomo natomiast, w jaki sposób znalazły się w archiwum „*Prywatne rachunki gospodarskie*" i „*Akta dotyczące ludwisarskiej rodziny Komarzyńskich*". Listy Lerue'go są dość cennym materjałem źródłowym, rzucającym pewne światło na życie gospodarcze i obyczajowe szlachty w okolicach Przemyśla tuż przed i po I. rozbiorze Polski. Podobną wartość mają rachunki Michalskiego, Potockiego i Prywatne rachunki gospodarskie.

Na końcu katalogu, jako osobny rękopis, umieściłem katalog Błażowskiego, który niejednokrotnie jest już źródłem z drugiej ręki, ponieważ w archiwum nie ma już kilku aktów, które on miał w ręku i dokładnie w swym katalogu opisał. Z tego powodu ma jego katalog nieprzemijającą wartość.

Oddając niniejszy katalog na pożytek nauki i miastu Przemyślowi, zwracam się do Świetnej Rady Miejskiej z gorącą prośbą, aby raczyła zaopiekować się archiwum gorliwiej, niż to dotychczas miało miejsce. Pomieszczenie zbiorów jest straszne i dla całości zbiorów wprost niebezpieczne, i musi być w jak najkrótszym czasie zmienione na lepsze, o ile moja sześcioletnia przeszło praca nie ma iść na marne. Tylko przywiązanie do tych pomników naszej przeszłości umożliwiło mi tak długie przetrwanie w tych brudnych i słabo

oświetlonych izdebkach, nie bez uszczerbku dla zdrowia, a przedewszystkiem oczu. Miasto Przemyśl powinno i musi się zdobyć na inny, bardziej celowi odpowiadający lokal i sądzę, że żaden koszt nie jest za wielki, jeśli chodzi o zabezpieczenie i przyzwoite ulokowanie tych zbiorów, które cudem przetrwały wszystkie zamieszki dziejowe. Nie przetrwały wprawdzie w całości, ale mimo strat stanowią bardzo cenny materjał źródłowy do historji miasta, a nawet ogólnopolskiej. Bardzo cenne są księgi ławnicze, zwłaszcza te z XV i XVI stulecia, to też najstarszą, zaczynającą się z r. 1402 wspólnie z P. Zofją Tymińską przygotowaliśmy do druku. Chodzi teraz tylko o fundusze. Spodziewam się, że się znajdą, jak znalazły się na druk niniejszego katalogu.

Że niniejszy katalog ukazuje się w druku, jest zasługą obecnego burmistrza, JWPana Józefa Kostrzewskiego, który bardzo się interesował archiwum i co mógł, na jego potrzeby dawał. Dzięki Jego poparciu mogłem swobodnie w archiwum pracować, za co na tem miejscu serdeczne dzięki Mu składam. Wdzięczność również należy się członkom Komisji budżetowej Magistratu, którzy potrzebną na druk kwotę wstawili do budżetu miejskiego na rok 1927 i Świetnej Radzie Miejskiej, która z całą gotowością pozycję tę usankcjonowała.

W końcu niech mi będzie wolno podziękować JWPanom, drowi Janowi Okołotowi i Juljanowi Szpytkowskiemu, profesorom Państwowego Gimnazjum II. im. Prof. Morawskiego w Przemyślu, za pomoc w odczytaniu dokumentów, spisanych w języku ruskim i rosyjskim, tudzież JWPani Zofji Tymińskiej za pomoc, udzieloną mi przy kontroli rękopisu.

W Przemyślu, w sierpniu 1927 r.

J. S.

I.

DYPLOMY PERGAMINOWE.

1356, bez daty dnia, Praga. 1.

Karol IV, cesarz rzymski, król czeski, bierze w opiekę Szymona Tobjasza, przełożonego Dominikanów i swego tajnego radcę, wraz ze służbą przeciw wszelkim możliwym krzywdom, jakieby go ze strony cesarskich poddanych spotkać mogły.

Szer. 293, marg. lewy obcięty przez całą szerokość dok., wys. 425 mm. obydwa rogi prawe oddarte.

Pieczęci brak.

D. znajdował się na ks. Nr. 139 jako okładka; tam znalazł go Mieczysław Błażowski, porządkując Arch. miejskie w latach 1874—1877.

D. ten jest kopją, sporządzoną z oryginału w XV w. przez notarjusza Dawida, syna Mikołaja z Ołomuńca, na żądanie Bogusza, superjora zakonu. We wstępie opisał kopista dokładnie szczerozłotą (de puro auro) pieczęć, jaka przy oryginale wisiała. Na jednej stronie pieczęci była postać z koroną cesarską na głowie, trzymająca w prawej ręce berło, w lewej jabłko. Nad nią wznosił się orzeł z koroną królewską na głowie. Na drugiej stronie była wieża z dwoma mniejszemi po bokach, a w otoku napis: „Roma caput mundi regit orbis frena rotundi".

1406, 19 maja, Przemyśl. 2.

Klemens Piotr, zwany „szewc", Wawrzyniec Krebis (Crebis) i Franczko Rzeźnik, rajcy miasta Przemyśla oświadczają, że zamienili z szewcami przemyskimi miejsce w rynku położone na inne, na którem mogą wystawiać swe szewskie stragany.

Szer. 330, marginesy 40, wys. 225, zakł. 64 mm.

Pieczęci brak; pozostał jedwabny sznurek zielono-amarantowego koloru. Że pieczęć była miejska, dowiadujemy się z rewizji cechów, dokonanej 3. V. 1761, w której dokument ten figuruje jako przywilej mały, pergaminowy z pieczęcią miejską.

D. uszkodzony.

Druk.: AGZ. t. VI. Nr. VIII. str. 12—13.

1418, 1 lipca, Przemyśl. 3.

O. Mikołaj, z zakonu kaznodziejskiego we Lwowie, zeznaje w imieniu swojem, swej matki Jadwigi i siostry Halszki, że sprzedał swój ogród, położony w sąsiedztwie ogrodów ś. p. Konrada i Kliszka (Clisconis), Janowi, kucharzowi przemyskiego biskupa Macieja (zwanego „Janina"), który (t. j. biskup) znowu darował go Markowi, sekretarzowi miejskiemu.

Szer. 230, marg. lewy 18, prawy 15, wys. 144 mm.

Pieczęci brak.

Po lewej stronie znak notarjalny notarjusza Macieja, który to wszystko spisał.

D. dobrze zachowany.

1437, 6 czerwca, Brzozów. 4.

Piotr (Kościesza de Chrząstów), biskup przemyski, nadaje wszystkim członkom cechu szewskiego, którzyby mszy i wigilij tegoż cechu ze skruchą słuchali i ciężary cechowe ponosili, 40 dni odpustu.

Szer. 370, marg. lewy 46, prawy 40, wys. 236, zakł. 60 mm.

Pieczęci drobny fragment wisi na sznurku z zielonego, czarnego i płowego jedwabiu.

Na zakładce po lewej stronie potwierdzenie tego dok. przez Jana, arcybiskupa lwowskiego, z datą: Przemyśl, 28. XII. 1483, po prawej potwierdzenie przez Jana, biskupa przemyskiego, z datą: Przemyśl, 30. XII. 1480. Na zewnętrznej stronie takie samo potwierdzenie przez biskupa przemyskiego Macieja z r. 1505.

D. na zgięciach dość znacznie uszkodzony.

Druk.: AGZ. t. VI. Nr. XVIII. str. 26—27.

1443, 2 stycznia, Buda. 5.

Władysław, król Węgier i Polski, zaprzecza autentyczności przywileju, mającego się znajdować w posiadaniu Jana Mzurowskiego, na wójtostwo i wieś Manczykowice i ponawia swe dawniejsze nadanie tegoż wójtostwa i dóbr swemu pisarzowi Andrzejowi z Pomorzan.

Szer. 330, marg. lewy 49, prawy 36, wys. 334, zakł. 57 mm.

Pieczęci brak.

D. wzdłuż prawego zgięcia pęknięty na długość 78 mm.

Druk.: AGZ. t. VI. Nr. XXI. str. 32—33.

1459, 30 marca, Ropczyce. 6.

Jan z Melsztyna ustanawia swym pełnomocnikiem Macieja z Błądowej (de Bladow), kantora przemyskiego i plebana (rectorem) wielickiego.

Szer. 255, marg. lewy 45, prawy 10, wys. 345 mm.

D. ten był okładką na księdze Nr. 3, wskutek czego znajdujący się na zewnętrznej stronie zapis notarjacki, spisany przez Leonarda, syna Piotra z Przemyśla, zatarł się tak, że dzisiaj tylko niektóre wyrazy odczytać można.

Na prawym marginesie jest 25 nacięć, pochodzących od pergaminowego paska, którym zeszyty był z następnym dokumentem.

Druk.: AGZ. t. VI. Nr. XXXI. str. 46–48.

? ? ? 7.

Dokument ten, poprzedniemu współczesny, paskiem pergaminowym z nim zeszyty, stanowił drugą część okładki księgi Nr. 3. Z powodu nadzwyczajnego poszarpania z lewej strony i bardzo spłowiałego pisma na reszcie prawej strony nie można go odczytać.

Wys. 340.

1464, 2 maja, Przemyśl. 8.

Mikołaj z Koniecpola, podkomorzy i starosta przemyski, zatwierdza wójtostwo czyli kniaźstwo Eljasza Wołocha we wsi królewskiej Makowa, na prawie wołoskiem osadzonej.

Szer. 335, marg. lewy 55, prawy 17, wys. 148, zakładka 24 mm.

Pieczęć woskowa na pasku perg. z herbem Koniecpolskich „Pobóg", wyciśniętym na zielonym wosku.

D. bardzo dobrze zachowany.

Druk.: AGZ. t. VI. Nr. LVIII, str. 86–87.

1470, 14 lutego, Przemyśl. 9.

Wencel, burmistrz, Piotr Róg, Swołcz Hanus, Stanisław „szewc", rajcy, i Jan z Balic, wójt przemyski, potwierdzają na pełnej sesji statuta cechu szewskiego, z dawna zachowywane.

Szer. 550, marg. lewy 60, prawy 35, wys. 335, zakł. 48 mm.

Pieczęci brak.

D. uszkodzony kilkoma dziurami w tekście.

1471, 19 kwietnia, Przemyśl. 10.

Mikołaj z Balic, wójt dziedziczny, i 10 rajców wydają na prośbę trzech mistrzów kowalskich, dwóch ślusarskich i jednego mieczownika nowy statut cechowy, gdyż dawne ich przywileje spaliły się podczas pożaru.

Szer. 498, marg. lewy 55, prawy 40, wys. 462, zakł. 55 mm.

Pieczęci było dwie na sznurkach biało-amarantowych. Z tych jedna, wisząca po lewej stronie, wyciśnięta w ciemno-zielonym laku, tak jest zatartą, że ani znamion, ani napisu rozeznać nie można. Należy ona do Mikołaja z Balic. Druga pieczęć radziecka dziś nie istnieje. Widział ją jeszcze Błażowski. Na ciemno-zielonym wosku wyciśnięta, przedstawiała na kratkowanem tle kroczącego wielkiego niedźwiedzia, nad którym (ciekawy szczegół!) nie było ani krzyża ani gwiazdy. W otoku był napis: † SIGILLV-AVTTETICVM CIVITAT... reszta była już zniszczona.

D. dobrze zachowany.

Druk.: AGZ. t. VI. Nr. XCIX. str. 142 - 145.

1472, 26 stycznia, Przemyśl. 11.

Mikołaj z Balic, wójt dziedziczny, 3 rajców „novi et anni praesentis“ i 5 starych (antiqui consules), potwierdzają na prośbę Michała Czemermana, Marcina Matysowicza z Przemyśla i Jana Myrzowskiego z Poznania, majstrów rymarskich, tudzież Mikołaja Myczgody z Sandomierza i Stanisława Plebanka z Płocka, majstrów siodlarskich, statuta ich cechu, oznaczając zarazem zakres działania cechmistrza i stosunek do władzy wójtowskiej i radzieckiej.

Szer. 603, marg. lewy 56, prawy 30, wys. 417, zakł. 43 mm.

Pieczęci było dwie, pozostały po nich tylko odpowiednie przedziurawienia pergaminu.

D. ma dziurę w lewem zgięciu 38×11 mm, tudzież na zakładce wyszarpane miejsce 115 mm długie, 50 mm szerokie.

Druk.: AGZ. t. VI. Nr. CIV. str. 152—156.

1491, bez daty dnia i miejsca. 12.

Stanisław Jarek, Mikołaj Kaszmirski, Marcin ze Żnina, Stanisław Mliczko z Radomia, Wojtek Kołomyski (Colomyski), Andrzej z Zawichostu, Wawrzyniec z Biecza, Paweł z Krasnegostawu i Filip z Mościsk spisują statut cechu krawieckiego.

Szer. 263, wys. 282 mm.

Pieczęci brak. Że była, świadczą reszki laku na dokumencie, na którym była wyciśnięta, podobnie, jak na papierowych dokumentach. Pieczęć była cechu krawieckiego, jak świadczą słowa jakiegoś Alberta i Jana Przepiórki, cechmistrzów: „Sigillum nostrum contuberniale subappensi iussimus“. Nigdzie niema wzmianki, do jakiego miasta się ten dokument odnosi.

D. dobrze zachowany, spisany na obu stronach pergaminu i w języku polskim.

13.

Karta pergaminowa in folio z czerwonymi i niebieskimi napisami — zdaje się kartka pierwsza jakiegoś kalendarza. Na jednej stronie Januarius, a na drugiej Februarius. Obok świętych, na pojedyncze dni miesiąca przypadających, znajduje się także klucz do oznaczenia dni w sposób rzymski. O ile po piśmie wnosić można, karta ta pochodzi z XV w., a różni się od kalendarzy, podanych przez Weidenbacha w „Calendarium medii aevi“ tem, że podaje kilku świętych tamtym kalendarzom nieznanych, powtóre niektórzy święci są tu podani pod innymi dniami.

Karta ta stanowiła okładkę księgi Nr. 228.

Szer. 250, wys. 386 mm.

Na pierwszej stronie na prawo napis: „Anni 1565“ i poniżej: „Anno Domini Milesimo quingentesimo“, na prawym marginesie wzdłuż wysokości: „Res vis resporta pro verbis verba reporta“. Wszystkie 3 napisy różną ręką pisane nie wcześniej, jak w XVI w.

1509, 19 sierpnia, Przemyśl. 14.

Zygmunt I, król polski, tworzy cech kuśnierski w Przemyślu.

Szer. 455, marg. lewy 84, prawy 43, wys. 247, zakł. 75 mm.

Pieczęci brak; ślady stopionego wosku na zewnętrznej stronie świadczą o jej losie. Pozostał jedwabny sznurek białego, czerwonego i zielonego koloru.

D. bardzo uszkodzony, w tekscie kilka dziur, z których największa ma 100 mm długości, a 45 szerokości.

1509, 18 września, Lwów. 15.

Lwowscy rajcy posyłają Przemyślowi statuta cechu kuśnierskiego, które w myśl prośby Przemyślan mają być wzorem dla tworzącego się w Przemyślu cechu.

Szer. 560, marg. lewy 100, prawy 65, wys. 321, zakł. 91.

Pieczęci brak.

D. uszkodzony, kilka dziur w tekscie, pismo spłowiałe miejscami.

1511, 27 kwietnia, Kraków. 16.

Zygmunt, król polski, daje rusznikarzowi Maciejowi Schels z Ołomuńca za dostarczanie zamkowi przemyskiemu środków obronnych podczas napadu nieprzyjaciół zagrodę (ortulaniam), Martiszówkę, uwalniając ją od danin zamkowych i wszelkich innych.

Szer. 358, marg. lewy 75, prawy 32, wys. 157, zakł. 75 mm.
Pieczęci brak; pozostał pergaminowy pasek.
D. wskutek wilgoci na zgięciu wykruszony Na zakładce po prawej stronie krótka treść dokumentu. Tu zachowała się data dnia, której w tekście wskutek powstania dziury nie ma.

1511, 24 listopada, Przemyśl. 17.

Maciej, biskup przemyski, potwierdza na synodzie diecezjalnym nadany cechowi szewskiemu odpust w roku 1437. Zob. Nr. 4.

Szer. 590, marg. lewy 60, prawy 25, wys. 328, zakł. 58 mm.
Pieczęci było 3. Po dwóch, wiszących na paskach pergaminowych, pozostały paski, po trzeciej, wiszącej na lewo od tamtych, pozostała uszkodzona, blaszana puszka z resztkami laku, wisząca na czerwonym sznurku.
D. w kilku miejscach podziurawiony i spłowiały.

1512, 1 stycznia, Kraków. 18.

Zygmunt I, król polski, wywiązując się z danego podczas koronacji przyrzeczenia, że wszystkie prawa i przywileje, nadane przez swych poprzedników Ludwika, Kazimierza „antiquum", Władysława dziada i Władysława stryja, ojca Kazimierza i braci Jana Olbrachta i Aleksandra Królestwu polskiemu i wszystkim jego mieszkańcom, a z prawem powszechnem zgodne, w całości zachowa, potwierdza niniejszym przywilejem na prośby burmistrza, rajców i całej gminy miasta Przemyśla wszystkie prawa, przywileje, nadania, wolności i prerogatywy przez przodków swych temu miastu nadane.

Szer. 540, marg. lewy 92, prawy 54, wys. 232 mm.
Pieczęci i paska brak.
D. bardzo dobrze zachowany.

1512, 1 stycznia, Kraków. 19.

Zygmunt I, król polski, rozstrzyga spór między burmistrzem i rajcami miasta Przemyśla z jednej, a wójtem tegoż miasta z drugiej strony o posiadanie niektórych ogrodów, położonych po obu brzegach Sanu, na korzyść pierwszych, zastrzegając przytem swe prawa królewskie. Równocześnie zakazuje wójtom pobierania uzurpowanego sobie na szkodę miasta targowego (foralia).

Szer. 386, marg. lewy 74, prawy 30, wys. 200, zakł. 84 mm.
Pieczęci brak; pozostał pasek.

D. wskutek wilgoci bardzo uszkodzony, cztery dziury w tekście, górny brzeg wyszczerbiony.

1512, 10 lutego, Lwów. 20.

Rajcy lwowscy przesyłają na prośbę cechu kuśnierzy w Przemyślu kopję przywileju:

a) 1509, 13 listopada, Lwów. Zygmunt, król polski, potwierdza wszystkie punkta statutu radzieckiego (zob. Nr. 15), dodając jeszcze zakaz wprowadzania do Lwowa „roboty litewskiej".

Szer. 490, marg. lewy 48, prawy 15, wys. 352, zakł. 60 mm.

Pieczęci brak; ślady stopionego wosku na zewnętrznej i wewnętrznej stronie dokumentu świadczą o jej losie. Wisiała na perg. pasku.

D. uszkodzony przez wilgoć.

1512, 2 czerwca, Kraków. 21.

Maciej [Drzewicki], biskup przemyski, oświadcza, że ś. p. Mikołaj [Krajowski], biskup przemyski, zapisał 210 grzywien na ufundowanie kollegjum mansionarzy, którą to sumę powiększyli prałaci i kanonicy o 20 grzywien. Za tę sumę kupił Maciej wójtostwo w Równem i wcielił je do swych dóbr stołowych, za co obowiązuje się swojem i swoich następców imieniem płacić mansionarzom 10 grzywien co roku na św. Marcina. Nadto przydziela im jeszcze inne dochody, które powiększają rajce, cechmistrze i całe obywatelstwo przez oddanie im własnego ołtarza Ciała Pańskiego z przynależnemi doń dziesięcinami.

Szer. 667, marg. lewy 58, prawy 20, wys. 462, zakł. 84 mm.

Pieczęci brak; pozostał sznurek z białego, amarantowego i czarnego jedwabiu.

Po lewej stronie znak notarjalny Stefana Biliny, który to wszystko spisał.

D. w kilku miejscach przedziurawiony.

1512, 25 września, Przemyśl. 22.

Maciej, biskup przemyski, Andrzej Szuryło ze Stojanic, kasztelan, Piotr Kmita z Wiśnicza, starosta, i Dobiesław Chmielecki, koniuszy i poborca przemyski, udają się z polecenia króla na Błonie, celem rozstrzygnięcia sporu o posiadanie tegoż Błonia między miastem a władyką Antonim.

Szer. 688, marg. lewy 87, prawy 45, wys. 390, zakł. 88 mm.

Pieczęci było cztery. Po dwu pierwszych pozostały paski, dwie drugie istnieją, wyciśnięte na wosku zielonym. Na jednej widać litery O. E. a na drugiej napis: Dobeslaus Chmielecki. Ta ostatnia ma kształt wanienkowaty.

D. z wyjątkiem jednego dużego przedziurawienia dobrze zachowany.

1515, 2 marca, Kraków. 23.

Zygmunt I, król polski, transumuje i zatwierdza akt:
a) 1512, 25 października, Przemyśl. Treść: zob. Nr. 21.

Szer. 668, marg. lewy 87, prawy 45, wys. 390, zakł. 88 mm.

Pieczęć w. k. wyciśnięta w czerwonym laku dobrze zachowana, tylko większa część woskowej koszulki odpadła; wisi na jedwabnym sznurze czerwonego i niebieskiego jedwabiu.

Na zewnętrznej stronie znajduje się po jednej stronie krótka treść dokumentu, a po drugiej napis: „Acticatum in acta castrensia premisliensia sub actu feria secunda ante Galli Anno Domini 1556. Latine in suo tenore canens".

D. uszkodzony dwoma dziurami w tekście.

1519, 8 października, Kraków. 24.

Zygmunt I, król polski, na prośbę Piotra [Tomickiego], biskupa przemyskiego, zatwierdza wikarym przemyskiej katedry posiadanie 9-ciu zagród, darowanych im przez różne osoby, lecz bez pozwolenia królewskiego.

Szer. 431, marg prawy 85, lewy 47, wys. 305 mm.

Pieczęć w. k. na czerwonym laku. Pasek przedarty i złączony sznurkiem.

Na zewnętrznej stronie notatka o wciągnięciu tego przywileju do aktów konsystorskich pod datą 17. VIII 1702.

1532, 1 stycznia, Kraków. 25.

Zygmunt I, król polski, na przedstawienie obywateli Przemyśla, że wielkim kosztem wybudowali wodociągi i kanałami sprowadzają do miasta wodę, którą dawniej z wielkim trudem trzeba było przywozić, ustanawia na prośbę tychże obywateli i Piotra Kmity, starosty przemyskiego, opłatę po 3½ grosza od każdego warzenia piwa. Suma ta ma iść na spłatę poniesionych wydatków i konserwację wodociągów.

Szer. 613, marg. lewy 89, prawy 50, wys. 285, zakł. 129 mm.

Pieczęć m. k. na czerwonym laku wisi na pasku pergaminowym.

D. ma w tekście 3 dziury, zresztą dobrze zachowany.

1532, bez daty dnia i miejsca. 26.

Mistrzowie cechu kuśnierskiego uchwalają za zgodą ruskich członków cechu statuta.

Szer. 235, wys. 288.

Pieczęci brak; zdaje się, że jej nie było wcale.

D. składa się z dwóch kartek. Na jednej kartce tekst łaciński, na drugiej polski, zaczynający się od słów: „The [rzeczy] polskyem Jezikyem tak szie mayą".

Pergamin wskutek wilgoci bardzo zniszczony, zaśniedziały, miejscami nieczytelny.

1537, 23 lipca, Gródek. 27.

Zygmunt I, król polski, zatwierdza statut cechu bednarzy, garncarzy i stolarzy.

Szer. 720, marg. lewy 108, prawy 48, wys. 392, zakł. 157 mm.

Pieczęci brak; pozostał sznurek z amarantowego i zielonego jedwabiu.

D. poprzecierany i podklejony papierem.

1537, 26 lipca, Lwów. 28.

Zygmunt I, król polski, pozwala rajcom przemyskim na zapis 7 grzywien na ołtarz w katedrze przemyskiej z jakichkolwiek dochodów miejskich.

Szer. 440, marg. lewy 78, prawy 26, wys. 200, zakł. 89 mm.

Pieczęci brak.

D. bardzo dobrze zachowany.

1537, 31 lipca, Lwów. 29.

Zygmunt I, król polski, potwierdza dawniejsze statuta cechu szewskiego w Przemyślu.

Szer. 657, marg. lewy 66, prawy 27, wys. 366, zakł. 104 mm.

Pieczęć m. k. wyciśnięta w czerwonym laku, wisi na sznurku z zielonego i żółtego jedwabiu.

D. wytarty, w dolnej części spleśniały.

1537, 26 września, Przemyśl. 30.

Piotr Starzechowski, kanonik, spisuje w obecności notarjusza Jana, syna Jana de Schanok (sic!) urzędowy akt, mocą którego obowiązują się rajcy ufundować w katedrze ołtarz św. Marcina i Sebastjana.

Szer. 595, marg. lewy 73, prawy 35, wys. 488, zakł. 39 mm.

Pieczęć z białego wosku z literami P. S. (Piotr Starzechowski) wisi na sznurku koloru żółto-zielonego.

D. ma trzy dziury w tekście.

1537, data dnia wydarta, Lwów. 31.

Zygmunt I, król polski, potwierdza statuta cechu rymarskiego.

Szer. 690, marg. lewy 73, prawy 30, wys. 445 mm.
Pieczęci brak.
D. wskutek wilgoci rozpadł się na dwie części.

1539, 19 kwietnia, Kraków. 32.

Rajcy krakowscy wydają wyrok w sporze między cechem rymarskim przemyskim a krakowskim. W sporze tym chodziło o to, że cech krakowski pozywał przed sąd swój jednego towarzysza z Przemyśla za to, że pracował u partacza, i drugiego majstra za to, że wziął końską skórę od szlachcica Boratyńskiego. To pozwanie przed sąd cechu krakowskiego było bezprawne, gdyż przywilej królewski zakazuje cechom lwowskiemu i krakowskiemu powoływać przed sąd swój członków cechu przemyskiego.

Szer. 615, marg. lewy 73, prawy 43, wys. 373, zakł. 53 mm.
Pieczęci brak; pozostał kawałek paska perg.
D. zupełnie dobrze zachowany.

1543, 10 lipca, Rudołowicze. 33.

Paweł Brzeski, „feudalis in Rudołowicze", zrobił w obecności notarjusza Marcina Hieronima R... testament, mocą którego wykonawcami ostatniej swej woli czyni Stanisława Odrowąża, wojewodę ziem ruskich, i szlachetnego (nazwisko wycięte), wójta z Muniny.

Szer. 540, marg. lewy 43, prawy 12, wys. 415 mm.
Pieczęci brak.
D. bardzo zniszczony; po bokach prawie całe marginesy obcięte, tekst również po obu bokach obcięty. Nadto 3 większe dziury i wiele drobnych.

1551, 23 kwietnia, Augsburg. 34.

Karol V, cesarz rzymski, bierze w opiekę żyda Mendlina von Kracken (!) razem z żoną, dziećmi i mieniem i pozwala mu swobodnie poruszać się w Niemczech i prowadzić handel.

Szer. 640, marg. lewy 97, prawy 55, wys. 332, zakł. 45 mm.
Pieczęci brak.
D. ozdobny (pierwszy wiersz złocony, na marginesach kolorowe ptak po gałęziach), dziś nieco starty, używany był bowiem jako okładka księgi Nr. 27.
D. spisany po niemiecku.

1552, 10 marca, Piotrków. 35.

Zygmunt August, król polski, pozwala rajcom przemyskim na sprzedaż rocznego czynszu 13 grzywien na wieczne czasy za 1000 złotych szlachciance Annie Ramszowej z Rokitnicy.

Szer. 435, marg. lewy 78, prawy 28, wys. 25, zakł. 80 mm.
Pieczęci brak; pozostał pasek.
D. uszkodzony jedną dużą dziurą w tekście.

1552, 11 marca, Piotrków. 36.

Zygmunt August, król polski, potwierdza wszystkie przywileje, nadane miastu Przemyślowi przez swych przodków.

Szer. 650, marg. lewy 92, prawy 45, wys. 372, zakł. 113 mm.
Pieczęć zdefektowana, pozostał tylko wosk, wiszący na jedwabnym, biało amarantowym sznurku.
D. dobrze zachowany.

1554, 10 stycznia, Knyszyn. 37.

Zygmunt August, król polski, potwierdza na prośbę rajców przemyskich dwa testamenta: Michała Olejarza (Ollarius) i Doroty Grodkowej, spisane wobec „iudicium banitum" przez wójta i 7 ławników.

Szer. 560, marg. lewy 87, prawy 50, wys. 350, zakł. 75 mm.
Pieczęć m. k. w czerwonym laku, bardzo dobrze zachowana, wisi na pasku perg.
D. bardzo dobrze zachowany, pismo piękne i bardzo wyraźne.

1558, 31 października, Przemyśl. 38.

Burmistrz i rajcy miasta Przemyśla zatwierdzają statut cechu piekarskiego.

Szer. 704, marg. lewy 98, prawy 46, wys. 432, zakł. 143 mm.
Pieczęci brak; pozostał sznurek zielonego i wiśniowego koloru.
D. spisany po polsku, dobrze zachowany.

1559, 10 stycznia, Piotrków. 39.

Zygmunt August, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1509, 24 sierpnia, Przemyśl. Zygmunt I, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

b) 1389, 1 października, Lwów. Władysław Jagiełło, król polski, nadaje Przemyślowi prawo magdeburskie, 100 łanów frankońskich, ustanawia doroczny 8-dniowy jarmark i oznacza dochody wójta.

Szer. 546, marg. lewy 98, prawy 12 wys. 378, zakł. 130 mm.
Pieczęć w. k. wisi na jedwabnym, żółto różowo-niebieskim sznurku.
D. ma w tekscie jedną wielką i kilka mniejszych dziur.
Druk.: AGZ. t. V. Nr. XIX. str. 23—25.

1559, 29 marca, Kraków. 40.

Zygmunt August, król polski, daje żydom przemyskim pozwolenie mieszkania w Przemyślu, gdyż, jakkolwiek od dawna w Przemyślu mieszkają, nie mają na to żadnego królewskiego przywileju.

Szer. 509, marg. lewy 85, prawy 34, wys. 280, zakł. 93 mm.
Pieczęci brak.
D. trochę zniszczony, w tekscie duża dziura.
Druk.: Dr. M. Schorr: Żydzi w Przemyślu, str. 73—75.

1561, 15 kwietnia, Wilno. 41.

Zygmunt August, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1561, 16 marca, Przemyśl. Rajcy przemyscy dają nowy statut dla cechu krawieckiego, ponieważ dawniejsze przywileje się spaliły.

Szer. 656, marg. lewy 86, prawy 40, wys. 468, zakł. 57 mm.
Pieczęci brak; pozostał sznurek z białego i zielonego jedwabiu.
D. dobrze zachowany.

1561, 28 listopada, Przemyśl. 42.

Burmistrz i rajcy miasta Przemyśla tworzą cech browarniczy i postanawiają, że co roku ma być wybieranych dwóch cechmistrzów.

Szer. 680, marg. lewy 94, prawy 55, wys. 453 mm.
Pieczęci brak; jak widać z dwu przedziurawień wisiała na sznurku.
D. bardzo zniszczony na zgięciu, gdzie znajdują się w tekscie dziury.

1562, 17 czerwca, Wilno. 43.

Zygmunt August, król polski, zatwierdza ogólnie żydom przemyskim przywilej de data: 1559, 29 marca, Kraków (zob. Nr. 40.), z tym dodatkiem, że uwalnia ich od wszelakich ceł w państwie.

Szer. 600, marg. lewy 80, prawy 55, wys. 240, zakł. 75 mm.
Pieczęć sygnetowa królewska, wyciśnięta w czerwonym laku, wisi na jedwabnym biało-czerwonym sznurku.
D. uszkodzony dwoma dziurami w tekscie.
Na zewnętrznej stronie notatka o oblacie w aktach przemyskich w r. 1592, a poniżej napis: „Reproductum tempore lustrationis comitialis

vigore constitutionis Anni 1670 expeditae diebus Januarii 1671. Olbrachtus Adrianus Lasocki, iudex terestr. mp.".

Druk.: (tylko dodatek o wolności ceł): Dr. M. Schorr: Żydzi w Przemyślu, str. 78.

1563, 30 marca, Piotrków. 44.

Zygmunt August, król polski, daruje rajcom i obywatelom Przemyśla dom przy ulicy lwowskiej, przyległy do zabudowań Mikołaja Białowąsa i Kranikowskiej, niegdyś własność Feliksa łaziebnika (balneatoris).

Szer. 380, marg. lewy 67, prawy 35, wys. 187, zakł. 68 mm.
Pieczęć m. k. w czerwonym laku wisi na pasku perg.
Na zakładce treść łacińska tego dokumentu.
D. u góry wyszczerbiony, zresztą dobrze zachowany.

1563, 18 maja, Przemyśl. 45.

Starsi cechu krawieckiego wraz z całem zgromadzeniem uchwalają na podstawie przywileju Zygmuota Augusta warunki, pod jakimi może być do cechu przyjęty obcy, przybyły do Przemyśla.

Szer. 595, marg. lewy 43, prawy 8, wys. 282, zakł. 62 mm.
Pieczęci brak; resztki koszulki woskowej wiszą na jedwabnym sznurku zielonego i żółtego koloru.
D. dobrze zachowany.

1566, 10 października, Warszawa. 46.

Zygmunt August, król polski, pozwala miastu Przemyślowi na wybudowanie łaźni miejskiej wewnątrz murów miasta, przy ul. Wodnej, nad brzegiem Sanu. Dochód ma iść na obwarowanie miasta.

Szer. 390, marg. lewy 54, prawy 42, wys. 195, zakł. 75 mm.
Pieczęci brak; pozostał kawałek paska perg.
Na zakładce po prawej stronie treść dokumentu, po lewej notatka o oblacie z r. 1780.

1567, 21 stycznia, Przemyśl. 47.

Walenty Orzechowski, sędzia, i Hieronim Chmielecki, podsędek ziemski przemyski, podają na prośbę burmistrza i rajców przemyskich tekst następującej noty, znalezionej w aktach ziemskich przemyskich:

a) 1474, 12 lipca, Przemyśl. Jerzy Krizic, szlachcic z Prałkowiec, zeznaje, że pozwolił rajcom na użytkowanie wsi

Kruhela za procent od wypożyczonych od nich 22½ grzywien. Miał również zastępować miasto w każdej wyprawie wojennej i bronić je od wszystkich osób obojej płci.

Szer. 510, marg. lewy 95, prawy 45, wys. 236, zakł. 45 mm.
Pieczęci miało być dwie, obydwu brak.
D. dobrze zachowany.

1570, 26 maja, Warszawa. 48.

Zygmunt August, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1558, 31 października, Przemyśl. Burmistrz i rajcy miasta Przemyśla zatwierdzają przedłożone sobie przez cech piekarzy artykuły cechowe.

Szer. 702, marg. lewy 84, prawy 30, wys. 520, zakł. 110 mm.
Pieczęć m. k. w czerwonym laku, bardzo dobrze zachowana, wisi na jedwabnym, żółtym, zielonym, czerwonym i bronzowym sznurku.
D. uszkodzony dwoma dziurami w tekscie.

1570, 3 czerwca, Warszawa. 49.

Zygmunt August, król polski, pozwala burmistrzowi i rajcom miasta Przemyśla na zbudowanie na Błoniu na rzece Wiar fabryki papieru i fabryki do polerowania broni, nożów i innego żelaza z tem, że po 12 latach połowa dochodów pójdzie na rzecz skarbu król.

Szer. 660, marg. lewy 64, prawy 32, wys. 540, zakł. 87 mm.
Pieczęci brak; pozostał jedwabny sznurek niebiesko-żółto-biało-czerwony.
D. mocno na zgięciach uszkodzony; kilka dziur w tekscie.
Na zakładce po prawej stronie krótka treść D.. na zewnętrznej stronie napis: „Productum coram D. D. Lustratoribus. Premisliae die 14 Junii Anno D. 1617".

1571, 7 czerwca, Warszawa. 50.

Zygmunt August, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1571, 24 kwietnia, Przemyśl. Jan Herburt, kasztelan sanocki i starosta przemyski, nadaje piekarzowi Stanisławowi za jego długoletnią służbę w zamku plac nad Sanem dla założenia tam ogrodu warzywnego, z którego ma corocznie płacić na św. Marcina 4 grosze do zamku.

Szer. 412, marg. lewy 77, prawy 30, wys. 202, zakł. 64 mm.
Pieczęci brak.
Na zakładce po prawej stronie treść dokumentu.
D. u góry uszkodzony.

1574, 26 lutego, Kraków. 51.

Henryk, król polski, tworzy cech chirurgów w Przemyślu, czyniąc zastrzeżenie, że do cechu może należeć tylko rzymsko-katolik i żadną herezją nie splamiony.

Szer. 670, marg. lewy 60, prawy 14, wys. 307, zakł. 62 mm.

Pieczęci brak.

D. mocno uszkodzony, w tekscie 7 dziur różnej wielkości, szczerby na górnym i dolnym brzegu.

1575—1612. 52.

Rudolf II. Treść nieczytelna.

Szer. 237, marg. lewy 29, prawy obcięty, wys. 365 mm.

D. bardzo spłowiały, odczytać można go będzie za użyciem środków chemicznych.

D. ten znajdował się na okładce księgi Nr. 127, skąd odlepił go Błażowski.

D. spisany po niemiecku.

1576, 27 czerwca, Warszawa. 53.

Stefan, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1562, 17 czerwca, Wilno. Treść: zob. Nr. 40 i 43. Batory dodaje zakaz podwyższania czynszu, płaconego przez Żydów do zamku.

Str. 448, marg. lewy 49, prawy 15, wys. 283, zakł. 45 mm.

Pieczęci brak; pozostał sznurek biało-żółty.

D. uszkodzony.

Druk.: Dr. M. Schorr: Żydzi w Przemyślu, str. 82.

1576, 1 grudnia, Toruń. 54.

Stefan, król polski, uznaje wybudowaną przez rajców Przemyśla łaźnię, mimo, że im tego bez pozwolenia król. nie wolno było czynić, i przekazuje dochody z tej łaźni na obwarowanie miasta.

Szer. 395, marg. lewy 55, prawy 28, wys. 208, zakł. 110 mm.

Pieczęci brak; pozostał sznurek jedwabny czerwonego, niebieskiego i zielonego koloru.

Na zakładce po prawej stronie krótka treść przywileju.

D. bardzo dobrze zachowany.

1578, 4 lutego, Warszawa. 55.

Stefan, król polski, potwierdza żydom przemyskim następujące przywileje:

a) 1562, 17 czerwca, Wilno. Zob. Nr. 40, 43 i 53.
b) 1568, 29 listopada Warszawa.
c) 1571, 28 maja, Warszawa. Król przytacza krótką treść wszystkich przywilejów. Ad a) i b) gwarantuje żydom opłatę tylko 4 groszy do zamku, powołując się na świadectwo nie żyjącego już Jana Herburta, że dawniej tyle płacili, ad c) gwarantuje im swobodę handlu.

Szer. 470, marg. lewy 68, prawy 30, wys. 245, zakł. 79 mm.

Pieczęci brak.

Na zewnętrznej stronie napis: „Reproductum tempore lustrationis comitialis vigore constitutionis anni 1670 expeditae diebus Januarii 1671" i dwie żydowskie uwagi.

D. dobrze zachowany.

1578, 28 kwietnia, Sandomierz. 56.

Stefan, król polski, potwierdza artykuły, przedłożone mu przez cech kuśnierzy w Przemyślu.

Szer. 382, marg. lewy 48, prawy 20, wys 203, zakł. 62 mm.

Pieczęć w. k. (połowa tylko) wisi na czerwonym, niebieskim, żółtym i białym jedwabnym sznurku.

D. mocno uszkodzony przez wilgoć. Po prawej stronie na dole znaczna część odpadła wraz z tekstem.

1578, 5 września, Lwów. 57.

Stefan, król polski, transumuje i zatwierdza akty:
a) 1525, 13 czerwca, Przemyśl. Rajcowie przemyscy określają, pod jakimi warunkami można wstąpić do cechu tkackiego,
b) 1578, 18 czerwca, Przemyśl. Rajcowie ustanawiają wstępne do cechu tkackiego na 3 złp. i 2 funty prochu i zaostrzają przepisy przeciw partaczom.

Szer. 750, marg. lewy 62, prawy 35, wys. 505, zakł. 87 mm.

Pieczęć w drewnianej puszce, wiszącej na sznurku białego, różowego, zielonego i niebieskiego koloru, stopiła się i wylała na dokument, który z tego powodu miejscami trudno jest czytelny.

Na lewym marginesie znajduje się notatka: „In castro Caesareo Regio Premisliensi feria tertia ante festum nativitatis S. Joannis Baptistae die videlicet 22-da mensis Juni 179-no. Ad personalem oblationem famatorum Joannis Uszczykiewicz Cechmagistri et Mathiae Broczkowski Vicecechmagistri contubernii textorum Premisliensis Privilegium praesens Officium castrense Caesareo Regium Premisliense suscepit et Actis suis inducere mandavit".

D. ten pozyskał dla archiwum Błażowski od ostatniego cechmistrza Józefa Broczkowskiego.

1578, 30 września, Przemyśl. 58.

Stefan, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1570, 26 maja, Warszawa. Treść: zobacz Nr. 48.

Szer. 630, marg. lewy 80, prawy 30, wys. 448, zakł. 110 mm.

Pieczęć m. k., bardzo dobrze zachowana, wisi na jedwabnym, biało-amarantowym, żółtym i wiśniowym sznurku.

Na zewnętrznej stronie napis: „Privilegium Pistorum civitatis Premisliensis".

D. dobrze zachowany.

Transumpcja zredagowana po polsku.

1579, 13 marca, Przemyśl. 59.

Rajcy przemyscy w porozumieniu ze starszymi cechu kuśnierskiego uchwalają przepisy dla powściągnięcia czeladzi i młodszych towarzyszów, gdyby w czem „wykrotnemi znajdowali się".

Szer. 703, marg. lewy 65, prawy 55, wys. 552, zakł. 16 mm.

Pieczęci brak.

D. po lewej stronie przez całą wysokość wskutek wilgoci wykruszony, w znacznej części spłowiały. U góry i na marginesach ozdobny w farbą malowane desenie.

D. spisany po polsku.

1580, 2 stycznia, Warszawa. 60.

Stefan, król polski, wydaje magistratowi Przemyśla przywilej, na mocy którego magistratowi wolno będzie pozwalać na sprzedaż świec łojowych i naczyń szklannych i pobierać za to zapłatę na odbudowanie murów miejskich. Następnie zakazuje król obcym rzeźnikom przywożenia zabitego bydła do miasta, a poleca wprowadzać żywe i na miejscu bić.

Szer. 365, marg. lewy 35, prawy 20, wys. 255, zakł. 76 mm.

Pieczęci brak.

Na zewnętrznej stronie krótka treść przywileju i notatka o oblacie. Ta ostatnia prawie zupełnie spłowiała i nieczytelna.

D. bardzo spłowiały, w wielu miejscach nieczytelny; nadto w tekście dziura.

1580, 22 stycznia, Przemyśl. 61.

Rajcy miasta Przemyśla zatwierdzają statut cechu czapników, ułożony przez Bartosza Piwowskiego i 6 czapników.

Szer. 575, marginesy 59, wys. 455, zakł. 43 mm.

Pieczęci brak.

D. dobrze zachowany, w górze i na obu marginesach różnokolorowe kwiaty; poszczególne punkta statutu zamknięte kwiatkiem.

D. spisany po polsku.

1582, 23 listopada, Warszawa. 62.

Stefan, król polski, nadaje za uchwałą sejmu warszawskiego Walentynowi Połotyńskiemu 20 łanów frankońskich we wsi Kuńkowce, Tarnawce i części wsi Maćkowice za zasługi, położone pod Połockiem i Wielkimi Łukami. (Ten Połotyński, to Wąsik, mieszczanin lwowski).

Szer. 274, marginesy 35, wys. 353 mm.

Pieczęć m. k. wisi na ziel.-żółt.-czerw.-niebieskim sznurku, którym jest zeszyty dokument, składający się z dwóch arkuszy pergaminu czyli 4 kart fol.

D. jak i pieczęć bardzo dobrze zachowane.

1583, 9 lutego, Przemyśl. 63.

Rajcy przemyscy zmieniają statut cechu krawieckiego, nadany w r. 1561, ponieważ z powodu niektórych artykułów tego statutu dzieją się zamieszki w cechu.

Szer. 480, marg. lewy 48, prawy 17, wys. 260, zakł. 50 mm.

Pieczęci brak; pozostał jedwabny sznurek zielonego i wiśniowego koloru.

D. spisany na cienkim pergaminie i dobrze zachowany.

1583, 28 czerwca, Kraków. 64.

Stefan, król polski, potwierdza przywilej Zygmunta Augusta z r. 1561 (zob. Nr. 41), nadający statut cechowi krawieckiemu, z tą jednakże zmianą, że synowie mistrzów będą płacili wstępnego 3 zł., 2 beczki piwa i 3 funty wosku.

Szer. 560, marg. lewy 60, prawy 30, wys. 236, zakł. 105 mm.

Pieczęci brak; pozostał kawałek koszulki woskowej, wiszący na amarantowym sznurku.

Na zewnętrznej stronie notatka o oblacie w aktach miejskich z dnia 14. V. 1701 na prośbę Wawrzyńca Junakiewicza.

D. dobrze zachowany.

1584, 3 lutego, Rzym. 65.

Grzegorz XIII, papież, poleca miastu Przemyślowi nowego biskupa Wojciecha [Baranowskiego], żądając dla niego takiego posłuszeństwa, jakiego doznawał zmarły przed dwoma miesiącami poprzednik Jan [z Bylina Borukowski].

Szer. 465, marg. lewy 66, prawy 30, wys. 270, zakł. 70 mm.

Pieczęć ołowiana wisi na zielonym sznurku. Na jednej stronie napis: Gregorius Papa XIII, na drugiej głowy (wypukłe) ŚŚ. Piotra i Pawła. Między głowami znajduje się krzyż, nad którym widać litery: $\frac{SS}{PP}$ $\frac{}{AE}$

D. nieco uszkodzony kilkoma małemi dziurami w tekście.

1588, 25 marca, Kraków. 66.

Zygmunt III, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1576, 27 czerwca, Warszawa. Stefan, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

b) 1562, 17 czerwca, Wilno. Zob. Nr. 43.

Szer. 555, marg. lewy 73, prawy 41, wys. 270, zakł. 31 mm.

Pieczęci brak.

D. u góry obdarty, wskutek czego kilku wierszy brakuje.

Druk.: Dr. M. Schorr: Żydzi w Przemyślu, str. 92.

1589, 23 marca, Warszawa. 67.

Zygmunt III, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1576, 26 czerwca, Warszawa. Stefan, król polski, zatwierdza dokument, wystawiony przez burmistrza i rajców przemyskich, nadający statut dla cechu bednarzy, stolarzy, stelmachów i kołodziei.

Szer. 660, marg. lewy 60, prawy 40, wys. 464, zakł. 80 mm.

Pieczęci w. k. prawie połowa odpadła; reszta wisi na jedwabnym sznurze, koloru niebieskiego, żółtego, białego i amarantowego.

D. miejscami spłowiały.

Transumpcja napisana po polsku.

1590, 18 grudnia, Warszawa. 68.

Zygmunt III, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1590, 15 marca, Przemyśl. Burmistrz i rajcy przemyscy tworzą cech czapników, nadając mu statut. (Cech ten utworzyli rajcowie już 22 stycznia 1580 r., lecz widocznie nie dali statutu do zatwierdzenia. Teraz przedkładają królowi nowy, różniący się od poprzedniego w kilku punktach).

Szer. 778, marg. lewy 130, prawy 50, wys. 490, zakł. 102 mm.

Pieczęć w. k. wyciśnięta w czerwonym laku, uszkodzona, wisi na złotym, zielonym, żółtym i białym sznurku.

Transumpcja napisana po polsku.

D. uszkodzony, na zgięciach części zbutwiałe odpadły.

Na zewnętrznej stronie napis: Privilegium pileatorum Premisliensium 1590.

1591, 12 czerwca, Kraków. 69.

Zygmunt III, król polski, zakazuje obcym (nie obywatelom przemyskim) sprzedaży towarów, znajdujących się w sklepach przemyskich aptekarzy i kupców, pod grozą konfiskaty ich towarów na rzecz magistratu i skarbu królewskiego. Wolno im sprzedawać tylko podczas publicznych jarmarków.

Szer. 333, marg. lewy 55, prawy 21, wys. 215, zakł. 76 mm.

Pieczęci brak.

Na zakładce notatka o oblacie w aktach przemyskiego sądu ziemskiego z dnia 10. III. 1780.

Na zewnętrznej stronie notatka: Privilegium Sigismundi Tertii Regis Poloniarum mercatoribus pharmacopolis et institoribus serviens".

D. dobrze zachowany.

1593, 26 lutego, Warszawa. 70.

Zygmunt III, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1578, 28 kwietnia, Warszawa. Treść: zob. Nr. 56.

D. bardzo zniszczony; są to raczej strzępy.

1595, 27 lutego, Kraków. 71.

Zygmunt III, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1594, 23 czerwca, Przemyśl. Rajcy przemyscy zmieniają zatwierdzony przez Zygmunta I. w r. 1537 statut cechu szewskiego.

Szer. 633, marg. lewy 85, prawy 51, wys. 474, zakł. 86 mm.

Pieczęć m. k. wyciśnięta w czerwonym laku, wisi na jedwabnym sznurku białego, żółtego, zielonego i niebieskiego koloru.

D. ma kilka drobnych dziur w tekście.

Przytoczony statut zredagowany jest po polsku.

1595, 22 czerwca, Kraków. 72.

Zygmunt III, król polski, rozsądza spór między rajcami miejskimi a cechem szewskim o sklepy i o nadawanie obywatelstwa w Przemyślu szewcom, przybyłym z obcych stron.

Szer. 490, marg. lewy 71, prawy 19, wys. 223, zakł. 83 mm.

Pieczęci brak; pozostał sznurek jedwabnego koloru białego, amarantowego i żółtego.

D. wskutek wilgoci bardzo uszkodzony.

1597, 30 sierpnia, Warszawa. 73.

Zygmunt III, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1561, 29 grudnia, Łomża. W obecności Zygmunta Augusta i przed sądem dla spraw magdeburskich magistrat miasta Przemyśla z jednej, a cechmistrze i całe pospólstwo z drugiej, zawierają ugodę w sprawie gospodarki w mieście.

Szer. 603, marg. lewy 46, prawy 25, wys. 362, zakł. 62 mm.

Pieczęć m. k. uszkodzona, wisi na amarantowym, białym, srebrnym i zielonym sznurku.

Na zewnętrznej stronie treść dokumentu.

D. bardzo dobrze zachowany.

74.

Karta pergaminowa, na której wymalowano 10 różnych przedmiotów sztuki krawieckiej, jak dwa namioty (jeden większy, drugi mniejszy), nakrycie na przednią część konia (wraz z głową). Przeznaczenie reszty przedmiotów trudno ściśle oznaczyć.

Szer. 590, wys. 290 mm.

Barwy są świeże i pstre, zwłaszcza na dużym namiocie.

Karta ta jest cenną pamiątką dawnej świetności rzemiosł i cennym przyczynkiem do historji ubiorów w Polsce.

1600, 24 listopada, Gniew. 75.

Burmistrz i rajcy miasta Gniewa transumują akt:

a) 1600, 24 listopada, Gniew. Ławnicy stwierdzają, że Tomasz Hoffmann, syn rajcy Hieronima, jest „legitimi ortus".

Prawdziwość tego poświadczenia burmistrz i rajcy potwierdzają.

Szer. 287, marg. lewy 38, prawy 15, wys. 228, zakł. 34 mm.

Pieczęci brak: pozostał pasek pergaminowy.

D. dobrze zachowany.

1603, 5 maja, Kraków. 76.

Zygmunt III, król polski, transumuje i zatwierdza przez używanie i starość zniszczony akt:

a) 1424, 19 listopada, Niepołomice. Władysław Jagiełło daruje obywatelom przemyskim niektóre pola koło Przemyśla, wszystkie pastwiska, bagna i krzaki na Błoniu między Przemyślem, Sanem i Wiarem położone, pozwalając im na tych polach zakładać ogrody i sady. Następnie daruje im król ogrody po obu brzegach Sanu i trzy zagrody pod górą Kruhel (cum omni iure dominio), zastrzegając jednakże, że je-

śliby kiedy te miejsca były państwu potrzebne, muszą z nich dobrowolnie ustąpić.

Szer. 694, marg. lewy 70, prawy 30, wys. 388 mm.
Pieczęci brak.
Na zewnętrznej stronie treść przywileju.
D. ma w tytule królewskim dziurę, zresztą dobrze zachowany.
Druk.: AGZ. t. VI. Nr. XIII. str. 19—20.

1603, 3 czerwca, Kraków. 77.

Zygmunt III, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1603, 8 kwietnia, Przemyśl. Burmistrz i rajcy miasta Przemyśla zatwierdzają przedłożone im przez cech piekarski artykuły, według których tylko członkom cechu wolno wypiekać pewne gatunki chleba.

Szer. 540, marg. lewy 65, prawy 40, wys. 375, zakł. 112 mm.
Pieczęć m. k. uszkodzona, przełamana na dwie połowy; z jednej połowy brakuje prawie pół. To wszystko wisi na czerwonym, żółtym, siwym i bronzowym sznurku.
D. dobrze zachowany.

1608, 20 czerwca, Przemyśl. 78.

Cech szewski zobowiązuje się wzamian za dane sobie przez ks. Szymona Barankiewicza, wicekustosza i wikarego katedralnego, 100 złp., płacić corocznie „in vim reemptionis alias na Wyderkaff“ 6 złp., z czego 4 ma przypaść na wieczne czasy wicekustoszowi.

Sumę tę zabezpiecza cech na wszystkich swoich dochodach.

Szer. 430, marg. lewy 29, prawy 30, wys. 207, zakł. 35 mm.
Pieczęci brak; pozostał pasek pergaminowy.
Na zewnętrznej stronie treść dokumentu.
D. dobrze zachowany.

1613, 28 marca, Warszawa. 79.

Zygmunt III, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1612, 15 września, Przemyśl. Burmistrz i rajcy Przemyśla dają cechowi piekarskiemu 30 sklepów do sprzedawania chleba, zbudowanych kosztem publicznym, i przyznają pewne prawa do młynów miejskich.

Szer. 580, marg. lewy 60, prawy 33, wys. 358, zakł. 95 mm.
Pieczęci brak.
D. dobrze zachowany.

1617, 25 sierpnia, Przemyśl. 80.

Burmistrz i rajcy miejscy transumują i zatwierdzają akt:

a) 1617, 1 sierpnia, Przemyśl. Cechmistrze i bracia cechu krawieckiego, tak starsi, jak i młodsi, religji łacińskiej i greckiej, podnoszą wstępne do cechu dla pomnożenia funduszów na „opatrzenie" nowozbudowanej przez rajców baszty „w strzelbę, armatę i inne potrzeby", tudzież dla pomnożenia chwały Bożej przy ołtarzu cechowym św. Mikołaja.

Szer. 515, marg. lewy 34, wys. 313, zakł. 13 mm.
Pieczęci brak; pozostał amarantowy sznurek.
D. uszkodzony kilkoma dziurami w tekscie.
Transumpcja spisana po polsku.

1625, 6 października, Przemyśl. 81.

Burmistrz i rajcy przemyscy potwierdzają nowy statut cechów: złotniczego, malarskiego i konwisarskiego.

Szer. 282, wys. 333 mm.

Pieczęć miejska w blaszanej puszce, wyciśnięta na wosku, przedstawia niedźwiedzia (wypukłość znaczna) na kratkowanem polu, idącego w lewą stronę z krzyżem tuż nad grzbietem. W otoku napis: † SIGILLV ATTENTICVM CIVITATIS DE PREMISSEL †

D. składa się z dwóch arkuszy pergaminu (4 kartki), złączonych w formę zeszytu sznurkiem jedwabnym białego, amarantowego, niebieskiego, zielonego i ciemno-zielonego koloru. Całość oprawna jest również w kartę pergaminową, wydartą prawdopodobnie z jakiegoś mszału, gdyż są na niej nuty i tekst z mszału.

D. uszkodzony kilkoma małemi dziurami na kilku kartkach.
Statut napisany po polsku, potwierdzenie po łacinie.

1633, 20 lutego, Kraków. 82.

Władysław IV, król polski, zatwierdza ogólnie przywilej Władysława Jagiełły, na mocy którego założono wsi Pikulice i Zasanie, następnie przywilej Jagiełły na pastwiska między Sanem a Wiarem, przyznaje miastu 3 zagrody na Kruhelu, brzegi Sanu i rybołowstwo do połowy rzeki. Potwierdza również przywilej wolnej elekcji rajców, przywilej Zygmunta Augusta (1553, 25. XI. Knyszyn) o zamykaniu bram i drzwi, do zamku prowadzących, i dekret Zygmunta III (Warszawa, bez daty), zapadły w sporze między magistratem a Marcinem Krasickim, kasztelanem lwowskim i starostą przemyskim o wolną elekcję rajców.

Szer. 593, marg. lewy (ozdobny w złote desenie) 97, prawy 18, wys. 280, zakł. 90 mm.

Pieczęć w. k. dobrze zachowana w blaszanej puszce, wisi na tasiemce. D. uszkodzony; górny brzeg wykruszony, a w tekscie wielkie dziury.

1633, 14 marca, Kraków. 83.

Władysław IV, król polski, potwierdza żydom przemyskim wszystkie prawa, przywileje, dekrety, prerogatywy, lustracje, używanie synagogi i cmentarza, kupna, sprzedaże i posiadanie domów, do nich należących, i przypomina, że tylko właściciele domów, ale nie ich czynszownicy, mają płacić po 4 fl. rocznie podatku.

Szer. 437, marg. lewy 62, prawy 25, wys. 215, zakł. 95 mm.

Pieczęci brak; pozostał tylko jedwabny sznurek białego i bronzowego koloru.

Po lewej stronie pod tekstem notatka o oblacie w aktach ziemskich przemyskich z 11. I. 1774. Na zewnętrznej stronie uwaga żydowska, streszczająca akt. Część zakładki odcięta.

D. dobrze zachowany.

Druk.: Dr. M. Schorr: Żydzi w Przemyślu, str. 134.

1633, 20 marca, Kraków. 84.

Władysław IV, król polski, transumuje i zatwierdza papierowy akt:

a) 1633, 3 marca, Przemyśl. Rajcy przemyscy zmieniają statut cechu kupców i kramarzy.

Szer. 656, marg. lewy 36, prawy 25, wys. 502, zakł. 52 mm.

Pieczęci brak.

Na zewnętrznej stronie krótka treść przywileju.

D. uszkodzony, w tekscie w samym prawie środku wielka dziura, powstała wskutek wilgoci, nadto kilka małych.

Statut zredagowany po polsku, reszta po łacinie.

1634, 8 sierpnia, Warszawa. 85.

Władysław IV, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1634, 10 marca, Przemyśl. Burmistrz i rajcy przemyscy zatwierdzają statut, wypracowany przez członków cechu rymarsko-siodlarskiego.

Szer. 280, wys. 365 mm.

Pieczęci brak.

D. składa się z dwóch arkuszy folio, które były zeszyte sznurkiem dziś nie istniejącym.

1634, 15 października, Lwów. 86.

Władysław IV, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1634, 11 lipca, Przemyśl. Burmistrz i rajcy przemyscy zatwierdzają statut przemyskiego, podmiejskiego cechu garncarzy, przedłożony im przez członków cechu z datą: Przemyśl, 3 lipca, 1634.

Szer. 322, wys. 360 mm.

Pieczęć m. k. w blaszanej puszce wisi na czerwonym sznurku, którym jest dokument zeszyty.

D. składa się z dwóch arkuszy, zeszytych in quarto, uszkodzony, pismo poblakłe.

1636, 10 października, Rzym. 87.

Urban VIII, papież, poleca miastu Przemyślowi nowo obranego biskupa Piotra [Gembickiego] w miejsce przeniesionego do Poznania Andrzeja [Szołdrskiego]

Szer. 240, marg. lewy 45, prawy 20, wys. 260, zakł. 68 mm.

Pieczęci brak.

D. dobrze zachowany.

1647, 13 sierpnia, Przemyśl. 88.

Burmistrz i rajcy miasta Przemyśla na podstawie dawnych przywilejów o wykonywaniu rzemiosł, nadanych Przemyślowi przez królów, tworzą w Przemyślu cech chirurgów czyli cyrulików. (Zob. Nr. 51).

Szer. 652, marg. lewy 40, prawy 43, wys. 506, zakł. 40 mm.

Pieczęci brak.

D. dobrze zachowany.

Bez daty, Warszawa. 89.

Władysław IV, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1647, 13 sierpnia, Przemyśl. Treść: zob. Nr. 88.

Szer. 700, marg. lewy 31, prawy 28, wys. 565, zakł. 69 mm.

Pieczęci wogóle nie było, choć otwory na sznurek są.

D. bardzo uszkodzony, ma kilka dużych dziur w tekscie, nadto część po prawej stronie oddarta.

Daty w wolne miejsca nie wpisane, brak wszelkich podpisów. Widocznie dokument nie był przedkładany do podpisu.

Bez daty dnia i miejsca. 90.

Władysław IV, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1647, 13 sierpnia, Przemyśl. Treść: zob. Nr. 88 i 89.

Szer. 755, marginesy 75 mm.

Pieczęci, zdaje się, nie było.

D. bardzo uszkodzony; u góry i u dołu jakby przez myszy obgryziony, wskutek czego nie można dociec, czy była data lub wolne na nią miejsca. Brak jednakże wszelkich dopisków zdaje się przemawiać za tem, że i on nie był podany królowi do zatwierdzenia lub też król potwierdzenia odmówił.

1647, 16 sierpnia, Przemyśl. 91.

Starsi Mistrzowie cechu chirurgów, Walenty Runkowicz i Mikołaj Dubasowicz, wydają przepisy dla towarzyszy wędrownych, zaznaczając na wstępie, że przepisy te są wypisane z przywileju króla Władysława IV. (Daty tego przywileju nie podają).

Szer. 680, marg. lewy 51, prawy 30, wys. 318, zakł. 30 mm.

Pieczęć wyciśnięta w czerwonym laku, bardzo dobrze zachowana, wisi na biało-czerwono-niebiesko-żółtym sznurku. W środku na tarczy narzędzia cechowe, a w otoku napis: SIGILLUM CHIRURGORVM & CONTUBERNII CIVITATIS PREMIS. Poniżej otoku a nad tarczą: AD. 1574.

D. spisany po polsku.

1649, 6 lutego, Kraków. 92.

Jan Kazimierz, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1633, 20 lutego, Kraków. Władysław IV potwierdza miastu Przemyślowi przywileje Wład. Jagiełły i Zygmunta III.

b) 1550, 3 grudnia, Kraków. Zygmunt August ustanawia prawo spadkowe dla Przemyśla.

Jan Kazimierz potwierdza te przywileje, aby wyszczególnić wierność Przemyśla podczas wojny kozackiej.

Szer. 237, wys. 347 mm.

Pieczęć zniszczona, pozostała puszka z woskiem i resztkami laku czerwonego.

D. składa się z dwóch arkuszy, złożonych w zeszyt i połączonych sznurkiem biało-amarantowym, na którym wisi puszka.

Na 8-mej stronie krótka treść przywileju.

1649, 6 lutego, Kraków. 93.

Jan Kazimierz, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1649. 11 stycznia, Przemyśl. Rajcy miasta Przemyśla zatwierdzają statut cechu szewskiego, przedłożony im przez cechmistrzów.

Szer. 219, wys. 293 mm.

Pieczęci brak; pozostał biało-czerwony sznurek, na którym wisi blaszana puszka.

D. składa się z 6 kartek perg., oprawnych również w perg. papier.

Tekst statutu napisany po polsku.

1649, 8 lutego, Kraków. 94.

Jan Kazimierz, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1647, 13 sierpnia, Przemyśl. Treść: zob. Nr. 88.

Szer. 322, wys. 435 mm.

Pieczęci brak.

D. składa się z dwóch kartek folio. Na zgięciu powstała dziura, ale nie w tekscie.

1649, 13 lutego, Kraków. 95.

Jan Kazimierz, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1633, 27 lutego, Kraków. Władysław IV, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

b) 1559, 8 lutego, Piotrków. Zygmunt August, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

c) 1367, 25 kwietnia, Kraków. Kazimierz, król polski, wydaje przywilej dla Żydów Małopolski.

Szer. 260, wys. 365 mm.

Pieczęci brak.

D. spisany na dwóch perg arkuszach w 4 karty folio; u góry przez wilgoć mocno wykruszony. Karty związane sznurkiem czerwonego, szarego, niebieskiego i żółtego jedwabiu.

Wzmianka o tym dokumencie jest w pracy Schorra: Żydzi w Przemyślu, str. 255.

1649, w lutym, Kraków. 96.

Jan Kazimierz, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1633, 13 marca, Kraków. Treść: zob. Nr. 83.

Szer. 597, marg. lewy 87, prawy 20, wys. 200, zakł. 72 mm.

Pieczęci brak; pozostał sznurek z czerwonego, żółtego i niebieskiego jedwabiu.

W nagłówku brak imienia króla.

D. dobrze zachowany.

Druk.: Dr. M. Schorr: Żydzi w Przemyślu, str. 156.

1653, 4 sierpnia, Lwów. 97.

Jan Kazimierz, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1600, 31 marca, Warszawa. Zygmunt III transumuje i zatwierdza akt:

b) 1558, 7 grudnia, Piotrków. Zygmunt August transumuje i zatwierdza akt:

c) 1439, 4 sierpnia, Sambor. Władysław III, król polski, pozwala szewcom ruskim, osiadłym pod zamkiem, zajmo-

wać się swem rzemiosłem i nadaje im inne jeszcze prawa, rozkazując zarazem starostom przemyskim, aby ich przy nich zachowali.

Szer. 485, marg. lewy 42, prawy 15, wys. 286, zakł. 80 mm.

Pieczęci brak; pozostała blaszana puszka, wisząca na zielonym sznurku.

D. dobrze zachowany.

1655, 18 lutego, Warszawa. 98.

Jan Kazimierz, król polski, transumuje i zatwierdza akt:
a) 1633, 20 marca, Kraków. Władysław IV zatwierdza statut cechu kupców i kramarzy. (Zob. Nr. 84).

Szer. 276, wys. 396 mm.

Pieczęci brak.

D. składa się z dwóch arkuszy w 4 karty folio złożonych; pierwszy arkusz na zgięciu zupełnie przetarty, drugi częściowo.

Na pierwszej stronie znajduje się tytuł: Confirmatio Approbationis articulorum spectabiles, famatos et honoratos mercatores Civitatis Sacrae Regiae Maiestatis Praemisliensis eorumque contubernales concernentium". Poniżej notatka o oblacie w aktach ziemskich przemyskich w sierpniu 1655.

Statut spisany po polsku, reszta po łacinie.

1655, 22 kwietnia, Warszawa. 99.

Jan Kazimierz, król polski, transumuje i zatwierdza akt:
a) 1593, 26 lutego, Warszawa. Zygmunt III, król polski, transumuje i zatwierdza akt:
b) 1578, 28 kwietnia, Sandomierz. Treść: zob. Nr. 70 i 56.

Szer. 730, marg. lewy 89, prawy 18, wys. 346, zakł. 85 mm.

Pieczęci brak; pozostała próżna blaszana puszka, wisząca na błękitnym sznurku.

D. dobrze zachowany. Na zakładce po prawej stronie notatka o oblacie 22. VI. 1701.

1669, 8 listopada, Kraków. 100.

Michał, król polski, transumuje i zatwierdza akty:
I. a) 1649, 6 lutego, Kraków. Jan Kazimierz transumuje i zatwierdza akt:
b) 1633, 20 lutego, Kraków. Treść: zob. Nr. 92, a.
II. 1550, 3 grudnia, Kraków. Treść: zob. Nr. 92, b.
III. 1668, 8 września, Warszawa. Jan Kazimierz w nagrodę za wierność podczas wojennych czasów i z uwagi na częste odwiedziny miasta przez cudzoziemskich kupców nadaje urzędowi radzieckiemu w Przemyślu prawo wyboru wójta z pomiędzy starych rajców.

Szer. 283, wys. 415 mm.

Pieczęci brak; pozostał sznurek cielistego koloru.

D. składa się z dwóch arkuszy, zeszytych w 4 karty folio jedwabnym, różowym sznurkiem, na którym także pieczęć wisiała.

1669, 23 listopada, Kraków. 101.

Michał, król polski, potwierdza przywileje cechu kuśnierskiego w Przemyślu.

Szer. 503, marg. lewy 76, prawy 5, wys. 247, zakł. 130 mm.

Pieczęć m. k. w blaszanej puszce wisi na zielonej tasiemce.

D. po prawej stronie spłowiały.

1671, 30 października, Lwów. 102.

Michał, król polski, nadaje nowy przywilej poddanym wsi królewskiej Karaczynów, należącej do starostwa janowskiego, gdyż dawne przywileje podczas wojen zaginęły.

Szer. 365, wys. 210, zakł. 31 mm.

Pieczęci brak; pozostała blaszana puszka, wisząca dawniej na żółtej taśmie, dziś na zielonej wstążce, przytwierdzonej do dokumentu.

Na zewnętrznej stronie notatka o oblacie z r. 1702 w aktach lwowskich.

D. uszkodzony, 3 dziury w tekscie; napisany po polsku.

1675, 24 stycznia, Przemyśl. 103.

Franciszek Wieczorowicz i Walenty Materna, starsi cechu chirurgów, wyzwalają na towarzysza Sebastjana Malskiego, który 3 lata uczył się u cechowego cyrulika Andrzeja Waydzica.

Szer. 457, marg. lewy 70, prawy 45, wys. 230, zakł. 37 mm.

Pieczęci brak.

D. uszkodzony przez wilgoć; dwie dziury w tekscie, dołem w trzech miejscach wyszczerbiony.

1676, bez daty dnia, Kraków. 104.

Jan III, król polski, nadaje szlachectwo Aleksandrowi Bałabanowi.

Szer. 805, marg. lewy 68, prawy 70, wys. 531, zakł. 88 mm.

Pieczęci brak. Nacięcia na pergaminie tak wyglądają, jakby nigdy pieczęć przy dokumencie nie wisiała.

Charakterystycznem jest, że nazwisko, powtarzające się cztery razy w tekscie, jest we wszystkich czterech miejscach wytarte, jakby umyślnie. W pierwszem miejscu zupełnie wytarte, w drugiem pozostało 4, w trzeciem 2, w czwartem 1 litera.

D. bardzo ozdobny, na marginesach i u góry rysunki piórem, przedstawiające zbroje i chorągwie.

W środku tekstu wyrysowano piórem herb: na tarczy ozdobionej koroną, znajduje się chorągiew, owinięta koło drzewca, na chorągwi zaś jakiś nieforemny rogacz.

Pod D. na lewo podpis: Joannes Rex, na prawo: Albertus Stan. Brzeziński R. Mtis Scrus. Na zewnętrznej stronie żadnych notatek z wyjątkiem, jakby dla zabawy, kilkakrotnie napisanych wyrazów: „Jaśnie Oświecona"; pismo najprawdopodobniej z XVIII w.

Bez daty dnia i miejsca. 105.

Jan III, król polski, zatwierdza statut cechu cyrulików w Przemyślu.

Szer. 605, marg. lewy 49, prawy 20, wys. 467, zakł. 18 mm.

Pieczęć w. k., lecz nie Sobieskiego, tylko Jana Kazimierza, wisi w blaszanej puszce na biało-amarantowym sznurku.

Mimo, że pod dokumentem jest podpis króla: Joannes Rex, autentyczność jego wydaje się podejrzana. Charakterystycznem jest tu brak daty (niema miejsca na nią wogóle) i brak właściwej pieczęci. Nadto istnieją podobne statuta (zob. Nr. 88 i 90), nie potwierdzone.

D. bardzo dobrze zachowany.

Bez daty dnia i miejsca. 106.

Krawcy lwowscy dają wskazówki krawcom samborskim, którzy ich prosili o pewne wyjaśnienia, tyczące się zawarcia małżeństwa.

Szer. 440, wys. 330.

Pieczęci — zdaje się — zupełnie nie było.

Lewy margines z częścią tekstu obcięty, tekst poblakły.

Na zewnętrznej stronie wymalowano 11 przedmiotów sztuki krawieckiej (por. Nr. 74). Barwy tu nie są już tak świeże.

1680, 22 ? Warszawa. 107.

Jan III, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1649, 6 lutego, Kraków. Treść: zob. Nr. 93.

Szer. 219, wys. 284 mm.

Pieczęć w. k. wyciśnięta w czerwonym laku, bardzo dobrze zachowana, wisi na jedwabnym sznurku.

D. składa się z 4 kart 4-to major. Pierwsza strona tak wyblakła i spłowiała, że nic się odczytać nie da. Inne strony również spłowiałe.

1691, 21 lutego, Żółkiew. 108.

Jan III, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) 1653, 20 sierpnia, Lwów. Jan Kazimierz, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

b) 1638, 19 września, Warszawa. Władysław IV, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

c) 1631, 4 kwietnia, Warszawa. Zygmunt III, król polski, wydaje wyrok w sprawie zatargu o robocizny między przedmieszczanami (prawdopodobnie mieszkańcami Błonia) a magistratem przemyskim.

Szer. 326, wys. 366 mm.

Pieczęci brak; pozostała próżna blaszana puszka, wisząca na bronzowym sznurku.

D. składa się z 4 kartek. Na początku znajduje się ciekawy inicjał, przedstawiający w kwadracie na zielonym polu anioła z trąbą w kształcie litery S. U góry są wspaniałe desenie. Wszystko to rysowane piórem.

1699, bez daty dnia, Warszawa. 109.

August II, król polski, transumuje i zatwierdza akt:

a) Przemyśl, bez daty. Rajcy przemyscy potwierdzają uchwały cechu krawieckiego (statut).

Szer. 716, marg. lewy 50, prawy 17, wys. 505, zakł. 60 mm.

Pieczęci brak (stopiła się); pozostała wisząca na zielonym sznurku blaszana puszka, w której znajduje się pieczęć w. k. Zygmunta III z jakiegoś papierowego dokumentu.

Na zewnętrznej stronie notatka o oblacie w aktach miejskich w 1701 r.

D. bardzo dobrze zachowany. Statut spisany po polsku.

1708, data dnia wydarta, Przemyśl. 110.

Starsi cechu cyrulików Mikołaj Czechowicz i Jakób Czerwiński, wyzwalają Marcina Czechowicza na towarzysza tej sztuki.

Szer. 542, marg. lewy 72, prawy 70, wys. 266, zakł. 38 mm.

Pieczęci brak; pozostała czerwona tasiemka.

D. wskutek wilgoci przeżarty na pół, wskutek czego w tekscie powstała wielka luka. Początkowe litery malowane farbą czerwoną. Marginesy również pomalowane czerwoną i zieloną farbą.

1736, 9 stycznia, Lublin. 111.

Starsi i młodsi cechmistrze wyzwalają Jana Kluczyńskiego, który 3 lata uczył się chirurgji u Jana Babarskiego, obywatela i „triumwira“ lubelskiego.

Szer. 465, marginesy 55, wys. 400 mm.

Pieczęci brak.

D. bardzo ozdobny, marginesy i górna część pomalowane w różne kwiaty i desenie, inicjał również ozdobnie wymalowany, niestety tekst podziurawiony (6 dużych dziur).

Pod tekstem podpisy; po lewej stronie: Jacobus Stawicki V. S. A. H. po prawej: Franciszek Jaworski Starszy C. K. C.

1754, 18 grudnia, Warszawa. 112.

August III, król polski, tworzy bractwo muzyków w przemyskim kościele katedralnym, nadając mu statuta.

Szer. 237, wys. 308 mm.

Pieczęć m. kor. w blaszanej puszce, pęknięta na pół, wisi na błękitnym jedwabnym sznurku.

D. składa się z dwóch kartek 4-to major w formie zeszytu, oprawnego w twarde okładki z cielęcej skóry.

Imię August III i inicjał złocone. Obok podpisu króla znajduje się po prawej stronie pod tekstem napis: Joannes Kłopowski canonicus Cathedralis Premisliensis S. R. Mtis Sigilli Regni Secretarius mp.

D. bardzo dobrze zachowany.

1789, 30 maja, Wiedeń. 113.

Józef II, cesarz rzymski, potwierdza obywateli i gminę miasta Przemyśla w posiadaniu gruntów, pozostawia miastu prawo wyszynku, pozwala na własne sądownictwo, odbywanie dotychczasowych jarmarków i używanie własnego herbu.

Szer. 313, wys. 371 mm.

Pieczęć cesarska średnicy 137 mm, wyciśnięta w czerwonym laku w mosiężnej puszce, wisi na sznurku ze złotego szychu.

Dyplom składa się z 5 półarkuszy, zeszytych przez pół sznurkiem, na którym wisi pieczęć; ma więc formę zeszytu, złożonego z 10 kart 4-to major. Pierwsze dwie i ostatnia karta nie zapisane. Każdy zapisany półarkusz ostemplowano na 2 fl. Oprawa twarda z czerwonego aksamitu.

D. jest bardzo ozdobny. Na pierwszej i na drugiej zapisanej stronie oba marginesy, na dalszych zaś kartkach lewy margines zdobny w rysunki, wykonane wspaniale piórem. Na 7 stronie, licząc od pierwszej zapisanej, znajduje się kolorowany herb miasta Przemyśla, który tak wygląda. Na tle niebieskiem tarczy w złotej oprawie, z koroną u góry tarczy, idzie w lewą stronę niedźwiedź brunatny. Nad nim unosi się złota sześcioramienna gwiazda. W otoku napis: SIGILL: LIBER: ET REG: CIVITATIS PREMISLIENSIS.

Na 13 stronie napis: Privilegium praesens apud Reg. Tabulas in Libr. Majestt. 15. pag. 239. ingrossatum est. Actum Leopoli die 10 Aprilis 1790 An. Joannes Hausknecht.

D. przechowywano w kasie miejskiej w blaszanej, umyślnie na ten cel zrobionej puszce. Tam podziwiał go i zachwycał się nim profesor uniwersytetu petersburskiego Szmurło i car Mikołaj II w r. 1915.

1798, 16 maja, Przemyśl. 114.

Magistrat król. Woln. Cyrkularnego miasta Przemyśla podaje do publicznej wiadomości, że wskutek rozkazu Najwyższych

Rządów krajowych z dn. 26/6 1797 Nr. 15298 reguluje cech murarski na fundamencie przepisów Marji Teresy z dn. 9/5 1778 r., stanowiąc, że wszyscy inni „zastronni z całego cyrkułu, miast, miasteczek oraz y wsiów maystrowie z czeladzią jako współcechowi bracia do cechu przemyskiego odtąd należeć będą i niniejszem wcielają się".

Szer. 610, marg. lewy 44, prawy 40, wys. 500 mm.

Pieczęć miejska wyciśnięta w czerwonym laku w mosiężnej puszce wisi na sznurku z jedwabiu wiśniowego i niebieskiego koloru.

D. ostemplowany znaczkiem na 2 fl.

1798, 16 maja, Przemyśl. 115.

Magistrat król. Woln. Cyrkularnego miasta Przemyśla etc. Treść ta sama, co pod Nr. 114, tylko odnosi się do cechu ciesielskiego.

Szer. 663, marginesy 45, wys. 500 mm.

Pieczęć i inne znamiona, jak pod Nr. 114.

1834, 9 lipca Rzym. 116.

Grzegórz XVI, papież, poleca miastu Przemyślowi nowego biskupa Michała [Tomasza Korczyńskiego].

Szer. 470, marg. lewy 45, prawy 10, wys. 259, zakł. 78 mm.

Pieczęci brak; pozostał biały sznurek.

Na zewnętrzej stronie u góry widymacja ambasady austr. w Rzymie z 12. VII. 1834, podpis: C. Binder. Poniżej placetum regium: „Huic Bullae Pontificae in quantum tenor eiusdem iuribus et ordinationibus Caesareo-Regiis non adversatur, Placetum Regium conceditur. Ser. Sacr. Caes. Reg. Mattem, Viennae, die 4-to Augusti 1834. Rubanus Sec. Aulicus".

D. dobrze zachowany.

* * *

1405, 1 października, Kraków. 117.

Jan z Oleśnicy, sędzia i Dobiesław z Koszczyc, podsędek ziemi krakowskiej, stwierdzają, że Izrael i Abraham Kanaan, synowie Lewka, żyda krakowskiego, sprzedali Janowi, wojewodzie krakowskiemu, dziedzicowi Tarnowa, dom w Krakowie przy ul. św. Mikołaja za 80 grzywien.

Szer. 240, marg. lewy 30, prawy 25, wys. 145, zakł. 54 mm.

Pieczęci brak; istnieją nacięcia na pasek, na którym wisiała.

Na zewnętrznej stronie napis: Anno Domini 164(7). Jest to data księgi ławniczej (makularza), której dokument ten, zlepiony w dwa papiery, stanowił okładkę.

1578, 8 sierpnia, Lwów. 118.

Stefan, król polski, ustanawia w Przemyślu prócz istniejących już dwóch jeszcze jeden doroczny jarmark na św. Wawrzyńca.

Szer. 300, marg. lewy 47, prawy 25, wys. 187, zakł. 74 mm.

Pieczęci brak.

Po prawej stronie zakładki krótka treść dokumentu, napisana po łacinie, in dorso krótka treść w języku niemieckim.

D. ten kupiła gmina m. Przemyśla w r. 1922 za 30.000 Mkp od p. Karpińskiego w Warszawie, który miał go nabyć w Rosji w r. 1915.

II.

RĘKOPISY.

I. Scabinalia.

1. Ogólne.

1402, ? — 24 września, 1445. 1.

Str. 432, wys. 325, szer. 120 mm; oprawa i paginacja nowa.

Na str. 1 i 2 znajduje się protokół z r. 1407, a dopiero od strony 3 zaczynają się protokoły z r. 1402.

1445, 8 października — 25 sierpnia, 1452. 2.

Str. 237, wys. 310, szer. 120 mm; opr. w pergamin z naszytym skórzanym grzbietem, pag. nowa.

Księga zaczyna się i kończy rokiem 1447, rok 1445 zaczyna się na str. 190, poczem następuje rok 1446 i część roku 1447. — Na str. 4 okładki napis: „Protocollon iudicii aduocatialis annorum: 1447, 1448, 1449, 1450, 1451, 1452, 1445, 1446, 1447".

1452, 22 września — 5 lipca, 1469. 3.

Str. 812, wys. 330, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1469, 16 sierpnia — 26 maja, 1480. 4.

Str. 778, wys. 330, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1480, 9 czerwca — 22 listopada, 1493. 5.

Str. 806, wys. 340, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1495, 3 kwietnia — 18 maja, 1514. 6.

Str. 642, wys. 340, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1515, 26 lutego — 3 listopada, 1525. 7.

Str. 828, wys. 345, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1526, 11 maja — 1 czerwca, 1535. 8.

Str. 620, wys. 340, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1535, 1 czerwca — 13 lutego, 1543. 9.

Str. 626, wys. 340, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1545, 5 stycznia — 17 listopada, 1551. 10.

„Acta scabinalia civitatis Praemisliensis".

Str. 976, wys. 340, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1555, 12 lutego — 3 września, 1557. 11.

„Acta scabinalia civitatis Praemisliensis variarum actionum".

Str. 823, wys. 320, szer. 215 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w.

Po ostatniej rozprawie napis: „Finiuntur hic acta scabinalia tam iudicialium, quam extraiudicialium actionum Anni D..."

1557, 10 września — 23 października, 1560. 12.

„Acta scabinalia civitatis Praemisliensis variarum actionum".

Str. 1111, wys. 330, szer. 210 mm; opr. współczesna w deski powleczone skórą, na której wyciśnięto medaljoniki różnych osób, rogi zaopatrzone mosiężnem okuciem, a brzegi mają jeszcze resztki klamer mosiężnych; pag. z końca XVIII w.

2. Iudiciosa.

1560, 11 października — 30 sierpnia, 1566. 13.

„Acta iudicialia tam iudiciorum expositorum, quam necessariorum civitatis Praemisliensis".

Str. 1168, wys. 330, szer. 315 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą, z okuciem rogów; pag. z końca XVIII w.

Końca księgi brak.

1566, 13 września — 24 kwietnia, 1571. 14.

„Acta iudiciaria famatorum dominorum scabinorum iuratorum civitatis Praemisliensis".

Str. 1044, wys. 340, szer. 225 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą, na której wyciśnięto medaljoniki królów i muz; pag. z końca XVIII w.

1571, 27 kwietnia — 28 sierpnia, 1579. 15.

„Acta iudiciaria famatorum dominorum scabinorum iuratorum civitatis Praemisliensis".

Str. 1147, wys. 330, szer. 220 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą z wyciśniętymi medaljonikami; pag. z końca XVIII w.

1579, 2 września — 17 maja, 1586. 16.

„Acta iudiciorum expositorum et necessariorum seu opportune celebratorum, actionum, resignationum et controversiarum civitatis Praemisliensis".

Str. 950, wys. 325, szer. 220 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą z bogato wyciśniętą ornamentyką.

Na ostatniej stronie znajduje się dopisek: „Acta iudiciaria ignis voragine, qua et civitas ex permissione divina concremata est, absumpta sunt. Liber unus anni 1586 in se determinans annum 1591, alter liber anni 1591 determinatus in anno 1600.

1603, 10 stycznia — 5 grudnia, 1614. 17.

Str. 1537, wys. 340, szer. 210 mm; opr. i pag. z końca XVIII w.

1615, 13 stycznia — 9 września. 18.

Str. 90, wys. 365, szer. 245 mm; opr. i pag. nowa.

Brak początku i końca. Na str. 1. późniejszą ręką napisana notatka: „Acta iudicii anni 1615, desunt 1616, item 1617, item 1618, deinde inchoantur ab anno 1619 usque ad annum 1623". Według pisma sądząc, notatka pochodzi z XVIII w.

1624, 18 stycznia — 6 kwietnia.

„Acta iudiciaria civitatis Praemisliensis".

Zob. Nr. 59, 1.

1624, 6 kwietnia — 2 grudnia, 1636. 19.

Str. 1659, wys. 315, szer. 200 mm; opr. współcz. w skórę z wyciskami, pag. z końca XVIII w. Na początku brakuje 24 stron. — Na 21 nieliczbowanych kartach znajduje się: „Index seu regestrum venditionum, cessionum, quietationum, praecustoditionum sub iudicio necessario exposito bannito celebrato, quae in actis iudiciariis continentur incipiens ab anno 1624 ad annum 1636".

1637, 27 stycznia — 22 listopada, 1659. 20.

Str. 2026, wys. 312, szer. 195 mm; opr. współcz. w skórę z wyciskami, pag. z końca XVIII w.

1660, 17 stycznia — 18 listopada. 21.

Str. 52, wys. 330, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa.

Księga bez początku i końca, w górnej części zbutwiała.

1679, ? — 12 grudnia, 1684. 22.

Str. 90, wys. 350, szer. 230 mm; opr. i pag. nowa.

Bez początku i końca.

1685, 14 czerwca — 5 października, 1690. 23.

Str. 378, wys. 345, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.
Bez początku i końca.

1710, 8 kwietnia — 30 sierpnia, 1712. 24.

Str. 144, wys. 350, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.

3. Officiosa.

1560, 23 października — 12 września, 1566. 25.

„Acta officiosa civitatis Praemisliensis".

Str. 743, wys. 320, szer. 195 mm; opr. współcz. w skórę, na której są wyciśnięte sceny biblijne st. i now. testamentu; pag. z końca XVIII w.

1566, 13 września — 31 grudnia, 1569. 26.

„Acta officiosa advocati et scabinorum civitatis Praemisliensis".

Str. 728, wys. 350, szer. 225 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą, na której wyciśnięto medaljoniki muz, Zygmunta I, Bony, Zygmunta Augusta i Izabelli. Na medaljonikach Bony nad jej głową data: 1540. Pag. z końca XVIII w.

Na końcu księgi, na 12 nieliczbowanych kartach, notarjusz miejski spisał: „index propter facilem et promptam inventionem aliquarum personarum aut rei, die 3 oct., anno, quo ingrediebatur noviter electus rex in Poloniam Henricus".

1570, 5 stycznia — 20 czerwca, 1572. 27.

„Acta officiosa advocati et scabinorum iuratorum civitatis Praemisliensis".

Str. 772, wys. 315, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę z ozdobnymi wyciskami; pag. z końca XVIII w.

1575, 5 stycznia — 24 grudnia, 1576. 28.

„Acta officiosa advocati et scabinorum Praemisliensium".

Str. 480, wys. 310, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę z ozdobnymi wyciskami; pag. z końca XVIII w.

1577, 3 stycznia — 27 kwietnia, 1580. 29.

„Acta officiosa civitatis Praemisliensis".

Str. 970, wys. 305, szer. 215 mm; opr. współcz. w skórę z ozdobnymi wyciskami; pag. z końca XVIII w.

1580, 30 kwietnia — 30 grudnia. 30.
„Officiosa".

Str. 240, wys. 295 mm; opr. (prawdopodobnie współczesna) w pergamin pag. z końca XVIII w.

1581, 3 stycznia — 24 grudnia, 1583. 31.

Str. 946, wys. 310, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę z ozdobnymi wyciskami i medaljonikami, przedstawiającymi postacie z mitologji greckiej i ewangelistów; pag. z końca XVIII w.

1584, 3 stycznia — 17 marca, 1587. 32.

Str. 974, wys. 310, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę, na której wyciśnięto medaljoniki, przedstawiające ewangelistów i innych świętych; pag. z końca XVIII w.

1587, 23 marca — 18 października, 1588. 33.

Str. 502, wys. 310, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę z wyciskami, przedstawiającymi sceny biblijne; pag. z końca XVIII w.

1588, 18 października — 31 grudnia, 1592. 34.

Str. 1512, wys. 330, szer. 210 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą z ozdobnymi wyciskami; pag. z końca XVIII w.
Przednia część okładki w połowie odłamana.

1597, 7 stycznia — 2 stycznia, 1601. 55.

Str. 1345, wys. 345, szer. 215 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą z wyciskami, dziś zatartymi. Tylna okładka w znacznej części odłamana, na przedniej, przełamanej, znajduje się notatka: „Anno Domini 1796, die 1 Februarii o godzinie w pół do dwunastej przed południem w Przemyślu grzmot słyszany był i w tym roku dotychczas żadnej zimy nie było, tylko bardzo małe przymrozki, lecz śniegu nie było. Adnotavi: Stephanus Kaczanowski".

1601, 2 stycznia — 1 sierpnia, 1602. 36.

Str 404, wys. 350, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.

1602, 10 stycznia — 30 grudnia, 1604. 37.

Str. 614, wys. 350, szer. 235 mm; opr. i pag. nowa.
Brak początkowych kart.

1603, 29 czerwca — 17 lipca.

Zob. Nr. 59, 4.

1605, 4 stycznia — 29 grudnia. 38.

Str. 606, wys. 350, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.

1606, 3 stycznia — 26 września. 39.

„Acta officiosa civitatis Praemisliae".

Str. 360, wys. 362, szer. 235 mm; opr. i pag. nowa.

1607, 3 stycznia — 31 grudnia, 1609. 40.

Str. 2416, wys. 340, szer. 215 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą; pag. z końca XVIII w.

Brak 1. karty.

1610, 2 stycznia — 30 grudnia, 1611. 41.

Str. 1936, wys. 325, szer. 200 mm; opr. w półskórę z końca XVIII w., z tego czasu pochodzi i paginacja.

1615, 3 stycznia — 23 maja. 42.

Str. 300, wys. 365, szer. 230 mm; opr. i pag. nowa.

1616, 2 stycznia — 31 grudnia. 43.

Str. 796, wys. 370, szer. 240 mm; opr. i pag. nowa.

1619, 22 stycznia — 31 grudnia, 1620. 44.

„Acta iudiciaria controversiarum, obligationum etc. civitatis Praemisliensis".

Str. 1891, wys. 350, szer. 215 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą z wyciskami; pag. z końca XVIII w.

Mimo tytułu są to acta officiosa.

1621, 2 stycznia — 30 grudnia, 1622. 45.

„Acta coram iudicio civili Praemisliensi... agitata".

Str. 1379, wys. 325, szer. 215 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą; pag. z końca XVIII w.

1624, 23 stycznia — 31 grudnia. 46.

„Acta iudicii civilis, ut vocant, officiosa".

Str. 600, wys. 325, szer. 225 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w.

Na końcu księgi: „Index causarum et actionum, quae coram iudicio civili Praemisliensi in anno 1624 agitabantur".

1625, 2 stycznia — 31 grudnia. 47.

Wys. 325, szer. 215 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w. zaczyna się cyfrą 569, kończy na 1166.

Na końcu księgi: „index seu repertorium causarum et actionum, quae in anno 1625 coram actis iudicii civilis Praemisliae agitabantur".

1626, 2 stycznia — 31 grudnia. 48.

Str. od 1143—1598, wys. 320, szer. 215 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w.

Na końcu księgi: „Index causarum et actionum coram iudicio civili Praemisliensi in anno D. 1626 motarum et agitatarum".

1627, 2 stycznia — 29 grudnia, 1629. 49.

Str. 1530, wys. 325, szer. 210 mm; oprawa współcz. w skórę, pag. z końca XVIII w.

Na końcu protokołu każdego roku indeks spraw, a mianowicie: do r. 1627 na str. 531—552, do r. 1628 na str. 1099—1119, a do r. 1629 na str. 1517—1530.

1630, 2 stycznia — 29 grudnia, 1633. 50.

Str. 1784, wys. 320, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę, paginacja z końca XVIII w.

Na końcu protokołu każdego roku na kartach nieliczbowanych indeksy. Do r. 1630 po str. 606, do r. 1631 po str. 1010, do r. 1632 po str. 1338, a do r. 1633 po str. 1770.

1634, 3 stycznia — 19 grudnia. 51.

„Acta iudicii civilis Praemisliensis, ut vocant, officiosa".

Str. 342, wys. 325, szer. 210 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w.

Na końcu księgi indeks.

1635, 2 stycznia — 29 grudnia. 52.

Str. od 327—662, wys. 325, szer. 210 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w.

Na końcu księgi indeks.

1636, 3 stycznia — 30 grudnia. 53.

Str. od 663—1018, wys. 325, szer. 210 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w.

Na końcu po str. 1018 indeks.

1637, 3 stycznia — 31 grudnia. 54.

Str. od 1008—1415, wys. 325, szer. 210 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w.

Na końcu po str. 1401 indeks.

1638, 2 stycznia — 30 grudnia. 55.

Str. od 1402—1775, wys. 325, szer. 210 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w.

Na końcu od str. 1772 indeks, lecz tylko do litery O.

1639, 5 stycznia — 20 grudnia, 1642. 56.

Str. 1441, wys. 315, szer. 200 mm; opr. współcz. w skórę, pag. z końca XVIII w.

Na nieliczbowanych kartach indeksy; po str. 400 do r. 1639, po str. 810 do r. 1640, dla roku 1641 i 1642 indeksu nie ma.

1643, 23 lutego — 25 października, 1646. 57.

Str. 1288, wys. 320, szer. 205 mm; opr. z końca XVIII w., pag. nowa.

W tej księdze nie ma już indeksów.

Brak początkowych i ostatnich kart.

1643, 10 stycznia — 21 lutego. 58.
1646, 16 listopada — 1 grudnia.
1649, 4 września — 2 października.

Str. 96, wys. 345, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

Część pierwsza jest początkiem ks. Nr. 58, odpowiada jej bowiem treścią, charakterem pisma i datami. Kończy się na str. 60 tem samem słowem, którem zaczyna się księga Nr. 58. — Kiedy pod koniec XVIII w. oprawiano księgę Nr. 58, tę część opuszczono (prawdopodobnie nie wiedziano o niej), wobec czego jako fragment oprawiłem ją wraz z innymi fragmentami z lat: 1646 i 1649.

1647, 1 sierpnia — 17 czerwca, 1649. 59.

Str. 1492, wys. 330, szer. 200 mm; opr. z końca XVIII w., pag. nowa.

W księgę tę oprawiono różne protokoły, a mianowicie:

1. od str. 1—26 : Acta iudiciaria z r. 1624. Zob. iudiciosa, str. 41.
2. „ „ 27—46 : Indeks a. off. z lat: 1637, 38, 39, 40, 41, 42 i 43.
3. „ „ 47—114 : Acta officiosa z r. 1649
4. „ „ 115—470 : Acta officiosa z r. 1603. Zob str. 43.
5. „ „ 470—1492: Acta officiosa z r. 1647—1649.
6. „ „ 657—648 : Akt kryminalny z r. 1647. Zob. str. 48.

Oprawa ta świadczy o wielkiej niedbałości ówczesnego zarządu archiwum.

1649.

Zob. Nr. 59, 3.

Protokół ten nie jest pisany chronologicznie, zaczyna się bowiem z dniem 18 czerwca, a kończy 27 kwietnia.

1650, 5 stycznia — 11 października, 1653. 60.

Str. 630, wys. 360, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.

Brak końcowych kart.

1656, 11 stycznia — 17 sierpnia, 1658. 61.

Str. 524, wys. 355, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.

Brak części księgi.

1658, 28 września — 4 grudnia, 1659. 62.

Str. 118, wys. 340, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1664, 18 marca — 18 sierpnia, 1665. 63.

Str. 332, wys. 315, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.
Na końcu księgi od str. 317—332 znajduje się protokół a. off. z r. 1667.

1665, 3 stycznia — 25 czerwca. 64.

Str. 186, wys. 322, szer 210 mm; opr. i pag. nowa.

1667, 11 czerwca.

Zob. Nr. 63.

1668, 17 kwietnia — 29 grudnia. 65.

Str. 140, wys. 325, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa.
W księdze tej spisywano także protokoły sądów gajonych, tudzież kryminalnych.

1669, 28 marca — 20 grudnia, 1670. 66.

Str. 506, wys. 350, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.
Brak początkowych kart.

1671, 3 stycznia — 31 marca, 1672. 67.

Str. 466, wys. 350, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1674, 29 maja — 30 grudnia, 1677. 68.

Str. 872, wys. 323, szer. 200 mm; opr. z końca XVIII w., pag. nowa.
Brak początku księgi.

1678, 3 stycznia — 31 grudnia. 69.

„Acta advocatialia".

Str. 242, wys. 343, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.
Mimo tytułu księga ta zawiera officiosa.

1679, 7 stycznia — 15 października, 1681. 70.

Str. 818, wys. 323, szer. 205 mm; opr. z końca XVIII w., pag. nowa.

1683, 30 sierpnia — 11 grudnia, 1685. 71.

Str. 592, wys. 350, szer. 230 mm; opr. i pag. nowa.

1686, 19 stycznia — 31 października. 72.

Str. 188, wys. 338, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.
Brak początku i końca.

1691, 26 marca — 3 grudnia, 1692. 73.

Str. 528, wys. 322, szer. 200 mm; opr. z końca XVIII w., pag. nowa.

Od 2 września 1691 r. wpisywano do tej księgi także protokoły sądów gajonych.

1704, 27 marca — 14 października, 1706. 74.
Str. 76, wys. 337, szer. 212 mm; opr. i pag. nowa.

1708, 30 kwietnia — 7 grudnia. 75.
Str. 212, wys. 339, szer. 209 mm; opr. i pag. nowa.

1737, 7 maja — 22 grudnia, 1741. 76.
Str. 140, wys. 349, szer. 209 mm; opr. i pag. nowa.

1742, 8 sierpnia — 23 czerwca, 1749. 77.
Str. 198, wys. 346, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.

1768, 26 stycznia — 20 marca, 1769. 78.
Str. 66, wys. 336, szer. 213 mm; opr. i pag. nowa.

4. Criminalia.

1600, 9 sierpnia — 13 lutego, 1696. 79.
Str. 96, wys. 333, szer. 221 mm; opr. i pag. nowa.

1619, 29 kwietnia — 19 lipca, 1623.
Zob. Nr. 91.

1622, 24 maja — 19 lipca, 1623. 80.
Str. 56, wys. 362, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1626, 28 kwietnia — 17 grudnia, 1740. 81.
Str. 492, wys. 345, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1647, 22 stycznia.
Zob. Nr. 59, 6.

1649, 7 września. 82.
Str. 48, wys. 212, szer. 167 mm; opr. i pag. nowa.

1659, 7 stycznia — 18 grudnia. 83.
Str. 294, wys. 224, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1660, 2 stycznia — 9 grudnia, 1661. 84.
Str. 230.
Księga bardzo zniszczona.

1715, 28 stycznia — 16 października, 1788. 85.
Str. 368, wys. 360, szer. 212 mm; opr. i pag. nowa.

5. Testamenta.

1486, ? — ?, 1496. 86.
Str. 38, wys. 325, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.
Górna część księgi zbutwiała.

1541, 15 marca — 8 czerwca, 1708. 87.
Str. 74, wys. 330, szer. 122 mm; opr. i pag. nowa.

1544, ? — 30 października, 1597. 88.
Str. 1076, wys. 347, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

1579, 26 lutego. 89.
Str. 12, wys. 342, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1593, 24 marca. 90.
„Inventarium mercantiarum Mathiae Rusa et olim Catharinae Rusina".
Str. 24, wys. 225, szer. 172 mm; opr. i pag. nowa.

1624, 20 stycznia — 8 stycznia, 1657. 91.
„Acta inventariorum".
Str. 972, wys. 317, szer. 198 mm; opr. współcz. w skórę, paginacja z końca XVIII w.
Od str. 713 do końca: Acta criminalia z lat 1619–1623. Zob. str. 48.

1638, 22 czerwca — 21 marca, 1645. 92.
„Protocolon testamentorum cum inventariis".
Str. 218, wys. 205, szer. 165 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1645, 9 maja — 8 sierpnia, 1658. 93.
„Protocolon testamentorum".
Str. 374, wys. 218, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1656, 2 listopada. 94.
Str. 12, wys. 330, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.
Testament Anny Namysłowskiej.

1669, 7 lutego — 6 sierpnia, 1681. 95.
„Acta testamentorum et inventariorum".
Str. 44, wys. 333, szer. 216 mm; opr. i pag. nowa.
Brak protokołów z lat 1673–1678.

6. Acta hospitum.

1531, 20 października — 9 stycznia, 1561. 96.

Str. 436, wys. 345, szer. 116 mm; opr. i pag. nowa.

1553, 29 czerwca — 28 czerwca, 1578. 97.

„Liber terminationum hospitalium".

Str. 426, wys. 345, szer. 118 mm; opr. i pag. nowa.

1560, 21 sierpnia — 17 maja, 1570. 98.

„Acta hospitum civitatis Praemisliensis".

Str. 198, wys. 330, szer. 206 mm; opr. współcz. w skórę, bardzo ozdobna, pag. z końca XVIII w.

Księga zdekompletowana przez wydarcie połowy prawie kart.

7. Acta advocatialia.

1555, 29 kwietnia — 31 grudnia, 1564. 99.

„Acta officii advocatialis earum videlicet actionum, quae decem marcarum summa non excedunt".

Str. 380, wys. 336, szer. 100 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1555, 16 kwietnia — 2 lipca, 1565. 100.

Str. 520, wys. 346, szer. 117 mm; opr. i pag. nowa.
Początkowe karty od str. 1—26-u góry zniszczone.

1557, 6 stycznia — 11 stycznia, 1578. 101.

Str. 40, wys. 337, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.
Jest to zbiór luźnych, przeważnie niedatowanych aktów.

1569, 2 grudnia — 10 stycznia, 1571. 102.

Str. 210, wys. 343, szer. 117 mm; opr. i pag. nowa.

Na końcu introligator przez pomyłkę wszył 4 kartki, należące do księgi Nr. 104.

1570, 24 listopada. 103.

„Acta officii advocatialis, earum videlicet actionum, quae decem marcarum summam non excedunt".

Str. 266, wys. 346, szer. 116 mm; opr. i pag. nowa.

1571, 7 lipca — 22 kwietnia, 1572. 104.
„Acta officii advocati iurati civitatis Praemisliensis actionum forensium iuris magdeburgiensis".
Str. 470, wys. 345, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.
Ostatnie kartki t. j. strony 463—470 wszyte są w księgę Nr. 102.

1576, 3 stycznia — 21 grudnia. 105.
Str. 232, wys. 342, szer. 118 mm; opr. i pag. nowa.

1577, 4 stycznia — 8 stycznia, 1579. 106.
„Acta".
Str. 382, wys. 342, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

1581, 4 lutego — 29 grudnia, 1582. 107.
Str. 264, wys. 332, szer. 105 mm; pag. nowa.
Wskutek zniszczenia nie dało się tej księgi oprawić i dlatego znajduje się w tece.

1583, 15 grudnia — 18 lutego, 1592. 108.
Str. 180, wys. 345, szer. 116 mm; opr. i pag. nowa.

1590, 21 listopada — 10 grudnia, 1593. 109.
„Acta officiosa officio advocati pertinentia".
Str. 328, wys. 342, szer. 116 mm; opr. i pag. nowa.

1598, 12 września — 16 października, 1600. 110.
Str. 70, wys. 348, szer. 223 mm; opr. i pag. nowa.

1603, 17 kwietnia — 21 kwietnia, 1605. 111.
„Protocolon actorum advocatialium".
Str. 94, wys. 346, szer. 116 mm; opr. i pag. nowa.

1616, 6 kwietnia — 14 października, 1617. 112.
Str. 274, wys. 197, szer. 157 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1625, 19 kwietnia — 25 sierpnia, 1635. 113.
Str. 336, wys. 202, szer. 161 mm; opr. i pag. nowa.

1786, 9 stycznia — 1 grudnia. 114.
„Prothocollon decretorum et resolutionum iudicialium in civilibus".
Str. 174, wys. 374, szer. 234 mm; opr. współcz., pag. nowa.

8. Acta inscriptionum.

1669, 10 stycznia — 20 grudnia, 1677. 115.

„Acta inscriptionum simplicium, abrenuntiationum, cessionum, donationum, emptionum, fideiiussionum, obligationum, quietationum, resignationum, tuitionum, venditionum et aliarum in hoc libro continentium".

Str. 304, wys. 353, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1678, 6 czerwca — 22 kwietnia, 1681. 116.

Str. 138, wys. 340, szer. 216 mm; opr. i pag. nowa.
Brak początku i końca.

1683, 26 czerwca — 26 listopada, 1689. 117.

Str. 204, wys. 340, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.
Brak początku i końca.

9. Protocolla.

1551, 5 września — 26 września. 118.

Str. 32, wys. 340, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1551, 25 września — 6 lipca, 1554. 119.

Str. 626, wys. 340, szer. 116 mm; opr. i pag. nowa.

1554, 7 lipca — 22 czerwca, 1556. 120.

„Liber terminationum civitatis Praemisliensis".

Str. 406, wys. 310, szer. 100 mm; opr. współcz. w skórę, na której wyciśnięto medaljoniki, przedstawiające ewangelistów; pag. nowa.

1556, 1 lipca — do 1 marca, 1558. 121.

„Liber terminationum civitatis Praemisliensis".

Str. 394, wys. 320, szer. 105 mm; opr. współcz. w skórę, ozdobna, pag. nowa.

1558, 3 marca — 19 sierpnia, 1560. 122.

„Liber terminationum, actionum forensium coram advocato et scabinis civitatis Praemisliensis tractatarum".

Str. 456, wys. 320, szer. 205 mm; opr. w deski powleczone skórą z ozdobną ornamentyką roślinną i medaljonikami; pag. nowa.

1564, 9 czerwca — 25 maja, 1568. 123.

Str. 786, wys. 330, szer. 205 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą z ozdobną ornamentyką, pag. nowa.

1568, 26 maja — 15 marca, 1572. 124.

„Protocolum seu liber terminationum, actionum civilium civitatis Praemisliensis".

Str. 956, wys. 320, szer. 215 mm; opr. w deski powleczone skórą z ozdobnymi wyciskami; pag. nowa.

1579, 29 maja — 29 kwietnia, 1588. 125.

„Protocolon causarum iudiciorum expositorum et necessariorum".

Str. 408, wys. 320, szer. 210 mm; opr. współcz. w skórę z wyciśniętymi medaljonikami, przedstawiającymi jakąś Lukrecję, pag. nowa.

1593, 6 stycznia — 13 stycznia, 1597. 126.

„Acta officiosa civitatis Praemisliensis".

Str. 464, wys. 310, szer. 215 mm; opr. współcz. w kartę pergaminową, pag. nowa.

Protokoły sądu gajonego z tego czasu zaginęły.

1599, 20 grudnia — 3 sierpnia, 1602. 127.

Str. 342, wys. 310, szer. 105 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

Protokoły z r. 1599 oprawiono na końcu księgi.

1603, 12 marca — 14 stycznia, 1614. 128.

Str. 146, wys. 350, szer. 235 mm; opr. i pag. nowa.

W księdze tej znajdują się tylko fragmenty protokołów z roku 1603 i z lat 1608—1611.

1603, 21 maja — 7 kwietnia, 1604. 129.

Str. 48, wys. 225, szer. 175 mm; opr. i pag. nowa.

1606, 3 stycznia — 9 maja, 1607. 130.

Str. 430, wys. 326, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę, ozdobna, pag. nowa.

Na tylnej okładce protokoły z r. 1544 i 1606.

1606, 6 lipca — 24 maja, 1607. 131.

Str. 56, wys. 222, szer. 178 mm; opr. i pag. nowa.

1608, 11 kwietnia — 9 stycznia, 1609. 132.

„Protocolon actorum scabinalium Praemisliensium".

Str. 392, wys. 315, szer. 205 mm; opr. współcz. w pergamin, pag. nowa.

W księdze tej znika już advocatus iuratus, a na sądach przewodniczy advocatus haereditarius lub iudex subdelegatus.

1609, 6 marca — 8 stycznia, 1610. 133.

Str. 420, wys. 330, szer. 205 mm; opr. w tekturę powleczoną pergaminem, pomalowanym na czerwono (pochodzi może z końca XVIII w.), pag. nowa.

Brak początkowych kart.

1610, 26 lutego — 10 stycznia, 1611. 134.

„Protocollon actorum".

Str. 546, wys. 330, szer. 215 mm; opr. współcz. w skórę z ozdobnymi wyciskami, pag. nowa.

W księdze tej nie występuje wcale osoba wójta ani jego zastępcy.

1611, 29 stycznia — 26 maja, 1612. 135.

„Protocolon actorum scabinalium Praemisliensium".

Str. 868, wys. 318, szer. 200 mm; opr. współcz. w skórę z ozdobnymi wyciskami, pag. nowa.

I w tej księdze, jak również i w następnych, nie występuje nazwisko wójta ani jego zastępcy. Protokoły zaczynają się zawsze od terminu: „coram officio scabinali".

1612, 2 czerwca — 11 września, 1613. 136.

„Protocolon actorum scabinalium".

Str. 526, wys. 325, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę z ozdobnymi wyciskami, pag. z końca XVIII w.

1613, 4 października — 7 stycznia, 1616. 137.

Str. 120, wys. 365, szer. 230 mm; opr. i pag. nowa.
Brak początku i końca.

1614, 29 stycznia — 15 listopada. 138.

Str. 352, wys. 340, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.
Brak początku i końca.

1615, 8 lipca — 12 października, 1616. 139.

Str. 48, wys. 230, szer. 180 mm; opr. i pag. nowa.
Brak początku i końca.

1617, 10 stycznia — 17 marca, 1618. 140.

„Protocollon iudicii banniti".

Str. 444, wys. 346, szer. 235 mm; opr. i pag. nowa.
Księga u góry przez wilgoć nieco uszkodzona.

1618, 8 lutego — 18 stycznia, 1619. 141.

„Protocolon".

Str. 382, wys. 330, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę z wyciskami, pag. z końca XVIII w.
Ostatnie 11 kart niepaginowane i niezapisane.

1619, 23 lutego — 2 listopada. 142.
„Protocolon actorum scabinalium Praemisliensium".
Str. 460, wys. 340, szer. 222 mm; opr. współcz. w skórę z wyciskami, pag. nowa.

1621, 3 czerwca — 9 kwietnia, 1622. 143.
Str. 250, wys. 366, szer. 222 mm; opr. i pag. nowa.

1622, 4 stycznia — 23 września. 144.
„Protocolon iudicii civitatis Praemisliensis".
Str. 524, wys. 325, szer. 210 mm; opr. współcz. w skórę z wyciskami, pag. nowa.

1623, 3 stycznia — 26 sierpnia. 145.
„Protocollon".
Str. 566, wys. 333, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1625, 31 maja — 18 lutego, 1627. 146.
„Protocolon causarum iudicii civilis Praemisliensis".
Str. 468, wys. 320, szer. 206 mm; opr. współczesna w skórę z wyciskami, pag. nowa.

1627, 18 lutego — 18 marca, 1628. 147.
Str. 348, wys. 312, szer. 200 mm; opr. współcz. w pergamin, pag. nowa.

1628, 1 marca — 12 czerwca, 1629. 148.
„Protocollon".
Str. 426, wys. 304, szer. 204 mm; opr. współcz. w kartę pergaminową, paginacja z końca XVIII w.

1629, 15 czerwca — 8 października, 1630. 149.
„Protocollon".
Str. 366, wys. 315, szer. 192 mm; opr. współcz. w skórę z wyciskami, pag. nowa.

1630, 25 października — 17 lutego, 1632. 150.
„Protocollon".
Str. 486, wys. 313, szer. 200 mm; opr. współcz. w skórę z wyciskami, pag. nowa.

1632, 18 lutego — 21 czerwca, 1633. 151.

Str. 448, wys. 304, szer. 189 mm; opr. współcz. w skórę z wyciskami, pag. nowa.

1633, 21 czerwca — 9 stycznia, 1635. 152.

Str. 422, wys. 312, szer. 189 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.
Od str. 353 znajduje się makularz iudiciosów z lat: 1633—1634.

1635, 9 stycznia — 2 sierpnia, 1636. 153.

Str. 1265, wys. 314, szer. 200 mm; opr. współczesna w skórę, pag. z końca XVIII w.

1636, 2 sierpnia — 25 września, 1638. 154.

„Protocollon".

Str. 748, wys. 329, szer. 189 mm; opr. współczesna w skórę, paginacja z końca XVIII w.

1638, 26 listopada — 24 lipca, 1640. 155.

Str. 595, wys. 314, szer. 194 mm; opr. współcz. w skórę, pag. z końca XVIII w.
Początkowych kart nie było już w chwili paginowania.

1642, 29 kwietnia — 23 grudnia, 1644. 156.

Str. 820, wys. 316, szer. 190 mm; opr. w skórę (zjedzona przez robaki), pag. z końca XVIII w.
Na str. 815 jest: „Iudicium magnum legale burgrabiale".

1646, 25 kwietnia — 22 maja. 157.

Str. 16, wys. 213, szer. 176 mm; opr. i pag. nowa.

1648, 16 maja — 17 grudnia, 1650. 158.

„Protocollon".

Str. 754, wys. 300, szer. 194 mm; opr. współczesna w skórę, pag. z końca XVIII w.

1651, 9 stycznia — 13 marca, 1653. 159.

„Protocollon causarum et actionum".

Str. 732, wys. 310, szer. 180 mm; opr. w pergamin, pomalowany na czerwono (może z końca XVIII w.), pag. z końca XVIII w.

1653, 4 kwietnia — 9 kwietnia. 160.

Str. 24, wys. 312, szer. 192 mm; opr. i pag. nowa.

1653, 17 kwietnia — 14 sierpnia, 1655. 161.

Str. 500, wys. 334, szer. 210 mm; opr. i pag. z końca XVIII w.

1655, 16 sierpnia — 13 listopada, 1657. 162.
Str 566, wys. 305, szer. 195 mm; opr. i pag. z końca XVIII w.

1656, 20 lipca. 163.
Str. 28, wys. 336, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.

1658, 13 kwietnia — 16 grudnia, 1659. 164.
„Protocollon officii scabinalis".
Str. 410, wys. 346, szer. 330 mm; opr. i pag. nowa.

1660, 9 stycznia — 30 września, 1662. 165.
„Protocollon causarum et actionum".
Str. 288, wys. 311, szer. 196 mm; opr. w pergamin (może z XVIII w.), pag. z końca XVIII w.
Na str. 276: „Iudicium magnum burgrabiale".

1661, 21 września — 1 grudnia. 166.
Str. 80, wys. 215, szer. 169 mm; opr. i pag. nowa.

1662, 30 września — 23 czerwca, 1663. 167.
Str. 140, wys. 224, szer. 172 mm; opr. i pag. nowa.

1663, 11 stycznia — 10 kwietnia. 168.
Str. 44, wys. 335, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1663, 22 maja — 9 czerwca. 169.
Str. 138, wys. 315, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.

1664, 20 lutego — 15 marca. 170.
Str. 36, wys. 220, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1664, 16 kwietnia — 1 lipca. 171.
Str. 92, wys. 216, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1664, 25 września — 18 października. 172.
Str. 70, wys. 211, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1664, 21 października — 30 grudnia. 173.
Str. 150, wys. 212, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1665, 3 stycznia — 30 czerwca. 174.
Str. 126, wys. 323, szer. 210 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w.

1665, 6 lipca — 20 sierpnia. 175.
Str. 34, wys. 326, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa.
Górna część księgi zbutwiała.

1667, 24 stycznia — 1 lutego, 1669. 176.
Str. 166, wys. 330, szer. 223 mm; opr. i pag. nowa.
Górna część księgi zbutwiała.

1669, 10 stycznia — 23 grudnia, 1672. 177.
„Protocollon iudicii civilis magdeburgiensis Praemisliensis".
Str. 2199, wys. 333, szer. 218 mm; oprawa współczesna w skórę, paginacja z końca XVIII w.

1674, 26 maja — 22 listopada, 1675. 178.
Str. 828, wys. 313, szer. 200 mm; opr. z końca XVIII w., pag. nowa.

1681, 18 października — 26 maja, 1682. 179.
Str. 280, wys. 342, szer. 255 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w.

1682, 24 września — 7 sierpnia, 1684. 180.
„Protocollon iudicii civilis Praemisliensis".
Str. 264, wys. 326, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1690, 7 stycznia — 2 grudnia, 1692. 181.
„Protocollon".
Str. 812, wys. 297, szer. 192 mm; oprawa współczesna w skórę, pag. z końca XVIII w.

1694, 3 sierpnia — 22 kwietnia, 1695. 182.
„Protocollon".
Str. 222, wys. 343, szer. 216 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.
Na końcu księgi jest: „Regestrum causarum...".

1709, 9 kwietnia — 5 czerwca, 1710. 183
„Protocollon causarum civilium".
Str. 448, wys. 309, szer. 91 mm; opr. (w skórę) i pag. współcz.

1710, 8 kwietnia — 14 lipca, 1713. 184.
Str. 478, wys. 315, szer. 198 mm; opr. (w skórę) i pag. współcz.

1713, 14 lipca — 12 kwietnia, 1715. 185.
Str. 172, wys. 322, szer 217 mm; opr. i pag. z końca XVIII w.

1715, 12 kwietnia — 20 grudnia, 1727. 186.
Str. 247, wys. 333, szer. 210 mm; oprawa współczesna w pergamin, pag. z końca XVIII w.

1716, 18 lipca — 17 grudnia, 1718. 187.
Str. 106, wys. 333, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.
Protokołu z r. 1717 brak.

1722, 10 września — 16 stycznia, 1725. 188.

„Protocollon decretorum iudiciorum advocatialium scabinaliumque Praemisliensium".

Str. 298, wys. 311, szer. 196 mm; opr. i pag. z końca XVIII w.

1725, 27 lutego — 10 listopada, 1735. 189.

„Protocollon decretorum iudiciorum advocatialium scabinaliumque Praemisliensium".

Str. 275, wys. 304, szer. 195 mm; oprawa współczesna w skórę, pag. z końca XVIII w.

1731, 2 stycznia — 1 września, 1735. 190.

„Sexternio decretorum iudicii advocatialis scabinalisque".

Str. 148, wys. 342, szer. 214 mm; opr. i pag. nowa.

1736, 9 października — 17 października, 1746. 191.

Str. 286, wys. 316, szer. 195 mm; opr. z końca XVIII w., pag. nowa.

Na str. 1 znajduje się spis ławników, wybranych na rok 1741, i drugi spis wybranych na r. 1745. Wybierano wtedy 12 ławników, z których 6 urzędowało jeden, drugich 6-ciu drugi tydzień, o czem informuje nas umieszczona pod obu listami t. zw. „Preskrypcja P. P. Ławników".

1746, 21 lipca — 5 sierpnia, 1752. 192.

Str. 150, wys. 320, szer. 200 mm; opr. i pag. z końca XVIII w.

Po str. 150-tej znajduje się jeszcze 33 nieliczbowanych kart, z których 16 ostatnich użyto do wpisania inkwizytów kryminalnych w ten sposób, że pisano od okładki, odwróciwszy księgę. Środkowych 16 kart nie zapisano.

1752, 18 lipca — 14 lipca, 1753. 193.

Str. 158, wys. 357, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

Księga ta składa się z luźnych poszytów nierównych rozmiarów. Jest to raczej czystopis, który nigdy nie tworzył jednolitej księgi.

1754, 21 maja — 8 lipca, 1760. 194.

„Protocollon decretorum advocatialium".

Str. 220, wys. 345, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1763, 2 marca — 29 marca, 1768. 195.

Str. 72, wys. 350, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

Protokołu z r. 1764 brak, protokół z r. 1766 nosi tytuł: „Protocolon inscriptionum et plenipotentiarum".

10. Fragmenty.

XVI—XVIII wiek. 196.

Fascykuł, zawierający fragmenty ksiąg ławniczych różnego rodzaju.

XVI wiek. 197.

Fascykuł, zawierający fragmenty ksiąg wójtowskich.

11. Indices.

1551—1554. 198.

„Index antiquarum transactionum. T. I."

Str. 318, wys. 396, szer. 262 mm; opr. i pag. nowa.

Księga, do której ten indeks zrobiono, zaginęła na przełomie XVIII i XIX w. Takich indeksów zrobiono dużo, ale dochowały się tylko cztery, a mianowicie: T. I, II, XXV i XXVI. Te indeksy sporządzano na polecenie władz do wszystkich ksiąg, z wyjątkiem starszych, których widocznie nie umiano odczytać. Dlatego to niniejsza księga ma numerację: T. I.

1555—1557. 199.

„Index antiquarum transactionum, T. II".

Str. 234, wys. 392, szer. 262 mm; opr. i pag. nowa.

Księga, do której ten indeks zrobiono, istnieje i jest zanotowana w niniejszym katalogu pod Nr. 11.

1603—1614. 200.

„Index antiquarum transactionum T. XXV".

Str. 294, wys. 384, szer. 250 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.
Do księgi Nr. 17.

1607—1609. 201.

„Index antiquarum transactionum, T. XXVI".

Str. 472, wys. 386, szer. 256 mm; opr. i pag. nowa.
Do księgi Nr. 40.

12. Regestra.

1619, 26 stycznia — 16 grudnia, 1621. 202.

„Regestrum causarum civilium iudicantium".

Str. 360, wys. 366, szer. 119 mm; opr. i pag. nowa.

1624, 16 listopada — 7 lutego, 1626. 203.

Str. 76, wys. 324, szer. 104 mm; opr. i pag. nowa.

1633, 4 stycznia — 21 listopada, 1634. 204.

„Regestrum causarum".

Str. 102, wys. 341, szer. 112 mm; opr. i pag. nowa.

1648, 25 stycznia — 10 grudnia, 1650. 205.

Str. 200, wys. 334, szer. 109 mm; opr. i pag. nowa.

1651, 19 stycznia — 9 czerwca, 1654. 206.

„Regestrum incendentium causarum".

Str 202, wys. 317, szer. 109 mm; opr. i pag. nowa.

1681, 18 października — 23 czerwca, 1682. 207.

„Regestrum causarum in iudicio civili magdeburgiensi Praemisliensi incidentium".

Str. 34, wys. 313, szer. 109 mm; opr. i pag. nowa.

1694, 7 sierpnia — 9 sierpnia, 1695.

„Regestrum causarum in iudicio civili magdeburgiensi incidentium".

Zob. Nr. 182.

1708, 29 lutego — 15 kwietnia, 1709. 208.

„Regestrum causarum iudicii advocatialis".

Str. 172, wys. 314, szer. 99 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1721, 7 czerwca — 11 lipca, 1722. 209.

Str. 36, wys. 339, szer. 111 mm; opr. i pag. nowa.

1721, 3 grudnia — 7 grudnia, 1723. 210.

„Regestrum causarum".

Str. 56, wys. 170, szer. 110 mm; opr. i pag. nowa.

1722, 10 września — 5 października, 1724. 211.

„Regestrum simplex causarum vocandarum".

Str. 168, wys. 344, szer. 114 mm; opr. i pag. nowa.

1725, 9 stycznia — 27 stycznia, 1731. 212.

„Regestrum simplex causarum vocandarum".

Str. 118, wys. 330, szer. 102 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1725, 25 października — 30 grudnia, 1726. 213.
Str. 52, wys. 335, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1732, 10 czerwca — 6 lipca, 1734. 214.
„Regestrum causarum iudicii advocatialis".
Str. 180, wys 318, szer. 102 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1737, 2 marca — 11 lipca, 1752. 215.
„Regestrum causarum iudicii advocatialis".
Str. 206, wys. 321, szer. 113 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1741, 16 lutego — 11 lipca, 1752. 216.
Str. 120, wys. 337, szer. 109 mm; opr. i pag. nowa.

1752, 28 kwietnia — 20 lutego, 1753. 217.
„Seriare transactionum advocatialium".
Str. 30, wys. 315, szer. 98 mm; opr. i pag. nowa.

1752, 20 lipca — 21 lutego, 1761. 218.
Str. 56, wys. 315, szer. 99 mm; opr. i pag. nowa.

1752, 1 sierpnia — 18 grudnia, 1755. 219.
„Arestorum ordinarium regestrum".
Str. 66, wys. 324, szer. 100 mm; opr. i pag. nowa.

1756, 3 stycznia — 5 kwietnia, 1759. 220.
„Regestrum arestorum".
Str. 64, wys. 345, szer. 106 mm; opr. i pag. nowa.

1760, 8 lipca — 14 kwietnia, 1763. 221.
„Regestrum simplex causarum iudicii advocatialis".
Str. 40, wys. 360, szer. 103 mm; opr. i pag. nowa.

1765, 25 maja — 25 czerwca. 222.
„Regestrum simplex criminalium".
Str. 12, wys. 325, szer. 102 mm; opr. i pag. nowa.

1765, 19 sierpnia — 15 września, 1772. 223.
Str. 40, wys. 345, szer. 110 mm; opr. i pag. nowa.

1765, 19 sierpnia — 30 kwietnia, 1770. 224.
„Regestrum actorum".
Str. 15, wys. 340, szer. 105 mm; opr. i pag. nowa.

1779, 10 czerwca — 12 czerwca, 1784. 225.
„Regestrum inscriptionum iudicii advocatialis scabinalisque Praemisliensis".

Str. 58, wys. 345, szer. 105 mm; opr. i pag. nowa.

1779, 21 września — 26 lutego, 1784. 226.
„Regestrum factorum iudicii advocatialis scabinalisque Praemisliensis".

Str. 22, wys. 337, szer. 104 mm; opr. i pag. nowa.

1782, 14 grudnia — 21 sierpnia, 1784. 227.
„Regestrum criminalium iudicii necessarii banniti advocatialis scabinalisque Praemisliensis".

Str. 24, wys. 336, szer. 106 mm; opr. i pag. nowa.

1783, 15 lutego — 11 sierpnia. 228.
„Seriare relationum".

Str. 14, wys. 370, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

II. Consularia.

1. Czystopisy.

1558, 16 stycznia — 13 kwietnia, 1570. 229.
„Acta consularia civitatis Praemisliensis".

Str. 232, wys. 365, szer. 265 mm; opr. i pag. nowa.

1572, 25 stycznia — 31 grudnia, 1585. 230.
„Prothocolon seu liber terminationum, actionum coram dominis: proconsule et consulibus civitatis Praemisliensis... agitatarum".

Str. 379, wys. 318, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę z bardzo ozdobnymi wyciskami, pag. z końca XVIII w.

1586, 8 lutego — 11 grudnia, 1592. 231.
„Protocolon actorum consularium civitatis Praemisliensis".

Str. 579, wys. 308, szer. 205 mm; opr. współczesna w skórę, bardzo ozdobna, pag. nowa.

1603, 4 kwietnia — 19 marca, 1609. 232.

„Acta consularia Praemisliensia".

Str. 388, wys. 335, szer. 210 mm; opr. współcz. w skórę, pag. z końca XVIII w.

Na końcu księgi wydarto kilkanaście kart.

1610, 17 września — 24 marca, 1612. 233.

Str. 208, wys. 324, szer. 216 mm; oprawa i paginacja nowa.

1613, 3 stycznia — 31 grudnia, 1614. 234.

„Protocolon".

Str. 298, wys. 215, szer. 165 mm; opr. współcz. w miękką tekturę, pag. nowa.

1619, 8 marca — 30 września, 1631. 235.

Str. 1282, wys. 327, szer. 207 mm; opr. i pag. z końca XVIII w.

1635, 2 stycznia — 4 stycznia, 1636. 236.

Str. 116, wys. 340, szer. 214 mm; opr. i pag. nowa.

Górna część księgi zbutwiała.

1642, 8 stycznia — 11 października. 237.

Str. 260, wys. 309, szer. 189 mm; oprawa współcz. w skórę, pag. z końca XVIII w.

Od str. 254 wpisano: „Regestrum actorum consularium anni 1642".

1644, 17 sierpnia — 23 października, 1646. 238.

Str. 426, wys. 304, szer. 206 mm; opr. i pag. nowa.

Brak początkowych kart.

1645, 5 sierpnia — 14 grudnia, 1646. 239.

Str. 20, wys. 338, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1647, 5 stycznia — 12 maja, 1651. 240.

Str. 314, wys. 324, szer. 223 mm; opr. i pag. z końca XVIII w.

1652, styczeń — 16 września, 1653. 241.

Nieliczbowana z powodu zbutwienia; przechowuje się ją w pudle, sporządzonym w formie książki.

1656, 4 lutego — 3 lipca, 1659. 242.

Str. 122, wys. 342, szer. 212 mm; opr. i pag. nowa.

1658, 12 stycznia — 12 kwietnia.

Zob. Nr. 238.

1660, 7 stycznia — 18 listopada, 1665. 243.

Str. 540, wys. 316, szer. 200 mm; opr. i pag. nowa.
Od str. 517 wpisano consularia z r. 1658.

1662, 3 stycznia — 13 lutego, 1663. 244.

„Prothocollon iudicii proconsularis".

Str. 205, wys. 205, szer. 158 mm; opr. w tekturę z końca XVIII w., pag. nowa.

1672, 9 stycznia — 6 lipca, 1677. 245.

„Acta consularia civitatis Praemisliensis".

Str. 712, wys. 311, szer. 199 mm; opr. współcz. w skórę, paginacja z końca XVIII w.
Od str. 697 wpisano: „Incolae civitatis Sacrae Regiae Maiestatis Praemisliensis ius civile habentes". Wykaz ten obejmuje lata 1667—1677. Wymieniono oczywiście tylko te osoby, które w tych latach otrzymały prawo obywatelstwa w mieście.

1678, 22 czerwca — 14 grudnia, 1682. 246.

Str. 1124, wys. 316, szer. 202 mm; opr. i pag. z końca XVIII w.

1683, 5 stycznia — 24 kwietnia, 1686. 247.

„Acta".

Str. 769, wys. 309, szer. 198 mm; opr. współcz. w skórę, pag. z końca XVIII w.

1686, 24 kwietnia — 15 grudnia, 1688. 248.

Str. 782, wys. 316, szer. 189 mm; opr. i pag. z końca XVIII w.
Od str. 763 wpisano regestr rzeczowy tej księgi.

1719, 3 stycznia — 30 kwietnia, 1721. 249.

Str. 526, wys. 338, szer. 208 mm; opr. i pag. nowa.

1730, 7 stycznia — 20 kwietnia, 1739. 250.

Str. 666, wys. 344, szer. 208 mm; opr. i pag. nowa.

1786, 21 listopada — 9 lipca, 1788. 251.

„Prothocollon resolutionum, decretorum et relationum iudicii proconsularis Praemisliensis".

Str. 180, wys. 378, szer. 240 mm; opr. i pag. nowa.

2. Protocolla.

1558, 15 stycznia — 1 grudnia, 1569. 252.
„Liber terminationum actorum proconsulis et consulum civitatis Praemisliensis".
Str. 368, wys. 324, szer. 105 mm; opr. i pag. nowa.

1592, 1 czerwca — 15 października, 1593. 253.
Str. 142, wys. 224, szer. 168 mm; opr. i pag. nowa.

1597, 17 stycznia — 18 grudnia, 1598. 254.
„Protocollon actorum consularium Praemisliensium".
Str. 258, wys. 223, szer. 176 mm; opr. i pag. nowa.

1599, 18 stycznia — 2 sierpnia, 1602. 255.
Str. 202, wys. 226, szer. 173 mm; opr. i pag. nowa.

1603, 4 kwietnia — 27 lutego, 1608. 256.
„Protocollum actionum consulare Praemisliense".
Str. 220, wys. 205, szer. 160 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1610, 17 września — 20 grudnia, 1612. 257.
Str. 166, wys. 338, szer. 218 mm; opr. i pag. nowa.

1615, 2 stycznia — 31 grudnia. 258.
Str. 236, wys. 215, szer. 173 mm; opr. i pag. nowa.

1616, 2 stycznia — 14 października. 259.
Str. 152, wys. 224, szer. 168 mm; opr. i pag. nowa.

1618, 10 lipca — 18 grudnia. 260.
Str. 58, wys. 345, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.

1619, 10 stycznia — 15 lutego. 261.
Str. 26, wys. 216, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1625, 4 stycznia — 28 marca, 1628. 262.
„Protocolon".
Str. 348, wys. 331, szer. 213 mm; opr. i pag. nowa.

1639, 5 lutego — 18 maja, 1640. 263.
Str. 660, wys. 324, szer. 208 mm; opr. z końca XVIII w., pag. nowa.
Od str. 97 zaczynają się protokoły z 1645—1647. Zeszyte są one w ten sposób, że na początku jest część 1647 roku, w środku lata 1645

i 1646, a od str. 515 znowu druga część 1647 roku. Księga bardzo niedbale oprawiona, wiele poszytów wszyto odwrotnie, wskutek czego orjentacja w księdze bardzo utrudniona.

1640, 27 marca — 7 lutego, 1641. 264.

Str. 228, wys. 216, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1644, 9 stycznia — 2 maja, 1645. 265.

„Protocolon actionum officii consularis".

Str. 156, wys. 310, szer. 187 mm; oprawa w tekturę (może współcz.), pag. nowa.

1645, 25 lutego — 24 grudnia, 1647.

Zob. Nr. 263.

1645, 16 marca — 20 grudnia. 266.

Str. 110, wys. 335, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa.

1647, 4 października — 23 grudnia, 1649. 267.

Str. 308, wys. 333, szer. 219 mm; opr. i pag. nowa.

1655, 2 stycznia — 30 kwietnia. 268.

Str. 54, wys. 216, szer. 167 mm; opr. i pag. nowa.

1660, 7 stycznia — 28 czerwca, 1661. 269.

„Causae et actiones coram officio consulari Praemisliensi".

Str. 132, wys. 217, szer. 165 mm; opr. i pag. nowa.

1662, 4 lutego — 7 sierpnia. 270.

Str. 104, wys. 217, szer. 169 mm; opr. i pag. nowa.

1675, 7 stycznia — 29 grudnia, 1677. 271.

Str. 438, wys. 330, szer. 212 mm; opr. i pag. nowa.

1686, 24 kwietnia — 31 grudnia, 1688. 272.

Str. 504, wys. 316, szer. 196 mm; opr. w tekturę powleczoną szarem płótnem, pag. z końca XVIII w.

1689, 7 stycznia — 20 grudnia, 1691. 273.

„Acta spectabilis officii consularis".

Str. 878, wys. 314, szer. 200 mm; opr. współcz. w skórę, pag. z końca XVIII w.

1689, 7 stycznia — 11 października, 1695. 274.

„Protocollon actionum spectabilis officii consularis Praemisliensis".

Str. 1094, wys. 317, szer. 211 mm; opr. współcz. w skórę, paginacja z końca XVIII w.
Na str. 1094 spis urzędujących rajców.

1698, 19 lipca — 30 września, 1699. 275.
Str. 108, wys. 335, szer. 207 mm; opr. i pag. nowa.

1704, 27 maja — 8 listopada, 1706. 276.
Str. 46, wys. 335, szer. 212 mm; opr. i pag. nowa.

1710, 18 czerwca — 20 lipca, 1711. 277.
Str. 156, wys. 338, szer. 214 mm; opr. i pag. nowa,
Ostatnia kartka zawiera fragment protokołu z r. 1712.

1713, 11 stycznia — 27 września, 1715. 278.
Str. 116, wys. 342, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa,

1715, 1 lipca — 21 listopada, 1718. 279.
Str. 634, wys. 348, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa,
Księga zawiera; „Lauda communitatis".

1740, 21 maja — 20 lutego, 1743. 280.
Str. 116, wys. 342, szer. 214 mm; opr. i pag. nowa.
Protokołu z r. 1742 nie ma.

1745, 8 stycznia — 4 listopada, 1749. 281.
Str. 226, wys. 340, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa.

1756, 12 lutego — 8 stycznia, 1779. 282.
Str. 580, wys. 309, szer. 189 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1756, 19 sierpnia — 23 sierpnia, 1769. 283.
Str. 24, wys. 350, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.

1756, 20 sierpnia — 21 kwietnia, 1760. 284.
Str. 80, wys. 350, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa.

1776, 28 lutego — 10 grudnia, 1778. 285.
„Prothocollon iudicii proconsularis manifestationum atque relationum oblatarum".
Str. 296, wys. 322, szer. 202 mm: opr. współcz. w tekturę, pag. współcz.

1782, 26 listopada — 8 sierpnia, 1786. 286.
Str. 336, wys. 385, szer. 239 mm; opr. i pag. nowa.

1783, 19 lutego — 9 czerwca, 1784. 287.

„Prothocollon laudorum officii proconsularis consularisque Praemisliensis".

Str. 98, wys. 325, szer. 201 mm; opr. współcz. w skórę, pag. współcz. Wbrew tytułowi treścią księgi są protokoły zebrań pospólstwa (communitatis).

1783, 20 lutego — 14 maja, 1784. 288.

„Inducta decretorum proconsularium consulariumque Praemisliensium".

Str. 56, wys. 371, szer. 234 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1783, 24 marca — 3 lutego, 1789. 289.

„Prothocolon inscriptionum officii proconsularis, consularisque Praemisliensis".

Str. 159, wys. 324, szer. 203 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. współcz.

1783, 13 lipca — 3 sierpnia, 1787. 290.

„Liber officii proconsularis".

Str. 268, wys. 334, szer. 210 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. współcz

1786, 2 października — 10 września, 1787. 291.

„Prothocollon manifestationum, visionum et taxarum".

Str. 8, wys. 323, szer. 200 mm; opr. współcz. w twardy karton, pag. współczesna.

1787, 19 października — 4 grudnia, 1788. 292.

„Liber oblatarum officii proconsularis".

Str. 87 + 27 kart nl, wys. 368, szer. 220 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. współcz.

3. Regestra.

1752, 1 sierpnia — 20 grudnia, 1755. 293.

„Regestrum ordinarium simplex".

Str. 74, wys. 316, szer. 100 mm; opr. i pag. nowa.

1777, 18 czerwca — 6 września, 1780. 294.

„Regestrum causarum officii proconsularis".

Str. 102, wys. 342, szer. 104 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1782, 7 stycznia — 19 czerwca. 295.

„Seriare querellarum officii proconsularis consularisque Praemisliensis".

Str. 38, wys. 327, szer. 100 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1784, 10 stycznia — 18 maja. 296.

„Seriare relationum et querellarum".

Str. 66, wys. 324, szer. 99 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

III. Rachunki miejskie.

1472. 297.

„Regestrum perceptorum et distributorum".

Karta pergaminowa złamana we dwoje tak, że tworzy format książki folio fr. o 4 stronach.

1472—1499. 298.

Str. 134, wys. 345, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

1506—1509. 299.

Str. 82, wys. 344, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

1513—1525. 300.

Str. 224, wys. 324, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1514—1561. 301.

Str. 322, wys. 347, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

1556—1557. 302.

Str. 134, wys. 345, szer. 228 mm; opr. i pag. nowa.

1558 i 1565. 303.

„Regestrum proventuum civitatis Praemisliensis".

Str. 322, wys. 310, szer. 190 mm; opr. współcz. w skórę, ozdobna, pag. nowa.

1539. 304.

„Regestrum omnium proventuum Praemisliensium".

Str. 92, wys. 345, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.

1560. 305.

„Exactio canalium civitatis Praemisliensis".

Str. 96, wys. 340, szer. 114 mm; opr. i pag. nowa.

1560. 306.

Str. 202, wys. 345, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.

1561—1562. 307.

Str. 160, wys. 343, szer. 223 mm; opr. i pag. nowa.

1562. 308.

Str. 12, wys. 425, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1563—1564. 309.

Str. 298, wys. 345, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.

1565—1566. 310.

Str. 228, wys. 340, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

1566—1567. 311.

Str. 274, wys. 345, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1568. 312.

„Regestrum expositorum proventuum civitatis Praemisliensis".

Str. 210, wys. 345, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1568. 313.

„Regestrum perceptorum pro poeditibus".

Str. 40, wys. 330, szer. 115 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa. Od str. 23 wpisano: „exposita pro poeditibus".

1569. 314.

„Regestr wzijanthku pyenyedzi za cichty" (?)

Str. 44, wys. 338, szer. 113 mm; opr. i pag. nowa.

1570—1571. 315.

„Regestrum perceptorum proventuum civitatis Praemisliensis".

Str. 184, wys. 342, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1573. 316.

„Regestrum perceptorum proventuum civitatis Praemisliensis".

Str. 32, wys. 365, szer. 238 mm; opr. i pag. nowa.

1576. 317.

„Regestrum perceptorum ex proventibus civitatis Praemisliensis".

Str. 168, wys. 330, szer. 220 mm; opr. w kartę perg., wydartą z jakiegoś kalendarza, pag. nowa.

1577. 318.

„Regestrum perceptorum ex proventibus reipubl. civitatis Praemisliensis".

Str. 156, wys. 345, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1578. 319.

„Summa perceptorum ex proventibus civilibus".

Str. 70, wys. 341, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1579. 320.

„Regestrum perceptorum proventuum civitatis Praemisliensis".

Str. 132, wys. 310, szer. 215 mm; opr. współcz., pag. nowa.

Za okładkę służy karta pergaminowa z jakiegoś modlitewnika żydowskiego, na którym obok tekstu wymalowany jest księżyc w pełni i nowiu.

1583. 321.

„Summarius perceptorum de proventibus civitatis Praemisliensis".

Str. 106, wys. 335, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.

1584. 322.

„Regestrum proventuum civitatis Praemisliensis".

Str. 124, wys. 345, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.

1586. 323.

Str. 20, wys. 238, szer. 190 mm; opr. i pag. nowa.

1587. 324.

„Terminatio exactionis cannalium".

Str. 64, wys. 335, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1587—1589. 325.

Str. 212, wys. 352, szer. 225 mm; opr. i pag. nowa.

1590. 326.

„Regestr wydatków mieyskich przemyslskich".

Str. 166, wys. 226, szer. 178 mm; opr. i pag. nowa.

1591 lub 1596. 327.

Str. 128, wys. 345, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

1594. 328.

„Summaria descriptio titulorum distributae pecuniae civilis".

Str. 152, wys. 340, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.

Tytuł powyższy odnosi się do zeszytu, umieszczonego na początku księgi od str. 1—12, dalsza część księgi zawiera właściwe zestawienie rachunków z roku 1594 i nosi tytuł: „Regestrum expositorum e proventibus reipubl. civitatis Praemisliensis".

1598. 329.

„Ordinaria descriptio omnium proventuum reipubl. civitatis Praemisliensis, tam perceptorum, quam etiam expositorum".

Str. 194, wys. 315, szer. 220 mm; opr. w kartę perg., pochodzącą z jakiegoś kalendarza, pag. nowa.

1598. 330.

„Exactio cannalium".

Str. 120, wys. 338, szer. 118 mm; opr. i pag. nowa.

Bez daty (w. XVI). 331.

„Canalia".

Str. 96, wys. 340, szer. 115 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa. Jest to wykaz poborów z wodociągów.

1600. 332.

„Ordinaria descriptio omnium proventuum reipubl. civitatis Praemisliensis, tam perceptorum, quam etiam expositorum".

Str. 160, wys. 318, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.

1602. 333.

Str. 110, wys. 318, szer. 213 mm; opr. i pag. nowa.
Brak początku.

1607—1608. 334.

„Descriptio omnium proventuum civilium ad rempubl. Praemisliensem pertinentium, tum et expensarum eorundem".

Str. 128, wys 330, szer. 210 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1609. 335.

„Descriptio omnium proventuum civilium ad rempubl. Praemisliensem pertinentium, tum et expensarum eorundem".

Str. 114, wys. 326, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1610. 336.

„Regestr prowentu mieiskiego za szafarstwa P. Szymona Króla".

Str. 96, wys. 313, szer. 200 mm; opr. współcz. w skórę, ozdobna, pag. nowa.

Na końcu księgi znajduje się absolutorjum, udzielone szafarzowi dopiero w r. 1623 przez rajców i ławników, co stwierdzono pieczęcią sądu ławniczego.

1611—1612. 337.

Str. 62, wys. 338, szer. 118 mm; opr. i pag. nowa.

1612—1613. 338.

„Regestrum canalium civilium".

Str. 154, wys. 315, szer. 208 mm; opr. i pag. nowa.

1615. 339.

„Descriptio omnium proventuum civilium ad rempubl. Praemisliensem pertinentium, tum et expensarum eorundem".

Str. 124, wys. 344, szer. 222 mm; opr. i pag. nowa.

1617. 340.

„Extradita ekspeditiey lubelskiey".

Str. 16, wys. 350, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

1618. 341.

„Canalia wybrane".

Str. 116, wys. 345, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1618. 342.

Str. 106, wys. 330, szer. 218 mm; opr. i pag. nowa.

1618. 343.

Str. 104, wys. 345, szer. 222 mm; opr. i pag. nowa.

1619. 344.

„Regestrum civitatis Praemisliensis, tam perceptorum, quam extraditorum".

Str. 120, wys. 323, szer. 206 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1620. 345.

Str. 46, wys. 340, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1620. 346.

Str. 28, wys. 216, szer. 172 mm; opr. i pag. nowa.

1622. 347.

Str. 84, wys. 307, szer. 110 mm; opr. i pag. nowa.

1624. 348.

Str. 44, wys. 330, szer. 110 mm; opr. i pag. nowa.

1626—1643. 349.

Fascykuł, zawierający fragmenty rachunków z powyższych lat.

1627. 350.

„Descriptio omnium proventuum civilium ad rempubl. Praemisliensem pertinentium".

Str. 98, wys. 330, szer. 208 mm; opr. i pag. nowa.

Na stronie 3 domorosły artysta, może szafarz, wyrysował orła, a pod spodem herb miejski t. j. niedźwiedzia z krzyżem nad grzbietem. Rysunki są bardzo prymitywne, niedźwiedź więcej przypomina wołu.

1629—1652. 351.

Str. 60, wys. 327, szer. 114 mm; opr. i pag. nowa.
Księga jest zlepkiem różnych rachunków, przeważnie niekompletnych.

1632. 352.

„Descriptio omnium proventuum civilium ad rempubl. Praemisliensem pertinentium".

Str. 64, wys. 328, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa.

1633. 353.

„Regestr poborów dwóch".

Str. 20, wys. 330, szer. 107 mm; opr. i pag. nowa.

1634. 354.

„Regestr szosów trzech".

Str. 12, wys. 338, szer. 108 mm; opr. i pag. nowa.

1634. 355.

„Descriptio omnium proventuum civilium ad rempubl. Praemisliensem pertinentium".

Str. 62, wys. 320, szer. 197 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1636. 356.

„Descriptio omnium proventuum civilium ad rempubl. Praemisliensem pertinentium".

Str. 96, wys. 316, szer. 200 mm; opr. i pag. nowa.

1637. 357.

„Descriptio omnium proventuum civilium ad rempubl. Praemisliensem pertinentium".

Str. 122, wys. 316, szer. 206 mm; opr. i pag. nowa.

1640—1641. 358.

„Percepta na pani żołnierze".

Str. 56, wys. 212, szer. 168 mm; opr. i pag. nowa.

1640—1642. 359.

„Regestr wybierania pieniędzy czopowych, piwnych, także y miodowych".

Str. 32, wys. 210, szer. 166 mm; opr. i pag. nowa.

1641. 360.

„Regestr pieniędzy, tak szosowych, iako y żydów, które na straż nocną dali".

Str. 8, wys. 320, szer. 105 mm; opr. i pag. nowa.

1642—1643. 361.

Str. 52, wys. 318, szer. 112 mm; opr. i pag. nowa.

1645. 362.

„Descriptio omnium proventuum civilium ad rempubl. Praemisliensem pertinentium".

Str. 72, wys. 315, szer. 195 mm; opr. i pag. nowa.

1646. 363.

Str. 12, wys. 315, szer. 105 mm; opr. i pag. nowa.

1647. 364.

Str. 54, wys. 302, szer. 198 mm; opr. i pag. nowa.
Brak początku.

1647. 365.

Str. 20, wys. 214, szer. 168 mm; opr. i pag. nowa.

1649. 366.

„Descriptio omnium proventuum civilium ad rempubl. Praemisliensem pertinentium".

Str. 68, wys. 211, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1649—1650. 367.

„Regestr kupowania chrostów na jaz nowo zastawiony y drzewa różnego na budynek młyna wiarowego, z gruntu budowanego po spaleniu kozackim".

Str. 18, wys. 284, szer. 180 mm; opr. i pag. nowa.

1651. 368.

„Regestr wydatku z poborowych pieniędzy z rozkazania p. burmistrza, na ten czas P. Jana Czernka".

Str. 32, wys. 334, szer. 110 mm; opr. i pag. nowa.

1651. 369.

„Regestr wybierania donatywy".

Str. 22, wys. 211, szer. 174 mm; opr. i pag. nowa.

1652—1668. 370.

„Regestrum".

Str. 16, wys. 322, szer. 212 mm; opr. i pag. nowa.

1653. 371.

„Regestr proventów miasta Przemyśla".

Str. 88, wys. 318, szer. 110 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1655. 372.

„Taxa na husarią J. M. Pana Stanisława Potockiego, hetmana w. k.

Str. 48, wys. 324, szer. 105 mm; opr. i pag. nowa.

1655. 373.

Str. 40, wys. 328, szer. 108 mm; opr. i pag. nowa.

1656. 374.

„Accisae calculum".

Str. 52, wys. 318, szer. 109 mm; opr. i pag. nowa.

1656. 375.

„Rejestr exacty".

Str. 68, wys. 313, szer. 195 mm; opr. i pag. nowa.

1657. 376.

„Regestr podany przez p. Jana Kościńskiego, na ten czas szafarza miasta Przemyśla króla J. M."

Str. 108, wys. 298, szer. 182 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1658—1659. 377.

Fascykuł, zawierający:

1. 1658. wykaz poborów według ulic.
2. 1658. wykaz dwóch poborów.
3. 1659. wykaz poborów.

1659. 378.

„Regestrum proventuum civitatis Sacrae Regiae Maiestatis Praemisliae".

Str. 46, wys. 306, szer. 190 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1660. 379.

Fascykuł, zawierający:

1. Wykaz podatku na jakiegoś J. M. P. Maiera.
2. Wykaz pieniędzy posłanych do Podhajec w sprawie miejskiej.
3. Wykaz dziesięciu poborów.

1661. 380.

„Regestr pieniędzy na J. Mci P. Stanisława Potockiego, wojewody krakowskiego, hetmana w. k., od miasta uchwalony".

Str. 74, wys. 323, szer. 106 mm; opr. i pag. nowa.

Na str. 25—27 wpisano: „Regestr pieniędzy poborowych diebus Januarii 1663 z retent poborów Nr. 50 cum abiuratis Ich M. P. P. Goraiskiemu, Winnickiemu, Pakoszowi, poborcom, od miasta należących..."

1662. 381.

„Regestrum proventuum civitatis Praemisliensis".

Str. 124, wys. 310, szer. 192 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

1662. 382.

Str. 72, wys. 328, szer. 110 mm; opr. i pag. nowa.

1662—1666. 383.

Fascykuł, zawierający:

1. 1662. „Regestr różnych szosów, tax y składek, od różnych exactorów mieyskich wybierane, od dnia pierwszego miesiąca stycznia aż do ostatniego decembris". Fragment liczący 3 karty.
2. 1663. „Regestr podany miastu na wiwendę na cały tydzień". Jedna karta.
3. 1663. „Percepta pieniędzy i Expensa tychże pieniędzy".
4. 1665. Zestawienie różnych rachunków, wykonane na polecenie Maksymiljana Fredry, kaszt. lwowskiego.
5. 1665. „Regestr zatrzymanych szosów od Panów Radziec".
6. 1666. „Regestrum privatum expensarum in processu errogatarum".

1662—1668. 384.

„Opisanie podymnego".

Str. 36, wys. 322, szer. 219 mm; opr. i pag. nowa.

1663—1664. 385.

„Inventarium proventuum civilium ex Błonie et Zasanie".

Str. 44, wys. 220, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1664. 386.

„Regestrum proventuum civitatis Praemisliensis".

Str. 56, wys. 309, szer. 195 mm; opr. współcz. w skórę, bardzo ozdobna, pag. nowa.

1669. 387.

„Regestr szosów".

Str. 22, wys. 324, szer. 104 mm; opr. i pag. nowa.

1670. 388.

Fascykuł.

1673. 389.

„Regestr warzenia piwa".

Str. 14, wys. 328, szer. 109 mm; opr. i pag. nowa.

1673. 390.

„Regestrum proventuum civitatis Praemisliensis".

Str. 52, wys. 306, szer. 199 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1673. 391.

Str. 8, wys. 320, szer. 202 mm; opr. i pag. nowa.

1677. 392.

„Regestr prowentów mieyskich miasta Przemyśla".

Str. 30, wys. 320, szer. 107 mm; opr. i pag. nowa.

1678. 393.

„Regestr prowentu miasta J. K. M. Przemyśla".

Str. 52, wys. 295, szer. 191 mm; opr. i pag. nowa.

1679. 394.

Str. 12, wys. 328, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1681—1697. 395.

Fascykuł, zawierający:

1. 1681. „Komput wydatku w potrzebie mieyskiey względem arędy Szlutarney także y Borkowey... y do teyże arędy prowent".
2. 1691. Zawiera różne drobne dochody gruntowe.
3. 1693. Wykaz szosu.
4. 1696. Wykaz kamienic i ich właścicieli.
5. 1697. Wykaz osób w juryzdykcji szlacheckiej i duchownej celem poboru pogłównego.
6. 1697. Wykaz pogłównego.

1682—1683. 396.

„Regestrum perceptorum".

Str. 78, wys. 296, szer. 190 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1684. 397.

„Descriptio omnium proventuum civilium ad rempubl. Praemisliensem pertinentium, tum et expensarum eorunden".

Str. 56, wys. 302, szer. 190 mm; opr. i pag. nowa.

1685. 398.

Str. 66, wys. 314, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa.

Księga składa się z luźnych poszytów, które prawdopodobnie były niegdyś składowemi częściami jednej księgi, dziś zdekompletowanej. Pismo pochodzi od tej samej ręki z wyjątkiem kilku stron, jak: 10 i 11, 17, 29, 65 i 66. — Daty księga nie ma, ustaliłem ją na podstawie zapiski na str. 29. Jeśli nie odpowiada rzeczywistości, co możliwe, to przynajmniej pozwala na bliższe określenie czasowej przynależności tej księgi.

1686. 399.

„Retenta uniżey mianowanych, tak domów, kamienic xiężych, szlacheckich y innych, którzy należą do podatku, to iest soszu nazwanego".

Str. 24, wys. 325, szer. 108 mm; opr. i pag. nowa.

1691. 400.

Str. 20, wys. 215, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

Od str. 6 do końca znajduje się: „Regestr wydatku na fortyfikatią miasta J. K. M. Przemyśla".

1697. 401.

Str. 172, wys. 328, szer. 218 mm; opr. i pag. nowa.

Brak początku.

Bez daty (wiek XVII). 402.

Str. 52, wys. 330, szer. 110 mm; opr. i pag. nowa.

Bez daty (wiek XVII) 403.

Str. 58, wys. 340, szer. 112 mm; opr. i pag. nowa.

Bez daty (XVII w.) 404.

Fascykuł, zawierający fragmenta różnych rachunków.

Bez daty (XVII w.) 405.

Fascykuł, zawierający varia exposita.

1708—1748. 406.

Str. 148, wys. 425, szer. 175 mm; opr. i pag. nowa.

1711—1749. 407.

Fascykuł, zawierający:

1. 1711. „Regestr szosu".
2. 1712. „Regestr postanowionych szosów w r. 1712, d. 4 stycznia wymiarkowany y spisany, według którego tak cechy, iako też y osoby wszelki podatek mieyski wypłacać powinni będą".
3. 1713. „Regestr wybierania trzech szosów na pilną miasta potrzebę".
4. 1713. „Regestr... iako to do magazynu N. króla Jegomości, także y na exekucję, która stała u nas w R. P. 1713, d. 18 października".
5. 1714. „Regestr retentów do wybierania długów po Wiśniowskim, tak z sznurów, zawad, iako y czynszów".
6. 1731. „Regestr... piw".
7. 1734. „Regestr podatku uchwalonego... na zołnirzów J. M. P. Boreyka, pułkownika..."
8. 1738. „Regestr podatku uchwalonego... na uspokoienie długu, przez miasto zaciągniętego u W. P. Jmci P. Tchórzewskiego, administratora starostwa przemyskiego".
9. 1742. „Regestr pogłównego generalnego Przemyśla".
10. 1743. „Regestr pogłównego wybranego".
11. 1744. „Regestr, kto co dał na pogłówne".
12. 1745. „Regestr sycenia miodu".
13. 1745. dtto
14. 1745. „Regestr wybranego pogłównego".
15. 1746. „Regestr według uniwersału wydanego od J. W. Jmci P. Wieniawskiego, chorążego y sędziego grodzkiego przemyskiego, administratora podatku szelęznego, regestrem sycenia miodów, piw y gorzałek..., co chrześcianie y żydzi szynkarze przemyscy sycili" [uzupełniony].
16. 1747. „Regestr percepty pogłównego..."
17. 1749. „Reiestr pogłównego wybranego".

1750—1771. 408.

Fascykuł, zawierający:

1. Bez daty (około 1750). Jakieś nieoznaczone dochody.
2. Bez daty (około 1750) dtto
3. 1755. „Regestr prowentów miejskich".

4. 1755. „Regestr pozostałego pogłównego na kamienicach, dworach y domkach".
5. 1756. „Regestr prowentów mieyskich".
6. 1758. „Regestr pozostałego pogłównego".
7. 1759. „Inwentarz prowentów Przemyśla".
8. 1759—1765. „Czopowe y szelężne z miasta Przemyśla".
9. 1759. „Excerpt z inwentarza prowentów mieyskich".
10. Bez daty (około 1760). „Regestr pogłównego".
11. 1764. „Inwentarz prowentów Przemyśla".
12. 1764. „Rejestr percepty y expensy".
13. 1767. „Regestr należących... Przemyślowi prowentów od dworu starościńskiego bakończyckiego na kamienicy, karczmach".
14. 1768. „Rejestr pogłównego".
15. 1770. „Regestr pogłównego".
16. Bez daty (około 1771). „Rejestr expensy".

1756—1768. 409.

„Regestr wybierania pogłównego".

Str. 250, wys. 368, szer. 119 mm; opr. i pag. nowa.

1770. 410.

„Inwentarz do exakcji extremae necessitatis miasta J. K. M. Przemyśla per laudum od wszech osób miasta zgromadzonych uchwalony na przeciągi wojenne".

Str. 16, wys. 330, szer. 204 mm; opr. i pag. nowa.

1771. 411.

„Regestr pogłównego raty marcowey".

Str. 16, wys. 340, szer. 214 mm; opr. i pag. nowa.

1772. 412.

Str. 38, wys. 400, szer. 253 mm; opr. i pag. nowa.

1773. 413.

„Regestrum perceptorum et expensarum".

Str. 70, wys. 354, szer. 217 mm; opr. i pag. nowa.

1774. 414.

„Regestr".

Str. 16, wys. 347, szer. 110 mm; opr. i pag. nowa.

1774. 415.

„Regestr percepty z prowentów miasta J. C. K. Mości Przemyśla".

Str. 32, wys. 340, szer. 212 mm; opr. i pag. nowa.

1775. 416.

„Percepta zacnie szlachetnego Macieja Jonakiewicza, prezydenta miasta Przemyśla, a die 3 martii".

Str. 82, wys. 345, szer. 222 mm; opr. i pag. nowa.

1775. 417.

„Regestr percepty, tak expensy zacnie szlachetnego Franciszka Hupkiewicza podczas kwartału jego".

Str. 80, wys. 380, szer. 248 mm; opr. i pag. nowa.

1776. 418.

Str. 46, wys. 385, szer. 242 mm; opr. i pag. nowa.

Księga składa się z kilku części:

1. Regestr wybranych czynszów . . . . . str. 1—2
2. „ percepty tudzież excepty . . . . . „ 3—17
3. Regestra taxy zboża różnego na targach w Przemyślu, co tydzień pisanego . . . . . „ 19—16
4. Regestr tak percepty, jako też y expensy . . „ 31—37

Inne strony niezapisane.

1777. 419.

„Regestr percepty i expensy roczney miasta Przemyśla".

Str. 110, wys. 340, szer. 218 mm; opr. i pag. nowa.

1777—1778. 420.

„Regestra tak percepty, iako też y expensy".

Str. 86, wys. 347, szer. 228 mm; opr. i pag. nowa.

1779. 421.

„Regestra".

Str. 78, wys. 348, szer. 218 mm; opr. i pag. nowa.

1780. 422.

„Regestra tak percepty, jako też y expensy na różne potrzeby mieiskie".

Str. 84, wys. 380, szer. 218 mm; opr. i pag. nowa.

1781. 423.

„Regestrum".

Str. 130, wys. 430, szer. 264 mm; opr. i pag. nowa.

Księga zawiera różne rachunki z powyższego roku.

1781—1783. 424.

„Libellus kwitów y różney expensy, tak na interesa miasta, jako też y na insze potrzeby".

Str. 60, wys. 342, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

1791. 425.

„Regestra piwne przemyskie".

Str. 24, wys. 400, szer. 253 mm; opr. i pag. nowa.

Bez daty (wiek XVIII). 426.

Str. 24, wys. 325, szer. 214 mm; opr. i pag. nowa.

1819. 427.

„Metryka miasta Przemyśla z przedmieściami obwodu podatkowego miasta Przemyśla".

Str. 610, wys. 382, szer. 254 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

IV. Księgi miejskie okolicznościowe.

XV wiek. 428.

„Liber legum".

Str. 996, wys. 316, szer. 210 mm; opr. współcz. w deski powleczone skórą, ozdobna, z okuciami rogów i klamrami, pag. nowa.

Na początkowych 24 stronach wyszczególniono rozdziały każdego dzieła wpisanego do tej księgi, a których tytuły są następujące:

1. Liber municipalis . . . . . str. 25—53.
2. Ius provincionale . . . . . „ 54—121.
3. De collateralibus seu assessoribus et auditoribus (dotyczy ceremonji sądów miejskich) . . . . . „ 122—123.
4. Sentencie decrete per scabinos supremi iuris theutunici maydburgensis castri Cracoviensis per quendam notarium civitatis Przemisliensis de theutunico ydiomate translate in latinum . . . . . „ 125—148.
5. Artykuły prawa magdeburskiego . . . . . „ 149—206.
6. Traktat: Utrum contractus empcionum census facti ad reemendum aut ad tempus vite poterint de iure admitti „ 209—232.
7. Sciencia de ponderibus . . . . . „ 232—233.
8. Iura civilia maydenburgensis civitatis . . . . . „ 235—297.
9. Concordia laicorum cum prelatis . . . . . „ 299—303.
10. De consanguineitate . . . . . „ 315—323.
11. Vocabula iuris provincialis et feodalis . . . . . „ 323—325.

12. Iura feodalia . . . . . str. 335—379.
13. De coniugio seruorum . . . . . „ 380—382.
14. Liber decretalium (dzieli się na 5 ksiąg) . . . . „ 383—545.
15. Expositorium iuris monachi de binomonte S. Marie ordinis Cysterciensium collectum ex diuersis tractatibus iuris, precipue tamen ex libro intitulato „Fugitiuus", quem disposuit magister nepos de monte albano . . . „ 551—605.
16. Słowniczek skróceń paleograficznych. Rozpada się na 2 części. W I. daje alfabetyczny spis skrótów, użytych w poprzednim traktacie, w II. wykłada teorję cytatów z dzieł prawniczych . . . . . „ 605—609.
17. Cztery luźne traktaty:
a) De deposito, b) De multiplici usura, c) De mendacio, d) De scandalo uitando . . . . . „ 610—622.
18. Liber legum . . . . . „ 623—776.
19. Historia trium regum . . . . . „ 777—872.
20. Peregrinationes sancte terre Jerusalem . . . .
21. Cronica, que intitulatur: „Flores temporum". (Historja papieży i cesarzy) . . . . . „ 873—928.
22. Krótka notatka o przybyciu do Polski i Węgier biskupa Filipa, legata papieskiego, qui fecit constitutiones multas et duras. ...duos episcopos in Ungaria incarceravit... Polonis indulsit . . . . . „ 928.
23. De regibus Polonie (kronika, kończąca się na Jagielle) „ 928—929.
24. Vita Alexandri et gesta . . . . . „ 941—989.

Księga ta powstała około r. 1473.

1541—1665. 429.

„Cathalogus civium civitatis Praemisliensis ius civile acceptantium".

Str. 252, wys. 392, szer. 138 mm; opr. współcz. w skórę, ozdobna, pag. nowa.

Na okładce współcześni notarjusze zapisali ważniejsze wydarzenia z dziejów Przemyśla, a mianowicie:

1. 1580. Balneum civile, ad portam aquaticam situm, hoc anno ceptum est ex fundamentis per Bononium muratorem, civem Praemisliensem, sumptu civili erigi; existentibus protunc famatis Thomae Rzimski, Joanne Organista, civibus et protunc consulibus Praemisliensibus iisdemque oeconomis. Facta autem sunt fundamenta die 9 Maii.
2. 1638. W poniedziałek pierwszy przed kwietnią niedzielą (t. j. 22. III.) ogniem przypadkowym miasto pogorzało.
3. 1641. 11 września. Powietrze morowe zawiezione z Lublina do Przemyśla; umarło osób sto y piętnaście.
4. 1648. Naprzód die 4 Novembris natarli kozacy na Przemyśl, a gdy im Błończanie zabili jednego y odpór dali, oni, wzmocniwszy się, potym 6 Novembris, w piątek, z potęgą nastąpiwszy, sromotnie, wielu starszych straciwszy, wespół z chorągwią odstąpili. A chorągiew im mieszczanie

wzięli i u fary przy ołtarzu Najświętszey Panny na wieczną pamiątkę zawiesili.

5. Anno Domini 1654, die 27 Aprilis, platea Leopoliensis tota conflagravit hora noctis quinta ex occasione iuuiciorum. Antea vero Anno Domini 1638, die sancti Benedicti, feria secunda, tota civitas conflagraverat praeter plateam castrensem et alteram sancti Joannis, quae manserunt. Incepit autem incendium apud Haidonem, cognomine Mirzwa, sub castro in pomerio. Domus fuit parva et magnum peperit incendium.
6. Anno Domini 1656, die octava Martii, podstąpili Szwedzi pod Przemyśl. Tam straciwszy szturm, nazajutrz 9 Martii o trzeciej godzinie w noc (sic forebatur) zawiódł żyd od Zasania Szwedów, lecz za obroną Patrony wielkiej miasta tego Panny Przenajświętszej na Sanie załamali się i potonęli; była zdobycz nie mała. Potym 10, 11, 12 nie bardzo następowali, tylko posły swe posyłali, poddania się im żądali. 13 Martii przyjechał Dukles, hetman szwedzki, posłał, aby mu się poddali, ale mu dano znać, że Jegomość Pan Czarnecki, kasztelan kijowski a regimentarz na ten czas wojsk J. K. M. Pana Naszego Młciwego, następuje z wojskami, ze wstydem musiał komunikiem od miasta odstąpić i tak za przyczyną Panny Przenajświętszej i Świętych Patronów miasto całe zostało. A był na ten czas komendantem Jegomość Pan Jerzy z Godlowa Godlowski, stolnik czernichowski, kapitan J. K. Mci.

1550—1592. 430.

„Sacrae Regiae Magestatis decreta, approbatoria aut iuris supremi Maydenburgiensis aut iuris civilis Praemisliensis sententias".

Str. 276, wys. 343, szer. 227 mm; opr. i pag. nowa.

1559—1771. 431.

Str. 400, wys. 375, szer. 235 mm; opr. współcz. w skórę, pag. współcz.

Na końcu księgi na nieliczbowanych stronach znajduje się: „Summarium iurium... synagogae iudaicae Praemisliensi servientium.

Księga zawiera same oblaty uwierzytelniane przez odpowiednie władze i sporządzona była w latach 1774 i 1775.

1561. 432.

„Liber privilegiorum civitatis Praemisliensis... conscriptorum diligenter".

Str. 100, wys. 310, szer. 205 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. współcz.

Jest to kopiarjusz 34 przywilejów.

1583—1641. 433.

Str. 130, wys. 308, szer. 195 mm; opr. i pag. nowa.

Brak początku, wskutek czego nie ma i tytułu, który musiał być identyczny z tytułem w księdze Nr. 430.

XVII i XVIII w. 434.

Wys. 196, szer. 166 mm; opr. współcz. w skórę, nl.

Księga złożona jest z kwitów, wystawionych magistratowi i listów adresowanych do niego.

Bez daty. 435.

„Specificatio seu excerpta privilegiorum civitati Praemisliensi servientium".

Str. 16, wys. 344, szer. 215 mm; opr. i pag. nowa.

Jest to wcale dokładna treść 24-ch przywilejów, od przywileju Władysława Jagiełły z r. 1389 do ostatniego przywileju Stanisława Augusta.

1776, 12 marca. 436.

„Privilegia per Serenissimos Poloniae Reges civitati Praemisliensi eiusque magistratui benigniter collata, per Serenissimos quoque Reges Poloniae successores approbata et confirmata, ex gottico veteri charactere in modernum recentem stylum fideliter conscripta et transformata propter faciliorem lectionem illorum".

Str. 268, wys. 374, szer. 246 mm; opr. nowa, pag. współcz.

Na końcu księgi, na nieliczbowanych kartach, znajduje się: „Index czyli regestr, na polski przełożony język, przywilejów pargaminowych przez oblata i ten protokół wziętych". Indeks wylicza 49 przywilejów.

1777. 437.

„Libellus privilegiorum Iudeorum Praemisliensium".

Str. 134, wys. 405, szer. 254 mm; opr. i pag. nowa.

Kopiarjusz przed aktami grodzkimi legalizowany.

V. Księgi cechowe.

1. Ogólne.

1650—1760. 438.

Treść:

1. Bez daty (około 1650). Rationes appellationis w jakiejś niejasnej sprawie cechowej.
2. 1702, 25 stycznia, Przemyśl. Paweł Konstanty Dubrawski, biskup sufragan przemyski, wydaje dekret w sprawie towarzystw muzycznych przemyskich.
3. 1715, bez daty dnia. Cechmistrze wszystkich cechów wnoszą protest przeciu burmistrzowi, Janowi Porembskiemu, który w porozumieniu z regen-

tem, Józefem Karnowskim, ale bez wiedzy pospólstwa „armatę“ miejską sprzedał.

4. a) 1745, 20 listopada, Przemyśl. Marcin Czechowicz imieniem magistratu wnosi protestację przeciw Kazimierzowi Grzybowskiemu.
   b) 1745, 24 listopada, Przemyśl. Ten sam Czechowicz wnosi protestację przeciw Grzybowskiemu. W obu protestacjach chodzi o jakiś dekret, na podstawie którego magistrat miałby oddać Grzybowskiemu 200 zł.
5. 1745, 12 czerwca, Przemyśl. Dwa dekrety w powyższej sprawie.
6. 1745, 28 sierpnia, Przemyśl. Dekret w tej samej sprawie.
7. 1754, 21 listopada, Lublin. Franciszek Grylewicz i Jędrzej Zurański stwierdzają, że Kazimierz Jamnicki, terminator Szymona Jakubowskiego, „uczynił im wszelką satysfakcyą w kollacyj towarzyskiey“.
8. Bez daty (około 1760). Nowowybrany rajca, Mikołaj Matłowski, protestuje przeciw cechmistrzom kusznierskiemu, krawieckiemu, piekarskiemu, kowalskiemu, safianicznemu, bednarskiemu, wołowemu, płóciennicznemu i garncarskiemu, aby za dzwonkiem szli na obrady na ratusz, a w dnie oznaczone do katedry, OO. Franciszkanów i do św. Rocha.

1761, 3 maja. 439.

Treść:
Lustracja cechów. — Dwa fragmenty.

2. Cyrulicy i aptekarze.

1570—1752. 440.

Treść:

1. Bez daty (około 1570). Zygmunt August potwierdza cyrulikom przedłożone przywileje. Dok. ma być ekstraktem z oryginału, który znajdował się w cechu. Jednakże forma, treść przywileju i poznane już przy dyplomach perg. szacherki cyrulików zmuszają do uznania tego za falsyfikat.
2. 1574, 26 lutego, Kraków. Kopia, treść: zob. dypl. perg. Nr. 51.
3. Bez daty, Kraków. Marcin Jędrzejkowicz i Maciej Kazimierczyk, starsi cyrulików, opracowują wspólnie z młodszymi mistrzami projekt statutu. Nie zrozumiałą rzeczą jest, dlaczego podano Kraków, jako miejsce wystawienia, skoro wymienieni byli Przemyślaninami.
4. 1611, 3 sierpnia, Przemyśl. U Joachima Lubeka, mieszczanina przemyskiego, zawierają młodzieńcy rzemiosła apterskiego ugodę z Jakóbem i Janem, czeladzią aptekarza Marcina w sprawie ran, odniesionych przez Wojciecha Gościca.
5. 1647, 13 sierpnia, Przemyśl. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 88.
6. Bez daty, Warszawa. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 90.
7. Bez daty. Treść: polska kopja dypl. perg. Nr. 94.
8. 1649, 8 lutego, Kraków. Treść: polski wypis z dypl. perg. Nr. 94.
9. 1649. Dwa punkty, wypisane po polsku z dypl. perg. Nr. 94.
10. 1671, 12 czerwca, Przemyśl. Rajcy zakazują cyrulikom wzajemnego odmawiania sobie pacjentów pod karą 50 grzywien na obwarowanie miasta i aresztu 12 niedziel.

11. 1685, 1 października, Przemyśl. Dekret na cyrulika Jana, który „śmiał drugiemu pacjenta odjąć".
12. 1752, 5 maja, Przemyśl. Antoni z Zielonek Zielonka, wójt przemyski, pozywa przed swój sąd Jakubka Jakubowicza, zwanego Jarosławskim, i Lewka Gdalewicza, oskarzonych przez cech cyrulików o bezprawne wykonywanie tego rzemiosła.

1581—1693. 441.

„Catalogus sociorum artem chirurgicam profitentium atque in contubernio Praemisliensi [a Magestate regia privilegiato] edoctorum".

Str. 172, wys. 308, szer. 100 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa. Oprócz katalogu zawiera księga protokoły z posiedzeń.

1628, 12 października — 14 listopada. 442.

Treść: Jan Sechini, doktor medycyny, pozywa przed sąd kryminalny Stanisława Jankowskiego, aptekarza, i Dorotę, małżonkę jego, za zniesławienie swojej osoby. Pani Dorota tłómaczy się, że niczego złego nie powiedziała, stwierdziła tylko okoliczność, że Sechini ganił ich aptekę, mówiąc, że ma lekarstwa stare i złe.

1654—1761. 443.

Str. 58, wys. 335, szer. 108 mm; opr. i pag. nowa.

3. Czapnicy.

1580—1680. 444.

Treść:

1. Bez daty (około 1580). Tenor propositionis seniorum artificii pileatorum contra mercatores. Czapnicy zwracają się z prośbą do rajców, aby uznali przywilej, dany im przez króla (zob. dypl. perg. Nr. 61), ponieważ poprzednio (22. I. 1580) rajcy go zatwierdzili, a powtóre, aby nie dozwolili kramarzom sprzedawać czapek.
2. 1590, 18 grudnia, Warszawa. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 68. — Czapnicy powołują się w poprzednim dokumencie na to, że mają podpis króla, nasuwa się jednak podejrzenie, że ten podpis był sfałszowany, bo inaczej niezrozumiałym byłby opór rajców przeciw uznaniu statutu, który oni sami (22. I. 1580) zatwierdzili, a następnie i to, że Zygmunt III, transumując akt radziecki, nic nie wspomina o przywileju Batorego.
3. 1605, 13 maja, Kraków. Zygmunt III wydaje w sporze między czapnikami przemyskimi a lwowskimi dekret, zakazujący czapnikom lwowskim pobierania opłat od uczniów wyzwolonych w cechu przemyskim, a nakazujący uznawać tychże za uprawnionych towarzyszy.
4. 1605, 13 maja, Kraków. Kopja polska poprzedniego dokumentu.

5. 1606, 31 maja, Lwów. W aktach grodzkich lwowskich czapnicy przemyscy oblatują akt, streszczony powyżej ad 3.
6. 1606, 16 września, Przemyśl. Sąd przemyski (Iudicium criminale bannitum) sądzi towarzysza lwowskiego cechu czapników za zniewagę słowną, wyrządzoną temu cechowi podczas kłótni, zaszłej w Przemyślu.
7. 1614, 23 stycznia, Przemyśl. Czapnicy zeznają, że Janowi Welcznerowi, mieszczaninowi przemyskiemu, są dłużni za 97 kamieni i 18 funtów wełny.
8. 1680, 11 sierpnia, Przemyśl. Andrzej, czapnik rzeszowski, jako świadek, zeznaje, że Szymon Dropla, towarzysz cechu, dopuścił się zniewagi cechu przez obrazę p. cechmistrzowej Janowej.

1606 - 1623. 445.

Str. 32, wys. 346, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

Protokołów nie spisywano pokolei, wskutek czego porządek chronologiczny szwankuje.

4. Bednarze, stolarze, kołodzieje, stelmachy.

1589—1648. 446.

Str. 40. — Fascykuł, zawierający fragment księgi cechu bednarskiego.

1640—1774. 447.

Treść:

1. Bez daty (około 1641). „Rationes appellationis partis actoreae". Jest to apelacja rzemiosł stolarskiego, stelmaskiego i kołodziejskiego, przyłączonych do cechu bednarskiego, czujących się pokrzywdzonemi wyrokiem urzędu radzieckiego w sprawie zajść między niemi a bracią bednarską.
2. 1657, 18. I., Przemyśl. Przed sądem criminaliter bannitum Szymon Kinelowski, cechmistrz bednarski, oskarża Jana Pawłosielskiego, bednarza, o obrazę honoru, popełnioną przez zarzucenie mu kradzieży.
3. 1774. „Cechu bednarskiego, stolarskiego, kołodziejskiego, stelmaskiego przemyskiego roczny prowent".

1800—1845. 448.

„Wpisy cechu stolarskiego, bednarskiego, stelmachskiego y kołodzieyskiego... przyimować chłopców do ćwiczenia się w konszcie rzemiosł...".

Str. 84, wys. 429, szer. 197 mm; opr. i pag. nowa.

1828—1869. 449.

„Regestr przychodów i wydatków cechowych".

Str. 84, wys. 370, szer. 237 mm; opr. i pag. nowa.

1845—1865. 450.

Str. 305, wys. 352, szer. 235 mm; opr. i pag. nowa.
Jest to księga przyjęć do terminu.

5. Browarnicy.

1562—1680. 451.

Treść:

1. 1562, 2 stycznia, Łomża. Zygmunt August potwierdza akt de data: 1561, 28 listopada, Przemyśl. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 42.
2. 1566, 28 września, Przemyśl. Cechmistrze cechu browarniczego, zawezwani przed urząd wójtowski na prośbę pewnego właściciela browaru, jako rzeczoznawcy, stwierdzają, że browarnik tego browaru jest winien, ponieważ stosunek żyta do pszenicy jest za wielki, a nadto zboże było niedomoczone.
3. 1680, 23 września, Sambor. Jan III nakazuje rajcom przemyskim, aby piwowarów przemyskich do szarwarków nie przymuszali.

6. Garncarze, murarze i strycharze.

1602—1779. 452.

Treść:

1. 1602. Bez daty dnia. Garncarze przemyscy żalą się w liście do starosty, że zmusza się ich do bezpłatnej roboty w zamku przemyskim, Rybotyczach i w Jamnej, a o ile urzędnicy starościńscy godzą ich do roboty, to umowy nie dotrzymują, lecz płacą, jak im się podoba. Skarżą się dalej na nadużycia, pisząc: „Oznaymuiemy też, że chayduki chowamy, za robotę nic nie bierzemy, zewsząd ubodzy rzemieślnicy ucisk mamy, w nocy kaflę [nam] zabierają, nas po komnatach szukają, by jakich niewolników, by o pół nocy, musimy pojść. Drew nie masz za co kupić, tak ołowów, iak y inszych rzeczy do suszenia roboty, a zwłaszcza w zimie musimy rzemiosłu dać spokój przez niedostatek". W końcu wymieniają kwotę 55 zł 10 gr., której im za robotę nie zapłacono.
2. 1634, 15 października, Lwów. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 86.
3. 1779, 28 października, Przemyśl. Wacław Rudolf, Aleksander Szemelowski, Jan Kociszewski, Michał Jakub i Antoni Kochankiewicz, majstrowie cechów mularskiego, garnczarskiego i strycharskiego, tworzą z tych cechów jeden wspólny cech.

7. Krawcy.

1592—1834. 453.

Str. 68, wys. 330, szer. 217 mm; opr. i pag. nowa.
Treść: protokoły posiedzeń. W księdze tej znajdują się także protokoły posiedzeń innych cechów.

1615—1863. 454.

„Fratres antiqui fraternitatem suscipientes".

Str. 680, wys. 210, szer. 161 mm; opr. współcz. w skórę, ozdobna, pag. nowa.

Na obu okładkach wyciśnięte jest nazwisko introligatora: „Marcin Ignaci Balicky intreligator" i data wykonania roboty: 1606.

Tytuł odnosi się tylko do 5 i części 6 strony, poczem wpisywano protokoły posiedzeń do str. 36. Str. 37—72 niezapisane, od str. 73—79 idą znowu protokoły z r. 1613, str. 80—134 czyste, poczem na str. 135: „Acta brackie braci starszi, którzy pokazali listy Enalogii (sic) swoiey, tak też y od nauki rzemiosła swego, kędy się kto uczył y we wszytkim dosić uczynili według przywileju króla J. Mci, którzy bracia są wpisani w akta starodawne in anno 1561". — Spis ten obejmuje strony 137—191, poczem aż do końca karty są niezapisane.

1615—1784. 455.

Treść:

1. 1615, 20 czerwca, Przemyśl. Krawcy skarżą się do burmistrza na kuśnierzy, którzy swoim zwyczajem zrobili awanturę podczas procesji Bożego Ciała w pobliżu katedry i szkoły.
2. 1615, 5 marca, Przemyśl. Waśko Saławała z Soli skarży do sądu cechowego Stefana Kiszeczkę o to, że z jego żoną mieszka. Ponieważ Kiszeczka kompetencji tego sądu nie uznał, do wyroku nie przyszło.
3. 1655, 22 kwietnia, Warszawa. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 99.
4. 1686, 15 lipca, Lisko. Cechmistrz, mistrzowie starsi i młodsi cechu krawieckiego w Lisku poświadczają, że Jan Dobrzański, syn Timoteusza, uczył się sztuki krawieckiej u Mikołaja Hoszowskiego i przez niego został wyzwolony.
5. 1686, 28 lipca, Lisko. Burmistrz i rajcy miasta Liska poświadczają, że Jan Dobrzański jest synem Tymoteusza i Anny z domu Łodyńskiej, którzy według obrządku greckiego małżeństwo zawarli.
6. Bez daty, Przemyśl. Cechmistrze, mistrzowie starsi i młodsi cechu krawieckiego w Przemyślu poświadczają, że Teodor Karpiewicz urodził się z uczciwych rodziców, rzemiosła uczył się u ś. p. Macieja Kocika i przez niego został wyzwolony.
7. a) 1583, 28 czerwca, Kraków. Stefan, król polski, transumuje i zatwierdza akt: 1561, 15 kwietnia, Wilno. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 41, 64.
   b) 1699, bez daty dnia, Warszawa. August II, król polski, transumuje i zatwierdza akt: Bez daty, Przemyśl. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 109.
8. 1709, 30 sierpnia, Rybotycze. Cechmistrz, podcechmistrz cechu kuśnierskiego i krawieckiego, poświadczają, że Jacenty Torzowicz jest legitime ortus, krawiectwa uczył się i wyzwalał u Michała Hrenowicza i że według artykułów cechowych się sprawował.
9. 1728, bez daty dnia, Przemyśl. Andrzej Czernecki, burmistrz i b. cechmistrz, remanifestuje przeciw cechowi, który go oskarżył o zatratę zapisu na sumę 100 zł, zabezpieczonego przez rajcę Fabrycego na kamienicy Różyckich. Czernecki twierdzi, że cech uczynił to ze zemsty, ponieważ on kazał jednego brata cechowego uwięzić.

10. 1751, 15 września, Przemyśl. Rajca Kazimierz Grzybowski remanifestuje przeciw cechowi krawieckiemu, który go oskarża o zgubienie dokumentów, tyczących się czynszów z kamienicy Łąkawskiej.
11. 1752, 27 lipca, Przemyśl. Antonini z Zielonek Zielonka, wójt dziedziczny, wzywa przed swój sąd Kazimierza Grzybowskiego i Prokopa Dmitruszewicza, rajców miasta, a b. cechmistrzów cechu krawieckiego, ponieważ cech oskarżył ich o oddanie skryptów na wyderkaffy z kamienic Łąkawskiej i Tymanowiczowskiej, kontraktów żydowskich na oddawanie prochu i wosku do cechu, zastawienie armaty spiżowej, kilku hakownic a nawet samej cychy.
12. 1784, 12 marca, Przemyśl. Cech krawiecki zawiera ugodę z żydowskimi krawcami, mocą której przypuszcza 10 krawców-żydów do swych praw za roczną opłatą 100 zł, zakazując im jedynie „roboty białogłowskiej".

1689—1859. 456.

„Cathalogus seu inscriptio magistrorum contubernium seu fraternitatem artis sartoriae suscipientium Praemisliae ab anno domini MDXX".

Str. 308, wys. 208, szer. 162 mm; opr. współczesna w skórę, bardzo ozdobna, pag. nowa.

Mimo tytułu, księga zaczyna się dopiero z r. 1689; po str. 77 następują czyste karty aż do str. 282, na której znajdują się dwie zapiski z roku 1689. Od str. 285—308 znajduje się: „Regestr pieniędzy brackich legowanych" z lat 1605—1630.

1702—1839. 457.

Str. 130, wys. 315, szer. 110 mm; opr. i pag. nowa.
Treść: protokoły posiedzeń.

1786—1858. 458.

„Księga wyzwalająca chłopców żydowskich na czeladź".

Str. 112, wys. 370, szer. 235 mm; opr. i pag. nowa.

1786, 25 maja — 14 marca, 1859. 459.

Str. 88, wys. 362, szer. 227 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.
Treść: Protokoły z posiedzeń cechowych.

1791—1828. 460.

Str. 74, wys. 390, szer. 245 mm; opr. i pag. nowa.
Treść: rachunki cechowe.

1795, 6 stycznia. 461.

„Ułożenie cychowe między cychem katolickim krawieckim a starozakonnymi Żydami krawcami".

Str. 8, wys. 357, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1796—1884. 462.

Str. 112, wys. 302, szer. 128 mm; opr. i pag. nowa.
Treść: protokoły z posiedzeń.

1796—1884. 463.

Str. 112, wys. 303, szer. 228 mm; opr. i pag. nowa.
Treść: protokoły z posiedzeń.

1801—1845. 464.

Str. 10, wys. 377, szer. 224 mm; opr. i pag. nowa.
Treść: protokoły z posiedzeń.

1828—1858. 465.

„Regestr percepty y expensy pieniężney".

Str. 74, wys. 378, szer. 246 mm; opr. i pag. nowa.

8. Kowale, mieczownicy, ślusarze, kotlarze, malarze, złotnicy i konwisarze, zegarmistrze, blacharze, iglarze, nożownicy, błoniarze, pancernicy, płatnerzy i t. p.

1525 i 1578. 466.

Treść:

1. 1525, 15 marca, Kraków. Zygmunt I zabrania cechom krakowskiemu i lwowskiemu pozywać przed sąd swój członków cechu przemyskiego.
2. 1578, 14 września, Lwów. Król Stefan transumuje i zatwierdza przywilej Zygmunta I (ad 1.) i zatwierdza kowalom statut.

1557—1604. 467.

„Regestr młodszych".

Str. 70, wys. 340, szer. 114 mm; opr. i pag. nowa.

1606—1770. 468.

Treść:

1. 1606, 19 kwietnia, Przemyśl. Stanisław Bekiesz, Jan Russa, cechmistrze, Jan Krówka, Stanisław Poklatecki i Maciej Uram sprzedają imieniem cechu Annie Blicharce dom z ogrodom na przedmieściu lwowskiem.
2. 1607, 17 czerwca, Przemyśl. W cechu malarsko-złotniczo-cynkarskim bracia wydają wyrok na konwisarza Jakóba za ordynarne zelżenie Adama Porsza.
3. 1612, 18 maja, Przemyśl. Adam Porsz, konwisarz, i jego żona Małgorzata, wydają cechowi złotniczo-malarsko-konwisarskiemu kwit na pożyczone od niego 100 zł.
4. 1635, 26 lutego, Niżankowice. Andrzej Ružycki, ślusarz przemyski, oblatuje przed aktami niżankowickimi akt inkwizycji, dokonanej w Przemyślu

5. XII. 1633 w sprawie zaginionej „strzelby“ kotlarskiego cechu przemyskiego, mającej się znajdować w Niżankowicach.

5. 1635, 20 kwietnia, Przemyśl. Przed aktami grodzkimi dalszy ciąg sprawy o „strzelbę“, składającą się z 11 hakownic i 1 śmigownicy, które kupił Jaksmanicki, szlachcic ze wsi Wróblowic, a sprzedał prawdopodobnie członek cechu Stanisław Tatara.

6 Bez daty (około 1650). Kowal Iwan i miecznik Jan imieniem cechu wnoszą protestację przeciw cechmistrzowi Bartłomiejowi Przybyłkowiczowi o znieważenie delegacji, wysłanej do niego od cechu.

7. 1686, 14 listopada, Homonna. Hrabina Teresa Keglevich, wysyłając do Polski do Przemyśla swego sługę po grobowiec dla swego męża ś. p. Zygmunta, poleca go opiece władz.

8. 1715, 21 lipca, Przemyśl. Na sesji cechowej cechu kowalskiego bracia skazują Jana Domańskiego na sześć funtów wosku na ołtarz cechowy, 4 grzywny dla radnych i na dobrowolne więzienie za to, że nie był przy rewizji cechowej baszty ratione strzelby z sejmiku nakazanej.

9. 1758, bez daty dnia. Protokół sądu prezydencko-radzieckiego w sprawie kradzieży zarzuconych jakiemuś członkowi cechu ślusarskiego.

10. Bez daty (około 1770). Wincenty Pajęcki, cechmistrz, Konstanty Świrkocki, podcechmistrz, imieniem cechu kowalskiego, ślusarskiego i mieczniczego manifestują przeciw Tomaszowi Leszczyńskiemu o to, że nie oddał cechowi świec.

11. Bez daty (około 1770). Grzegorz Rewakowski manifestuje przeciw cechmistrzowi cechu kowalskiego, ślusarskiego i mieczniczego, Wincentemu Pajęckiemu i Tomaszowi Karczmarczykowi o buzdygan cechowy i 2 czerwone złote.

12. Bez daty (około 1770). W. Pajęcki wnosi protestację przeciw Franciszkowi Hubkiewiczowi, podcechmistrzowi kowalskiemu, ponieważ Hubkiewicz „w stancji prezydenckiej“, przy świadkach, bez powodu ordynarnie go zelżył.

1631—1826. 469.

Str. 550, wys. 318, szer. 206 mm; opr. z XVII w., pag. nowa.

Treść: protokoły posiedzeń.

Na okładce napis: „Praxis seu decisiones certorum in iure polonico casuum“. Widocznie księga miała pierwotnie inne przeznaczenie.

1776, 5 lipca. 470.

Str. 24, wys. 357, szer. 210 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

Burmistrz i rajcy miasta Przemyśla zatwierdzają statut połączonych rzemiosł: 1) kowalskiego, 2) ślusarskiego, 3) mieczniczego, 4) kotlarskiego, 5) szychterskiego, 6) iglarskiego, 7) zegarmistrzowskiego, 8) blachowniczego, 9) płatnerskiego, 10) pancerniczego, 11) rygmacherowskiego, 12) naglarskiego, 13) błonarskiego, 14) nożowniczego.

1833—1888. 471.

Str. 82, wys. 354, szer. 232 mm; opr. i pag. nowa.

Treść: rachunki cechowe.

1867—1885. 472.

Str. 378, wys. 358, szer. 225 mm; opr. współcz. w płótno, pag. nowa. W księdze tej zapisywano przyjęcia i wyzwoliny.

9. Kupcy.

1602—1689. 473.

Treść:

1. a) Bez daty. Rajcy na podstawie dawnych przywilejów zatwierdzają statut cechu kupieckiego. (Stało się to po r. 1632, bo rajcy mówią o Zygmuncie III „piae memoriae").
   b) 1602, 17 lipca, Przemyśl. Jerzy Branicki, prepozyt przemyski, Paweł Zajączkowski, archidjakon, i Hieronim Cielecki, jako komisarze królewscy, rozsądzają spór między kupcami a burmistrzem i rajcami.
2. 1606, 20 listopada, Kraków. Zygmunt III potwierdza wyrok rajców w sporze kupców z rymarzami, dodając pozwolenie dla kupców nabywania w cechu jego artykułów, które cech po słusznych cenach i w stosownej ilości sprzedać ma.
3. Bez daty. Zygmunt III ustanawia w Przemyślu dla spraw kupieckich sąd, do którego wydelegować ma kapituła 1, a magistrat dwóch komisarzy.
4. 1615, 7 sierpnia, Przemyśl. W sprawie cechu kupieckiego przeciw kowalskiemu magistrat wydaje wyrok, nakazujący kowalom sprzedawanie swych wyrobów kupcom, tym ostatnim zaś zakazujący pod karą 50 zł kupowanie tych rzeczy u postronnych rzemieślników.
5. 1649, 18 listopada, Warszawa. Jan Kazimierz wydaje wyrok in contumaciam w sprawie długu, zaciągniętego przez kupca przemyskiego, Jana Hauptfleisza, w kwocie 3000 zł u kupca gdańskiego, Fryderyka a Ledel.
6. Bez daty (około 1650). „Regestr poddanych Wielebnych Oyców Franciszkanów, którzy się różnemi kupiectwy y handlami bawią".
7. 1652, 5 grudnia, Przemyśl. Starsi i młodsi cechu kupieckiego przed księgami ławniczemi protestują przeciw Janowi Eleszowi, który założył sklep za pozwoleniem rajców, wydanem w nadziei, że zostanie katolikiem, i do spółki innych sprowadza, na czem kramarze przemyscy tracą.
8. 1688, 29 maja, Przemyśl. Gmina Przemyśla wraz z cechem kupieckim przed aktami grodzkimi dają kilkunastu szlachcicom pełnomocnictwo do zastępowania ich we wszystkich sądach.
9. 1689, 29 sierpnia, Złoczów. Jan III wzywa przed sąd asesorski Jana Makulińskiego, kupca ze stryja.

1791—1829. 474.

Str. 48, wys. 326, szer. 100 mm; opr. i pag. nowa.
Księga zawiera rachunki cechowe.

10. Kuśnierze.

1589—1654. 475.

Treść:

1. 1589, 13 grudnia, Przemyśl. Woźny król. polskiego, Waśko Piela z Wilcza, wraz z Matwiejem Nehrebeckim i Piotrem Poniatowskim, zeznają przed aktami grodzkimi w Przemyślu, że cechmistrze cechu kuśnierskiego skarżyli się przed Stanisławem Lisowiczem, burmistrzem przemyskim i podsędkiem żydowskim, na żydów, którzy wbrew przywilejom cechu wyrabiają towary kosmate i po mieście sprzedają. Zeznają dalej, że Lisowski zabronił tego żydom czynić pod grozą konfiskaty towaru.
2. 1592, 26 października, Przemyśl. Szlachcice Stanisław Strzałkowski i Jerzy Radawski przed aktami grodzkimi oskarżają rajców, że zamknęli żydom jatki i skonfiskowali towar, jakoby wbrew przywilejom sprzedawany.
3. 1593, 15 czerwca, Przemyśl. Wójt, sędzia (ordinarius) i ławnicy przemyscy podają do wiadomości, że przed sądem, odbytym d. 9. czerwca, Sebastjan Czechowicz, Wojciech Wojtaszek, cechmistrze, Grzegórz Grzegorzkowicz i Andrzej, mistrzowie cechu kuśnierskiego, dali Krzysztofowi Klepadłowiczowi i Marcinowi Wyszatyckiemu, swoim współbraciom cechowym pełnomocnictwo do zastępowania ich w każdym sądzie i w każdej sprawie...
4. 1595, 26 maja, Kraków. Zygmunt III wydaje jakiś dekret w sprawie kuśnierzy, którego treści nie można odczytać, bo dokument zniszczony.
5. 1631, 15 lipca, Przemyśl. Iwan Kondratowicz, kuśnierz przemyski, wnosi protestacje przeciw żydowi Tobiaszowi, Adamowi Bobrowskiemu, szlachcicowi, Jackowej Moszkowiczowej, mieszczance Jarosławskiej, i żydowi Izraelowi i synowi jego Zelikowi.
6. 1643, 4 września, Warszawa. Władysław IV wydaje dekret w sprawie cechu kuśnierskiego w Przemyślu i żydów, trudniących się handlem towarami kosmatymi, przyznając pewne ulgi żydom.
7. 1644, data dnia wydarta, Przemyśl. Burmistrz, rajce i cechy zawierają ugodę z żydami, przyznającą pewne koncesje tym ostatnim w zakresie handlu.
8. 1645. Protestacja przeciw magistratowi z powodu powyższej umowy.
9. Bez daty (około 1650). Rationes appellationis ad ius supremum magdeburgiense castri Cracoviensis. Apelują kuśnierze pozwani przez jakiś inny cech.
10. 1654, 29 grudnia, Przemyśl. Ugoda między Szymonem Moszkowiczem, Janem Teteruchem, cechmistrzami cechu kuśnierskiego z jednej, a Abrahamem Jakubowiczem z Brześcia z drugiej strony.

1655 i 1659. 476.

Treść:

1. 1655, 19 kwietnia, Lublin. Sąd trybunalski wydaje wyrok w sprawie żyda Abrahama Jakubowicza z Brześcia w sporze przeciw Szymonowi Moszno, cechmistrzowi, dwom Białosetnikom, Iwanowi Teterusze, Danile Suchockiemu i Tomaszowi, obywatelom i kuśnierzom przemyskim.

2. 1659, 16 października, Lublin. Wyrok w sprawie całego szeregu żydów o pogwałcenie niedzieli, niepłacenie poborów i omijanie przepisów prawnych.

1659—1690. 477.

Treść:

1. 1659. Bez daty dnia, Przemyśl. „Regestr wydatku cechowego iako w Lublinie tak y Piotrkowie (w) Trybunale koronnym, procesuiąc się cecha kuśnierska y krawiecka z żydami przemyskiemi".
2. 1659, 15 lipca, Przemyśl. Cech kuśnierski i krawiecki skarży w sądzie grodzkim żydów przemyskich o bezprawne wykonywanie rzemiosła.
3. 1660, 8 lipca, Warszawa. Jan Kazimierz pisze do starosty przemyskiego, Marcina Madalińskiego, w sprawie żyda Łachmana Moszkowicza, brata stryjecznego Abrahama Jakubowicza z Brześcia litewskiego.
4. 1676, 3 lutego, Przemyśl. „Artykuły y wolności cechowi kusznierskiemu przez Magistrat przemyski wypisane".
5. 1680, 21 października, Przemyśl. Kuśnierze przemyscy skarżą w sądzie grodzkim żydów przemyskich o bezprawne wykonywanie rzemiosła.
6. Pismo dokumentu wyblakłe i nie można go odczytać.
7. 1689, 26 marca, Lwów. Treść, jak pod 2.
8. 1690, 27 listopada, Dobromil. Wójt i burmistrz miasta Dobromila donoszą do Przemyśla o awanturze, jaką w Byble podczas jarmarku wyprawił Lusiński.
9. 1689, 25 stycznia, Przemyśl. W sądzie ziemskim przemyskim cech kuśnierski wnosi skargę przeciw Szymonowi z Gośniewic, Ludwikowi Kleczyńskiemu, pisarzowi sądu grodzkiego przemyskiego i żydom przemyskim. Przeciw pierwszym o to, że ich sprawę z żydami nieprawnie przed sąd grodzki zacytowali, przeciw drugim o bezprawne wyrabianie niektórych artykułów cechowych.

1691, 26 października. 478.

Treść: Wyrok w sprawie żydów przemyskich, którzy wbrew przywilejom cechu kuśnierskiego wyrabiali różne artykuły lub potajemnie przywozili do Przemyśla.

1698—1783. 479.

Treść:

1. 1698, 21 lutego, Sambor. Cechmistrz i mistrzowie samborscy cechu kuśnierskiego donoszą cechmistrzom przemyskim, że żyd dobromilski Abraham był dopuszczony do rozdziału „smuszów".
2. 1711, 2 maja, Przemyśl. Grzegórz Nehrebecki i Hijacynt Buchałek im. cechu kuśnierzy protestują przeciw burmistrzowi i rajcom o to, że wbrew przywilejom odważyli się nakładać na cech ciężary.
3. 1783, 4 lutego, Przemyśl. Żydowscy kuśnierze skarżą się do magistratu, że cech katolicki pozwał ich za niepłacenie podatku za rzemiosło. Oni

nie mogą płacić, bo mają mizerną robotę, a w dodatku konfederaci zabrali im towaru za przeszło 1200 zł.

4. 1783, 28 stycznia, Przemyśl. Burmistrz i rajcy wzywają kilkunastu żydów przemyskich przed sąd radziecki, aby nie ważyli się robót kuśnierskich podszywać pod grozą konfiskaty towaru.

11. Piekarze.

1533—1650. 480.

„Regestrum fraternitatis pistorum Praemisliensium".

Str. 278, wys. 344, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.

1570—1814. 481.

Treść:

1. 1570, 26 maja, Warszawa. Zygmunt August zatwierdza piekarzom przywileje.
2. 1578, bez daty dnia. Towarzysze piekarscy z nieoznaczonego miasta przesyłają towarzyszom przemyskim statut ich cechu.
3. 1578, bez daty dnia. Oryginalny akt powyższego statutu.
4. Bez daty (około 1590). Przemyski cech piekarski skarży się na krzywdy, doznawane od żydów przemyskich.
5. 1602, 17 lipca, Przemyśl. Jerzy Branecki, proboszcz, Paweł Zajączkowski, archidiakon przemyscy i Hieronim Cielecki, sekretarze i komisarze królewscy rozsądzają spór między piekarzami przemyskimi a starostą przemyskim, Janem Tomaszem Drohojowskim w sprawie mielenia zboża w młynach królewskich.
6. 1603, 3 czerwca, Kraków. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 77.
7. 170[2], 15 listopada, Przemyśl. Burmistrz i rajcy zatwierdzają statut cechu piekarskiego.
8. 1744, 15 czerwca, Przemyśl. „Rellatio ex parte contuberni Premisliensium pistorum contra pistores de Błonie" w nieznanej bliżej sprawie sprzeciwiania się artykułom cechowym i niepłacenia należnych mu groszy.
9. 1780, 11 sierpnia, Przemyśl. Prezydent i Rada miejska wzywają Jana Seredyńskiego do jawienia się w sądzie i usprawiedliwienia z zarzuconych mu przez cech piekarski nadużyć.
10. 1814, 1 maja, Przemyśl. Magistrat nadaje piekarzowi Józefowi Kurczynowskiemu prawo obywatelstwa.

1702—1795. 482.

Treść:

1. Regestr braci, którzy do cechu wstąpili przy zaczęciu cechu piekarskiego, podupadłego a w roku Pańskim ninieyszym 1702 erygowanego . str. 5.
2. Regestr wyzwolonych towarzyszów R. P. 1702 . . . . „ 11.
3. Regestr wpisania do wyuczenia rzemiesła piekarskiego R. P. . „ 31.
4. Decreta contubernii pistorum Praemisliensium . . . . „ 61.

między temi działami wpisano protokoły posiedzeń.

1702—1859. 483.

„Protokuł magistrów solwitowanych w cechu piekarskim przemyskim za cechmistrza Józefa Szczygielskiego y Macieja Myślewicza, podcechmistrzego, od 1702 aż do 1795 r. ułożony y na dalszy czas został die 1 Maii 1795".

Str. 288, wys. 368, szer. 242 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1727—1859. 484.

„Protokuł towarzyszów wyzwolonych za cechmistrza Józefa Szczygielskiego y Macieja Myślewicza, podcechmistrzego od roku 1727 aż do 1795 roku y na dalsze czasy ułożony został 1 maii 1795 w cechu piekarskim przemyskim".

Str. 280, wys. 366, szer. 235 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1743—1847. 485.

Str. 158, wys. 323, szer. 197 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

Księga na okładce ma wypisany tytuł: „Protokuł elekcyi, depozytów i światła, spisanego w cechu piekarskim przemyskim Anno 1795".

Stosownie do tego rozpada się na 3 działy:

1. Elekcje w cechu piekarskim (16 wyborów od 1743—1801) str. 5—11.
2. Konsygnacja depozytów w cechu piekarskim przemyskim „ 99—108.
3. Konsygnacja światła cechowego . . . . . „ 141—143.

Wszystkie inne karty są niezapisane.

12. Rymarze.

1537—1711. 486.

Treść:

1. 1537, 30 lipca, Lwów. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 31.
2. 1537, 30 lipca, Lwów. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 31. Do tej kopji dołączono tłómaczenie polskie. Ze względu na to, że w tej kopji jest data, której brak w oryginale wskutek zniszczenia, i że oryginał tak jest zniszczony, że go odczytać nie można, kopja ta posiada większe znaczenie.
3. 1539, 25 lutego, Przemyśl. Szlachcice Jan i Aleksander Orzechowscy i Stefan Wiszeński występują w sądzie grodzkim przemyskim jako świadkowie w sporze między rymarzem Marcinem Osieckim z Przeworska a przemyskimi rymarzami.
4. 1540, 3 kwietnia, Przemyśl. Ekstrakt z aktów radzieckich w treści równobrzmiący z treścią dypl. perg. Nr. 32.
5. 1599, 7 września, Przemyśl. Rajcy potwierdzają rymarzom, siodlarzom, paśnikom i miechownikom specjalny artykuł, zabraniający członkom cechu kupowania wszelakiej roboty rymarskiej, siodlarskiej, paśniczej i miechowniczej z tem jednakże zastrzeżeniem, że na wypadek wojny lub morowego powietrza, gdyby rzemieślnicy powyższych rękodzieł nie mogli

podołać dostawom dla wojska, mistrzowie za zgodą rajców mogą na czas trwania potrzeby ważność tego artykułu zawiesić.

6. 1604, 17 listopada, Przemyśl. Cech kupiecki zaskarżył cech rymarski o zagrabienie ze sklepów wszystkich artykułów w zakres roboty cechu rymarskiego wchodzących. Rajcy uwalniają cech rymarski, ponieważ tenże wykazał się przywilejem Batorego, potwierdzonym przez Zygmunta III, zakazującym wyraźnie kupczenia artykułami, dostarczanymi przez przemyskich rymarzy. A kiedy kupcy powołali się na dany sobie w r. 1591 przywilej Zygmunta III, rajcy orzekli, że prioritas privilegii posteritate secundi non tollitur.

7. 1607, 30 marca, Przemyśl. Rajcy egzekwują dekret królewski, potwierdzający poprzedni wyrok rajców, i nakazują wysprzedaż odnośnych towarów do trzech tygodni, a następnie zabraniają kupcom nabywania tychże.

8. 1614, 27 maja, Przemyśl. Cechmistrz krawiecki, Walenty Koniarczyk, wnosi skargę przeciw mistrzowi krawieckiemu, Piotrowi Hubickiemu, o czynne znieważenie podczas spełniania funkcyj cechowych w katedrze w czasie uroczystości Bożego Ciała.

9. 1615, 22 grudnia, Przemyśl. Cech siodlarzy i rymarzy sprzedaje Krzysztofowi Skwierniewskiemu, mansionarzowi katedry, roczny czynsz 6 zł in vim reemptionis alias na wyderkaff.

10. 1615, 29 grudnia, Przemyśl. Samborski cech rymarski, do którego „inkorporowali się" i tamtejsi czapnicy, skarży się na czapników przemyskich, że wyzwolonych w Samborze rzemieślników nie chcą uznawać i przyjmować do roboty.

11. 1616, 22 grudnia, Przemyśl. Przed aktami konsystorskimi rymarze zapisują ks. Krzysztofowi Skwirniowskiemu wyderkaff na 100 zł w kwocie 6 zł rocznie.

12. 1620, 6 listopada, Przemyśl. Bracia cechu rymarskiego, siodlarskiego, paśniczego i miechowniczego wydają pełnomocnictwo do dochodzenia swego długu w kwocie 16 zł na masie spadkowej ś. p. Tomasza rymarza.

13. Bez daty (około 1680). Respons cechu rymarskiego na pozew ks. zakrystjana konwentu Franciszkanów w sprawie odprawiania nabożeństw.

14. 1683, 27 listopada, Przemyśl. Cech rymarzy i olsterników skarży w urzędzie radzieckim za podkupienie i oszustwo Dominika Goleniowskiego, brata cechowego.

15. 1684, 10 maja, Przemyśl. Cech rymarski pozywa w urzędzie radzieckim Wojciecha Żołędziowskiego z powodu nie zapłacenia kary.

16. 1684, 21 kwietnia, Przemyśl. Dalszy ciąg powyższej sprawy, z którego dowiadujemy się, że przestępstwem Żołędziowskiego było sprzedawanie artykułów rymarskich, jak harapników, nahajek, uzdeczek i t. p.

17. 1688, 16 stycznia, Warszawa. Jan III wydaje dekret w powyższej sprawie Żołędziowskiego.

18. 1711, 17 kwietnia, Sambor. Rymarze w Samborze proszą przemyskich, aby uważali, czy kto z Niemców, Żydów lub innego stanu nie będzie w Przemyślu sprzadawał rymarskiej roboty, skradzionej w Samborze w nocy, dnia 12 kwietnia.

1619—1731. 487.

„Regestr spraw brackich cechu rymarskiego, siodlarskiego, paśniczego i miechowniczego".

Str. 164, wys. 318, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa.

1627—1687. 488.

„Regestr spraw cechu rymarskiego, siodlarskiego, miechowniczego, paśniczego, powroźniczego i olsterskiego".

Str. 98, wys. 304, szer. 204 mm; opr. i pag. nowa.

13. Rzeźnicy.

1622—1773. 489.

Treść:

1. 1622, 3 czerwca, Przemyśl. Oblata aktu:
   1621, 20 grudnia, Warszawa. Zygmunt III wydaje wyrok w sporze gminy przemyskiej z przemyskimi rzeźnikami w sprawie opróżnienia przez tych ostatnich jatek.
2. 1728, bez daty dnia. Dekret sądu polubownego w sprawie poważnionych Matiasza Kwaśniaka i Sebastjana Ziębowicza.
3. 1736, bez daty dnia. Przełożeni synagogi protestują przeciw kilku członkom cechu rzeźniczego za niedotrzymanie umowy w sprawie wolnego rżnięcia, zawartej 23 maja 1736.
4. 1773, bez daty dnia. „Regestrum laniorum contubernalium Praemisliensium in contubernio existentium".

14. Szewcy.

1497—1816. 490.

„Institutio missarum a contubernio sutorum per archimagistros, seniores ac omnes magistros ex unanimi consensu constitutorum".

Str. 346, wys. 325, szer. 120 mm; opr. i pag. nowa.

Do księgi tej wpisywano protokoły sądu cechowego, zwykłych posiedzeń, tudzież rachunki cechowe.

1537 i 1649. 491.

Str. 40, wys. 341, szer. 209 mm; opr. i pag. nowa.

Treść:

1. 1537, 31 lipca, Lwów. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 29 i 71.
2. 1649, 6 lutego, Kraków. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 93.

1563—1773. 492.

Treść:

1. 1563, 14 kwietnia, Przemyśl. Szewcy oblatują papierowy dekret: 1563, 3 marca, Piotrków. Zygmunt August rozsądza spór między szewcami przemyskimi a garbarzami, mieszkającymi pod zamkiem, którzy przechowują u siebie „sutores vagabundos", a ci znowu wbrew przywilejom i na szkodę cechu wyrabiają i sprzedają wyroby szewskie. Król zakazuje garbarzom przetrzymywania wędrownych szewców, a tym ostatnim sprzedawania swego towaru w Przemyślu.
2. 1563, 11 marca, Piotrków. Niedokładna kopja poprzedniego dekretu z błędną datą dnia.
3. 1566, 11 maja, Przemyśl. W sądzie grodzkim przemyskim dalszy ciąg sprawy o wędrownych szewców.
4. 1571, 5 marca, Przemyśl. Cech szewski oświadcza w sądzie ławniczym przemyskim, że nie będzie nigdy przeciwstawiał się przywilejowi królewskiemu o sklepach szewskich, ani nie będzie zabiegał o przywileje, któreby ten przywilej naruszały.
5. 1574, 15 kwietnia, Przemyśl. Szewc Stanisław Trenda i jego małżonka Katarzyna zabezpieczają cechowi szewskiemu na swojej jatce sumę 26 fl. W razie, gdyby małżonkowie sprzedali komu innemu jatkę, nie mogą jej oddać w ręce nabywcy dopóty, dopóki cała suma nie będzie wypłacona cechowi.
6. 1599, 24 lipca, Przemyśl. Do sądu grodzkiego przemyskiego szewcy wnoszą skargę o to, że im murowane i od dwóchset lat stojące, uprzywilejowane jatki rajcy zburzyli.
7. 1617, 12 lipca, Przemyśl. Marcin Stadnicki, Felicjan Grochowski, Prokop Czemierzyński i Wojankowski przeprowadzają lustrację cechu szewskiego.
8. 1629, 30 stycznia, Przemyśl. Mikołaj Rogożewicz zeznaje w sądzie ławniczym, że swoją część jatki, przypadłą mu po zmarłym ojcu, wydzierżawił za 50 fl na trzy lata swemu ojczymowi, Grzegorzowi Sołomieńskiemu, i jego żonie Annie, swojej matce.
9. 1642, 30 września, Przemyśl. Krzysztof Zieliński i Jan Żarnowski, cechmistrze cechu czapniczego, w urzędzie radzieckim proszą o wprowadzenie ich w posiadanie wykuszu, należnego im na mocy dekretu z dnia 30 lipca 1642 r. Urząd radziecki formalnie wprowadza ich w posiadanie.
10. 1645, 3 października, Przemyśl. Cechmistrze szewscy w urzędzie radzieckim proszą o ukaranie Dmitrusa, poddanego miejskiego z Błonia, za niedozwoloną sprzedaż butów.
11. 1650, 14 stycznia, Przemyśl. Benedykt Krawczyk i Jan Gliwicki w urzędzie radzieckim przemyskim żądają w imieniu cechu szewskiego zadośćuczynienia od szewców lwowskich, qui ad leges et non cum legibus venirent (do Przemyśla). Przyprowadzeni z aresztu szewcy lwowscy: Demetrjusz Poduszka, Jan Medycki, Hijacynt Jachimowicz, Aleksander Sołowiecki, Paweł Gustaw i Ferenc Okrągły żądaną satysfakcję dają i płacą koszta sprawy.
12. 1659, 21 lipca, Przemyśl. Stanisław Pakosz, instigator ziemi przemyskiej, i Piotr Dzięciołowski, „succollector accisalis contubernialis" w sądzie deputackim w Przemyślu żądają od cechów zapłacenia retent z r. 1658.

13. 1674, 29 września, Przemyśl. Krzysztof Janczunowicz i Błażej Urbański kwitują Marcina Umińskiego z odbioru kwoty 100 zł, zapisanej cechowi na kamienicy Rogalińskiej d. 2. XI. 1656 przez Annę Namysłowską.
14. 1681, 19 września, Przemyśl. Jan Dębski, wikarjusz generalny przemyski, wzywa na 22. IX. przed swój sąd Krzysztofa Janczunowicza i Błażeja Urbańskiego z tego powodu, że oni „mala fide et dolo“ podjęli kwotę 100 zł, zapisanych na kamienicy Rogalińskiej przez Annę Namysłowską, wdową po Walerjanie, rajcy przemyskim.
15. 1722, 17 czerwca, Przemyśl. Antoni Świątkiewicz, cechmistrz szewski, manifestuje przeciw Stefanowi Łukomskiemu, cechmistrzowi, o to, że nie wyliczył się z pieniędzy, zebranych ze sztychowego, na jałmużnę, sprzedał dwa miecze bez wiedzy braci, buzdygan u żydów zastawił, przez cały rok posiedzenia nie zwoływał, bo cechę u żydów zastawił, przez cały rok nie urządził „requiem“, choć 4 ich być powinno.
16. 1731, 7 lipca, Przemyśl. Lisucki w urzędzie radzieckim skarży Józefa Kaznowskiego o niewypłacenie kwitów, a urząd radziecki skazuje go na areszt.
17. 1731, 19 maja. Szlachcic Józef Lisucki w urzędzie radzieckim skarży cech szewski, który zastępuje cechmistrz Józef Kaznowski. — Sprawa cała jest niejasna, nie można się domyśleć, o co w tym i poprzednim akcie chodzi.
18. 1733, 18 lipca, Przemyśl. Sprawa między temi samemi osobami, również niejasna.
19. 1733, 13 sierpnia, Przemyśl. Dalszy ciąg powyższej sprawy.
20. 1733, 24 października, Przemyśl. Dalszy ciąg tej samej sprawy.
21. 1740, 5 kwietnia. Memorjał J. Panu Płaży... (nie czyt.) do dóbr dynowskich delegowanemu.
22. 1759, 12 stycznia, Przemyśl. Sąd prezydencki nakazuje Kazimierzowi Wójtowiczowi, aby oddał do cechu szewskiego 16 zł, zaś Józefa Świątkiewicza (?) za opór władzy skazuje na karę 6 grzywien i trzy dni aresztu w ratuszu.
23. 1755, 14 lipca, Przemyśl. Dekret królewski odsyłający spór gminy ze starostwem przemyskiem (proventualem), szewców z garbarzami do urzędu wójtowskiego.
24. 1773, 10 sierpnia, Przemyśl. Oblata w sądzie ziemskim dekretu Marji Teresy w sprawie jakiegoś Pisarskiego.

1593—1739. 493.

Treść:

1. 1593, 25 czerwca, Przemyśl. W sądzie grodzkim szewcy protestują przeciw nakładaniu na cech ciężarów.
2. 1624, 22 czerwca, Przemyśl. Grzegórz Kobierski zeznaje w sądzie, że pozwał Katarzynę Sidorową i Eufemję Brzeżakową, ale ponieważ te w sądzie się nie zjawiły, żąda ukarania.
3. 1642, 30 lipca, Przemyśl. Dekret urzędu radzieckiego w sprawie wykuszu murowanego, do którego rości sobie pretensje Bartłomiej Mielanowski, czapnik przemyski.

3. 1645, 31 października, Przemyśl. Wojciech Strażewicz, szewc, i jego żona Regina zapisują cechowi szewskiemu 50 fl.
4. 1648, 24 lipca, Przemyśl. Jan Górny, Jan Gliwicki, cechmistrze szewscy podają do wiadomości magistratu, jako stróża praw, że niektórzy członkowie cechu odwodzą kupujących od kramów i u siebie w domu sprzedają.
5. 1652, 14 lutego, Przemyśl. Testament Stanisława Stryjewicza, rajcy przemyskiego.
6. 1654, 23 czerwca, Przemyśl. Ławnik Materna Andrzej i jego żona Elżbieta przekazują w sądzie ławniczym swoje prawa do jatki szewskiej Jakubowi Łąkawskiemu.
7. 1667, 16 lutego, Przemyśl. Urząd konsystorski potwierdza testament Zofji Dankowieckiej.
8. 1672, 14 lutego, Lwów. Stanisław Hamałowicz i Andrzej Karaczynowski, starsi cechu szewskiego we Lwowie, potwierdzają, że Jan Grzybowski, syn Maksyma i Anny, uczył się rzemiosła szewskiego u Sebastjana Felkowicza.
9. 1673, 12 kwietnia, Przemyśl. Szewc Hijacynt Miechowczyk i jego żona Justyna sprzedają swoją jatkę Janowi Gołdynowiczowi i żonie jego Jadwidze za 190 fl.
10. Bez daty (po r. 1674). Sprawa testamentu Anny Namysłowskiej (Rozprawa Umińskiego przeciw szewcom). Zob. Nr. 492, 13 i 14.
11. 1676, 7 października, Przemyśl. Barbara Kicińska, właścicielka jatki szewskiej, skarży cech szewski o przeszkadzanie jej w sprzedaży tej jatki.
12. 1677, 11 lutego, Przemyśl. Fedko Policki w sądzie grodzkim przedstawia mandat Jana III, wydany w Krakowie d. 4. IV. 1676, wzywający cech przed sąd assesorski celem rozsądzenia sporu między nim a władyką przemyskim Antonim Winnickim.
13. 1678, 24 listopada, Sokołów. Proboszcz sokołowski, Andrzej Stanisław Satecki, poświadcza, że Andrzej Organiściej pochodzi z prawego łoża.
14. 1681, 13 czerwca, Przemyśl. Bartłomiej Lenartowicz, mieszczanin kamieniecki, obecnie uchodźca (exul), liczący ponad 90 lat, poświadcza, że Paweł Raszkowski, towarzysz cechu szewskiego, pochodzi z prawego łoża.
15. 1686, 6 września, Przemyśl. Konwent O. O. Jezuitów w Przemyślu skarży cech szewski o niezapłacone procenta od r. 1646 od sumy, zapisanej na jatce szewskiej, „Bębenkiewiczowska“ zwanej.
16. 1687, 2 października, Bakończyce. Administrator dóbr starostwa przemyskiego, Paweł Tomaszowski, rozsądza spór między cechem miejskim a szewcami, poddanymi starostwa, zabraniając tym ostatnim sprzedawania swych wyrobów na rynku.
17. 1691, 14 maja, Przemyśl. O. Andrzej Młodziejewski imieniem konwentu Jezuitów kwituje cech szewski z wszystkich pretensji konwentu do cechu.
18. 1692, 23 lutego, Przemyśl. Szewc Zabilski Maciej i jego żona Anna pożyczają od cechu kwotę 76 fl i ubezpieczają ją na swej jatce, zwanej „Pod Smatruszem“.

19. 1692, 10 września, Przemyśl. Urzędowe oględziny jatek szewskich „Pod Smatruszem“ (pod ratuszem), które były bardzo zniszczone i zanieczyszczone.
20. Bez daty. „Skarga cechu szewskiego przemyskiego przeciwko partaczom pod zamkową iurisdictią mieszkaiącym“.
21. 1700, 18 maja, Przemyśl. Cech szewski zajmuje jatkę Krzysztofa Foltynowicza za dług w kwocie 100 fl i 60 fl polskich i za procent od tej kwoty.
22. 1733, 21 maja, Przemyśl. Dekret w sprawie długu w kwocie 2 czerwonych zł, zaciągniętego przez cech szewski u Lisuckiego na zastaw chorągwi cechowej.
23. 1733, 23 maja, Przemyśl. Dalszy ciąg powyższej sprawy.
24. 1733, 30 maja, Przemyśl. Dalszy ciąg tej sprawy.
25. 1733, 17 października, Przemyśl. Dalszy ciąg tej sprawy.
26. 1739, 3 sierpnia, Przemyśl. Wójt przemyski wzywa szewców do zapłacenia reszty sumy. — Możliwe, że na tem zakończyła się ta sprawa.

Bez daty. 494.

Treść: Zob. dypl. perg. Nr. 29 i 71.

Jest to nieuwierzytelniona kopja bez daty, która jest taka: 1594, 23 czerwca, Przemyśl.

1611—1775. 495.

Treść:

1. 1611, 15 października — 17 grudnia. Ekstrakt z ksiąg ławniczych. Proces o dom.
2. 1611, 10 kwietnia, Przemyśl. Anna Gregrowa zeznaje, że darowała swoim dwom synom jatkę szewską.
3. 1621, 24 stycznia, Przemyśl. Starsi cechu szewskiego poświadczają, że cechmistrz Jan Russa zachował się poprawnie podczas awantury, wywołanej na posiedzeniu przez Jerzego Pohlateckiego.
4. 1621, 31 stycznia, Przemyśl. Starsi cechu szewskiego oświadczają, że nie wiedzą, co brat cechowy, Jędrzej Radomczyk z poduszczenia Pohlateckiego zeznał w sądzie ławniczym. A jeśli coś nieprzychylnego dla Jana Russy, to ze złości i nic w tem prawdy być nie może.
5. 1653. Bez daty. Cechmistrze kwitują p. Grigla z odbioru 60 zł.
6. 1670. Bez daty. „Rachunek naznaczony za zgodą braci wszystkich cechu safjanicznego“. — Dosyć ciekawy regestr dochodów.
7. 1699, 18 sierpnia, Przemyśl. Ponieważ „szewczykowie“ Jana Karpińskiego prowadzili od żydów dziewkę i już ją „rozmamczyli“, cech skazuje Karpińskiego za to na 10 funtów wosku i 10 grzywien, a „szewczyków“ za to, że majstra usłuchali, na świece (po 2) i naganę w cechu.
8. 1762, 20 lutego, Przemyśl. Cech szewski skazuje Wojciecha Bąkowskiego na 12 par świec funtowych do ołtarza cechowego i 3 pary radzieckiego za obrazę Wojciecha Kucabskiego, nieposłuszeństwo cechowi i arogancke zachowanie się na zgromadzeniu cechowem.
9. 1775, wrzesień, Przemyśl. Piotr Biliński wzywa starszych cechu szewskiego przed swój sąd za pobicie Walentego Wróblewskiego.

10. 1755, 27 września, Przemyśl. Piotr Biliński, syndyk przemyski, wzywa przed swój sąd Wojciecha Wróblewskiego, którego oskarżył Michał Kolendowski, cechmistrz szewski.

1623—1766. 496.

Str. 186, wys. 309, szer. 115 mm; opr. i pag. nowa.
Treść: protokoły posiedzeń.

1644—1713. 497.

„Regestrum defunctorum in fraternitate sutorum civitatis Praemisliensis...“

Str. 124, wys. 195, szer. 85 mm; opr. i pag. nowa.

1797—1851. 498.

Str. 160, wys. 350, szer. 235 mm; opr. i pag. nowa.
Treść: rozmaite poświadczenia cechowe, jak poświadczenia moralności, uczęszczania na naukę i t. p.

1804—1849. 499.

Str. 142, wys. 390, szer. 235 mm; opr. i pag. nowa.
Treść: protokoły posiedzeń cechowych.
Na pierwszej kartce znajdują się plany mających się zbudować 10-ciu kramów szewskich.

1809—1854. 500.

Str. 112, wys. 365, szer. 235 mm; opr. i pag. nowa.
Treść: Różnego rodzaju poświadczenia.

1810—1847. 501.

Str. 110, wys. 405, szer. 256 mm; opr. i pag. nowa.
Treść: poświadczenia.

1810—1887. 502.

Str. 136, wys. 374, szer. 231 mm; opr. i pag. nowa,
Treść: poświadczenia.

1857. 503.

„Herbergsprotocoll... der Przemysler Schustern“.

Str. 90, wys. 387, szer. 239 mm; opr. współcz., pag. nowa.

1867—1884. 504.

Str. 246, wys. 216, szer. 183 mm; opr. i pag. nowa,
Treść: poświadczenia.

15. Tkacze.

1571—1790. 505.

Treść:

1. 1578, 18 czerwca, Przemyśl. Rajcy potwierdzają statut cechu tkackiego, wydany przez dawniejszych rajców d. 13. VI. 1525.
2. Bez daty (1708). Cechmistrz i mistrzowie cechu tkackiego wnoszą protest przeciw burmistrzowi i rajcom przemyskim o to, że na procesjach wyznaczyli cechowi tkackiemu dopiero czwarte miejsce, mimo że dawniej wyższe miejsce w hierarchji cechowej zajmował.
3. 1790, 2 lutego, Jarosław. Po niemiecku spisany kontrakt między jarosławską komisją mundurową a przemyską tkacką gminą (sic) o dostawę 22.000 łokci różnego drelichu w cenie po 8½—14 krajcarów za łokieć.

1595. 506.

„Regestr zaduszny cechu tkackiego".

Str. 18, wys. 318, szer. 210 mm; opr. i pag. nowa.

VI. Księgi urzędów obcych.

1542. 507.

„Inventarium omnium et singulorum proventuum et utilitatum in capitaneatu et bonis Praemisliensibus ubique existentium et ad bona supradicta spectantium".

Str. 238, wys. 319, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

Księgę tę napisał zapewne jakiś urzędnik grodzki z polecenia ówczesnego starosty przemyskiego, Piotra Kmity. Autor przeprowadził robotę niezwykle szczegółowo, wyszczególnił najdrobniejsze pozycje przychodu z nazwiskiem płacącego, a nawet wymienił podstawę prawną, na której dany dochód się opierał. Uwzględnił nawet nieużytki, wskazując sposoby ich racjonalnego użycia i wymieniając kwotę dochodową, jakąby można przypuszczalnie osiągnąć. — Jest to więc bardzo obszerny opis przemyskiego starostwa. Autor zaczyna opis od zamku, który podówczas Kmita restaurował, dobudowując basztę i wodociągi. Następnie opisuje te części miasta, które podlegały jurysdykcji starosty, a w końcu wsie, a mianowicie: Kruhel, Bakończyce, Medykę folwark, Nehrybkę, Krówniki, Medykę wieś i część Bryliniec, wsie osadzone na prawie ruskiem, Cisową Jamnę i drugą część Bryliniec, wsie, osadzone na prawie wołoskiem, i wreszcie Pikulice i Zasanie, osadzone na prawie niemieckiem.

Bez daty. 508.

„Formulare facultatum ac variarum formarum ad usum fori spiritualis spectantium per alphabetum conscriptum".

Str. 530, wys. 330, szer. 200 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

Jest to t. zw. „Liber Cancelariae", sporządzony około 1755 roku dla kancelarji biskupiej, tylko nie wiadomo której. Formularze tu umieszczone wskazywałyby na krakowską, chociaż mogło i tak być, że krakowskie wzory przepisano dla użytku przemyskiej kancelarji.

1761, 2 stycznia — 31 grudnia, 1762. 509.

„Seriare relationum".

Str. 144, wys. 325, szer. 100 mm; opr. współcz. w skórę, pag. nowa.

Jest to regestr spraw rozpatrywanych w sądzie starościńskim.

VII. Księgi prywatne.

1554—1581. 510.

Str. 598, wys. 313, szer. 205 mm; opr. współcz. w skórę, ozdobna, pag. nowa.

Są to rachunki jakiegoś wędrownego sklepu bławatnego.

1562—1609. 511.

Str. 68, wys. 338, szer. 114 mm; opr. i pag. nowa.

Treść:

1. 1562, 2 kwietnia. Regestrum expositorum super aedificia necessaria videlicet testitudinis et braxatorii in domo Pauli Zemelka . . str. 1.
2. 1566. Regestr wydatków na murowanie . . . . . „ 5.
3. 1566. Regestr budowania na truszowskim gruncie . . . „ 9.
4. 1597. Regestrum Zophiae Strzyżowszczanka litis expensarum in causa cum Mathia Vram habita . . . . . „ 45.
5. 1604. Regestr stawu cykowskiego, według którego Krzysztof ryby odbierał.
6. 1609. Pan Salamon aptekarz winien mi (podpisany pod rachunkiem Krzysztof Tomasz) długu własnego, gdy u mnie mieszkał . „ 65.

Oprócz wymienionych jest jeszcze kilka drobniejszych rachunków.

1570—1572. 512.

Str. 182, wys. 224, szer. 176 mm; opr. i pag. nowa.

1613. 513.

„Inventarium pannorum post olim Adalbertum Helzner derelictorum".

Str. 26, wys. 222, szer. 170 mm; opr. i pag. nowa.

1647—1650. 514.

„Regestr dłużny".

Str. 166, wys. 308, szer. 100 mm; opr. współcz. w skórę, ozdobna, pag. nowa.

1660 - 1686. 515.

„Regestrum privatum mercatoriale".

Str. 74, wys. 332, szer. 110 mm; opr. i pag. nowa.

1738—1744. 516.

Fascykuł zawierający:

1. 1738. „Regestr omłotu żyta ozimego na folwarku burczyckim, die 21 Januarii".
2. 1738. „Rachunek z Kucharskim, co wybrał na Suche dni".
3. 1744. „Konnotata naczynia kuchennego miedzianego, starego, popsutego, co się bierze do Staszowa na przerobienie, die 8 Februarii".

1761. 517.

„Transport na statkach płynących do Gdańska od palu Składzińskiego na frier z potaszem, salitrą, płutnami, pszenicą, żytem y krupami hreczanemi, tudzież y inszemi legominami dla flisów, jako też percepty pieniędzy y expensy, tudzież y rozchodów zboża y legomin y innych necessarji".

Str. 96, wys. 166, szer. 106 mm; opr. i pag. nowa.

1773. 518.

„Regestr krescencyi Rytarowskiey".

Str. 44, wys. 355, szer. 220 mm; opr. i pag. nowa.

1774. 519.

„Regestra percepty y expensy na folwarku jarosławskim".

Str. 40, wys. 314, szer. 203 mm; opr. i pag. nowa.

1776—1778. 520.

„Liber decretorum tribunalitiorum".

Str. 88, wys. 360, szer. 240 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1777—1778. 521.

„Liber decretorum tribunalitiorum".

Str. 134, wys. 360, szer. 240 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1779. 522.

„Liber decretorum tribunalitiorum".

Str. 82, wys. 360, szer. 240 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

1779. 523.

Str. 66, wys. 358, szer. 230 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

Treść: Rachunki żydowskiego dobroczynnego towarzystwa, zwanego „Cheby". Są tu także pokwitowania kasjerów miejskich i reprezentantów dworu Bakończyckiego.

1780. 524.

„Liber decretorum tribunalitiorum".

Str. 152, wys. 360, szer. 240 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

Bez daty. 525.

Str. 1020, wys. 198, szer. 170 mm; opr. współcz. w tekturę, pag. nowa.

Dzieło filozoficzne, rozpadające się na rozdziały: 1) Poesis, 2) Retorica, 3) Algebra, 4) Geometria, 5) Elementa trigonometriae planae, 6) Dialectica, 7) Logica, 8) Metaphisica.

Księga pochodzi prawdopodobnie z XVIII w.

VIII. Dokumenty papierowe.

A. TREŚCIĄ DOTYCZĄCE DZIEJÓW PRZEMYŚLA.

1. Lauda radzieckie.

1573—1690. 526.

Treść:

1. a) 1573, 17 października. Przedstawiciele pospólstwa (viri electores et potiores plebis) i cechmistrze wszystkich cechów przyjmują do wiadomości sprawozdanie rajców z administracji funduszów miejskich po dzień 31. XII. 1572. — Na drugiej stronie tego aktu:
   b) 1576, 21 lipca. Takie samo pokwitowanie za lata 1573—1574.
2. a) 1573, 17 października.
   b) 1576, 21 lipca. } Drugi ekstrakt powyższych aktów.
3. 1606, 18 lutego. Na podstawie przywileju Zygmunta III wybrano na urząd radziecki:
   ze strony ławników i wójta przysięgłego Stanisława Bononiego i Marcina Torbeka,
   ze strony cechmistrzów Wojciecha Zakrzowskiego (złotnik) i Jana Zająca (kuśnierz),
   ze strony pospólstwa Jana Złotnika i Jana Fabriciusa.
4. 1607, 6 marca. Krzysztof Zapartkowicz (iudex subdelegatus), ławnicy i 24 mężów postanawiają, że należy się starać o zmianę ordynacji wyborczej w tym punkcie, aby rajców wybierano nie na całe życie, lecz tylko na jeden rok.

5. 1629, 19 października. Burmistrz i rajcy mianują poborcami podymnego (fumaliorum), uchwalonego przez sejm 1629 roku, swych kolegów, Walerjana Namysłowskiego i Bartłomieja Przybyłkowicza.

6. 1646, 21 marca. Rajce z pospólstwem postanawiają, aby mieszkającym w Przemyślu żydom (perfidis Judaeis) nie wydzierżawiać więcej warzenia miodu.

7. 1657, 30 maja. Na podstawie przywilejów o wolnej elekcji zeszli się burmistrz, rajcy, ławnicy i 24 mężów i uchwalili wytyczne zasady administracji gruntów, poboru z wodociągów i arendy miodu Następnie wybrali delegatów do rozpatrzenia rachunków, uchwalili „wizję fundorum", nie przyjęli rezygnacji jednego z rajców, wymawiającego się słabością, i wybrali 3-ch burmistrzów na 3 pierwsze kwartały.

8. a) 1671, 3 stycznia. Cechmistrze uchwalają pobór na żołnierzy królewskich.
b) 1671, 30 stycznia. Magistrat wraz z pospólstwem uchwalają na teraźniejszą potrzebę 25 szosów, oraz zaciągnięcie pożyczki 1000 zł.
c) 1671, 1 kwietnia. Rady m. Przemyśla (t. j. cechmistrze i 24 mężów) uchwalają zaciągnięcie pożyczki w kwocie 1000 zł na proces z p. Chlewicką. Gdyby jednak tej kwoty nie wystarczyło, pozwalają pożyczyć drugie 1000 zł.

9. 1671, 30 stycznia. Ekstrakt równobrzmiący z aktem ad 8. b.

10. 1675, 14 czerwca. Burmistrz i rajcy potwierdzają ławników także i na rok następny. — Następnie 24 mężowie z regentem Franciszkiem Wieczorowiczem na czele uchwalili na wniosek burmistrza Materny Andrzeja, że na każde wezwanie burmistrza regent i 24 mężów ma się zjawiać na ratuszu. Aby jednak nie zawsze wszystkich fatygować, uchwalają delegować 2 ławników i 6 z pospólstwa „do rady i stanowienia kontraktów wszelakich", ile razy zajdzie potrzeba.

11. 1673, 16 sierpnia. Wszystkie stany Przemyśla (t. j. ławnicy, cechmistrze i 24 mężów) uchwalają zaciągnąć kwotę 100 czerw. zł., której część przeznaczają na „honorarjum J. K. Mci", część na „expensa samego pospólstwa". Pod aktem 31 podpisów.

12. a) 1682, 21 lutego. Burmistrz, rajcy, cechmistrze i 24 mężów ze względu na zadłużenie miasta uchwalają podatek 1 zł od każdego warzenia i sycenia miodu. Kwota ta ma iść na zaspokojenie długu u P. Petranowskiego w kwocie 1000 zł i % od tej sumy w kwocie 200 zł.
b) 1682, 13 lutego. Ponieważ miasto nie może u nikogo pożyczyć na proces z Parchamowiczem i Krauzynkiem, nakłada podatek 100 szosów na cały rok.
c) 1683, 6 października. Prośba pospólstwa (zapewne do sejmiku), o odebranie wolności warzenia piwa i miodu komornikom, t. j. aby płacili całe czopowe i szelężne. — Dalej prosi pospólstwo o ustanowienie kolejności w warzeniu piwa.
d) 1685, 7 maja. Pospólstwo uchwala, aby szafarze i poborcy przedkładali sprawozdania rachunkowe.
e) 1679, 25 lutego. Laudum pospólstwa w sprawie zakończenia długoletniego sporu z rajcami.

Te 5 laudów spisano na jednym arkuszu i w powyższym porządku.

13. a) 1682, 3 lutego. Ponieważ dla wielu ważnych powodów nie można pozwolić na zgodę z Parchamowiczem i Krauzynkiem, przeto pospólstwo pozwala na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 1000 zł na procent lub zastaw dochodów miejskich.
b) 1682, 5 lutego. Burmistrz dr. Chrząszczewicz na zebraniu pospólstwa manifestuje przeciw komuś o nieposłuszeństwo. — Pismo zupełnie wypełzło, dlatego nie wiadomo, przeciw komu wymierzona była manifestacja.
14. 1683, 16 czerwca. Wyciąg z laudum pospólstwa, domagającego się, aby na dwa tygodnie przed wyborem poborcy składali sprawozdania rachunkowe.
15. 1688, 29 stycznia. Zgromadzeni na posiedzenie burmistrz, 2 rajców, 1 ławnik i 3 z pospólstwa protestują przeciw nieobecnym, którzy mimo kilkakrotnego zawiadomienia na posiedzenie nie przyszli.
16. 1688, 3 lutego. Do uchwalonych już d. 15. XII. 1687 r. 6 szosów pospólstwo dodaje jeszcze 4, które mają iść częścią na potrzeby miasta, częścią na honorarjum dla protektorów miasta („protectoribus et benefactoribus"), aby na przyszłym sejmie grodzieńskim bronili jego interesu.
17. a) 1690, 9 sierpnia. Laudum w sprawie procesu miasta z kapitułą. — Wskutek niejasnej stylizacji nie wiadomo, czy chodzi o całkowite umorzenie tej sprawy, czy też o chwilową przerwę. — Z okazji tej sprawy pospólstwo protestuje przeciw tym, którzy zawiadywali pożyczoną u Charczewskiego na „uspokojenie tej sprawy" i naprawę wieży sumą 1000 zł, o to, że pieniądze na inny cel obrócili i sprawozdania rachunkowego nie złożyli.
b) Pospólstwo oświadcza, że w sprawie p. Lipskiego nie ma powodu ponosić kosztów procesu, skoro sąd wójtowski sądził tę sprawę, a p. Lipski, niezadowolony z wyroku, pozwał ten sąd do trybunału.
c) Odnośnie do procesu miasta z p. Kopystyńskim prosi pospólstwo, aby na wsparcie tej sprawy magistrat coś obmyślił z dochodów miejskich.
d) Pospólstwo prosi, aby deputaci sądu grodzkiego oglądnęli wały, mury i parkany miasta.

1700—1760. 527.

Treść:

1. 1700, 5 kwietnia. Burmistrz, rajcy, wójt, ławnicy i regent pospólstwa nakazują oględziny wyrąbanego lasu kruhelskicgo i innych zrujnowanych rzeczy.
2. 1708, 22 maja. Celem zapobieżenia tumultom podczas procesji B. Ciała burmistrz, rajcy, ławnicy, regens pospólstwa i 24 mężów zarządzają, aby cechy maszerowały w następującym porządku: kusznierski, krawiecki, safjaniczy, piekarski, tkacki, kowalski, do którego chorągwi należeć będą garncarze i rymarze, następnie rzeźniczy, do którego należeć będą bednarze, stolarze i kołodzieje, na końcu piwowarski. — Ordynacja nakazuje trzem przedostatnim sprawienie własnej chorągwi już w r. 1709 pod karą 100 grzywien; taką samą karą pieniężną i 3-miesięcznym kabatem (aresztem w ratuszu) godzi tym, którzyby porządek pochodu naruszyli.

3. 1710, 23 lipca. Ponieważ z powodu ekscesów żołnierskich miasto przychodzi do ostatniej ruiny, stany miejskie zgadzają się na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 100 bitych talarów.
4. 1712, 5 marca. Stosując się do dekretu sądu wojskowego, a nie mając środków do zapłacenia długu, stany miasta dopuszczają intromisję P. Duńskiemu, rajcy przemyskiemu, w świńskie jatki rzeźników.
5. 1715, 28 lutego. Nie mogąc „in hoc infelici statu et calamitoso tempore“ nastarczyć ciężarom, nakładanym przez koronne i saskie wojska, pospólstwo zezwala na uproszenie Karmelitów bosych przemyskiego konwentu, aby pożyczyli 24 talarów bitych na własną spiżową armatę, „Jaszczurką“ zwaną.
6. a) 1716, 18 sierpnia.
   b) 1716, 18 lipca.
   c) 1716, 7 lipca.

   Te 3 akty odnoszą się do osoby Bartłomieja Mizykiewicza, rajcy miejskiego, któremu pospólstwo zarzuca, że w życiu publicznem miasta udziału nie bierze, majątek nabyty w Przemyślu wywozi z miasta i sam chce wyjechać.
7. 1723, 9 stycznia. Pospólstwo uchwala, aby na wyrównanie drobnych długów, zaciągniętych na 12 ratę pogłównego i na „expedycję warszawską“, zaciągnąć nową pożyczkę u Antoniego Borzęckiego, sędziego ziemskiego.
8. Makularz poprzedniego aktu.
9. 1728, 26 maja. Pospólstwo na wniosek burmistrza przyjmuje pisarza w osobie Tarnogrodzkiego z roczną pensją 40 zł i uwolnieniem od podatków.
10. 1729, 1 sierpnia. Fultynowicz przedkłada urzędowi radzieckiemu laudum pospólstwa z d. 22. II. 1729, aby miasto zaciągnęło pożyczkę w kwocie 2000 zł u Michała Karwowskiego, pisarza grodzkiego, na spłatę dawniejszych długów, jak u Karola Leszczyńskiego, stolnika nowogrodzkiego, 1072, u ks. sufragana przemyskiego 120 zł i t. p. Za tę pożyczkę Karwowski otrzymuje miodowe żydowskie na 9 lat.
11. 1730, 20 października. Laudum zajmujące się sprawą niedoszłych posiedzeń, burmistrzów, nie chcących przyjąć godności, podrobieniem pieczęci przez 3 rajców, których pospólstwo składa z urzędu i przystępuje do wyboru nowych.
12. 1730, 12 kwietnia. Laudum w sprawie miodowego, „puszczonego“ Karwowskiej, pisarzowej grodzkiej.
13. 1730, 14 lipca. W zastępstwie burmistrza regens wzywa 24 mężów, aby załatwili sprawę długu u pisarza grodzkiego, ponieważ rajca Wargocki Jan, będąc pijanym, nie tylko o tej sprawie nie chciał mówić, ale nawet słownie zelżył niektórych cechmistrzów.
14. a) 1730, 7 stycznia. Burmistrz Michał Żołędziowski, który, przychylając się do prośby pospólstwa, sprawował godność burmistrzowską przez dwa kwartały, na zwołanej dla wyboru nowego burmistrza sesji protestuje przeciw cechmistrzom i pospólstwu o to, że nie przyszli na sesję, na której swą godność miał złożyć, i składa ją w ręce 1 rajcy, regenta i podregenciego.

    b) 1730, 1 marca. W obecności kilku dygnitarzy miejskich, a między nimi i instygatora sądu wójtowsko-ławniczego regent wniósł insygnia burmistrzowskie na salę i zażądał wyboru burmistrza. Ponieważ jednak

cechmistrze się nie schodzili, czekał do zachodu słońca, a następnie złożył manifestację w aktach radzieckich.

c) 1730, 2 marca. Uchwała, aby cechmistrze wszyscy, wziąwszy z ratusza insygnia burmistrzowskie, poszli do p. Czarneckiego i prosili go o wzięcie ciężaru rządzenia miastem na siebie. P. Czarnecki jednak odesłał insygnia chłopcem do regenta, mimo, że według laudum electionis z r. 1728 czwarty kwartał na niego przypadał.

d) 1730, 7 czerwca. Żołędziowski, znowu piastujący godność burmistrza, dziękuje za nią, jednak cechmistrze, nie powziąwszy żadnej co do tego uchwały, rozeszli się.

e) 1730, 3 lipca. Sesja w sprawie prezenty na wakujące po śmierci ks. Kapiszewskiego probostwo szpitalne. Regent z pospólstwem wystąpił przeciw rajcom Żołędziowskiemu i Wargockiemu i zrobił tumult. Z zemsty za to pani Żołędziowska wszystkich na ratuszu zamknęła, przeciwko czemu niezaangażowani we walkę członkowie rady manifestują.

15. 1730, 3 lipca. Na wniosek regenta otrzymuje prezentę na probostwo szpitalne ks. Hwolkiewicz.

16. 1732, 28 kwietnia. Burmistrz podaje na sesji do wiadomości, że zaciągnięty dług tak dawno na pogłówne generalne u p. Sokołowskiego w kwocie 200 zł trzeba spłacić, ponieważ Sokołowski zaskarżył miasto w grodzie, że chorągwie cechowe są w zastawie u p. Czarneckiego, który również o dług się upomina. Dalej zawiadamia burmistrz, że żydowscy szynkarze żalili się w zeszłym i obecnym roku „na nieznaczne miodów urodzaje“ i prosili, „aby im defalkować“ 400 zł. Pospólstwo zgadza się na to i poleca prosić p. Karwowskiego, „aby pomienionym szynkarzom dopuścił tej defalkacji“, za co termin kontraktu przedłuża się mu na jeden rok.

17. 1733. Burmistrz podaje do wiadomości, że przyszedł uniwersał p. Mniszka, marszałka konfederackiego wdztwa ruskiego, aby wszyscy mieszczanie z dóbr królewskich, szlacheckich i duchownych siadali na koń i 30 czerwca stawili się pod Ninsko (może to Nisko!), gdyż jest ciężka potrzeba przeciw nieprzyjacielowi moskiewskiemu i saskiemu.

18. 1733, 20 czerwca. Sesja, podczas której dokonano wyboru regenta, podregenciego i ławników. Po wyborze regenta wybrano szafarzy według cechów, następnie po wyborze 24 mężów burmistrz oznajmia, że magistrat zatwierdza wybory na cechmistrzów i podcechmistrzów, o ile dokonano ich w porządku.

19. 1733, 23 września. Michał Żołędziowski składa urząd burmistrza, na którym w myśl elekcyjnego laudum od B. Ciała do św. Mateusza wytrzymał, oświadczając, że w tym czasie miastu zawodu i długu nie zrobił. Pospólstwo uprosiło Jana Kwaśniaka, który volens nolens urząd objął, a prosi pospólstwo o poparcie przeciw p. Tymanowiczowi, który na niego (Kwaśniaka) w sądzie wójtowskim jakąś infamję otrzymał. Na to pospólstwo oświadczyło, żeby w żadnych sądach wojtowskich ani radzieckich nie stawał, ale żeby pogłówne z kamienicy zapłacił.

20. 1736, 10 stycznia. Niedoszła (z powodu braku kompletu) sesja w sprawie pogłównego, którego miasto nie mogło zapłacić, ponieważ musiało dać prowiant wojskom rosyjskim, przebywającym w Przemyślu w 1735 r.

21. 1736, 6 kwietnia. Laudum i kontrakt w sprawie miodowego żydowskiego, zastawionego p. Karwowskiej, pisarzowej grodzkiej przemyskiej na lat 8.
22. 1736, 6 kwietnia. Treść, jak pod 21.
23. 1737, 31 lipca. Burmistrz podaje do wiadomości zebranych, że p. Lisucki upomina się o resztę swego długu w kwocie 10 zł. Sprawę z powodu braku kompletu przekazano do najbliższej sesji.
24. 1737, 21 lutego Uproszony przez pospólstwo Kasper Binczakowski, przyjmuje nolens volens urząd burmistrzowski.
25. 1738, 3 października. Laudum, oddające Kruhel w dalszą 3-letnią dzierżawę p. Wieniawskiemu, chorążemu przemyskiemu.
26. 1739, 17 czerwca. W wielkim kłopocie finansowym uchwala miasto zaciągnąć pożyczkę w kwocie 150 zł u ks. Sufragana.
27. 1739, 6 listopada. Laudum, pozwalające na wynajęcie Janowi Czerkaskiemu, zięciowi Jana Kwaśniaka, mieszkania w ratuszu.
28. 1739, 16 października. Ponieważ bracia Charczewscy, trzymający w zastawie karczmę, zwaną Hopsztykowska, donieśli, że wiatr zwalił tę karczmę, pospólstwo, nie mając z czego zwrócić Charczewskim długu w kwocie 1600 zł, a nie mogąc własnym kosztem naprawić tej karczmy, uprasza Charczewskich, aby ją naprawili własnym kosztem na poczet rachunku i dalej trzymali.
29. 1739, 12 września. Pospólstwo daje pełnomocnictwo Kazimierzowi Grzybowskiemu i Marcinowi Pytrowiczowi do odebrania ze skarbu koronnego sumy 18.000 zł, złożonej dla Przemyśla na naprawę murów przez ś. p. Matczyńskiego, wojewodę ziem ruskich.
30. 1740, 21 kwietnia. Na skutek zawiadomienia burmistrza, że „w mieście jest zupełna ruina“ i pogłównego koronnego nie ma komu płacić i że sami poborcy pogłównego radzą, aby koniecznie wysłać delegację do Radomia na komisję trybunału koronnego, pospólstwo wybiera do tej delegacji Kazimierza Grzybowskiego i Andrzeja Magierowicza, polecając im, aby sobie na koszta podróży pożyczyli 200 zł.
31. 1740, 11 kwietnia. Na sesji wylicza burmistrz długi miasta, między którymi znajduje się dług 1 czerw. zł, który radni zaciągnęli u żyda Leyzora, jadąc na sejmik.
32. 1742, 4 września. Mansionarze katedry przemyskiej upominają się o wyderkaf w kwocie 400 zł i % od niej 30 zł. Mieszczanie proszą, aby mieli wzgląd na zubożenie miasta i odpisali im procent za przeszłe lata. Na skutek dalszych pretensyj mansionarzów, którzy miasto zaskarżyli i ekskomunikę nań uzyskali, pospólstwo pozwala oddać im i ten wał, o który się upominają.
33. a) 1742, 19 grudnia. Składając godność burmistrza, Kazimierz Grzybowski wygłasza mowę: „Oświadczam się przed P. Bogiem i Waszeciami, żem żadnej zdrady miastu nie uczynił, lubo mię żydzi przenachodzili starsi respektem tego dekretu condescensyonalnego... ratione handlowego i miodowego. Nie łakomiłem się i nie radował temu, co mi obiecali, ale przy samej słuszności i sprawiedliwości zostaję“.
b) 1743, 15 lipca. Pospólstwo pozwala pisarzowi radzieckiemu, Jerzemu Tarnogrodzkiemu, wprowadzić się do nowego mieszkania przy bramie lwowskiej, które dawno było zreperowane a jednak niezamieszkane.

c) 1744, 19 lutego. W sprawie tego mieszkania, którego ks. proboszcz nie pozwolił zająć.

d) 1744, 19 lutego. Marcin Czechowicz składa godność burmistrzowską, mimo że kolej przychodziła na Grzybowskiego, regent prosi Czechowicza o zatrzymanie godności, ponieważ Grzybowski dotychczas nie wyliczył się z dochodów miejskich. Drugi punkt posiedzenia dotyczył Tarnogrodzkiego, któremu burmistrz umówionego wynagrodzenia nie wypłacił. Pospólstwo pozwala mu osobiście odbierać pieniądze, a mianowicie u Solarki przy Wodnej bramie 4 zł, u Łukasza Kołdrzyńskiego przy bramie Wodnej 4 zł, u Jakóba Cerulika 1 zł 15 gr za kwitami swoimi lub burmistrzowskimi.

34. 1742, 16 lipca. Miasto bierze w opiekę gromadę Kruhela przeciw tamtejszemu popowi w sporze o grunt, który miasto w 1635 r. dało Kruhelowi na poprawę cerkwi. Dawniejsi księża, żyjąc w zgodzie z gromadą, sami ten grunt zasiewali, przyjmując na siebie całkowitą konserwację cerkwi. Kiedy zaś obecny ksiądz naprawiać nie chce, pospólstwo poleca, aby gromada gruntu używała i sama cerkiew naprawiała.

35. a) 1744, 20 listopada. Za pożyczkę zaciągniętą u mieszczanina Ziemlińskiego Wojciecha, wypuszcza mu miasto „proweniencję rynkową“ pod warunkiem, że jej w ręce szlacheckie ani duchowne nie odda.

b) 1744, 20 listopada. Kontrakt w powyższej sprawie.

36. 1745, 22 stycznia. Miasto wydzierżawia Wieniawskiemu Kruhel.

37. 1748, 18 grudnia. Marcin Czechowicz składa urząd burmistrzowski i oświadcza, że rachunków z dochodów nie ma po co składać, ponieważ kwartał odebrał bez żadnych dochodów.

38. 1750, 12 czerwca. Na prośbę p. Mikołaja Tereińskiego (szlachcic) o uwolnienie od wszelkich rad, prawa miejskiego i podatków, z obowiązkiem płacenia jednak pogłównego po 4 zł od 2 kamieniczek, pospólstwo oświadcza się za jego osiedleniem w mieście pod powyższymi warunkami.

1752 - 1760. 528.

Treść:

1. 1752, 26 kwietnia. Burmistrz oznajmia, że na mieście ciąży z 70-tej raty roku 1751 retenta w kwocie 356 zł. Pospólstwo, nie mając innego sposobu wyrównania tej zaległości, oddaje „prowent rynkowego“ żydowi Wulfowi za rocznym czynszem 40 zł, który będzie oddawany regimentowi pieszemu buławy w. k. dopóty, dopóki z przeszłej raty, jak też z teraźniejszej nie będzie uspokojony.
2. 1755, 16 czerwca. Burmistrz oznajmia, że celem zwołanego posiedzenia jest wybór nowych ławników na miejsce tych, „którzy sentencje wynosili“, i tych, „którzy w pogłównem wielki deces uczynili“. — Po wyborze burmistrz dodaje, że na zbliżającą się komisję trzeba pieniędzy. Pospólstwo oddaje sprawę wyszukania źródła dochodu magistratowi.
3. 1757, 20 grudnia. Kazimierz Grzybowski składa urząd burmistrza, a na jego miejsce obrano Pawła Chmielowskiego. Następnie rozpatrywano sprawę „czynszu karpiowego“, co do którego pospólstwo orzekło, że handlarze „ryb kadnych“ mają zapłacić 16 zł i 10 gr do dworu starościńskiego w Bakończycach.

4. 1757, 14 marca. Pospólstwo manifestuje przeciw regentowi Trepczyńskiemu o to, że nie wypełnia obowiązku swego urzędu.
5. 1757, 22 grudnia. Spór o to, kto ma być burmistrzem na 4 kwartał, następnie burmistrz Wawrzyniec Jasiński oznajmia, że dzierżawca Kruhela, Błonia i Przekopanej Piotrowski „wiolencje miastu czyni", wybierając tynfowe, groszowe, bijąc ludzi. Pospólstwo postanowiło przeciw niemu zamanifestować w grodzie. — Ostatnią sprawą było wykupienie księgi od wdowy Majorki.
6. 1757, 8 czerwca. Pospólstwo uchwala „ordynację czyli porządek, jakowy ma być w mieście Przemyślu". — Ciekawy jest punkt, którego celem jest przywrócenie godności i powagi urzędu radzieckiego: „Jako miasto stołeczne Przemyśl porównane iest z Krakowem, Lwowem, Poznaniem y innemi primae classis miastami, tak simili methodo postępować sobie powinno, iako y tamte miasta, to iest, gdy zostanie kto prezydentem, a ma dać konsolacyę dla kolegów swoich y pospólstwa, aby nie po gospodach albo między żydami cum scandalo traktował, ale honeste do domu swego zaprosił y tam według możności uczęstował. Punkt 1. ordynacji.
7. 1757, 3 sierpnia. Rozporządzenia, tyczące się przysądzonych miastu przez Komisję placów.
8. 1757, 7 grudnia. Józef Koźlewicz zostaje pisarzem miejskim po śmierci Michała Średzińskiego.
9. 1757, 9 września. Wybór poborców i ekonomów i laudum generalne tyczące się dochodów miejskich i rozchodów (3 lauda).
10. 1758, 20 grudnia. W sprawie sporu miasta z ks. poddziekanem o wyderkaf z kamienicy miejskiej i wybór nowego burmistrza Macieja Funka, na miejsce ustępującego Kazimierza Krowczyńskiego.
11. 1758, 4 lipca. Wybór regenta i podregenciego.
12. 1758, 27 czerwca. Punkta 24 mężów przeciw radcom, z których Grzybowski, jako cechmistrz cechu krawieckiego, miał zatracić insygnia cechowe, pieczęć mosiężną, armatę spiżową, hakownic 5, muszkietów 5, proporców 4, zastawić u żydówki Majorki księgi miejskie za 24 zł, Jasiński zaś z Piotrem Chmielowskim, wiolencję w nocy ratuszowi czynił, wytrychami ratusz i skarbiec otworzył.
13. 1758, 28 czerwca. Wybór prezydenta.
14. 1758, 20 września. Zatwierdzenie kontraktu dzierżawy kazanowskiej.
15. a) 1758, 9 marca. Wybór prezydenta.
    b) 1758, 14 marca. Nadanie gruntu za bramą.
16. 1758, 4 października. Narada w sprawie spłaty należności regimentowi pieszej buławy p. kor.
17. 1758, 12 września. Cechmistrze przedstawiają kilku braci, którzy składają przysięgę na miejskie prawo.
18. 1759, 29 sierpnia. W sprawie szpitala, w którym ks. proboszcz nie chce mieszczanki trzymać, uchwalono wyperswadować księdzu, że szpital jest dla ubogich mieszczan i mieszczanek. — W sprawie długu 5000 zł uchwalono wysłać delegację do sejmiku, ale najprzód trzeba obmyśleć, skąd wziąć pieniędzy (3 talary bite) na drogę dla delegacji.
19. 1759, 25 czerwca. Sprawę przywilejów cechowych uchwalono odroczyć do rewizji cechów.

20. 1759, 19 września. Zmiana burmistrza.
21. 1759, 9 kwietnia. Nadanie gruntu Nosykiewiczowi.
22. 1759, 3 stycznia. Uchwała sprzedaży 3/4 lasu kazanowskiego za 4000 zł Lindnerowi, ekonomowi starostwa przemyskiego.
23. 1759, 20 grudnia. Zmiana burmistrza.
24. 1759, 12 września. Wybór poborców pogłównego.
25. 1760, 17 grudnia. Uchwalono pozwać cech bednarski za absentowanie się przy procesjach, a następnie wybrano lustratorów do rewizji cechów, mającej się odbyć d. 7 stycznia 1761.
26. 1760, 17 września. Uchwalono wezwać cechy, aby na procesjach i wotywach występowały z „liczniejszem światłem".
27. 1760, 4 lipca. W obecności wójta Antoniego Zielonki unieważniono wybór burmistrza.
28. a) 1760, 4 czerwca. Odroczenie wyboru do przyjazdu delegata starosty.
b) 1760, 9 czerwca. Wybór kasjera i ekonoma.
29. 1760, 27 lutego. Wybór burmistrza.
30. 1760, 3 września. Laudum o gruntach czynszowych.

1761—1765. 529.

Treść:

1. 1761, 23 września. Burmistrz donosi zgromadzeniu, że Jakóbowi w sprawie gruntu za Sanem stała się krzywda.
2. 1761, 22 maja. Wybór poborców pogłównego i wyznaczenie cechom miejsca pochodu podczas procesyj.
3. 1761, 16 września. Rezygnacja i wybór burmistrza.
4. 1761, 11 marca. Rozdział gruntów czynszowych między rajców.
5. 1761, 23 lutego. Uchwalono pozwać nieposłusznych cechmistrzów i ukarać ich.
6. 1762, 30 lipca. Uchwalono 500 zł na meljorację folwarku kazanowskiego.
7. 1762, 8 lutego. Uchwalono przeprowadzić restaurację ratusza i murów miejskich. Ratusz ma także służyć „potrzebom Ziemi Przemyskiej". (Zapewne na zjazdy).
8. 1762, 20 grudnia. Uchwała nakazująca Śliwińskiemu, który odziedziczył jakiś grunt na Zasaniu, aby nabył od miasta prawo posiadania tego gruntu.
9. a) 1762, 8 stycznia. Na polecenie Stanisława Poniatowskiego, starosty przemyskiego, uchwalono podać staroście regestr pretensyj miasta, a na wykonanie tego regestru przeznaczono 3 zł.
b) 1763, 23 lutego. Burmistz zawiadamia, że Dominikanie nie chcą ustąpić z gruntów miejskich na Zasaniu i zaskarżyli miasto do konsystorza. Następnie zawiadamia burmistrz, że p. Dwernicki, zięć Pawła Kulczyckiego, subdelegata przemyskiego, zapozwał miasto o 156 zł 20 gr, które należeć się mają żydowi Dawidkowi. W końcu porusza burmistrz sprawę drzewa z lasu kruhelskiego na reperację cerkwi.
10. 1762, 28 kwietnia. Mieszkańcy Przekopanej i Przerwy żalą się na wójta, że ich krzywdzi przez zmuszanie do pańszczyzny.
11. 1763, 12 września. Wyciąg z laudum. Szymonowi Wykowskiemu pozwala gmina na reperację folwarku kazanowskiego kosztem 2000 zł, które się mu z czynszu opuści.

12. 1763, 25 lutego. Cechmistrze składają przysięgę na cechmistrzowstwo.
13. a) 1763, 12 września. Treść, jak pod 11.
b) 1763, 1 czerwca. Zgromadzenie odracza wybory do przyjazdu delegata starosty, następnie rozpatruje sprawę nieuszanowania N. Sakramentu podczas 40-godzinnego nabożeństwa przez Wincentego Pajęckiego, w końcu sprawę Jacentego Porębskiego, który bez wiedzy pospólstwa poszedł do biskupa unickiego po „konsolacyę", czem wstydu miastu narobił.
14. 1764, 20 sierpnia. Stosując się do laudum z 2. VIII. 1764 pospólstwo wybiera dwóch lustratorów gruntów miejskich.
15. 1764, 19 grudnia. Uchwała odrzucająca pretensje dzierżawcy Kruhela, Przerwy i Przekopanej, Wieniawskiego, następnie w sprawie żołnierzy, stojących na Bakończycach, w sprawie nadania niezabudowanych gruntów w mieście, w sprawie Seredyńskiego i gruntu za Sanem, w końcu w sprawie gruntu proboszczowskiego za Sanem.
16. 1764, 2 sierpnia. Sprawozdanie z rachunków, wybór burmistrza i uchwała zakazująca rajcom odbywania sądów w prywatnem mieszkaniu.
17. 1764, 19 września. Znowu sprawa Seredyńskiego o grunt, następnie kamienicy, dzierżawionej przez Adamskiego.
18. 1764, 26 lutego. Kwartalna zmiana na stanowisku burmistrza.
19. a) 1765, 2 września. Sprawa 10.000 zł, na które król dał cesję Branickiemu, podstolemu kor.
b) 1765, 16 września. Uchwała, że żydzi mają płacić za piwo tylko po 2 zł.
20. 1765, 28 sierpnia. Branicki upomina się o 10000 zł, pospólstwo oświadcza, że o tej kwocie nic nie wie, może to Grzybowski i Świeżyński, wysłani w r. 1756 do assessorji królewskiej dług ten zaciągnęli, chociaż do tego pełnomocnictwa nie mieli. Radzi więc pospólstwo ich, jako prywatne strony, pozwać.
21. 1765, 13 kwietnia. Pozwolenie pożyczenia kwoty 200 zł na pogłówne.
22. 1765, 1 lipca. Burmistrz donosi, że porucznik zbił syna Porębskiego, niosącego robotę piekarską.
23. 1765, 2 maja. W trybunale lwowskim Karszniccy i Bobrowski porobili wpisy „intuitu" Kruhela.
24. 1765, 14 sierpnia. Sprawa naprawy dróg, czopowego i burkowego.
25. 1765, 11 grudnia. Uchwała, aby Bakończycom oddać 2.200 zł i aby wagę na ratuszu mógł trzymać katolik do spółki z żydem.
26. 1765, 13 kwietnia. Sprawa pogłównego raty marcowej i dzierżawy propinacji piwa.
27. 1765, 1 marca. Sprawa pogłównego raty marcowej i gruntu na Poczekajle.
28. 1765, 25 lutego. Zmiana na stanowisku burmistrza.
29. 1765, 20 listopada. Burmistrz podaje do wiadomości, że na zubożały Przemyśl nałożono szelężne, podczas gdy inne miasta zwolniono.

1766—1770. 530.

Treść:

1. 1766, 28 lipca. Restauracja kamienicy Siedlickiej i rozdział niezabudowanych placów budowlanych.

2. 1766, 26 lutego. Pożyczka 4000 zł na wykupno gruntów i folwarków, przysądzonych miastu; nałożono obowiązek płacenia czopowego i na katolików, skoro dzierżawcy żydowscy spłacają dług ks. Hanczakowskiemu.
3. 1766, 29 sierpnia. Postanowienie rewizji błońskich, przerwiańskich i przekopiańskich ogrodów, zawad, sznurów i zawadek.
4. 1766, 23 maja. Na filar celem podparcia klasztoru darowano Dominikankom 2 łokci drogi.
5. 1766, 24 stycznia. Uchwalono wytoczyć proces Wieniawskiemu, trzymającemu w zastawie dobra miejskie, o to, że zwracanej mu sumy zastawnej nie chce przyjąć.
6. a) 1766, 19 grudnia. Uchwała, zabraniająca poddzierżawiania.
   b) 1766, 31 grudnia. Uchwała w sprawie uspokojenia biskupa unickiego, który pożyczył miastu pieniędzy na spłatę długów.
7. 1766, 25 kwietnia. Uchwała w sprawie wykupu folwarków. Zob. ad 2.
8. 1766, 25 kwietnia. Treść, jak pod 7.
9. 1766, 14 marca. Laudum w sprawie, jak pod 7.
10. 1766, 10 października. Celem spłaty pogłównego uchwalono wezwać tych, którzy piwo warzą, aby sumiennie zeznali, ile beczek mieli i ewentualną różnicę dopłacili.
11. a) 1766, 28 kwietnia. Przedłużenie zastawu Kazanowa Szymonowi Wykowskiemu na dalsze dwa triennia.
    b) Bez daty. Gromada zasańska prosi jakiegoś dobrodzieja o obronę przed nadużyciami żołnierzy i kozaków nehrebeckich.
12. 1766, 17 września. Wybór poborców i nadanie gruntów.
13. 1766, 24 stycznia. Sprawa z Wieniawskim (zob. ad 5). — Spór z possesorami i dziedzicami kamienic o niepłacenie pogłównego.
14. 1767, 11 marca. Uchwała, aby i nabywcy pustych placów płacili pogłówne.
15. 1767, 3 lipca. P. Ustrzycki pozywa miasto o resztę długu w kwocie 4000 zł.
16. 1767, 11 września. Uchwała, uwalniająca wszystkich, którzy chcą opuszczone kamienice nabywać i restaurować, od zaległych opłat „salva non nisi taxa murorum".
17. 1767, 17 sierpnia. Uchwalono, aby właściciele opuszczonych kamienic i pustych placów zgłosili się w przeciągu roku i 6 niedziel i zapłacili retenta, w przeciwnym razie prawa własności utracą.
18. 1767, 17 czerwca. Roczne zamknięcie rachunków (kalkulacja) w obecności ekonoma starostwa przemyskiego i wójta dziedzicznego, Wieniawskiego.
19. 1767, 7 sierpnia. Sprawa długu u Ustrzyckiego, nadanie gruntów.
20. a) 1767, 18 maja. Ponieważ dzierżawca Kazanowa wystawił nowe budynki, do czego kontraktem nie był obowiązany, gmina przedłuża mu dzierżawę na 2 triennia.
    b) Bez daty. Dopisek do powyższego laudum
21. 1768, 4 maja. Nowa pożyczka na pogłówne u dzierżawcy kazanowskiego Wykowskiego.
22. 1768, 27 kwietnia. Pożyczonych u porucznika 100 zł nie może miasto oddać wskutek wydatków podczas najazdu wojska rosyjskiego, więc zaciąga nową pożyczkę.

23. 1768, 12 lutego. Ustrzycki domaga się zwrotu 2000 zł.
24. 1768, 12 lutego. Treść, jak pod 23.
25. 1768, 1 czerwca. Odłożenie wyborów i sprawozdania rachunków z powodu nieobecności komisarzy, starosty i wójta, który w charakterze deputata bawił we Lwowie.
26. 1769, 9 października. Burmistrz zawiadamia, że rosyjski major, Aleksy Kuroedow, znowu zażądał od Przemyśla furażu. Pospólstwo uchwala ze względu na upadek miasta rozłożyć ten dyspartyment na kamienice, dworki i domki szlacheckie i duchowne, ponieważ właśnie miejskie realności w ich rękach się znajdują.
27. 1769, 22 listopada. Regent Jonakiewicz wydaje z własnej kieszeni na potrzeby miejskie i „przeciągi wojenne“ 400 zł.
28. 1769, 26 sierpnia. Miasto zgadza się na propozycję Wieniawskiego i przyłącza do jego dzierżawy grunta, dekretem assesorskim miastu przysądzone, lecz jeszcze nie odebrane, z obowiązkiem dawania prowiantów tak wojsku konfederatów, jak i rosyjskiemu.
29. 1769, 24 maja. Odroczenie wyboru z powodu pobytu w mieście konfederatów.
30. 1769, 21 lipca. „Na przeciągi wojska rosyjskiego“ zaciąga miasto u prowentowego starosty przemyskiego 400 zł, na regiment pieszy p. buławy kor. 400 zł.
31. 1770, 19 września. Uchwała w sprawie pogłównego; mimo, że przez wojsko rosyjskie zniszczony lud, zdezolowane kamienice i nie ma skąd brać, poborcy niech wybierają, co mogą.
32. 1770, 16 lipca. Nowoobrani cechmistrze składają przysięgę.
33. 1770, 18 maja. W zastępstwie burmistrza oświadcza rajca Sagowski Michał: „Miasto przez przeciągi wojenne zniszczone, prowentów nie masz, jedni poustępowali, drudzy poporzucali, skąd wziąć pieniądze na nowe przeciągi wojenne?“ — Uchwalono nałożyć kontrybucję na jurydyki.
34. 1770, 14 listopada. Zmiana na fotelu burmistrzowskim.
35. 1770, 10 maja. Burmistrz Adam Klein zapewnia, że aż do wyboru zostanie na urzędzie.
36. 1770, 27 lutego. Ze wszystkich rajców tylko jednemu Adamowi Kleinowi uchwalono dać pensję 50 zł, „ponieważ pracuje“.
37. 1770, 10 października. Seredyński, ukończywszy swój 4-niedzielny okres urzędowania na stanowisku burmistrza, składa urząd, lecz żaden z rajców nie chce objąć tego urzędu, motywując: „że dla woyska rosyiskiego codzienney expensy potrzeba, że (miasto) jest w kurateli u dworu bakończyckiego, starostwo folwarki y piwo trzyma, karczmy miastu przysądzone, a miastu żadney pomocy nie daie, że kontrybucyi nikto dać nie chce, mieszczanie mizerni, że dóbr żadnych nie maią, a podwody y konie dawać muszą, że długi wielkie przeszli rządcy miasta pozaciągali, że pogłówne dwoiste raty marcowey i septembrowey oddać każą, tudzież świce, ludzi, stróżów dla woyska rosyiskiego, przeto iako są do tey funkcyi przez dwór, ile rzemieślnicy, przyciśnięci, tę funkcyę składają laudi praesentis vigore“.
38. 1770, 20 marca. Sprawa pogłównego, prowentu burkowego, bezprawnie wybieranego przez dzierżawcę starościńskiego, i pieczętowania pniaków w lesie kruhelskim.

39. 1770, 12 września. Obranemu ekonomowi pozwolono rządzić w gruntach i innych okolicznościach prawnych.
40. 1770, 31 sierpnia. Burmistrz donosi o uniwersale księcia wdy ziem ruskich w sprawie chorych osób, aby miasta nie zapaskudzono. Uchwalono wystawić straż, aby nikogo nie wpuścić, cechmistrze zaś po kolei mają jej doglądać.

1771—1772. 531.

Treść:

1. 1771, 30 grudnia. Wykup dóbr miejskich od wójta.
2. 1771, 25 września. Miasto urguje o wykupno dóbr, a następnie zastawia je starostwu.
3. 1771, 23 lipca. Spór z kapitułą i konwentem Benedyktynek o folwarki. Przyznanie rajcom pensji po 40 zł.
4. 1771, 5 czerwca. Uchwała wysprzedaży reszty dębów na Kruhelu, bo las i tak zniszczony i dochodów nie niesie; pieniądze obrócić na wykupno innych dóbr.
5. 1771, 25 października. Uchwalono starać się przez manifest o zniesienie kurateli nad miastem, wykonywanej przez dwór bakończycki, i dóbr miejskich „nie puszczać" do starostwa.
6. 1771, 20 listopada. Nadanie prawa na dwie zawadki i jednę kamienicę.
7. 1771, 11 października. W sprawie budowy cerkwi na Przekopanej.
8. 1771, 25 października. Treść, jak pod 5.
9. 1771, 30 grudnia. Treść, jak pod 1.
10. 1771, 7 maja. Starosta przemyski, Borzęcki, interweniuje u miasta o wapno na rzecz Karmelitów, zamierzających klasztor na nowo wystawić.
11. 1771, 3 sierpnia. Wybór Kleina na lantwójta.
12. 1771, 29 maja. Wybór dwóch burmistrzów, wybór dwóch odracza się.
13. Bez daty. Treść, jak pod 10.
14. Bez daty. Nakaz gubernatora królestwa halickiego i włodzimierskiego spisania dochodów, których połowę ma się oddać do skarbu.
15. Bez daty. Pospólstwo podaje kandydatów na burmistrzów i do Rady.
16. 1772, 25 maja. Uchwała podarowania Dominikanom 10 dębów z lasu kruhelskiego, rozbierania pustych domów na pokrycie wydatków związanych z „przeciągami wojennymi", i w sprawie zdezolowanej kamienicy Bandrowskiego, subdelegata grodzkiego przemyskiego.
17. 1772, 14 grudnia. Uchwała przydzielająca w dziedziczne posiadanie grunt za bramą lwowską, użytkowany dotychczas nullo iure przez Bractwo Błahowiszczeńskie.
18. 1772, 23 marca. Uchwała wybrania kontrybucji na światło i wykupu folwarku Szwedowskiego na Błoniu od Nanowskiego.
19. 1772, 17 czerwca. Odroczenie wyborów z powodu nie przybycia starosty i wójta.
20. 1772, 24 stycznia. Nałożenie kontrybucji na domki, domy i kamienice.
21. 1772, 24 lutego. W sprawie Wieniawskiego, niszczącego las kruhelski, nieposłuszeństwa mieszczan z jurysdyk i Bandrowskiego, proszącego o zniesienie retentów z kamienicy.
22. 1772, 4 stycznia. Sprawa z Wieniawskim.

23. 1772, bez daty dnia. Za zasługi położone około miasta pospólstwo daje w dziedziczne posiadanie folwark Szwedowski Józefowi Brzezińskiemu. Poniżej, na tym samym arkuszu znajduje się list do jakiegoś dobrodzieja (może starosty) w sprawie opłakanych stosunków finansowych miasta.
24. 1772, bez daty dnia. Sprawa nadania folwarku Brzezińskiemu. — Dokument ten jest chronologicznie wcześniejszy od poprzedniego.
25. 1772, 30 września. Delegowanie 2 radców z pisarzem do spisania gruntów miejskich.
26. 1772, 6 lipca. Odroczenie wyborów z powodu nieobecności starosty i wójta.
27. 1772, 31 sierpnia. Na prośbę Tereińskiego, aby mógł być parochem cerkwi na Przekopanej, odpowiada pospólstwo, że jeśli gromada go zaprezentuje, to gmina prezentę mu da. — W sprawie rozebranej przez Pajęckiego kamienicy, uchwala pospólstwo, że połowa materjału ma przypaść gminie. — Nadanie gruntu Hobkiewiczowi.
28. 1772, 29 grudnia. Wysłanie delegatów do Lwowa w sprawie z Wieniawskim.
29. 1772, 24 kwietnia. Regiment upomina się o pogłówne. — Nadanie gruntu Kazimierzowi Banaszkiewiczowi i Janowi Laszkiewiczowi, własnym kosztem przez nich wyprocesowanego od ks. Serednickiego.
30. 1772, 7 stycznia. Sprawa wykupna dóbr miejskich, trzymanych przez Wieniawskiego.

1773—1775. 532.

Treść:

1. Bez daty. Laudum, odsądzające duchowieństwo i szlachtę od prawa posiadania jakichkolwiek realności w mieście, ponieważ w czasie „przeciągów wojennych" w ostatnich 7 latach uchylali się od ponoszenia ciężarów wbrew konstytucji z d. 17. III. 1659 r.
2. 1773, 3 marca. Uchwała nakładająca podatek na grunta na koszta procesu z Wieniawskim.
3. 1773, 10 lutego. Na skutek prośby, wniesionej do Pergena, wyznaczono komisarza do rozstrzygnięcia sporów miasta z różnemi stronami, jak klasztorami, kapitułą i Wieniawskim. Punkt 9 tego laudum dotyczy ewakuacji żydów z katolickich kamienic w cyrkule miasta.
4. 1773, 5 kwietnia. Uchwała, polecająca kasjerowi piwnemu wypłacenie pogłównego z dochodów piwnych.
5. 1773, 13 maja. Sprawa nadania gruntów.
6. 1773, 23 maja. Sprawa nadania gruntów za Sanem.
7. 1773, 10 czerwca. Wybór radców w myśl przywileju Zygmunta III z roku 1602. — Odroczenie sprawozdania z rachunków.
8. 1773, 23 czerwca. Z długu, zaciągniętego w jakiemś kollegium, pozostaje miastu jeszcze 327 zł 3 gr. — Sprawa piwa między miastem a żydami.
9. 1773, 19 lipca. Pożar karczmy na Kruhelu. — Proces z kapitułą i Benedyktynkami o folwarki.
10. 1773, 27 stycznia. Wybór lantwójta.
11. 1773, 9 sierpnia. Uchwalono wystosować memorjał do gubernium w sprawach miejskich.

12. 1773, 11 września. Uchwalono pozwolić Laszkiewiczowi wykupić szumskie góry, znajdujące się w posiadaniu Jezuitów.
13. a) 1774, 1 czerwca. Wybór radców.
b) 1774, 3 czerwca. Wybór ławników i ekonomów.
14. 1774, 2 grudnia. Wybór dzierżawców browaru w kollegjum „Exjezuitów“ i beczkowego.
15. 1774, 16 grudnia. Uchwalono pozwolić żydowi Leyzorowi naprawić kamienicę Milkiewiczowską i rozebrać karczmy na Garbarzach i Błoniu.
16. 1774, 22 stycznia. Laudum w sprawie długów miejskich, pogłównego i radcy Pajęckiego, któremu na naprawę domostwa dano 2 fury chrustu.
17. 1774, 8 kwietnia. Laudum pozwalające dyrektorowi wystawić mosty od bramy lwowskiej i nakazujące właścicielom kamienic naprawę bruków przed swemi kamienicami do połowy drogi. — Sprawa długu miejskiego u Bajerskiego.
18. 1774, 25 maja. Polecono cechom spisać swe dochody i płacić od nich procent (!) dla cesarskiego wojska.
19. a) 1774, 1 czerwca. } Treść, jak pod 13.
b) 1774, 3 czerwca. }
20. 1774, 12 sierpnia. Uchwalono wytoczyć proces biskupowi unickiemu o grunta miejskie na Błoniu.
21. 1774, 14 lipca. Sprawa adaptacji kamienicy dla sztabu wojsk austr.
22. 1774, 18 sierpnia. Nadanie prezenty na probostwo szpitalne św. Rocha ks. Niedzielskiemu, poddziekanowi katedralnemu.
23. 1774, 28 września. Sprawa pokrycia budynków w dobrach miejskich i reperacji budynku dla „szyldwachu“ w domostwie Hanczakowskiego.
24. 1775, 10 marca. Sprawa „rezydencji z cechów“ i gruntu Bilewiczowskiego.
25. 1775, 21 marca. Sprawa naprawy dróg zasańskich od Lipowicy (ta nazwa występuje poraz pierwszy) i dostawy mięsa dla regimentu ces.
26. 1775, 4 kwietnia. Sprawa dostawy mięsa dla wojska.
27. 1775, 14 czerwca. Wybór radców i kasjera.
28. 1775, 19 czerwca. Wybór ławników.
29. 1775, 25 września. Sprawa kamienicy „Wysoczańska“ zwanej, wynagrodzenie A. Kleina za „opisanie miasta“ kwotą 30 zł, podarowanie Franciszkanom dęba „na sztyber“, i gruntu „Boreczyzny“, którego „aby sufragan nie ważył się zasiewać“.
30. 1775, 11 listopada. Sprzedano skarbowi z lasu kruhelskiego 300 dębów.
31. 1775, 14 października. Sprawa licytacji dochodu czopowego i szelężnego od wódki i miodu.
32. a) 1775, 29 grudnia. Rada remonstruje przeciw nakazowi dyrektorjatu jarosławskiego przedstawienia syndyka i pisarza, zdolnych w prawie miejskiem i kryminalnem, którzy potem powinni się egzaminować we Lwowie.
b) 1775, 8 stycznia. Na zapytanie dyrektora odpowiada rada, że w mieście może się zmieścić 2 kotlarzy i konwisarzów. Dalej odpowiada Rada, że podatku fasjonowego nie może arędować, ponieważ temu nie podoła, „bo się ludzi co rok umniejsza y bardziej w ubóstwo wpadają“.
33. 1775, 20 czerwca. Sprawa kwater dla wojska.

1776—1777. 533.

Treść:

1. a) 1776, 5 czerwca. Wybór radców.
   b) 1776, 7 czerwca. Wybór ławników.
2. a) 1776, 9 sierpnia. Wyznaczenie poborców do pobierania kwaterowego, sprawa dzierżawcy na Kazanowie, zmuszającego ludność do „daremszczyzn", nadanie placu pustego.
   b) 1776, 24 sierpnia. Uchwalono kupić browar od Sobolewskiego, aby przeszkodzić żydom w nabyciu tegoż.
3. 1776, 10 września. Wysłanie deputacji do Lwowa celem poparcia sprawy miasta z unickim biskupem Szeptyckim Astanazym.
4. 1776, 5 czerwca. Wybór jednego radcy.
5. 1776, 23 września. Wykupienie Kazanowa z rąk Wykowskiego, sprawa kwaterowego i pogłównego.
6. 1776, 9 października. Umowa z adwokatem o wynagrodzenie za procesa, Rada zastrzega sobie tylko, aby najpierw najpotrzebniejsze sprawy przeprowadzał, jak np. o Boreczyznę z Wieniawskim, o wygnanie żydów z miasta i t. p.
7. a) 1776, 3 października. Egzekucja miasta za retenta pogłówniane z r. 1773.
   b) 1776, 18 listopada. }
   c) 1776, 22 listopada. } Na skutek listu odw. Postla ze Lwowa, że „mają miasto Przemyśl z niższem starostwem przemyskiem sprzedać", Rada uchwala napisanie memorjału.
8. 1776, 6 maja. Treść, jak pod 3.
9. a) 1777, 31 stycznia. Sprawa Kazanowa i propinacji z żydami.
   b) 1777, 10 lutego. Na skutek dawniejszego rozkazu, żeby miasto syndyka prezentowało, odpowiada rada, że prezentuje Stefana Wroczyńskiego, pod warunkiem, że rząd pensję mu wyznaczy i opłaci koszta podróży do Lwowa.
10. 1777, 10 kwietnia. Darowanie retentów wdowie Brodowskiej.
11. 1777, 21 kwietnia. Uchwała, że u żadnego chrześcijanina nie śmie żyd piwa robić.
12. 1777, 29 kwietnia. Jan Abdelmissjanowicz z Jarosławia otrzymuje pozwolenie wykupienia Kazanowa.
13. a) 1777, bez daty. Wybór regentów i ekonomów, wypłata Utzmanowi pensji w kwocie 60 zł rocznie.
   b) 1777, 28 maja. Wybór prezydentów, radców i ekonomów.
   c) 1777, 30 maja. Wybór ławników, regentów.
   d) 1777, 17 czerwca. Odroczenie wyborów.
14. 1777, 11 czerwca. Uchwalono, aby po złożeniu przysięgi cechmistrze zeszli się i ułożyli, ile który ma dać, gdyż już tylko 10 niedziel do koronacji Matki B. Niepokal. Poczęcia.
15. 1777, 23 czerwca. Zawiadomienie o rozkazie repararowania podupadłych kamienic, nadanie kamienicy „Kawecka" zwanej Brzezińskim.
16. 1777, 30 lipca. Odebranie gruntu Seredyńskiemu dlatego, że na nim nic nie budował, i nadanie tegoż Kulińskiemu, przyjęcie napowrót pisarza Koczanowskiego, bo Adam Klein ze złością pióro rzucił, nadanie pustki Simińskiej Szymonowi Kleinowi.

17. 1777, 29 sierpnia. Nadanie Dominikanom gruntu przy kościele na cmentarz.
18. 1777, 24 września, Lwów. Karol Pawlik widymuje kopję uchwały pospólstwa przemyskiego, asygnującej Wieniawskiemu na reparację młyna w Sielcu 15 dębów z lasu kruhelskiego.

1779—1780. 534.

Treść:

1. 1779, 15 stycznia. Sprawę pretensji Karmelitów w Husakowie odłożono do pory powrotu Brzezińskiego. — Pisarz miejski, Kasper Koczanowski, z żydem się pokłócił, do żołnierzy przystał, akta miejskie zapieczętował i do Lwowa pojechał. Pospólstwo uchwaliło akta zapieczętowane wziąć do archiwum.
2. 1779, 19 lutego. Burmistrz zawiadamia, że posiedzenia dlatego tak długo nie było, bo pisarz do „Freypartji" J. C. M. przystał. Rada wybiera nowego pisarza.
3. 1779, 26 marca. Kłopoty finansowe wskutek nakazanego ze Lwowa podatku: „doni gratuiti", uchwała w sprawie chorągwi miejskiej.
4. a) 1779, 30 kwietnia. W sprawie rozebrania baszty miejskiej pod Karmelitami.
   b) 1779, 28 maja. Laudum, zabraniające kupcowi Leyzorowi kupienia kamienicy od Franciszkanów.
5. a) 1779, 6 lipca. Spór o warzenie piwa przez żydów.
   b) 1779, 9 września. Propozycja wojewody bełskiego i starosty przemyskiego wykupienia Kruhela i nabycia propinacji piwnej.
6. 1779, 9 września. Miasto odmawia odstąpienia propinacji staroście.
7. a) 1779, 11 września. Miasto wypuszcza wojewodzie piwo na lat 20.
   b) 1779, 20 września. Zmiana prezydentów w mieście.
   c) 1779, 7 października. Wilga, adwokat ze Lwowa, upomina się o kontrybucję, gmina odrzuca pretensje kanonika Cenclera do wyderkaffu z Kruhela.
8. 1779, 11 września. Niedokończony tekst laudum, streszczonego pod 7, a.
9. 1779, 20 września. Gmina pożycza od kapitana Kieszkowskiego, dzierżawcy starostwa przemyskiego, 1000 zł na zaspokojenie Wilgi, ubezpieczając tę sumę na Kazanowie.
10. a) 1779, 25 października. Wacław Rudolf otrzymuje zezwolenie na założenie cechu mularskiego.
    b) 1779, 5 listopada. Sprawa licytacji kamienicy Świątkiewiczowskiej, oszacowanej na 2.735 zł.
11. a) 1779, 12 listopada. Miasto pożycza od Kulikowskiego 1000 zł, ubezpieczając je na Kazanowie po wyjściu dawniejszego zastawu.
    b) 1779, 20 listopada. Na skutek nakazu dyrektora „naczynia potrzebne do ognia robią się na odwach". Mieszczanie zobowiązują się dołożyć do kosztów, byle tylko szlachta i żydzi do składki należeć chcieli.
    c) 1779, 21 grudnia. Zmiana na urzędzie prezydenta.
12. a) 1780, 21 stycznia. Kilka próśb, wniesionych do cyrkułu w sprawie warzenia piwa przez żydów, nie odniosło skutku, przez co naraża się miasto na niedotrzymanie umowy z wojewodą.

b) 1780, 16 lutego. Za warzenie piwa prezydent kazał żydom kocioł wyjąć. — Dwór bakończycki upomina się o kwaterowe do skarbu za 2 lata. — Wójt prosi o 4 dęby na reparację wójtowstwa.

c) 1780, 31 marca. Uniwersał przypominający, aby miasto wszelkie podatki do kas oddawało. — Na polecenie dyrektora sprawiono skrzynie i łopaty do wywożenia błota.

13. 1780, 20 maja. Żydzi z powodu warzenia piwa wydali miastu libellum actionalem, miasto żąda obrony od wojewody, któremu puszczono piwo dla samej protekcji, w przeciwnym razie kontrakt zerwią.

14. a) 1780, 24 maja. Odroczenie wyborów.

b) 1780, 31 maja. Wybór i reorganizacja magistratu przez powiększenie liczby radnych do 12.

15. 1780, 12 czerwca. Złożenie z urzędu radzieckiego Karczmarkiewicza z powodu pijaństwa.

16. a) 1780, 24 sierpnia. Wójt Antoni Kulikowski chce wejść z gminą w kompromis w sprawie Kazanowa.

b) 1780, 9 września. Starosta cyrkułu przemyskiego de Gottesmann prosi o nadanie mu na własność placu pustego za bramą lwowską.

17. 1780, 29 września. Uchwalono raz jeszcze wysłać delegację do wojewody po ostateczną rezolucję w sprawie piwa.

18. a) 1780, 21 października. Wildze wyznaczono wynagrodzenie od sprawy a nie pensję roczną. — Zredukowano ilość patronów miejskich w sądach grodzkich i ziemskich o 4, a ci jeszcze „muszą być miastu przysięgli".

b) 1780, bez daty. Uchwalono składkę na stróża nocnego.

c) 1780, 20 maja. Treść, jak pod 13.

19. 1780, 26 października. Nadanie gruntów.

20. 1780, 26 października. Uchwała, że w mniejszych sprawach decydują prezydenci, w większych cała rada. Uchwalono rewizję gruntów celem uregulowania płaconych miastu czynszów, ratusz doprowadzić do porządku, bo nachylony do upadku, przeprowadzić rewizję po cechach, żydom, którzy z wałów nie płacą, chałupy poodbierać i katolików tam osadzić, postarać się o potwierdzenie przywilejów w sprawie piwa, zakazano żydom handlowanie rybami świeżymi (zastrzeżono to dla katolików), natomiast wolno im solonemi.

21. 1780, 30 listopada. Pełnomocnictwo do pertraktacji z wojewodą o piwo.

1781—1782. 535.

Treść:

1. 1781, 13 stycznia. Delegaci miejscy donoszą ze Lwowa, że w sprawie piwa nie mogą się od wojewody żadnej doczekać rezolucji.

2. 1781, 7 lutego. Wójt Wieniawski wydał miastu mandat do Appellatorjum o 2714 zł, które miasto ma mu być winno za proces z Karsznickimi w sprawie Kruhela.

3. a) 1781, 7 kwietnia. Ustanowienie opieki dla małoletnich Niklewiczów. — Reparacja ratusza.

b) 1781, 21 kwietnia. Medyna, dystryktowy, i Gros, dyrektor dróg, podają miastu do wiadomości, że odebrane przez miasto od komisarza Pawłowskiego 100 ryńskich, nie były za grunta, zabrane na drogę, lecz za roze-

branie baszty i mury miejskie. Na to odpowiada gmina, że, jak nie pozwoliła na rozebranie baszt, tak też nie zadowoli się powyższą zapłatą. Tu wylicza gmina, ile kamieni i cegieł sprzedał Gros żydom i Reformatom. — Dalej uchwała, że szynkarzami mogą być tylko mieszczanie, a nie obcy. (Chodzi prawdopodobnie o niemieckich przybyszów).

4. a) 1781, 8 maja. Uchwalono wysłać do wojewody do Krakowa prośbę o zniżenie ceny piwa, które dzierżawca starostwa przem. Jaworski w Bakończycach po 14 zł sprzedaje. — Nadania gruntów.
   b) 1781, 23 maja. Uchwalono pożyczyć 6000 zł na reparację ratusza u Ignacego z Czertwic Cetnera, dziedzica na Podkamieniu, Krakowcu i hrabstwie (!) przemyskiem, kawalera Orderu Orła Białego. Za tę i poprzednią pożyczkę 2000 zł otrzymuje dzieżawę propinacji piwnej od r. 1779 do 31 grudnia 1783 r.
5. 1781, 10 maja. Na rozkaz gubernium dyrektorjat przemyski zlecił Wieniawskiemu, aby na miejsce Kleina, który złożył urząd lantwójta, przedstawił kogo innego i w ciągu dwu miesięcy wysłał do Lwowa na egzamin. — Wójt zostawił jednakże tę funkcję magistratowi, który oświadcza, że albo należy Kleina uprosić, by został dalej za wynagrodzeniem, które wójt ma mu wyasygnować, albo też, jeśli wójt uposażenia odmówi, to niech sobie przedstawia, kogo chce.
6. 1781, 29 maja. Zużycie kwoty, o której patrz pod 4, b.
7. 1781, 9 czerwca. Uchwalono rozebrać mury fortyfikacyjne nad Sanem, a cegłę użyć na naprawę ratusza.
8. 1781, 26 listopada. Franciszkowi Hubkiewiczowi uchwalono opuścić z kontraktu 36 zł, ponieważ przez dwa jarmarki wskutek nawiezienia garnków z innych stron ucierpiał. Spłatę reszty 100 zł rozłożono mu na 4 raty. — Na wyższy rozkaz rada wysyła do Lwowa przywileje celem potwierdzenia. — Proces z żydami o warzenie piwa.
9. 1781, 13 czerwca. Częściowe wybory.
10. 1781, 13 czerwca. Punkt z poprzedniego laudum, zawieszający ważność wyboru 12-tego radnego.
11. a) 1781, 13 lipca. Prośba do wojewody do Wiednia o wystaranie się u cesarza o 4 jarmarki na rok.
    b) 1781, 13 sierpnia. Brak pieniędzy na utrzymanie aresztantów, sług i instigatora. — Kamienicę, zwaną Ślizowską, nadaje rada, prócz sprzeciwiającego się Pajęckiego, Hubkiewiczowi. (Jest to pierwszy fakt niejednomyślności, zanotowany w aktach).
12. 1781, 20 września. Na dokończenie budowy ratusza zaciągnięto 4000 zł u hr. Cetnera, ubezpieczając tę sumę na propinacji piwnej. — Sprawa budowania przez żydów jatek na wale.
13. 1781, 15 października. Dla braku kompletu posiedzenie rady nie dochodzi do skutku. Obecni uchwalili przeciw absentującym się uczynić manifest „de sumendis ex iisdem poenis".
14. 1781, 21 grudnia. Oddanie kwartalnej funkcji burmistrza.
15. a) 1782, 28 stycznia. Adwokat Wilga żąda 2408 zł 24 gr zapłaty. — Proces ze skarbem o grunta za Wiarem, z żydami o piwo, z Wieniawskim o pretensje, „wynikające z Kruhela".
    b) 1782, 12 kwietnia. Cesarski delegat nakazuje wybrać delegatów od pospólstwa dla zawarcia ugody z żydami o piwo i wysłać ich do Lwowa.

Wilga pozywa miasto o swe pretensje, dlatego innego patrona poszukać we Lwowie. — Dzierżawca zastawny Kazanowa, Kulikowski, prosi o „konsens starania się iurysdykcyi wóytowstwa tutejszego i windykowania dla miasta wioski Sielca, do tegoż wóytowstwa należącej". Mimo sprzeciwu 3 radców zgodzono się na to.

16. 1782, 29 maja. Wybór dwóch radców pod przewodnictwem dyrektora przemyskiego, Wacława Szafrańskiego i barona Gabrjela Jaworskiego z ramienia hr. Cetnera, starosty przemyskiego.
17. 1782, 28 czerwca. Burmistrz oznajmia, iż dowiedział się w Bakończycach od hr. Jaworskiego, dzierżawcy starostwa przemyskiego, o tem, że miasto ma proces z żydami o piwo przegrać i że radzono mu, aby miasto do ugody przystąpiło zawczasu. Uchwalono ugody nie zawierać, lecz trzymać się dawnych praw, nadanych przez królów polskich.
18. 1782, 15 lipca. Burmistrz proponuje zawrzeć ugodę z Wilgą na 2103 zł.
19. 1782, 5 sierpnia. Rachunki z naprawy ratusza z Albinowskim, uchwalono wysłać delegację do Wiednia w osobie Jakóba Seredyńskiego i Franciszka Barty.
20. 1782, 23 sierpnia. Uchwalono na załatwienie interesów wiedeńskich i uspokojenie Wilgi pożyczyć u Cetnera 4000 zł.
21. 1782, 23 sierpnia. Jeden punkt z laudum poprzedniego.
22. 1782, 20 września. Delegat Brzeziński po powrocie ze Lwowa donosi, że konferował z żydami i nowego patrona w osobie Grabowskiego zamówił. Wyznaczono komisję, która ma od Brzezińskiego odebrać sprawozdanie z wydatkowania 979 zł, wziętych na podróż do Lwowa.

1783—1785. 536.

Treść:

1. 1783, 11 stycznia. Burmistrz donosi, że przywileje są już przepisane i widymowane. Wysłano z nimi deputację do gubernium.
2. 1783, 6 marca. Uchwalono pożyczyć 3000 zł u wojewody na uspokojenie kwaterowego i na proces z hetmanową Krasicką o 50.000 zł, przysądzonych miastu dekretem komisarskim na Tarnawcach.
3. 1783, 27 marca. Ponieważ wojewoda obiecał pożyczyć dopiero za 2 miesiące, zaciągnięto tymczasową pożyczkę na uspokojenie kwaterowego w kwocie 1200 zł.
4. 1783, 18 czerwca. Przywrócenie Utzmana do funkcji komisarskiej.
5. 1783, 13 sierpnia. Wydzierżawienie drogą licytacji dochodu z wagi, garnkowego i miary.
6. 1783, 18 sierpnia. Licytacja kamienicy kasztelana Łęczyckiego Lipskiego. Z sumy licytacyjnej miasto zabiera sobie 345 zł tytułem retent.
7. 1783, 15 września. Sprawa zaległego kwaterowego.
8. 1783, 27 września. Ponieważ miasto ma egzekucję za kwaterowe, uchwalono sprzedać Szumskie góry pod warunkiem, że nabywcą nie może być szlachcic, lecz mieszczanin. — Prośbę malarzy o zmniejszenie fasji odrzucono.
9. 1783, 22 października. Egzekucja za kwaterowe. — Mandat nakazujący miastu zwrot długu w kwocie 321 zł, zaciągniętego u Jezuitów. — Nadanie gruntu.

10. 1783, 20 grudnia. Sprawa kwaterowego. — Skarb domaga się pieniędzy, wymienionych pod 9.
11. Bez daty. Spis rzeczy zawartych w laudach r. 1783. — Między innemi zanotował pisarz melancholijnie: „Akta ziemskie i grodzkie przemyskie zabieraią".
12. 1784, 26 stycznia. Na doniesienie burmistrza, że akta ziemskie i grodzkie przemyskie zabierają, uchwalono odebrać znajdujący się tam dekret assessorski z r. 1756, a komisarski, znajdujący się w części w mieście, uzupełnić.
13. 1784, 12 marca. Sprawa wpłacenia do skarbu fasji. — Nadanie gruntu Kotlarskiemu.
14. 1784, 2 czerwca. Pisarz dopomina się o zasługę za 5 kwartałów, Seredyński za „funkcję ekonomiczną" roczną 24 zł.
15. 1784, 9 czerwca. Wybory pod przewodnictwem Gottesmanna, występującego w zastępstwie Cetnera, i w obecności Antoniego Kulikowskiego, wójta przysięgłego.
16. 1784, 9 czerwca. Te same wybory, co pod 15. — Cechmistrze składają przysięgę „prout in Saxono".
17. 1784, 31 sierpnia. Ponieważ Benedyktynki założyły revisorium do Wiednia przeciw dekretowi koncessowemu, którym miastu przysądzono folwark, uchwalono na regravamina ze strony miasta składkę „podług dyspartymentu, którym się kwaterowe wybiera".
18. a) 1785, 2 września. Wypłata należytości adw. Grabowskiemu. — Zawieszenie w czynnościach do 2. posiedzenia Kleina „względem nadania folwarku, Olszy zwanego". Na tem drugiem posiedzeniu ma przedłożyć dokumenta do tego służące.
    b) 1785, 22 września. Zmiana na stanowisku burmistrza.
    c) 1785, 7 października. Dzierżawca dóbr starostwa przemyskiego Jakubowski żąda zabrania kotłów piwnych z wszystkich browarów miejskich i podmiejskich. Odroczono tę sprawę do następnego posiedzenia.
    d) 1785, 14 października. W powyższej sprawie odpowiada pospólstwo, że na podstawie dekretu gubernjum miasto „w żadną komisję się nie wdaje". — Pogorzelcowi Janowi Durankowi pospólstwo daje 10 fur chrustu, 6 dębów, 4 fury kołów, pod warunkiem, żeby młodych dębczaków nie psuł.
19. 1785, 30 listopada. Nadanie Franciszkowi Barcie gruntu Matuszewiczowskiego i kawałka gruntu, zwanego Nowy Świat.
20. a) Bez daty. Burmistrz donosi, że „wóyt nasz Kulikowski po cyrkule nas opisuje, sądy nam odebrać chce". Uchwalono składkę na expiens w tej sprawie.
    b) 1786, 18 września. Nadanie.
    c) 1786, 11 sierpnia. Odmowna odpowiedź w nieoznaczonej bliżej sprawie Kulikowskiego.
    d) 1786, 14 sierpnia. Cyrkularz z 31 lipca nakazujący wszystkim dominiom komisji urbarjalnej przepisanie protokołów pomiaru gruntów.
21. 1787, 21 września. Zmiana na fotelu burmistrzowskim.
22. 1789, 25 lutego. Proces z Benedyktynkami o folwark, karczmę, cegielnię i 5 chałup wypadł korzystnie dla miasta. Potrzeba tylko pieniędzy na wykupienie dekretu i załatwienie prawnych formalności.

23. 1789, 3 listopada. Na sesji, na której jest obecnych 10 żydowskich szynkarzy, uchwalono nowe normy dzierżawy propinacji.

2. Dzieje miasta.

1409—1570. 537.

Treść:

1. 1409, 16 lipca. Władysław, król polski, uwalnia Przemyśl od dawania podwód dla dworu królewskiego.
2. 1458, 28 kwietnia. Kazimierz, król polski, przenosi miasto na prawo niemieckie.
3. a) 1499, 22 listopada. Przewoźnik Stanisław znieważony przez byłego przewoźnika Waszka, otrzymuje w sądzie od pospólstwa Zasańskiego poświadczenie, że jest porządnym człowiekiem.
   b) 1504, 28 czerwca. ...Woytassek antiquus viceadvocatus in eo solidum posuit, quia frumenta in agro per ipsum post San seminata et prata per nullum debent arestari ex iudicii decreto.
   Poniżej notatka bez daty: „Coram viceadvocato et iuratis circumspectus Woytassek in eo posuit solidum, quia domini consules non admiserunt arestum domini vicecapitanei castrensis et advocati haereditarii ad instantiam Wawro de post San ad frumenta et prata in agro ipsius Woytassek post San...". — Notatki te świadczyłyby o pewnym wpływie rajców na sąd wójtowsko-ławniczy.
4. 1512, 19 grudnia. Zygmunt, król polski, zakazuje podkomorzemu chełmskiemu wybierania w dobrach swoich w Nowem mieście cła od mieszkańców Przemyśla.
5. 1518, 6 stycznia, Kraków. Zygmunt, król polski, poleca Przemyślowi zapłacić t. zw. daninę królowej z okazji mającego nastąpić powtórnego małżeństwa króla.
6. 1524, 4 listopada. W sądzie ławniczym występuje „Communitas de post San" w sporze z Iwankiem de post San.
7. 1532, 1 stycznia, Kraków. Treść, zob. dypl. perg. Nr. 25.
8. 1532, 7 czerwca. Zygmunt, król polski, wydaje orzeczenie, że wszyscy kupcy z Rusi, Podola i Wołynia, jadący przez Lwów, Gródek i Przemyśl w kierunku Sandomierza mają składać na drogach opłaty: thelonea, pontalia, aggeralia.
9. 1541, 21 kwietnia. Piotr Kmita, starosta przemyski, poświadcza, że w aktach grodzkich oblatowano następujące dokumenty:
   1507, 12 lutego, Kraków. Zygmunt, król polski, potwierdza przywilej:
   1458, 28 kwietnia. Treść, jak pod 2.
10. 1549, 30 lipca. W sądzie potwierdza cechmistrz i 2 krawców, że otrzymali zadośćuczynienie od rzeźnika Piotra, któremu z rozkazu Piotra Kmity jatkę sprzedali.
11. a) 1550, 2 sierpnia, Kraków. Zygmunt August pozwala Stanisławowi Orlikowi, przełożonemu żup ruskich, wykupić „tertias mensuras molendinorum" w Przemyślu i Drohobyczu i „theloneum regium et advocatias" w Dolinie i Stebniku z rąk Anny, wdowy po Karolu Florentynie (w tek-

ście: Florentini — mogłoby zatem być Florentyjczyka), przełożonym wspomnianych żup. Wykupione zaś dobra daje król Orlikowi w dożywocie z zastrzeżeniem możności wykupna przez siebie dla dóbr stołowych.

b) 1551, 4 stycznia, Kraków. Zygmunt August zatwierdza transakcję Orlika, który za otrzymane 6000 fl od żony swej Katarzyny, córki Jana, dziedzica na Komorowie i Żywcu, daje jej modo reformatorio połowę dóbr.

c) 1551, 7 stycznia, Kraków. Zygmunt August z uwagi na zasługi Orlika zatwierdza mu dokumenty, które on na dobra otrzymał po śmierci Karola Florentyna, a mianowicie: Pierwszy króla Kazimierza z daty Sandomierz, 10 maja, r. 1350, na młym przemyski, w którym nie oznaczono wprawdzie sumy wykupna (nulla erat summa contenta), jednak za pośrednictwem Piotra Kmity i Stanisława Herburta, opiekunów wdowy i dzieci po Florentynie, ustalono kwotę wykupu na 900 fl. Drugi króla Zygmunta z datą, Kraków, 1 kwietnia, 1512, na młyn miejski w Drohobyczu, oszacowany przez komisarzy na 400 fl. Trzeci z daty: Kraków, 26 kwietnia, 1525. Zygmunta I. na młyn pod Drohobyczem na rzece Tyśmienicy, oszacowany na 50 grzywien, to jest 80 fl. Czwarty Zygmunta Augusta z daty: Niepołomice, 11 marca, 1550, zawierający zapis 6000 fl na mycie królewskim w miasteczku Dolinie. — Powyższe sumy łączy król w jednę, wynoszącą 7380 fl, po 30 gr każdy fl, i zapisuje Orlikowi i jego spadkobiercom.

12. 1553, 30 listopada, Knyszyn. Zygmunt August poleca staroście przemyskiemu Spytkowi, aby szlachcica Piotra Derszniaka, który zabił burmistrza przemyskiego, pociągnął do odpowiedzialności.

13. 1553, 25 listopada, Knyszyn. Zygmunt August na prośbę burmistrza i rajców przemyskich, którzy skarżyli się na naruszenie ich wolności przez podstarościch, ogłasza, że jurysdykcja miejska nie może być przez urząd starościński naruszoną, rachunki z administracji dochodów miejskich ma magistrat przedstawiać reprezentantom gminy, a nie staroście, bram miasta i drzwi prowadzących do zamku nikomu nie wolno otwierać bez zezwolenia magistratu.

14. 1554, 18 sierpnia, Wilno. Zygmunt August zakazuje Przemyślowi pobierania myta od obywateli lwowskich.

15. 1554, 14 sierpnia, Wilno. Zygmunt August srotarstwo i płynące stąd zyski przekazuje mieszczanom.

16. 1554, 9 kwietnia. Mandat Zygmunta Augusta, nakazujący dziedzicom Brześcian i Rytarowic naprawę mostów i pobór mostowego.

17. 1554, 14 sierpnia, Wilno. Treść, jak pod 15.

18. 1557, 19 lutego, Przemyśl. Starosta przemyski Spytko daje Pawłowi Strzeżowskiemu, rajcy przemyskiemu, za zasługi wobec miasta i starostwa w dożywocie kwotę 10 grzywien, które będzie sobie kwartalnie pobierał po 4 fl z myta starostwa.

19. 1557, 14 stycznia, Warszawa. Zygmunt August wznawia miastu zagubiony podczas napadów tatarskich przywilej na jarmarki.

20. 1563, 6 marca, Piotrków. Zygmunt August odracza załatwienie sporu o myto między Przemyślem a Lwowem do następnego sejmu, a tymczasem poleca Przemyślowi, aby myto pobierał tylko od tych kupców lwow-

skich, którzy faktycznie z mostu i grobli korzystają. O ile jednak wybierają inną drogę, nie wolno od nich myta pobierać.

21. 1566, 10 października, Warszawa. Treść, zob. dypl. perg. Nr. 46.
22. 1566, 10 czerwca, Lublin. Zygmunt August daje krawcowi Maciejowi pusty plac w Przemyślu, leżący przy ul. Mostowej obok myta. — Akt ten Maciej oblatuje w aktach grodzkich w Przemyślu 2. IX. 1566.
23. 1567, 2 czerwca, Piotrków. Zygmunt August utrzymuje w mocy swój poprzedni dekret, wydany w Warszawie w sprawie młyna między Orlikową a miastem Przemyślem, a po egzekucję tego wyroku odsyła strony do przemyskiego urzędu starościńskiego.
24. 1569, 3 lutego, Lublin. Treść, jak pod 20.
25. 1570, 3 czerwca, Warszawa. Treść, zob. dypl. perg. Nr. 49.
26. 1576, 26 czerwca, Warszawa. Zygmunt August uwalnia Przemyśl od dawania podwód pokojowym i innym sługom królewskim, jadącym podwodami przez Przemyśl.

1577—1610. 538.

Treść:

1. 1577, 25 maja, Malborg. Król Stefan na skutek skarg pospólstwa przeciw rajcom wydaje dekret, regulujący wszystkie stosunki miejskie. — W dekrecie jest wzmianka o przywileju Kazimierza W., na podstawie którego przedmieszczanie, osadzeni na rolach ze 100 łanów, darowanych miastu, są obowiązani do ponoszenia ciężarów na rzecz miasta.
2. 1578, 19 września, Przemyśl. Paweł Korytko, podkomorzy, Mikołaj Tarło, chorąży, i Aleksy Krasicki podają do wiadomości, że burmistrz i rajcy przedłożyli im następujące dokumenty:
   1578, 8 sierpnia, Lwów. Król Stefan poleca Pawłowi Korytce, Mikołajowi Tarle, Janowi Bieńkowskiemu i Walentemu Orzechowskiemu, aby udali się do Przemyśla i zbadali, jakie wkłady poczynili mieszczanie na naprawę mostów i grobli, i stosownie do wyniku badań podwyższyli opłaty. Komisarze znaleźli wszystko w porządku, mieszczanie zaś przedłożyli im jeszcze jeden dokument Zygmunta I, wydany w Krakowie, 16. III. 1525 w sprawie opłat, jakie mają uiszczać kupcy, jadący od strony Lwowa, na mostach i groblach.
3. 1581, 12 maja, Wilno. Król Stefan nakazuje burmistrzowi, rajcom, wójtowi i całemu pospólstwu przemyskiemu, aby w 12 dni po jego powrocie do Krakowa stawili się przed nim na sąd w sprawie, wytoczonej przez rzeźników Krakowa, Kazimierza i Kleparza.
4. 1583, 27 sierpnia, Kraków. Po wysłuchaniu sprawy król Stefan uwalnia rzeźników od myta na przemyskich drogach.
5. Bez daty. Spis krzywd, jakich miasto Przemyśl doznaje od starosty.
6. 1591, 12 czerwca, Kraków. Treść, zob. dypl. perg. Nr. 69.
7. 1595, 23 czerwca, Przemyśl. Wójt, ławnicy i pospólstwo protestują przeciw burmistrzowi i rajcom o to, że kawałek gruntu miejskiego, 70 łokci długiego a 11 szerokiego, w pobliżu synagogi żydom sprzedali.
8. 1597, 9 maja, Warszawa. Zygmunt III wzywa w ciągu 2 tygodni przed swój sąd starostę przemyskiego, Jana Tomasza Drohojowskiego, o to, że Przemyślowi zabrał 2 wsi: Pikulice i Zasanie.

9. 1598, 4 kwietnia, Brzozów. Wawrzyniec Goślicki, biskup przemyski, uproszony przez pospólstwo i rajców, daje wyjaśnienie co do zdawania rachunków, administracji miasta, wypuszczania w czynsze własności miejskiej.
10. 1600, 20 stycznia. Zygmunt III nakazuje Drohojowskiemu oddać Pikulice i Zasanie miastu.
11. Bez daty. W sprawie szlachcica Samuela Grochowskiego, który zrobił tumult w mieście i burmistrza poranił, zawarto ugodę, że Gr. ma publicznie przeprosić na rokach ziemskich, dać odszkodowanie woźnemu miejskiemu Sosze, barwiarzowi Wolskiemu, przesiedzieć ćwierć roku w wieży, z czego 6 niedziel na dnie, a 6 na wierzchu i zapłacić miastu koszta procesu. Na to wszystko Grochowski daje wadjum w kwocie 4000 zł.
12. Bez daty. „Pretensje JMci Pana Starosty przeciwko mieszczanom i żydom przemyskim". — Wygląda to na odpowiedź na to, co w akcie ad 5 pod adresem starosty wypisano.
13. 1602, 17 lipca, Przemyśl. Jerzy Branecki, prob. przem., Paweł Zajączkowski, archidjakon, i Hieronim Cielecki, sekretarz królewski, wydelegowani przez Zygmunta III celem zbadania krzywd, o które pospólstwo uskarża się przeciw burmistrzowi i rajcom, wydają wyrok, nakazujący rajcom złożyć rachunki za ubiegłe lata, zapisy prywatne robić tylko przed wójtem i regulujący kwestję czynszów na Błoniu.
14. 1602, 17 lipca, Przemyśl. Ci sami komisarze wydają wyrok w sporze między mieszczanami a starostą. — Bardzo obszerny akt.
15. 1604, 30 sierpnia, Przemyśl. Komisarze Paweł Zajączkowski i Jan Świętosławski, pisarz ziemski, zdają królowi relację z odbytej komisji w sprawie mieszczan przeciw Drohojowskiemu o Pikulice i Zasanie. — Z aktu dowiadujemy się, że przestrzeń między Nehrybką, Hermanowicami, Darowicami, Grochowcami, Kruhelem Wielkim, Ostrowem, Kuńkowcami i Żurawicą wynosiła 74 łanów i 5 morgów.
16. 1607, 10 lipca, Przemyśl. Przed komisarzami królewskimi pospólstwo składa puncta amicabilis compositionis z rajcami, żądając, aby rajcy zrzekli się dożywotności urzędu, aby dochody miejskie były w rękach szafarzy i t. p.
17. Bez daty. „Status causae między starostą a miastem o elekcję".
18. 1610, 26 stycznia, Przemyśl W aktach ziemskich powód przedkłada pozew królewski z d. 28. XII. 1609 w sprawie Stanisława Bączalskiego przeciw rajcom i gminie o to, że ci nie chcą wydać jego poddanych, zbiegłych z całym dobytkiem do przedmieść Przemyśla.

1611 – 1620. 539.

Treść:

1. 1611, 16 czerwca, Lublin. Sprawa Fredry przeciw burmistrzowi, rajcom i ławnikom o to, że nie wymierzyli kary ślusarzowi, który wziął od Fredry 15 hakownic do naprawy i nie oddał ich.
2. Bez daty. Dekret królewski w sprawie wójta z Kleparza.
3. 1612, 17 lipca, Lublin. Sprawa, jak pod 1.
4. 1614, 18 lutego, Przemyśl. W sądzie grodzkim sprawa Sienieńskiego przeciw rajcom o naruszenie konstytucji o wolności szlachty od myta.

5. 1614, 26 października, pod Medyką. Kasztelan przemyski, Stanisław Wapowski podaje do wiadomości, że gdy z urzędu rewidował stawione poczty, mieszczanie ze swej wsi Kruhela wystawili dwa konie z ludźmi przebranymi na sposób wojskowy.
6. 1614, 16 czerwca. W urzędzie grodzkim bełzkim Jan Daniłowicz pozywa Przemyśl o karę 100 grzywien za ściąganie myta.
7. 1615, 8 kwietnia, Przemyśl. Sukiennik przemyski Helcner żali się na nieformalne traktowanie sprawy jego uwięzienia.
8. 1615, 18 maja, Bełz. W grodzie bełzkim sprawa Lityńskiego przeciw rajcom przemyskim o bezprawne pobieranie myta w Przemyślu.
9. 1616, 22 lutego. Pozew króla w tej samej sprawie.
10. 1617, 24 marca, Przemyśl. Na żądanie instygatora i podwojewodzica przemyskiego Wojakowskiego starosta Krasicki pozywa gminę pro rebellia iurisdictioni vicepalatinali.
11. 1617, 24 marca, Przemyśl. Taki sam pozew, różniący się od poprzedniego tylko tem, że tu mieszczanie stawiali opór przy ocenianiu zboża, w poprzednim wina.
12. 1617, 24 marca, Przemyśl. Trzeci pozew o to samo. Tu chodziło o ordynację miar zbożowych.
13. 1617, 24 marca, Przemyśl. Czwarty pozew.
14. 1617, 24 marca, Przemyśl. Piąty pozew.
15. 1617, 24 marca, Przemyśl. Szósty pozew.
16. 1617, 24 marca, Przemyśl. Siódmy pozew.
17. 1617, 24 marca, Przemyśl. Ósmy pozew.
18. 1617, 24 marca, Przemyśl. Dziewiąty pozew.
19. 1617, 24 marca, Przemyśl. Dziesiąty pozew.

Wszystkie o opór władzy podwojewodzińskiej przy różnych okolicznościach.

20. 1617, 3 października, Przemyśl. Sprawa Goreczkowskiego przeciw miastu Przemyślowi o naruszenie spokoju sądu.
21. 1617, 7 lipca, Przemyśl. Na opędzenie gwałtownej potrzeby Rzpltej miasto pożycza 300 zł na konto czynszu stolarnego, przypadającego w r. 1618.
22. 1617, 10 maja, Przemyśl. Sprawa podobna, jak pod 20.
23. 1617, 30 listopada, Piotrków. Trybunał zatwierdza dekret sądu grodzkiego w sprawie ad 22.
24. 1617, 9 maja, Przemyśl. W obecności kilkunastu szlachty na ratuszu rozpatrywano sprawę Samuela Kochowskiego, oskarżonego o awanturę, którą wyprawił na ratuszu w czasie sądu nad Rusinami, oskarżonymi o nieposłuszeństwo biskupowi ruskiemu, Atanazemu Krupeckiemu. Kochowskiemu zarzucają porozumienie z tymi Rusinami.
25. 1617, 17 października, Przemyśl. Sprawa między Goreczkowskim a mieszczanami o naruszenie bezpieczeństwa sądów. — Akt źle wszyty, środek najpierw, następnie 1 i 3 karta.
26. 1617, 15 marca, Warszawa. Zygmunt III pozywa starostę Marcina Krasickiego, oskarżonego przez mieszczan przemyskich „pro violenciis per hajdones peractis".
27. 1617, 16 marca, Warszawa. Zygmunt III daje obywatelom przemyskim „salvum conductum a vi et potentia martini Krasicki, non autem a iure", na przeciąg 6 miesięcy.

28. Bez daty. „Status causae inter cives Praemislienses et Capitaneum Praemisliensem“ o następujące krzywdy: 1) obieranie radziec i psowanie jurysdykcji miejskiej, 2) o branie myta targowego od mieszczan i poddanych miejskich, 3) o branie 2 miar w młynie miejskim na Wiarze, 4) o zabronienie łowienia ryb na Sanie na gruntach miejskich, 5) o grunt za Sanem, pod Winną górą, dekretem królewskim miastu przysądzony i 6) o zabranie gruntu na Błoniu przy folwarku bakończyckim.
29. 1618, 16 października, Przemyśl. Woźny Łukasz Baranek składa w aktach grodzkich pozew Zygmunta III przeciw Krasickiemu, wydany w Warszawie d. 15. VI. 1618 r. w sprawie powyższych krzywd.
30. 1618, 1 marca, Przemyśl. Miasto pożycza 60 zł na wyjazd delegacji do Warszawy.
31. 1618, 3 sierpnia, Lublin. Pozew Zygmunta III przeciw podwojewodziemu przemyskiemu Remigianowi Wojakowskiemu w sprawie między nim a mieszczanami o wino i inne trunki.
32. 1618, 7 lipca, Lublin. W powyższej sprawie.
33. 1618, 21 listopada, Warszawa. Zygmunt III pozywa Krasickiego o rozmaite nadużycia w Przemyślu. Zob. pod 28.
34. 1619, 11 grudnia, Sanok. Mieszczanie przemyscy protestują przeciw burgrabiemu przemyskiemu o uwięzienie Andrzeja Sochy i innych obywateli.
35. 1620, 23 maja, Warszawa. Zygmunt III daje mieszczanom przemyskim „salvum conductum a vi et potentia Martini Krasicki“.
36. 1620, 10 marca, Lwów. Skarga mieszczan przemyskich w urzędzie grodzkim przeciw staroście przemyskiemu o wybór rajców.
37. 1620, 1 czerwca, Warszawa. Zygmunt III pozywa Krasickiego z powodów wymienionych pod 34.

1621—1632. 540.

Treść:

1. 1621, 13 stycznia, Warszawa. Ponieważ Jan Ostrowski, wójt przemyski, skarżył się, że rajcy wdzierają się w kompetencje sądowe wójta, Zygmunt III nakazuje, aby rajcy w nienależące sobie sądy nie mieszali się.
2. 1621, 17 maja, Żydaczów. Sprawa między Krasickim a mieszczanami przemyskimi o krzywdy wymienione pod 28.
3. 1622, 19 lipca, Przemyśl. Andrzej Skrzypek z żoną skarży Magistrat o zburzenie jego domu w celach fortyfikacyjnych.
4. 1622, 10 stycznia, Żydaczów. Sprawa, jak ad 34.
5. 1623, 26 kwietnia, Przemyśl. Wybrani przez starostę na rok 1623 rajcy wnoszą protest przeciw swym poprzednikom o rozmaite nadużycia, których wyliczono wiele. — Sprawy poruszone w proteście dają interesujący obraz ówczesnych stosunków w mieście.
6. 1623, 6 lipca, Przemyśl. Kapituła przeciw magistratowi o zburzenie budynku, zwanego „Ligęza“.
7. Data wydarta. Michał Kazimierz Radziwiłł, podkanclerzy i hetman polny lit., podaje do wiadomości magistratu przemyskiego, że „z pewnych respektów“ odbiera starostwo od administratora Kraińskiego.

8. 1624, 13 marca, Warszawa. Zygmunt III pozywa wójta i ławników przemyskich: ratione summae inconsvetae per eos ab expeditione rotulorum ad iudicium nostrum (t. j. króla) transmittendorum ex excellenti Christophoro Sapalio, med. doct., extortae.
9. 1624, 28 lutego, Warszawa. Zygmunt III pozywa wójta i ławników z powodu niewykonania jakiegoś dekretu.
10. 1624, 22 października, Przemyśl. Sprawa między kanonikiem przemyskim Krukieniczem a miastem o dom, rozebrany przez miasto na parkany.
11. 1624, 31 października, Przemyśl. Burmistrz i rajce pożyczają sobie z czopowego 235 zł.
12. 1624, 10 września, Przemyśl. Manifestacja z powodu tragicznej (fatalis) śmierci Alberta Nowomiejskiego, rajcy przemyskiego. — Chodziło o to, że ten Nowomiejski wiózł do skarbu pieniądze i w miasteczku Wysokiem pod Lublinem umarł, a pieniądze rozkradziono.
13. 1624, 14 maja, Warszawa. Na skutek skargi b. starosty Krasickiego Zygmunt III pozywa miasto o jakąś awanturę i rozebranie domu grodzkiego.
14. 1625, 10 listopada, Lwów. Protest mieszczan przemyskich przeciw Krasickiemu o mieszczanina Sochę i inne sprawy.
15. 1627, 4 czerwca, Przemyśl. Starosta przemyski Krasicki przeciw burmistrzowi, rajcom i administratorom dochodów miejskich o rachunki z tychże dochodów.
16. 1627, 16 kwietnia, Przemyśl. Mieszczanie przemyscy wnoszą protest przeciw swoim poddanym z Błonia o rebelię.
17. 1628, 26 maja, Warszawa. Zygmunt III pozywa Krasickiego, oskarżonego przez mieszczan o nocną burdę (turbulentia), wywołaną przez jego sługi.
18. 1628, 22 stycznia, Sanok. Protest mieszczan przeciw staroście „de quadam rebellia Iudeorum".
19. 1629, 10 stycznia, Warszawa. Zygmunt III znosi wyrok banicji wydany na mieszczan z powodu sprawy poddanego miejskiego Andrzeja.
20. 1629, 30 maja, Lwów. Lwowski urząd radziecki z polecenia króla odbiera od pełnomocników przemyskich przysięgę na okoliczność, że Przemyśl był w używaniu przywileju królewskiego o dożywotności urzędu radzieckiego.
21. 1629, 28 maja, Warszawa. Zygmunt III poleca staroście Krasickiemu, aby doglądnął poboru donatywy z miasta i miejskich jurydyk.
22. 1629, 19 czerwca, Warszawa. Zygmunt III pozywa dwóch rajców i kilku mieszczan przemyskich o to, że złożyli fałszywą przysięgę, choć nigdy nie mieli prawa wolnego wyboru.
23. 1629, 25 czerwca, Sanok. Mieszczanie przemyscy oblatują „instrumentum electionis consulum" z d. 23. V. 1629 w Przemyślu.
24. 1629, 14 lipca, w domu wymienionych na początku aktu. Jan Tarnowski, kanonik, Mikołaj Krosmowski, Jan Fredro, Samuel Humnicki, Aleksander Przedwojowski, Felicjan Grochowski i Jan Mateusz Ostrowski, komisarze królewscy pozywają Przemyśl celem rozsądzenia wszystkich sporów ze starostą Krasickim.
25. 1629, 19 maja, Warszawa. Zygmunt III daje mieszczanom przemyskimy „salvum conductum a vi capitanei".
26. 1629, 3 października, Jarosław. Burmistrz i rajcy jarosławscy stwierdzają, że Eustachy Zołkowski, mieszczanin przemyski, wysłany przez

miasto Przemyśl na termin trybunalski do Radomia, przybył do Jarosławia 1. X., ale dalej ruszyć nie mógł, bo nieprzyjaciel napadł, palił i wiele ludzi pobrał.

27. Bez daty. „Sumarius causae ex parte certarum differentiarum in actu commissionis specificatorum inter thesaurarium regni actorem et cives Praemislienses innotescitos citatos".
28. Bez daty. „Puncta commissionis inter thesaurarium regni, capitaneum Praemisliensem et cives citatos innotescitos".
29. 1630, 10 września, Przemyśl. Maciej Zdzieszyński składa w grodzie przemyskim pozew Zygmunta III przeciw szlachcicowi Aleksandrowi Zielińskiemu, ponieważ odważył się o 22 prawie godzinie wtargnąć do domu burmistrza Wojciecha Łąkawskiego, poborcy czopowego, z zamiarem zabójstwa (animo ad necem parato).
30. 1630, 3 czerwca, Warszawa. Zygmunt III pozywa pospólstwo przemyskie o to, że zaniedbali naprawić zniszczone mury miejskie.
31. 1630, 15 lipca, Warszawa. W sprawie pospólstwa przemyskiego z jednej a burmistrza, rajców i 3 byłych rajców Zygmunt III powołuje się na swój wcześniejszy dekret i zatwierdza ugodę zawartą między stronami w r. 1627.
32. 1630, 21 lutego, Przemyśl. Rajcy za zgodą pospólstwa dają pełnomocnictwo dla spraw sądowych miasta rajcy Bartłomiejowi Przybyłkowiczowi.
33. 1631, 7 sierpnia, Sanok. Relatio positae citationis Sigismundi III ex parte instigatoris regni super Łąkawski.
34. Bez daty. Rajca Helcner w imieniu miasta protestuje w sądzie ławniczym przeciw Wojciechowi Łąkawskiemu o zatrzymanie poboru, zwanego „Gabella".
35. 1631, 24 marca, Warszawa. Zygmunt III pozywa podwójciego i ławników przemyskich o to, że w porozumieniu z pospólstwem uplanowali bunt przeciw magistratowi.
36. 1631, 27 lutego, Kraków. Najwyższy sąd prawa magdeburskiego w Krakowie wydaje dekret w sprawie Helcnera i Łąkawskiego. Zob. ad 34.
37. 1631, 29 lipca, Warszawa. Zygmunt III pozywa Helcnera i ławników o porozumienie celem pognębienia Helcnera.
38. 1631, 18 lutego, Warszawa. Zygmunt III pozywa rajców o naruszenie przywileju dożywotniego wyboru.
39. 1631, 29 sierpnia, Przemyśl. Dr. teol. Kurkowicz, podczasy sanocki Humnicki, Ciekliński, Derszniak, komisarze królewscy zawiadomiają rajców, że rozpatrzą sprawę burmistrza, znieważonego przez wdarcie się do jego domu.
40. 1631, 13 czerwca, Przemyśl. Protestacja W. Łąkawskiego.
41. 1632, 22 marca, Warszawa. Zygmunt III pozywa rajców w sprawie poranienia Łąkawskiego przez szlachcica Zielińskiego.
42. 1632, 15 kwietnia, Przemyśl. Wojciech Łąkawski i Andrzej Socha oblatują mandat Zygmunta III z d. 13. III. 1632.

1633, 3 grudnia. 541.

Treść: Gabrjel Bierecki, Jan Pieniążek, Stanisław Świeżyński, Maciej Rybiński, Jerzy Pogroszewski, Jan Michałowicz, komisarze wyznaczeni przez

Władysława IV, wydają dekret w sprawie miasta Przemyśla ze starostą Janem Mikołajem Daniłowiczem, zatwierdzając wolną elekcję. Oprócz tego uwalniają miasto od targowego i myt, zakazują browarowi starościńskiemu pod zamkiem wyrobu piwa na sprzedaż, przysądzają Błonie miastu. W sprawie Pikulic i Zasania odsyłają mieszczan do króla, a w sprawie dawniejszych pretensji zmarłego starosty Krasickiego na zwykłą drogę prawa.

1633—1660. 542.

Treść:

1. 1633, 28 października, Radom. Dekret w sprawie między poborcą Ziemi przemyskiej Tomaszem Władysławem Grochowskim a kanonikiem Stefanem Siecińskim o dom przy ul. Grodzkiej.
2. 1633, 18 września, Sambor. Jan Mikołaj Daniłowicz, starosta przemyski przedłuża czas odbycia komisji w sprawie niezgód między pospólstwem a magistratem.
3. 1633, 1 września, Przemyśl. Jan Daniłowicz, Felicjan Grochowski, Mikołaj Krosmowski, Jan Fredro i Wojciech Przedwojewski zawiadamiają mieszczan o piśmie komisji w sprawie niezgód między rajcami a pospólstwem.
4. Bez daty. Rajcy protestują przeciw Wojciechowi Łąkawskiemu o przywłaszczenie sobie urzędu radzieckiego.
5. 1635, 3 marca, Przemyśl. Wojciech Łąkawski po kilkuletnich procesach przeprasza starostę i magistrat i obiecuje na przyszłość spokojnie się zachowywać.
6. 1635, 10 marca, Przemyśl. Przed sądem ławniczym potwierdza powyższą ugodę, zawartą przed aktami radzieckimi.
7. 1635, 27 czerwca, Toruń. Władysław IV pozywa rajców i ławników przemyskich, ponieważ nie chcą oddać 12 srebrnych naczyń, danych na ciężką potrzebę miasta, i 200 fl, pochodzących z Przekopanej.
8. 1635, 3 lipca, Toruń. Władysław IV wstrzymuje wykonanie wyroku Zygmunta III, skazującego ówczesnego burmistrza, rajców i kilku obywateli za tajne narady na zapłacenie 5000 zł dopóty, dopóki nie skończy się proces o ekscesy z tego wynikłe.
9. 1635, 25 listopada, Warszawa. Władysław IV deleguje komisję do rozsądzenia sporów między rajcą Bartłomiejem Przybyłkowiczem a gminą i cechem kowalskim.
10. 1637, 6 października, Przemyśl. Jan Czernek i jego szwagier Andrzej Jarski oblatują w aktach radzieckich dekret Władysława IV, wydany we Wilnie, 11 sierpnia 1636 r., w sprawie sporu Czernka z magistratem.
11. 1637, 5 stycznia, Przemyśl. Burmistrz i rajcy za zgodą pospólstwa delegują Wojciecha Łąkawskiego na sejm do Warszawy dla załatwienia spraw miejskich.
12. 1641, 22 stycznia, Przemyśl. Franciszkanie darują kamienicę na kancelarję ziemską.
13. 1647, 18 maja, Przemyśl. Mieszczanie protestują przeciw szlachcicowi Wysoczańskiemu o to, że siłą wysadził i otworzył bramę miejską.
14. Bez daty. „Puncta". Jestto reprotestacja rajców przeciw oskarżeniom pospólstwa, a dotyczy poborowych pieniędzy, miodowego, czopowego i czynszów.

15. Bez daty. „Skarga albo raczej żałoba przeciwko panu Łukasie (!) Jaszowiczu (!) seniorze, dla których nie może bydź seniorem". Zarzuca się mu tu, że zawsze pijany do sądu przychodzi i podczas rozpraw śpi.
16. Bez daty. „Propositiones seu interrogatoria contra magistratum Praemisliensem". Chodzi o dochody miejskie. Dowiadujemy się z tego aktu, że dzierżawca Kruhela i Błonia płacił 3 letniej dzierżawy 5000 zł, a dzierżawca Przekopanej 1200 zł.
17. Bez daty. Reprotestacja miasta przeciw protestacji rotmistrza Walentego Fredry. Mieszczanie dowodzą, że żądanych kwater miasto nie mogło dostarczyć z powodu jarmarku i wielkiego napływu kupców i szlachty.
18. 1652, 2 marca, Przemyśl. Burmistrz Sechynius i rajca Czernek manifestują, aby miasto nie poniosło szkody od krawca Tomkowicza.
19. 1653, 12 sierpnia, Lwów. Jan Kazimierz skazuje sąd miejski przemyski na 50 grzywien na rzecz Eufemji Szostakówny. Chodzi o to, że krawiec Abraham Krowicki oskarżył Sz. o kradzież, a sąd skazał ją na karę cielesną bez poprzedniego złożenia przez oskarżyciela kaucji.
20. 1655, 11 grudnia, Przemyśl. Sprawa prywatna Tereszkiewicza, ale rzucająca światło na intrygi wyborcze.
21. 1655, 5 marca, Przemyśl. Mikołaj Ossoliński zakazuje w swoich dobrach zarzucania rzeźnikowi przemyskiemu Milskiemu kradzieży pod karą gardła. Rzeźnikom przemyskim grozi za to karą 100 grzywien.
22. 1656, 7 kwietnia Lwów. Jan Kazimierz w uznaniu wykształcenia Tereszkiewicza, bakałarza filozofji i seniora ławników przemyskich, wyjmuje go i jego żonę Łucję z pod juryzdykcji miejskiej, a poddaje królewskiej.
23. 1656, 22 maja, Przemyśl. Manifestacja w imieniu rajców i pospólstwa w tym sensie, iż ci manifestatorowie mile przyjęli uniwersał J. K. Mci i stosując się do niego wysłali dwóch delegatów do Lwowa do ks. Tomasza Leżeńskiego, pisarza skarbowego, a następnie udali się do przemyskiego starosty, jako protektora i superintendenta najwyższego akcyzy po radę, jak mają ją ogłosić. — Niezrozumiały akt!
24. 1673, 6 maja. Glardysz, kanonik, Skorczyński, wojski, Tyczyński, rotmistrz, Mniszek, pisarz ziemski, i Mysłowski podają do wiadomości mieszczan i żydów przemyskich dekret króla, wydany w Warszawie, d. 23. III. 1673 w sprawie sukna za 4530 zł wydanego na potrzebę kraju przez Abrahama Krowickiego w r. 1656.
25. 1657, 30 czerwca, Przemyśl. Burmistrz i rajce biorą na miejską potrzebę 2 półbeczki miodu za 100 zł u wstydliwej panny Katarzyny Toruniakówny.
26. Bez daty. „Pretensje do p. Łąkawskiego". Chodziło o wydatki na sejmik wiszeński z r. 1658.
27. 1660, 31 października, Przemyśl. „Memorjał do Krakowa J. M. P. Tereszkiewiczowi". Jakaś sprawa do nuncjusza w sprawie „alienationis bonorum ecclesiasticorum".

1660—1670. 543.

Treść:

1. 1660, 25 maja, Lublin. Oblata dekretu Jana Kazimierza, wydanego w Warszawie, d. 3 kwietnia 1652 r., na podstawie którego burmistrz i rajce

miasta Krakowa zostali uznani za zwolnionych od wszelkich opłat publicznych.

2. 1670, 18 sierpnia, Warszawa. Król Michał wydaje dekret w sporze gminy miasta Przemyśla przeciw Janowi Parchamowiczowi i Kranzyngowi, rajcom przemyskim. Dekret ten znosi wszystkie dekreta królewskie, zapadłe w tej sprawie, jak również i dekret komisarski. Ten ostatni dlatego, że komisarze przekroczyli swą kompetencję. Król mianuje nowych komisarzy dla przeprowadzenia ugody między obu stronami, a o ile się im to nie uda, rozsądzenia sprawy.
3. Bez daty. „Informacya Panu Patronowi na komisią, które dekreta nie przyszły do executiey".
4. 1669, 29 listopada, Kraków. Król Michał pozywa gminę miasta Przemyśla o to, że uzyskawszy dekrety przeciw Mikołajowi Kwiatkowskiemu, poborcy miejskiemu, egzekwują je zaocznie. Chodziło o 400 zł, z których Kwiatkowski, jako poborca, się nie wyliczył.
5. 1669, 10 października, Przemyśl. Hijacynt Rudniczek, ławnik przemyski, z Danielem Fedorowiczem, Janem Błońskim i Piotrem Pankiem, przeciw Wojciechowi Gałeckiemu i 24 mężom w sprawie rachunków.
6. 1669, 13 września, Przemyśl. Na zlecenie gminy woźny Stanisław Przygodzki w grodzie składa relację przeciw Franciszkanom z powodu wyważenia drzwi u więzienia ratuszowego i uwolnienia w ten sposób Jantasza.
7. 1669, 18 czerwca, Przemyśl. Rajcy i pospólstwo w grodzie przemyskim skarżą się na szlachcica Samuela Giebułtowskiego i jego służącego, Jana Iwanickiego, o to, że 13 czerwca od strony mostu napadli na żołnierzy posterunku i poranili ich.
8. 1669, 17 maja, Przemyśl. Kupiec przemyski Jan Teteruch manifestuje w urzędzie radzieckim przeciw złej administracji dochodów miejskich, a przedewszystkiem w Przekopanej.
9. Bez daty. Jakób Sollari de Verna, landwójt, Jan Krajski, Maciej Zdechlikiewicz i inni pozwalają Janowi Teteruchowi, Krajskiemu i Fedorowiczowi na zaciągnięcie pożyczki na wykupienie z kancelarji królewskiej dekretów, wydanych przeciw magistratowi.
10. 1669, 7 (nazwa miesiąca wydarta), Warszawa. Prymas Mikołaj Prażmowski daje pospólstwu przemyskiemu „salvum conductum a vi et potentia magistratus Praemisliensis".

1661—1669. 544.

Treść:

1. 1661, 20 września, Przemyśl. Biskup przemyski, Stanisław Sarnowski, protestuje przeciw konstytucji: „Securitas dzierżawy starostwa przemyskiego", jako bez wiedzy Rzpltej do Volumina legum wciągniętej.
2. 1661, 25 stycznia, Przemyśl. Sienko Sieniura, przedmieszczanin przemyski, przynosi do oblaty w sądzie ziemskim imieniem Błończan przywilej Jana Kazimierza, wydany we Lwowie, d. 20 sierpnia 1653 r.
3. 1663, 11 marca, Lwów. Reskrypt Jana Kazimierza zabraniający trzymania szynków w Przemyślu i po przedmieściach na jakichkolwiek juryzdykcjach, ponieważ one szkodzą dzierżawcom starostwa przemyskiego, płacącym kwartę.

4. 1663, 5 kwietnia, Przemyśl. W grodzie przemyskim szlachcic Dziewicki oblatuje powyższy reskrypt.
5. 1663, 1 czerwca, Gródek. Obywatele przemyscy, Wojciech Gałecki i Jan Błoński, przedkładają do aktykacji kopję protestu przeciw Krauzyngowi, Tereszkowiczowi, Sichiniuszowi, Urowiczowi, Maternie, a przedewszystkiem przeciw Mateuszowi Pustkowiczowi, rajcom przemyskim, i przeciw Janowi Czernkowi, b. rajcy, o nadużycia pieniężne.
6. 1663, 8 września, Przemyśl. Rajca Parchamowicz świadczy w sprawie długu 1400 zł, zaciągniętego przez miasto u Jezuitów.
7. 1664, 22 stycznia, Przemyśl. Stefan Winnicki kwituje miasto z sumy 1500 zł.
8. 1664, 4 września, Warszawa. Na prośbę pospólstwa Jan Kazimierz poleca rajcom, aby przedłożyli królewski dekret, wydany w Warszawie, d. 27. VIII. 1664.
9. Bez daty. „Puncta propositionis communitatis civitatis Praemisliensis". Jestto obszerny akt, skierowany do sądu królewskiego przeciw rajcom, o najrozmaitsze nadużycia. Zarzuca więc pospólstwo rajcom, że zataili sprawę sprzedawania przez żydów fałszywej monety, że poboru całego nie oddają, podatków ze swych domów nie płacą, pogłównego całego nie oddali, źle administrują dobrami i przedsiębiorstwami miasta.
10. 1667, 10 czerwca, Przemyśl. „Tenor punctorum uchwały wszystkich Rad miasta Przemyśla". — Postanowienia, aby odtąd tylko w ratuszu odbywały się posiedzenia, na których wszyscy muszą być obecni. Do posiedzeń dopuszcza się 24 mężów.
11. Bez daty. Zdekompletowana kopja aktu ad 9.
12. 1667, 10 czerwca, Przemyśl. Kopja aktu ad 10.
13. 1667, 13 grudnia, Leżajsk. Pospólstwo przemyskie protestuje przeciw magistratowi przemyskiemu o to, że w r. 1666 dozwolił wpaść do miasta żołnierzom wdy bełzkiego, że bez wiedzy pospólstwa zawarli kontrakty, że od przedmieszczan na Błoniu pobrali czynsze, a żydom wydzierżawili wyszynk miodu.
14. 1668, 28 września, Przemyśl. Pospólstwo przedkłada do oblaty protest przeciw Jędrzejowi Korolewczykowi, szafarzowi miejskiemu, o to, że wziął 500 grzywien i 300 zł bez wiedzy pospólstwa.
15. 1668, 2 października, Przemyśl. Pospólstwo protestuje przeciw rajcy Maciejowi Borkowiczowi o to, że zobowiązawszy się stawać przeciw magistratowi, przez który był bity, opuścił pospólstwo, gdy został rajcą, i naraził je przez to na wielkie trudności. — Na akcie jest pieczęć, na której niedźwiedź idzie w przeciwną stronę niż na innych.
16. 1668, 19 kwietnia, Przemyśl. Andrzej Materna przyrzeka oddać miastu 500 grzywien.
17. 1668, 19 kwietnia, Przemyśl. Borkowicz, Urowicz i Materna poręczają miastu grzywny, złożone na nich dekretem królewskim.
18. Bez daty. Rajcy Parchamowicz, Krauzyng i Borkowicz protestują przeciw Janowi Krajskiemu i jego wspólnikom, którzy obrzucili obelżywemi słowy cały magistrat z powodu mandatu królewskiego i dekretu egzekucyjnego komisarzy.
19. Nie ma daty z powodu zaginięcia ost. kart aktu. Dekret Jana Kazimierza w sprawie nadużyć radzieckich.

1665, 24 marca, Przemyśl. 545.

Str. 120, wys. 306, szer. 205 mm; opr. nowa, pag. z końca XVIII w.

Treść: Dekret komisarzy królewskich w sporze między Łąkawskim, Gałeckim i Teteruchem, jako reprezentantami pospólstwa z jednej a burmistrzem i rajcami z drugiej strony.

1667, 17 stycznia, Warszawa. 546.

Treść: Jan Kazimierz oznajmia, że wskutek apelacji obu stron przyszła przed sąd królewski sprawa nadużyć rajców przemyskich, rozstrzygana już poprzednio przez komisarzy. Król bada ponownie każdy punkt skargi, potwierdzając lub częściej modyfikując orzeczenie komisarzy. Na razie nie odbiera król rajcom ich godności, ale na przyszłość, gdyby się ośmielili działać wbrew przywilejom, grozi im banicją z kraju.

1668, 2 marca, Przemyśl. 547.

Treść: Do egzekucji wyroku królewskiego Jan Kazimierz wyznacza komisję. W dekrecie jednak większość punktów była tak wystylizowaną, że trzeba było dopiero badać, do czego komisarze wyznaczyli komisję mieszaną z pospólstwa i rajców. Jednakże rajcy, jako pozwani, ukryli dokumenty, wskutek czego działalność komisji skończyła się właściwie na niczem. W rezultacie przy końcu posiedzeń pospólstwo użalało się, „że rajcy żadnemu punktowi dekretu królewskiego zadość nie uczynili, owszem na wzgardę żarty sobie czynili".

1669—1676. 548.

Treść:

1. 1669, 21 października, Kraków. Król Michał wydaje dekret w sprawie Jana Parchamowicza, Andrzeja Materny i Krzysztofa Krauzinga, dzierżawiących na podstawie kontraktów z miastem dobra Kruhel, Przekopaną i Zawady, przeciw Janowi Krajowskiemu, Janowi Teteruchowi, Danielowi Fedorowiczowi, Wojciechowi Gałeckiemu, Janowi Błońskiemu i Janowi Kuźmiczowi. Powód zarzuca pozwanym naruszenie dekretu Jana Kazimierza z r. 1667, na podstawie którego dzierżawcy wymienionych dóbr mają je użytkować aż do pewnego terminu. Oskarżeni bowiem wbrew powyższemu dekretowi wzbraniali im dostępu do dóbr.
2. 1670, 11 lutego, Warszawa. Król Michał wydaje wyrok w sporze między pospólstwem a magistratem, oskarżonym o niewypełnienie dekretu królewskiego. W tej sprawie była już wyznaczona komisja dla przeprowadzenia egzekucji dekretu, ale magistrat przedłożył jej list królewski z 11. VI. 1668 r., nakazujący zaniechania egzekucji. Wobec tego komisarze odesłali egzekucję do sądu asesorskiego na dzień 11. II. 1670. Jednakże przed sądem asesorskim magistrat nie stanął, wobec czego sprawę przegrał, a król nakazuje mu zapłacić wszystko, o co był pozwany.
3. 1670, 11 lutego, Warszawa. Król Michał wydaje dekret w sprawie gminy przeciw rajcom Krauzingowi i Parchamowiczowi, dzierżawcom Kruhela, Przekopanej, Zawad i Kostyniowa, nakazujący tym ostatnim natychmiastowe oddanie tych dóbr pod grozą banicji.

4. 1670, 22 kwietnia, Warszawa. Król Michał wydaje dekret przeciw pospólstwu, które, nie wiedzieć jakim sposobem, dzierżawi dobra miejskie, na nieznane cele obraca pieniądze i dopuszcza się różnych zniewag przeciw urzędowi radzieckiemu. Dla przeprowadzenia wyroku mianuje król komisję.
5. 1670, 29 kwietnia, Warszawa. Król Michał wydaje dekret w sprawie Krauzinga i Parchamowicza przeciw rajcom, którzy ich gwałtownie z dzierżaw wyrzucili. Król wyznacza komisję dla egzekucji swego dawniejszego wyroku, wydanego na korzyść rajców.
6. 1670, 16 maja, Warszawa. Król Michał podaje do wiadomości, że w aktach metryki koronnej znajduje się dekret Jana Kazimierza w sprawie Szkota Elesa, który, choć nie katolik i nie mając obywatelstwa przemyskiego, utrzymywał w Przemyślu sklep wbrew przywilejom cechu kupieckiego, o co tenże Elesa zaskarżył. Eles twierdził, że koncesję na otwarcie sklepu otrzymał od rajców. Sąd ławniczy jednak stwierdził, że Eles koncesji nadużył, ponieważ nadaną była na rok i 6 tygodni, a więc już dawno wygasła, a on do tej chwili handlem się trudnił. Sąd zakazując mu dalszej sprzedaży, skierował cech na zwykłą drogę prawa. Odnośnie do prośby Elesa o obywatelstwo sąd orzeka, że na podstawie dekretu Zygmunta III żaden akatolik w Przemyślu osiedlać się, a tem mniej obywatelstwa przemyskiego przyjmować nie może. Ma więc Eles dwie drogi do wyboru, albo przejść na łono kościoła kat., albo zrezygnować z przywilejów, przysługujących obywatelom przemyskim. Za zniewagi zaś urzędowi radzieckiemu wyrządzone zapłaci 10 grzywien na szpital.
7. Bez daty. „Status causae 1668—1671". — Ilko Dobrzański, Jacko Ruszczak i Paweł Dołhaczek zostali oskarżeni o kradzież, dokonaną 2 lutego 1668 r. między północą a godz. 6 rano w domu Aleksandra Tymińieckiego. Wywiązał się z tego przeciw całemu miastu proces, który akt niniejszy streszcza.
8. Bez daty. Kopja, przepisana z aktu komisji królewskiej przeciw pospólstwu.
9. 1670, 18 kwietnia, Przemyśl. „Kopja przepisana z komisji J. K. Mci contra communitatem".
10. 1670, 20 maja, Warszawa. Król Michał daje rajcom przemyskim „salvum conductum", zawieszające karę banicji, wymierzoną tymże rajcom przez sąd asesorski 29. IV. 1670 za gwałtowne wyrzucenie Krauzinga i Parchamowicza z dzierżawy Kruhela, Przekopanej i Zawad.
11. 1670, 22 maja, Warszawa. Król Michał zatwierdza akty komisji w sprawie egzekucji dekretów królewskich:
    a) 1667, 17 stycznia, Warszawa i
    b) 1670, 11 lutego, Warszawa, wydelegowanej w sprawie sporu między miastem a magistratem.
12. 1670, 16 listopada, Warszawa. Król Michał deleguje do magistratu i pospólstwa przemyskiego komisję celem załatwienia sporów.
13. 1671, 27 stycznia, Przemyśl. W sądzie ławniczym rajcy przedkładają pozew królewski z d. 17. XII. 1670 r. przeciw pospólstwu o fałszywe informowanie komisji.

14. 1671, 20 lutego, Warszawa. Król Michał przedłuża rajcom „salvum conductum", aby im umożliwić proces przeciw kilku szlachcicom w sprawie poddanych na Błoniu, z powodu której miasto już raz skazane było na infamję.
15. 1671, 3 kwietnia, Przemyśl. Oblata „salvi conductus".
16. 1762, 23 grudnia, Przemyśl. Kontrakt między rajcami i pospólstwem z jednej a Parchamowiczem z drugiej strony. Rajcy wydzierżawiają Parchamowiczowi „prowent kanaliey albo rurney wody" na tak długo, aż sobie z tego dochodu odbierze 692 zł i 15 gr, przysądzone mu od miasta dekretem króla 18 lipca 1668 r.
17. 1674, 14 marca, Lublin. Dygnitarze i komisarze trybunału radomskiego pozywają na skutek skargi Wacława Szczuki, kapitana artylerji kor. i tenutarjusza wójtowstwa przemyskiego, rajców, podwójciego i ławników o naruszenie jurysdykcji wójtowskiej.
18. 1674, 14 lipca, Przemyśl. Proces przeciw fałszerzom monety w Samborze.
19. 1676, 10 marca, Przemyśl. Rajca Józef Brzeziński oblatuje w urzędzie radzieckim akt:
    1676, 10 marca, Kraków. Jan III transumuje i zatwierdza akt:
    1669, 8 listopada, Kraków. Król Michał transumuje i zatwierdza akt:
    1668, 8 września, Warszawa. Jan Kazimierz transumuje i zatwierdza akt:
    1649, 6 lutego, Kraków, Jan Kazimierz transumuje i zatwierdza akt:
    1633, 20 lutego, Kraków. Treść: zob. dypl. perg. Nr. 82.
20. 1677, 30 stycznia, Przemyśl. W aktach grodzkich woźny Stanisław Górnik przedkłada akt:
    1676, 18 lutego, Kraków. Jan III na prośbę Krajskiego, Teterucha i Fedorowicza pozywa obywateli, cechmistrzów i całe pospólstwo o zaniechanie sprawy z magistratem.

1670, 5 marca, Przemyśl. 549.

Treść: Dla egzekucji dekretów Jana Kazimierza z r. 1667 zjechali do Przemyśla komisarze Trzebuchowski, Żurowski i Rogoziński.

1677—1678. 550.

Treść:

1. 1677, 4 kwietnia, Przemyśl. Andrzej Gęsicki poświadcza Parchamowiczowi, że za dzierżawę dóbr miejskich jest jeszcze winien (t. j. Gęsicki) 600 zł.
2. 1677, 20 lipca, Przemyśl. Mieszczanie i żydzi przeciw Jezierskiemu o cło.
3. 1677, 30 stycznia, Przemyśl. Stany miejskie protestują przeciw rajcy Janowi Czernekowi o przywłaszczenie sobie 5000 fl.
4. 1677, 30 stycznia, Przemyśl. „Copia relatiey posłanej do Warszawy". — Jest to odpis poprzedniego aktu.
5. 1677, 23 marca, Przemyśl. Parchamowicz i Krauzing przeciw pospólstwu w sprawie naruszenia ich w spokojnem posiadaniu Kruhela, Przekopanej, Zawad i Kostyniowa.

6. 1677, 31 maja, Lublin. Dekret w sprawie między Dominikanami, urzędem grodzkim i magistratem o daniny publiczne.
7. 1677, 1 czerwca, Lublin. Drugi ekstrakt poprzedniego aktu.
8. 1677, 6 kwietnia, Przemyśl. Krauzing i Parchamowicz z jednej, a pospólstwo z drugiej strony w sprawie wprowadzenia z powrotem Krauzinga i Parchamowicza do dóbr Kruhela i Przekopanej.
9. 1678, bez daty dnia, Jaworów. Jan III mianuje komisję do wyrównania nieporozumień w Przemyślu.

1680. 551.

Treść:

1. 11 marca, Przemyśl. Chryniewiecki, pisarz prowentowy starostwa przemyskiego, pozywa magistrat, synagogę i pospólstwo o to, że w styczniu ubiegłego roku zmówili się ze studentami kolegjum przemyskiego i włóczącymi się rzemieślnikami i wywalili drzwi kamienicy żyda Judka, poranili go, zabrali pieniądze, należne skarbowi, i na swój użytek obrócili.
2. 4 maja, Przemyśl. Oblata „salvi conductus", wydanego 15 kwietnia 1688 r. przez Jana III mieszczanom z powodu zmowy ze studentami kolegjum przemyskiego.
3. 1 lipca, Warszawa. Dekret Jana III nakazujący pospólstwu oddanie Krauzingowi i Parchamowiczowi Kruhela, Przekopanej, Zawad i Kostyniowa pod grozą wieczystej banicji.
4. 15 lipca, Warszawa. Na prośbę Krauzinga Jan III pozywa pospólstwo w sprawie rachunków, nakazanych dekretem królewskim, a dotychczas nie przeprowadzonych.
5. 12 sierpnia, Przemyśl. Dekret komisarski, kierujący sprawę Krauzinga z magistratem i pospólstwem o egzekucję dekretu królewskiego do sądu asesorskiego.
6. 23 września, Przemyśl. Dekret w sprawie między poborcami „subsidii charitativi" a mieszczanami przemyskimi, którzy wzbraniają się płacić.
7. 26 marca, Przemyśl. „Instrukcja do Warszawy", wydana ławnikowi Józefowi Fabrycemu w sprawie przeciw rajcom Krauzingowi i Parchamowiczowi.
8. 15 marca, Przemyśl. Przy pośrednictwie Andrzeja Skorczyckiego, Dominika Karola Gumowskiego i Kazimierza Obrębskiego, szlachty, przyszło między kłócącemi się stronami w mieście do ugody, regulującej na przyszłość porządek w radzie i umarzającej na wieczne czasy wszystkie swary.

1680. 552.

Treść:

1. 22 stycznia, Przemyśl. Dekret, wydany na magistrat za nienaprawianie dróg i przejść publicznych w mieście i poza miastem.
2. 22 stycznia, Przemyśl. Odpis poprzedniego aktu.

1680. 553.

Treść:

1. 20 lipca, Przemyśl. Pospólstwo skarży się na Parchamowicza o zniszczenie majątku miejskiego. W związku z Parchamowiczem wspomniano o zrabowaniu kościoła katedralnego, za co wielu było ukaranych śmiercią. — Wygląda to tak, jakby Parchamowicz tę zbrodnię pospólstwu zarzucił.
2. 9 sierpnia, Przemyśl. W sądzie grodzkim składają Parchamowicz i Krauzing zawiadomienie komisarskie przeciw magistratowi i całemu pospólstwu.
3. Bez daty dnia i roku. Rajca Przybyłkowicz protestuje przeciw Łukaszowi Romankowiczowi i jego żonie, przedmieszczanom, że poważyli się przejść do innej jurysdykcji.
4. Bez daty dnia i roku. Mieszkańcy Przekopanej, nie mogąc podołać ciężarom, jakie na nich nakłada dzierżawca dóbr miejskich, Bazyli Ustrzycki, zwracają się z prośbą o ulgę do burmistrza i rajców.
5. Bez daty dnia i roku. Podobna prośba ze strony Błończan przeciw Jeżowi, który ich traktuje jakby dziedzicznych poddanych.
6. Bez daty dnia i roku. Prośba Błończan przeciw hibernie.
7. Bez daty dnia i roku. Podobna, jak pod 4 i 5, prośba gromady Kruhela przeciw dzierżawcy Gregorskiemu.
8. Bez daty dnia i roku. Prośba od gromady i bractwa na Błoniu o to, że Jeż zabrał grunt cerkiewny, ludzi bił i więził i pieniądze brał.
9. Bez daty dnia i roku. Prośba kollektora akcyzy Hieronima Tereszkowicza do hetmana w. k. w sprawie swego honoru, na który magistrat i pospólstwo „in ardore irae" nastąpili.

1682—1699. 554.

Treść:

1. 1682, 8 stycznia, Przemyśl. Relatio positae citationis Jana III z d. 16. VIII. 1681 r. przeciw Krauzingowi i Parchamowiczowi o spustoszenie dzierżawionego przez nich Kruhela.
2. Bez daty. „Informatia JM. M. Panom Patronom w sprawie P. P. Jana Teterucha, Jana Krayskiego i Daniela Fedorowicza przeciwko pospólstwu miasta J. K. Mci Przemyśla".
3. 1683, 12 grudnia, Przemyśl. Kontrakt na „burkowe" do 31. XII. 1684 i na „drewno jedno w bramie wodnej od każdego wozu".
4. 1684, 7 października, Przemyśl. Burmistrz Łąkawski manifestuje przeciw poprzedniemu burmistrzowi o niedbalstwo w administracji dochodami miejskiemi i uzbrojeniem miasta.
5. 1684, 24 marca, Przemyśl. Konsystorz pozywa magistrat o wydzierżawienie warzenia i wyszynku miodu Żydom.
6. 1684, 18 sierpnia, Przemyśl. Biskup Dębski pozywa magistrat o czynsz z ratusza.
7. 1684, 4 września, Przemyśl. Dębski poraz drugi pozywa magistrat o czynsz z ratusza.
8. 1684, 17 marca, Przemyśl. Dekret Dębskiego w sprawie między pospólstwem a magistratem o wydzierżawienie warzenia i wyszynku miodu Żydom.

9. 1686, 25 kwietnia, Przemyśl. Krauzing protestuje przeciw burmistrzowi i rajcom o gwałtowne odjęcie mu dóbr i wtargnięcie do nich.
10. 1686, 17 lipca, Przemyśl. Burmistrz Jan Badyni manifestuje przeciw podwójciemu Antoniemu Kaweckiego, senjorowi ławy Franciszkowi Wieczorowiczowi i innym ławnikom, tudzież rajcom, ponieważ odważyli się na żądanie bpa Innocentego Winnickiego pozwolić mu na intromisję do pewnych gruntów.
11. 1686, 6 kwietnia, Przemyśl. Protestacja przeciw Krauzingowi. Zob. ad 9.
12. 1686, 5 czerwca, Jaworów. Jan III nakazuje przywrócić do urzędu pisarza Józefa Fabrycego, bezprawnie oddalonego.
13. 1687, 9 czerwca, Wysokie. Jan III pozywa sąd ziemski przemyski do sądu asesorskiego do Jaworowa z powodu pociągania obywateli przemyskich do sądu ziemskiego.
14. 1688, 6 maja, Przemyśl. Rajcy i ławnicy w imieniu miasta poręczają Jezuitom na 100 zł, jako rekompensatę za podwyższenie podatku z kamienic klasztornych.
15. 1688, 8 lipca, Przemyśl. Rajcy zawierają z Teteruchem, Krajskim i Teodorowiczem ugodę, mocą której koszta procesu tych panów przeciw rajcom, obliczane na kwotę 40.000 zł, redukuje się do 9.800 zł, które rajce mają zapłacić. Nie płacą jej jednakże gotówką, lecz wydzierżawiają Przekopanę i Kruhel.
16. 1688, 26 stycznia, Przemyśl. Oblata przywileju Zygmunta Augusta z d. 5. III. 1552 w Piotrkowie o wolności od ceł.
17. 1688, 3 kwietnia, Przemyśl. Dawidowicz, administrator ceł, protestuje przeciw magistratowi i żydom o to, że odważyli się na szkodę skarbu grozić subkollektorowi Moszkowi Lewkowiczowi i usiłowali wygnać jego rodzinę.
18. 1688, 5 maja, Przemyśl. Burmistrz Fabrycy manifestuje przeciw usadowieniu przez szlachtę przybysza Szkota Aleksandra Inesa w kamienicy szlachcica Sławskiego.
19. 1689, 10 czerwca, Przemyśl. Burmistrz i rajcy manifestują przeciw Teodorowiczowi i spadkobiercom Krajskiego, że nieszczerze zawarli ugodę. Zob. ad 15.
20. 1689, 22 czerwca, Przemyśl. Obywatele przemyscy manifestują przeciw pośpiesznemu wydaniu poddanego Szymona Rubaja, na którego uzyskał areszt dziekan Paweł Dubrawski.
21. 1699, 25 sierpnia, Warszawa. August II pozywa rajców i pospólstwo w sprawie wydatków na naprawę młyna na Wiarze.

1711—1750. 555.

Treść:

1. 1711, 20 lutego, Przemyśl. Kwit na sumę 800 zł, pożyczonych od Mikołaja Ossolińskiego, wójta przemyskiego, przez rajców na pilną potrzebę miasta.
2. Bez daty. „Desideria boni ordinis miastu należących J. K. Mci Przemyśla od J. W. Ichmościów Commisarzów J. K. Mci na to deputowanych suplex do wysokiej uwagi et Authoritatis Magistratus et Ordines civitatis z uniżoną y pokorną podaią suppliką". — Są to punkta spisane przez

nieznanego autora w tej formie, jakoby były dekretem komisarzy królewskich. Żąda autor, aby wybierano na jeden rok 3 ekonomów, którzy przed oddaniem urzędowania mają składać rachunki. Następnie chce wprowadzenia na wzór Jarosławia „prowentu sztukowego" na naprawę dróg, bo obecne źródło dochodów ze „szutarney y burkowego" na ten cel nie wystarcza. Poza tem poruszają desideria cały szereg spraw gospodarczych miasta.

3. 1712, 17 września, Lwów. Rajcy przemyscy protestują przeciw Stefanowi Haraburdzie, dzierżawcy dóbr starostwa przemyskiego, o to, że na gruncie miejskim wybudował karczmę, przez co dochody miejskie uszczuplił. i o to, że poddanych miejskich z Błonia, Kruhela i Przekopanej rozdzielił między żołnierzy.
4. 1713. Kwit na sumę 430 zł, pożyczonych przez miasto od Antoniego Strzyżowskiego.
5. 1715, 11 maja, Przemyśl. Rajcy, ławnicy i pospólstwo oblatują „regestrum summarum per civitatem Praemisliensem apud varios creditores contractarum". W tym regeście wyliczają mieszczanie, co komu miasto dać musiało. A więc w r. 1709 Granowskiemu 5215 zł, w r. 1710 Maszkiewiczowi 1836 zł, chorągwiom husarskim i pancernym ks. Radziwiłła 5173 zł, w r. 1711 chorągwi husarskiej ks. Radziwiłła 1842 zł, w r. 1712 rajtarji Radziwiłła 4989 zł 10 gr, w r. 1713 chorągwi husarskiej Radziwiłła 1248 zł, na przechody żołnierskie 3000 zł, w r. 1714 do skarbu 4000 zł, majorowi Pleyszowi 1800 zł, chorążemu 300 zł, w r. 1715 wojskom saskim 2200 zł.
6. 1715, 28 listopada, Przemyśl. Rajcy, ławnicy, cechmistrze i pospólstwo protestują przeciw rajcy Wargockiemu i burmistrzowi Szpotowi o niesumienną administrację dochodów miejskich.
7. 1716, 31 października, Przemyśl. Rajcy protestują przeciw Bazylemu Krajskiemu i Janowi Sapiechowskiemu o różne nadużycia. Krajski zatracił przywilej królewski na miodowe, który przeszło 1000 zł kosztował, pieczęć miejską i wójtowską u siebie „iako caecus de colore iudex" przechowywał.
8. 1716, 3 czerwca, Przemyśl. Rajcy, ławnicy i pospólstwo protestują przeciw pisarzowi miejskiemu Mizykiewiczowi o to, że aktów burmistrzowskich i radzieckich nikomu nie oddał, wójtowskie i ławnicze gdzieś podział, do armaty żelaznej sam pryncypałem był, od żyda Chaima rękawiczne czerwonymi złotymi za laudum wziął.
9. 1718, 28 stycznia, Przemyśl. „Rewizja piw mieiskich w mieście Przemyszlu, tak u Żydów, iako u Chrześcian".
10. Bez daty. „Pretensye pospólstwa przedmieścia przemyskiego do Pana Stefana Fuiarskiego, który nie płacił z swego folwarku, do tegoż przedmieścia przemyskiego należącego, ani swoim komornikom płacić kazał".
11. 1725, 28 czerwca, Przemyśl. Burmistrz Wargocki Jan protestuje przeciw Andrzejowi Czerneckiemu o przywłaszczenie i sprzedaż „tormentorum bellicorum".
12. 1739, 5 listopada, Przemyśl. Prezydent, rajcy, ławnicy i pospólstwo wydzierżawiają małżonkom Czerkaskim ratusz miejski na dole i pierwsze piętro z prawem wyłącznego handlowania tytoniem, szkłem, solą, świecami łojowemi, żelazem, smołą, smolnemi pochodniami, mazią, dziegciem

i innymi towarami. Czynią to rajcy z tego powodu, że dotychczas wyłącznie temi towarami handlowali żydzi na szkodę dochodów miejskich.

13. 1739, 12 września, Przemyśl. Zob. Lauda radzieckie Nr. 527, 29.
14. 1759, bez daty dnia, Przemyśl. Burmistrz i rajcy pozwalają ks. kan. Sandorskiemu, proboszczowi szpitalnemu, na przebicie kanału w murze miejskim.
15. 1745, 13 marca, Przemyśl. Cechy manifestują przeciw ważności wyboru rajcy Kucynkiewicza.
16. 1745, 4 sierpnia, Warszawa. August III przedłuża „salvum conductum" cechmistrzom Sagowskiemu i Jasińskiemu i całemu cechowi piekarzy „a vi et potentia" Kazimierza Kozłowskiego, wójta przemyskiego.
17. 1745. „Pretensye z strony pospólstwa przemyskiego y innych do zacnie szl. Grzybowskiego". — Chodziło o niepłacenie czynszów z kamienicy miejskiej.
18. 1745. „Regestr na perceptę prowentów z kamienicy, Kaweckiey nazwaney, przez zacnie szl. Grzybowskiego podany, respondendo od zacnie sławetnego pospólstwa przemyskiego 1745-to, iakoby przez tegoż Grzybowskiego wybranych, spisany y do sądu condenscendoryalnego podany".
19. 1746, 20 lipca, Przemyśl. Regens, wiceregens i cechmistrze kwitują rajcę Grzybowskiego z odbioru 14 grzywien, wpłaconych tytułem kary.
20. Bez daty (około 1750). Akt, wyglądający na projekt konstytucji sejmowej, na mocy której Przemyśl byłby wyłączony ze starostwa przemyskiego.
21. Bez daty (około 1750). Projekt Przemyśla (zapewne na sejmik wiszeński), aby jurydyki szlacheckie i duchowne ponosiły ciężary miejskie.
22. Bez daty (około 1750). Burmistrz i rajcy przedstawiają J. W. P. M. Panom (zapewne okolicznej szlachcie), że ludzie, którzy we dworkach ich mieszkają, handle wszelakie prowadzą, a o podatkach miejskich wiedzieć nie chcą.

1751—1755. 556.

Treść:

1. 1751, 24 marca, Przemyśl. Regent Trepczyński i cechmistrze manifestują przeciw burmistrzowi Czechowiczowi, dwom rajcom i b. regentowi o to, że radni tego b. regenta wbrew woli pospólstwa obrali.
2. 1751, 24 listopada, Przemyśl. Pospólstwo protestuje przeciw burmistrzowi i rajcy Dmitruszowi o to, iż roztrwonili dochody miejskie, a kiedy miasto wskutek oporu żydów we wpłacaniu miodowego nie miało czem dopłacić do pogłównego, to oni do piwnicy ludzi wsadzali, więzili i głodem ciężkim morzyli, aż niektórzy pomdleli i ledwo się ich docudzono.
3. 1754, 27 lutego, Przemyśl. Woźny Jacenty Kołtunowski przedkłada w sądzie grodzkim mandat Augusta III z 10 lutego 1754 r. przeciw kapitule biskupowi Onufremu Szumlańskiemu, Wieniawskiemu i innym szlachcicom, posiadaczom kamienic, domów i pól wewnątrz i zewnątrz miasta, jakoteż i wsiach, należących do miasta. Król wzywa wymienionych przed sąd asesorski do Warszawy.
4. 1755, 19 kwietnia, Przemyśl. Oblata dekretu Augusta III z d. 7. III. 1755. Król dla rozsądzenia sprawy ad 3 mianuje komisarzy.

5. 1755, 14 lipca, Przemyśl. Dekret komisarzy w sprawie ad 4. — Dekret ten jest przytoczony w całości w akcie z r. 1756. Zob. Nr. 558.
6. 1755, 28 czerwca, Przemyśl. Starosta i miasto składają w grodzie listy zawiadamiające przeciw właścicielom kamienic. Zob. ad 4.
7. 1755, 25 października, Przemyśl. Oblata punktu z dekretu (ad 4), dotyczącego sporu miasta z kapitułą gr. k.
8. 1755, 25 października, Przemyśl. Oblata punktu powyższego dekretu.

1755, 25 października, Przemyśl. 557.

Str. 752, wys. 385, szer. 248 mm; opr. współcz. w tekturę, paginacja współczesna.

Treść: Paweł Deszert oblatuje w akt. gr. przem. dekret komisji z d. 14. VII. 1755 wydany w sporze miasta z właścicielami kamienic, gruntów i innych realności. — Miasto przedstawiło blisko 20 przywilejów, sporą liczbę lustracyj, komisarze przeprowadzili wizję kamienic i gruntów.

Na końcu księgi na 9 nl. kartach spisano: „Index totius suprascripti decreti commissorialis".

1756, 11 września. 558.

Str. 598, wys. 342, szer. 215 mm; opr. współcz. w skórę, pag. z końca XVIII w.

Treść: Oblata w aktach grodzkich przemyskich olbrzymiego dekretu Augusta III, wydanego w Warszawie, d. 10 kwietnia 1756 r.

W procesie tym występuje 5 szeregów stron, rozpatrzono 408 spraw, z których cząstkę odesłano do właściwych sądów, większość załatwiono definitywnie. — Krótkie streszczenie tego dokumentu:

Stanisław Poniatowski, kaszt. krakowski, b. starosta przemyski, i jego syn, obecny starosta (późniejszy król), skarżą właścicieli domów i gruntów, znajdujących się wewnątrz i zewnątrz murów Przemyśla o przywłaszczenie sobie propinacji na tych gruntach na szkodę dochodów starościńskich i mieszczan. Oskarżeni są nadto Dominikanie o przetrzymywanie u siebie przywilejów miejskich, ks. Wichrowski i Szaniawski o wybudowanie karczmy we wsi starościńskiej Pikulice, kapituła, Jezuici, Dominikanie, Benedyktyni, Congregatio Missionis o uchylanie się od ciężarów, zabieranie poddanych, budowanie młynów i odmawianie poddanym pastwisk.

Antoni Zielonka, wójt przemyski, oskarża starostę o przeszkadzanie pobierania osypów z jęczmienia i owsa od poddanych zasańskich i rocznego czynszu 3-go grosza, zakaz wyrębu w lasach starościńskich, niepłacenie foraliów i zakaz propinacji w mieście.

Dla zbadania tych spraw August III wyznacza komisję, któraby je na miejscu rozpatrzyła i wynik badań królowi przedłożyła.

D. jest urzędową kopją z akt. gr. i ziem., wystawioną w r. 1773. Na końcu księgi znajduje się: „Index cathegoriarum ex decreto assessoriali Varsoviensi descriptus".

1756. 559.

Treść:

1. 11 września, Przemyśl. Ekstrakt z dekretu asesorskiego, tyczący się pretensji mieszczan do Wieniawskiego o zniszczenie lasów.

2. 11 września, Przemyśl. Ekstrakt z tego dekretu tyczący się ulicy zamkowej.
3. 28 stycznia, Przemyśl. Mandat królewski w sprawie dekretu powyższego.
4. 15 listopada, Przemyśl. Mieszczanie manifestują przeciw posiadaczom kamienic o niepłacenie podatków z tychże.
5. 8 stycznia, Przemyśl. Wójt dziedziczny Antoni Zielonka pozywa przed swój sąd burmistrza i cały magistrat o zapłacenie sum wyderkafowych kościelnych od 34 lat nie płaconych.
6. 6 października, Przemyśl „Oblata declarationis magistratus pro parte suburbii Błonscensis serviens".
7. 19 lutego, Przemyśl. Dekret wójta w sprawie ad 5, zawieszający decyzję do przyszłej komisji.
8. 11 września, Przemyśl. Ekstrat z dekretu dotyczący nowej organizacji magistratu.
9. 15 listopada, Przemyśl. Mieszczanie manifestują przeciw właścicielom kamienic o niepłacenie podatków.

1757—1765. 560.

Treść:

1. 1757, 5 października, Przemyśl. Ekstrakt dwóch punktów z dekretu komisarskiego (zob. Nr. 558), zawierający wyciąg z przywileju Władysława Jagiełły z r. 1424 na Błonie i Zygmunta Augusta z 1550, dotyczącego uwolnienia Przemyśla od wszelkiej innej juryzdykcji i zamykania bram.
2. Bez daty. „Specificatio seu exceptum privilegiorum civitati Praemisliensi servientium". Dokładna treść ważniejszych przywilejów miejskich od r. 1389 począwszy.
3. 1758, 25 marca, Warszawa. August III nadaje miastu dwa jarmarki, jeden na Nawrócenie św. Pawła, drugi na św. Wojciecha. August nazywa Przemyśl: „oppidum".
4. 1759, 13 czerwca, Przemyśl. Burmistrz Maciej Funk manifestuje przeciw Pawłowi Chmielowskiemu, odsądzonemu podczas poprzednich wyborów od godności burmistrzowskiej, o to, że podczas ostatniego, niedoszłego zebrania wyborczego czynnie i słownie przez niego został znieważony.
5. 1759. „Pretensje gromadzkie Błończanów, Przekopańczanów przeciwko J. P. Piotrowskiemu, dzierżawcy tych dóbr".
6. ? , 12 maja, Przemyśl. Prezydent Michał Sagowski daje pachołkowi miejskiemu asygnatę na 4 zł 15 gr do komisarza miasta Adamskiego.
7. Bez daty. Podobna asygnata, w której Sagowski nazywa Adamskiego radcą miasta i komisarzem.
8. Bez daty. Również asygnata Sagowskiego.
9. 1761, 6 maja, Przemyśl. Prezydent miasta Funk, 2 radców, 1 regent i 1 podregenci manifestują przeciw małżonkom Szawarskim, którzy się chcą przyłączyć do kondycji szlacheckiej.
10. 1761, 7 kwietnia, Przemyśl. Ci sami i 1 ekonom, 1 ławnik i 4 obywateli protestują przeciw Szawarskim.
11. 1761, 4 marca, Przemyśl. Pospólstwo manifestuje przeciw magistratowi o to, że grunta miejskie postronnym nadał, żydówce Sosi bez wiedzy pospólstwa pozwolił wystawić browar, w którym ona miód syci i piwo warzy, wydzierżawił grunt miejski Bonifratrom.

12. 1762. „Krzywdy gromady przekopańskiej od Wielmożnego Pana Michała Wieniawskiego, wóyta dziedzicznego miasta J. K. Mci Przemyśla".
13. 1762, 27 listopada, Przemyśl. Pospólstwo manifestuje przeciw magistratowi, aby nic nie czynił bez jego wiedzy.
14. 1764. „Pretensje zacnie szlachetnego Kazimierza Grzybowskiego do zacnie szlachetnego magistratu miasta J. K. Mci Przemyśla y całego pospólstwa".
15. 1764. „Pretensye..." tego samego i pod tym samym adresem na 1010 zł, które wydał za czasu swego urzędowania.
16. 1764, 13 czerwca, Warszawa. Stanisław August potwierdza podarowanie przez rajców kamienicy Józefowi Świeżyńskiemu.
17. 1765, 25 lutego, Przemyśl. Aleksander Maciej Borzęcki, starosta przemyski, pozywa przed sąd swój burmistrza, 2 rajców, regenta, wiceregenta, cechmistrzów i całe pospólstwo na skutek skargi Franciszkanów o 2000 zł.
18. 1765. „Suplika pokorna do Jaśnie Wielmożnego Jmci Pana kasztelana przemyskiego Pana y Dobrodzieja od mieszczan przemyskich podana". Mieszczanie proszą o protekcję w sprawie szynkowania piwa przeciw staroście prowentowemu. Z aktu tego dowiadujemy się ciekawego szczegółu, tyczącego zawierania kontraktów miasta z magnatami. Oto kontrakt dzierżawny, zawarty z komisarzem biskupa kujawskiego, mieszczanie w ten sposób zawierali, że „nas (mieszczan) w kluby brano i na kontrakcie podpisać się kazano".
19. 1766, 4 marca, Przemyśl. Oblata w akt. radz. przywileju Stan. Augusta z d. 16. X. 1765 r., potwierdzającego przywilej Augusta II z r. 1699, w którym August potwierdza dawniejsze przywileje miejskie, a między nimi punkt dotyczący wyboru do Rady Rusinów-unitów.
20. 1765, 4 maja, Przemyśl. Magistrat daje kilku obywatelom pełnomocnictwo do zastępowania go we wszystkich sprawach przed sądem.
21. 1765. „Pretensye zacnie szlachetnego magistratu przemyskiego y całego pospólstwa miasta J. K. Mci Przemyśla do dworu bakończyckiego, starościńskiego, przemyskiego".
22. 1765, 19 czerwca, Przemyśl. Obywatele przemyscy manifestują sprzeciw Józefowi Suchodolskiemu, podczaszemu owruckiemu i komisarzowi generalnemu starostwa przemyskiego, o zniszczenie miasta przez odebranie mu dochodu piwnego i rynkowego.

1767. 561.

Treść:

1. 6 czerwca, Przemyśl. Michał Jonakiewicz oblatuje przed aktami grodzkimi przywilej Stanisława Augusta z d. 16. X. 1765, Warszawa. Treść, zob. Nr. 560, 19.
2. 6 czerwca, Przemyśl. Treść, jak ad 1.
3. 6 czerwca, Przemyśl. Treść, jak ad 1.

1768—1772. 562.

Treść:

1. 1768, 4 maja, Przemyśl. Mieszczanie dają Szymonowi Wykowskiemu skrypt na 200 zł.

2. 1772, 23 sierpnia, Przemyśl. Adam Klein składa przysięgę na godność landwójta, a Wojciech Kotlarski na radziecką.
3. Bez daty. Skarga do króla polskiego na rezydujące już drugi rok w Przemyślu wojska rosyjskie, z powodu których wielu obywateli musiało zrezygnować ze swych kamienic i miasto opuścić.
4. Bez daty. „Punkta kontraktu J. W. Jegomości woiewody bełzkiego z miastem Przemyślem zawartego".
5. Bez daty. Nowoobrani prezydent i radcy żalą się (do jakiegoś swego protektora) na swych poprzedników.
6. Bez daty. Regent pospólstwa Michał Jonakiewicz reprotestuje przeciw rajcy Pajęckiemu, jako „pryncypałowi knowanych pod pospólstwem zdrad". Z tej protestacji okazuje się, że i wójt miał duży wpływ na wybór regenta.
7. Bez daty. „Memoriale Ichmościom Panom Szlachcie, uproszonym w poselstwie do W. Jegomości Pana Lindera, komisarza starostwa przemyskiego. — Mieszczanie proszą o interwencję starostwa w sprawie przestrzegania przywilejów miejskich i skarżą się na wachmistrza, któy „17 Februarii prezydenta łżył i w gębę jemu policzek wyciął".
8. Bez daty. Zubożałe i zrujnowane miasto prosi niewymienionego po nazwisko dobrodzieja o protekcję w sprawie propinacji i kłopotów kruhelskich.
9. Bez daty. Gromada kruhelska skarży się przed magistratem na dzierżawcę Kruhela Piotrowskiego, który dopuszcza się tam takich zbytków, jakichby „Moskwa i Kozacy nie robili".
10. Bez daty. Poddani z Przerwy proszą o protekcję przeciw nadużyciom dzierżawcy Michała Wieniawskiego.
11. 1770, 11 maja, Przemyśl. Adam Klein manifestuje przeciw prezydentowi Michałowi Sagowskiemu i Michałowi Jonakiewiczowi o uzurpowanie sobie godności radzieckiej.
12. Bez daty. Magistrat prosi jakiegoś księcia o retenta z kamienic i skarży się, że „żydzi obsiedli miasto".
13. Bez daty. „Opisanie do łaskawych względów Prześwietney Kommisyi". Chłopi kruhelscy skarżą się na miasto do komisji, że „od 48 lat przyczyniono dzień do pańszczyzny.
14. Bez daty. Magistrat prosi jakiegoś pana, aby żydzi, nie tylko postronni, lecz i miejscowi nie podwozili ryb do miasta, które musi do dworu starościńskiego czynsz karpiowy płacić corocznie w kwocie 16 zł.
15. Bez daty. „Na pretensyę Pana Kazimierza Grzybowskiego". Chodziło o przelanie dzwonka, o konszachty z żydami, o czynsz wałowy, o zaprzepaszczenie sprawy miejskiej w Radomiu, sprzedaż katolickiej kamienicy żydom i t. p.
16. Bez daty. Skarga miasta do biskupa przeciw dzierżawcy Kazanowa ks. Wykowskiemu.
17. Bez daty. Odpowiedź magistratu na pretensje b. burmistrza Grzybowskiego do odszkodowania za wydatki poczynione na rzecz gminy.
18. 1772, 7 stycznia, Przemyśl. Lantwójt Adam Klein i rajca Matłowski Mikołaj, ławnik Kasper Seredyński, żalą się na radnych, że „lauda czyli obrady nie ze wszystkich 4 stanów miasta (rajcy, wójt i lantwójt, ław-

nicy i 24 mężów) stanowią, że ławników używają do najpodlejszych posług.

19. 1772, 7 stycznia. Jak ad 18.
20. Bez daty Mieszczanie proszą jakiegoś księcia o poparcie. Pogłówne muszą płacić w całości, a tymczasem właściciele kamienic, na które nałożono po 210 zł, dają po 6 lub 4 zł. Na komisję z r. 1756 wydali przeszło 4000 zł, a tymczasem ta komisja, która starostwu przysporzyła niemal 100.000 zł dochodu, mieszczanom przysądzonych jurysdykcyj nie oddała, lecz przekazała je starostwu za koszta na komisję poniesione. Skarżą się dalej mieszczanie na to, że starosta urządził napad na magistrat, gdy tenże obradował nad sprawą oddania przez niego karczem i folwarków.

1773—1780. 563.

Treść:

1. 1773, 30 marca, Cieszacin. Komisarz powiatu, Józef Jaworski, nakazuje pogłówne z Przemyśla, a mianowicie juryzdykcji zamkowej, jezuickiej, dominikańskiej, miejskiej, biskupstwa ruskiego na Władyczu i folwarków szlacheckich.
2. 1773, 20 lipca, Przemyśl. Kontrakt wydzierżawienia brukowego za sumę 180 zł rocznie.
3. 1773, 29 października, Lwów. Odpowiedź na prośbę miasta, wniesioną do gubernium 8. X. 1773 w sprawie gruntów, sporu między żydami a miastem i naprawy ratusza.
4. 1773. Memorjał do cesarza w sprawie propinacji, zabranych przez starostwo wsi, żydów. Skarżą się mieszczanie, że miasto przechodami wojsk konfederackich i rosyjskich zupełnie zniszczone. Przy tej sposobności mieszczanie wspominają o stosunku do wojska rosyjskiego. Podczas jego pobytu w mieście nie znalazł się ani jeden mieszczanin, któryby godność burmistrza chciał objąć i Rosjanie musieli dopiero zmuszać.
5. 1773. Bruljon poprzedniego aktu.
6. 1773. Mieszczanie i ławnicy protestują przeciw Wieniawskiemu, który oskarżył ławników i syndyka Bilińskiego o nieprawny sąd.
7. Bez daty. Prośba mieszczan do gubernatora w sprawie pomieszczenia sztabu.
8. Bez daty. Odpowiedź gubernjum w sprawie naprawy aresztu miejskiego.
9. Bez daty. Odpowiedź gubernjum w sprawie syndyka Piotra Bilińskiego.
10. Bez daty. Jak ad 8.
11. Bez daty. Bruljon poprzedniego aktu.
12. Bez daty. Memorjał do cyrkułu, zawierający odpowiedź w sprawie praw magistratu i juryzdykcji miejskiej.
13. Bez daty. Manifest rajców przeciw regentowi aktów starostwa, Wiktorynowi Karwowskiemu.
14. 1775, 5 września, Przemyśl. „Konnotacya expensy, jakoby in causis criminalibus być mogła". — Jest to kosztorys budowy więzienia i wyżywienia 15 więźniów.
15. Bez daty. Andrzej Hunda, wnuk służącego Jana III, Hrehorego Hundy, prawnuk Mikołaja Hundy, sołtysa na Błoniu, protestuje przeciw Ilkowi

i Jackowi Pasyhusom z Zasania o to, że podszyli się pod jego nazwisko i zajęli należące doń grunta.

16. Bez daty. Słudzy sądowi użalają się, że nie mogą wyżyć z wyznaczonej im przez magistrat pensji.
17. 1776. Spis dokumentów tyczących się wójtowstwa przemyskiego (1760—1776).
18. 1776, 12 marca, Przemyśl. Oblata przywileju Stanisława Augusta z dnia 16. X. 1765.
19. 1776, 4 maja, Przemyśl. Burmistrz i rajcy manifestują w sprawie gruntu, zwanego Szyderskie.
20. 1776, 20 listopada, Przemyśl. Magistrat przedkłada obszerny memorjał w sprawie krzywd, wyrządzonych miastu w dzierżawie przez Wieniawskiego.
21. 1776, 30 grudnia, Przemyśl. Mieszczanie remanifestują przeciw Kleinowi ratione circumscriptionis.
22. 1777, 22 kwietnia, Przemyśl. I. A. Chanowski podaje do wiadomości laudum dotyczące fasji.
23. 1777, 14 sierpnia, Przemyśl. Układ między miastem a Wilgą w sprawie obrony spraw miejskich.
24. 1779, 10 lipca, Przemyśl. Wydzierżawienie Cetnerowi propinacji piwnej.
25. Bez daty. Magistrat obowiązuje się dać Pawłowi Nehrebskiemu, adwokatowi, za prowadzenie spraw granicznych 200 zł. — Jest to projekt rewersu, napisany zapewne przez adwokata.
26. Bez daty. „Krótka informacja". — Ważny akt, dotyczący nowego porządku w magistracie.
27. Bez daty. „Regestrum litis expensarum ex parte nobilium ac spectabilium Kasimiri Banachowski et Josephi Brzeziński in causa cum cassa magistratus Praemisliensis conscriptum".
28. Bez daty. Pospólstwo prosi delegatów elekcjonalnych, aby mu wolno było przedłożyć kandydatów do urzędu radzieckiego.
29. Bez daty. Niedokończone podanie do gubernjum.
30. Bez daty. Błończanie proszą jakiegoś protektora, aby ich bronił przed krzywdą, wyrządzoną im przez magistrat.

1781—1845. 564.

Treść:

1. Bez daty. Ponieważ wojewoda odmówił poparcia w sporze z żydami, co w kontrakcie jest zatrzeżone, przeto pospólstwo żąda zerwania z nim kontraktu.
2. Bez daty. Ponieważ Domazyrski chce odkupić kamienicę od Franciszkanów, pospólstwo zgadza się na to pod warunkiem, że nie wydzierżawi jej żydowi, lecz katolikowi.
3. 1781, 26 października, Lwów. Jan Wacław hr. Sperck zawiadamia o reorganizacji sądów ziemskich.
4. 1782, 25 czerwca. Gabrjel hr. Jaworski, podkomorzy nadworny J. K. M. P., nakazuje magistratowi przemyskiemu wymierzenie sprawiedliwości Tymczakowi pod groźbą egzekucji militarnej.
5. 1782, 17 lipca, Lwów. Ludwik hr. von Dietrichstein nakazuje adwokatowi gminy przemyskiej, Wildze, aby strzegł się na przyszłość „scomaticas

expressiones", wyrażeń, których użył w swej duplice przeciw przemyskim żydom w sprawie prawa warzenia piwa i szynkowania.

6. 1779, 11 września, Przemyśl. Kontrakt między hr. Cetnerem a magistratem i pospólstwem Przemyśla, na mocy którego miasto wydzierżawia Cetnerowi propinację piwną w mieście na 24 lat.
7. 1782, 7 listopada, Przemyśl. Magistrat pożycza u Mądrzejowskiego z kasy kwaterowej 200 zł.
8. 1784, 26 stycznia, Przemyśl. De Moillem (?) wzywa członków magistratu na posiedzenie w sprawie skargi o kontrakt propinacyjny. Zob. ad 6. — Wezwanych wypisano imiennie i rzecz szczególna, nie ma między nimi ani jednego znanego nazwiska, przeważnie za to niemieckie.
9. 1784, 15 marca. Magistrat skarży się przed Cetnerem na Jakubowskiego, possesora bakończyckiego, który żąda od szynkarzy przemyskich po 20 zł za beczkę piwa.
10. 1787, 5 listopada, Lwów. Cetner sprzedaje Skarbowi miasto Przemyśl z przedmieściami za 106.998 zł.
11. 1789, 2 marca, Przemyśl. Miasto prosi cesarza o załatwienie sporu ze skarbem i uwolnienie od zobowiązania z r. 1787, zapłacenia skarbowi 106.998 zł, wydanej przez skarb na wykupno miasta i jego propinacji z rąk Cetnera. Ponieważ zaś najnowszy patent cesarski daruje propinację wszystkim miastom, a nawet wsiom, przeto Przemyśl prosi o darowanie mu tej sumy.
12. Bez daty. Przemyśl przedkłada wykaz kasowy za II kwartał 1789.
13. 1789, 6 grudnia, Przemyśl. Kontrakt między magistratem a Matyaszowskim, na podstawie którego magistrat wydzierżawia temu ostatniemu miejski prowent miary za 225 zł rocznie.
14. 1791, 14 czerwca, Lwów. Forum Nobilium zezwala Skarbowi na 3-miesięczną zwłokę w procesie z miastem o 106.998 zł.
15. Bez daty. Druga prośba o treści, jak ad 11. — W prośbie tej opowiada magistrat dzieje Przemyśla aż do rewindykacji (1. rozbioru Polski), kiedy Cetner nabył je ze wszystkimi dochodami, wskutek czego miasto „naturę wolnego miasta straciło i do rzędu dóbr ziemskich zeszło". Z tej prośby wynika także, że skarb podstępnie wyłudził sumę 106.998 zł. Kiedy bowiem nadszedł dekret Józefa II, nakazujący wykupienie propinacji z rąk Cetnera, cyrkuł nie ogłosił tego dekretu dopóty, dopóki miasto nie zobowiązało się do zwrotu tej sumy. Miasto zaś takie zobowiązanie złożyło w obawie utraty uzyskanego dopiero co przywileju.
16. Bez daty. Miasto prosi o potwierdzenie swych dawnych przywilejów. Już w r. 1790 wniosło taką prośbę do Leopolda II, ale skoro ten umarł zwraca się do jego następcy.
17. 1793, 21 października. Szynkarze przemyscy proszą magistrat o niewybieranie od nich podatku i wstawienie się za nimi do wyższej władzy.
18. 1793, 24 października. Odpowiedź magistratu, że nie może temu żądaniu zadość uczynić.
19. 1793, 16 lutego, Przemyśl. Bruljon prośby, podobnej, jak ad 15.
20. Bez daty. Niedokończony memorjał w sprawie propinacji.
21. Bez daty. Doniesienie o przyspieszeniu spraw w trybunale lwowskim i rachunek kosztów podróży.

22. 1793, 12 kwietnia, Przemyśl. Burmistrz Kulikowski prosi cyrkuł o pewne zmiany w poborze opłaty propinacyjnej.
23. 1793, 1 maja, Przemyśl. Cyrkuł odpowiada magistratowi w sprawie 20 elektorów.
24. 1793, 1 maja, Przemyśl. To samo po polsku.
25. Bez daty. Mowa Kulikowskiego do zgromadzonego pospólstwa przy sposobności wyboru elektorów z r. 1793. — Mowa niesmaczna z powodu serwilizmu wobec zaborców. Dla okazania swej lojalności nazywa 1. rozbiór Polski „szczęśliwie nastąpioną rewindykacyą". — Brak środkowej części mowy.
26. Bez daty. Mieszczanie przemyscy proszą gubernjum o przywrócenie radzie i cechmistrzom praw, jakie mieli za polskich czasów.
27. Bez daty. Prośba do magistratu o przedłożenie cyrkułowi memorjału.
28. Bez daty. Mowa Kulikowskiego, wygłoszona podczas wyborów. Kulikowski porusza różne sprawy miejskie, winę upadku miasta przypisuje starostom polskim.
29. 1841, 31 marca, Lwów. „Extractus tabularis status activi et passivi civitatis Przemyśl cum suburbiis, altissimi aerarii propriae".

3. Posiadłości miejskie.

1426—1564. 565.

Treść:

1. 1426—1439. Ekstrakty z ksiąg ławniczych, tyczące się sprzedaży gruntu między kmieciami w Pikulicach.
2. 1439—1442. Treść, jak ad 1.
3. 1450—1451. detto.
4. 1456—1458. detto.
5. 1470, 23 listopada. Dalsze dzieje tego gruntu.
6. 1470, 23 listopada. Gwardjan Franciszkanów Jerzy wraz z księżmi tego Zakonu: Janem ze Szczecina, Jerzym Wdołdem z Przemyśla, Krzysztofem z Góry, Mikołajem ze Szczerca, Stanisławem i Jakubem ze Lwowa zeznają, że dali rajcom i pospólstwu staw z łąkami, zwany „Wiazouik", leżący na Błoniu. Rajcy zaś z pospólstwem darowali wymienionym księżom ogród, zwany „Siekierzyński", położony penes ortum Gregorii Carpentarii ex una et penes viam eundo ad Scapham Salis parte ab altera".
7. 1471. 7 zapisków tyczących się gruntów w Pikulicach.
8. 1472. 11 podobny zapisek.
9. 1472. Kopja aktu ad 8.
10. 1473. Treść, jak ad 7 i 8.
11. 1473—1475. Treść, jak ad 7, 8 i 10. — W tych zapiskach są dowody, że wójt przemyski wykonywał juryzdykcję w Pikulicach.
12. 1473—1475. Kopja aktu ad 11.
13. 1474—1477. 7 zapisków tyczących się Zasania i Psarz. — Psarze to była dzielnica miasta pod zamkiem, zamieszkana przez ludność, obowiązaną do żywienia psów starościńskich. Stąd nazwa psarze — psiarze.

14. 1476—1477. Zapiski dotyczące gruntów w Pikulicach.
15. 1476—1478. Zapiski dotyczące zmian własności w Pikulicach i na Zasaniu.
16. 1478. Dwie zapiski dotyczące sprzedaży pół łanu w Pikulicach.
17. 1489, 11 września. Gwardjan Franciszkanów Szymon sprzedaje jakiemuś Bernardowi łaźnię, położoną za ogrodem, która przedtem była własnością miasta.
18. 1497—1506. 12 zapisków dotyczących gruntów w Pikulicach i na Zasaniu.
19. 1517—1518. Dwie zapiski. Pierwsza z r. 1517 odnosi się do interesu prywatnego, druga z r. 1518 z d. 28. V. nosi tytuł: „Granicies ab Ostrow", a treść jej taka: Mieszczanin przemyski, Marcin Górka, sprzedaje Janowi Zachajskiemu grunt, położony między granicą Ostrowa a posiadłością Lewka Rusina za 20 grzywien.
20. 1517—1518. Kopja aktu ad 19.
21. 1541, 10 maja. Szlachcic Andrzej Gojski odstępuje burmistrzowi i rajcom kwotę 50 fl, zapisaną mu przez szlachcica Mikołaja Świętopełka z Bolestraszyc na części przemyskiego przedmieścia, zwanego „Koczanow".
22. 1562, 10 stycznia, Łomża. Zygmunt August poleca Marcinowi Ostrowskiemu, aby stanął przed komisarzami królewskimi, wyznaczonymi do rozgraniczenia wsi Kruhela i jego wsi Prałkowiec, i zastosował się do tego, co oni uchwalą.
23. 1564, 6 października. Pisarz ziemski, Marcin Ostrowski, oskarza rajców i pospólstwo, że nie chcą mu oddać jednej części Kruhela, którą im w XV w. zastawił za 24 grzywien Jerzy Krizic, a sąd jemu przysądził.

1577, 21 maja, w polu. 566.

Treść: Mianowana przez króla Stefana komisja rozstrzyga spór graniczny między wsiami królewskimi Pikulice, Witoszyńce, Koniuchy a Grochowcami, wsią należącą do Aleksego Krasickiego.

1597—1610. 567.

Treść:

1. 1597, 9 maja, Warszawa. Zygmunt III przysądza miastu Zasanie i Pikulice.
2. 1602, 29 stycznia, Przemyśl. Maciej Ostrowski, dziedzic Ostrowa, Prałkowiec i Rokszyc oskarżył Przemyśl o niechęć oddania mu Kruhela. Wobec tego Zygmunt III nakazał sądowi ziemskiemu ponowne rozpatrzenie sprawy, ale sąd odracza ją do następnego trybunału w Lublinie.
3. 1604, 12 listopada, Sanok. Starosta sanocki, Stanisław Bonifacy Mniszek pozywa przed swój sąd Jana Tomasza Drohojowskiego za niedopuszczenie gminy przemyskiej do objęcia w fizyczne posiadanie Zasania i łąk za Wiarem.
4. Bez daty. „Processus sprawy, który mieli burmistrz y rayce y pospólstwo z J. M. Panem Janem Tomaszem Drohoiowskim nieboszczykiem strony dwóch przedmieścia Piekulicz y Zasania, także gruntów y krzywd rozmaitych, które nieboszczyk miastu czynił".

5. 1605, 10 czerwca, Sanok. Stanisław B. Mniszek pozywa przed swój sąd Jana Drohojowskiego o niedopuszczenie gminy przemyskiej do przysądzonych jej dekretem przedmieść.
6. 1605, 20 czerwca, Przemyśl. Instygator urzędu grodzkiego przedkłada pozew Drohojowskiego z d. 6. VI. 1605 przeciw rajcom w sprawie 100 grzywien kary, nałożonej na miasto za warzenie i sprzedawanie piwa nie wedle przepisów wojewódzkich. Ponieważ w sądzie miasto odwołało się do przywileju swego z r. 1565 i nie uznało kompetencji sądu starościńskiego w tej sprawie, sąd odesłał ją do trybunału lubelskiego.
7. 1605, 26 stycznia, Przemyśl. Pozew dla mieszczan w tej samej sprawie, wystosowany w imieniu Zygmunta III.
8. 1606, 4 kwietnia, Warszawa. Zygmunt III potwierdza miastu, srodze przez swych starostów uciskanemu, wszystkie miejskie prawa i przywileje, a mianowicie dekret komisarski z d. 17. VII. 1602 r. i przywilej Władysława Jagiełły z r. 1389.
9. 1607, 6 lipca, Lublin. Sprawa Stanisława Mieszkowskiego, biskupa, kapituły, dra med. Stanisława Stramszowicza i jego żony Doroty, przeciw rajcom o wycięcie na gruncie „Ostrów" 120 wozów łoziny.
10. 1607. Komisarze królewscy zdają królowi sprawozdanie ze swych czynności. Zob. Nr. 538, 16.
11. 1609, 14 listopada, Laszki. Starosta przemyski, Adam Stadnicki, podkomorzy przemyski, Jan Świętosławski i prepozyt przemyski Jerzy Braniecki zawiadamiają miasto, że król wydelegował ich dla rozsądzenia sporu o grunt między dziekanatem przemyskim a miastem.
12. 1610, 14 grudnia, Przemyśl. Na skutek skargi Baltazara Ciecierskiego i jego żony Doroty starosta Stadnicki pozywa przed siebie mieszczan o to, że poddanym wsi Kruhela, dzierżawionego przez Cieçierskich, mieszczanie zakazali wykonywania robót dla dzierżawców.
13. 1610, 4 czerwca, Lublin. Spór między miastem a Franciszkanami o ogród.
14. 1610, 11 czerwca, Lublin. Spór między Magdaleną Dobrostańską, przełożoną zakonu a miastem, jako właścicielem Kruhela, o pasienie bydła na gruntach Kruhela małego, należącego do zakonnic.
15. 1610, 22 czerwca, Lublin. Sprawa między Grochowskim a pospólstwem przemyskiem o to, że pospólstwo, podburzywszy tłum, napadło na Grochowskiego, uwięziło go i sromotnie przez ulice prowadziło do więzienia, w którym trzymano go całą noc, a na ratuszu 3 dni.
16. 1610, 4 czerwca, Lublin. Sprawa, jak ad 9.

1611—1614. 568.

Treść:

1. 1611, 30 marca, Przemyśl. Dalszy ciąg sprawy ad Nr. 577, 12.
2. 1611, 11 stycznia, Przemyśl. Dalszy ciąg sprawy ad Nr. 567, 9 i 16.
3. 1611, 17 maja, Przemyśl. Dalszy ciąg sprawy ad Nr. 567, 12, Nr. 568, 1.
4. 1611, 9 sierpnia, Przemyśl. W sprawie ad 1.
5. 1611, 13 grudnia, Przemyśl. W sprawie ad Nr. 567, 9 i 16 o wycięcie lasu.
6. 1611, 13 grudnia, Przemyśl. W urzędzie grodzkim sprawa o 390 fl, których miasto żąda od Baltazara Ciecierskiego za 3-letnią dzierżawę Kruhela.
7. 1611, 17 maja, Przemyśl. Sprawa, jak ad 6.

8. 1611, 17 maja, Przemyśl. Sprawa, jak ad 5.
9. 1611, 9 maja, Przemyśl. Protest mieszczan przeciw Ciecierskiemu o spustoszenie lasu i dworu kruhelskiego.
10. 1611, 9 sierpnia, Przemyśl. Sprawa, jak ad 9.
11. 1611, 13 grudnia, Przemyśl. Spór między mieszczanami o nie oddanie intercyzy. — Prorogatio termini ex re deliberationis (w sprawie intercyzy) ad sequentia iudicia.
12. 1611, 28 czerwca, Przemyśl. Deliberatio w sprawie ad 11.
13. 1611, 10 czerwca, Lublin. Dekret w sprawie między Zakonnicami kościoła Marji Magdaleny z rajcami i pospólstwem. Zakonnice zaskarżyły miasto o niedopuszczenie ich do intromisji do części wsi Kruhel od dawna do zakonu należącej.
14. 1611, 1 lipca, Lublin. W sprawie między Mieszkowskim, Stramszewiczem z jednej a miastem z drugiej strony o nie ustąpienie przez miasto gruntu, zwanego Ostrów albo Przerwa.
15. 1611, 29 marca, Lublin. Franciszkanie pozywają rajców o grunt, leżący między ogrodami ks. wikarjuszy z jednej a posiadłością Jana Walawskiego z drugiej strony.
16. 1612, 7 lipca, Przemyśl. Posita citatio ex parte totius communitatis Praemisliensis contra haeredes minorum Biszkowicze ad cassandum decretum.
17. 1612, 13 października, Przemyśl. Motio inter nobilem Paulum Kopystyński et civitatem Praemisliensem ratione invasionis in fundum actoris, per 4 cives factae.
18. 1612, 10 lipca, Przemyśl. Deliberatio inter Capitulum et cives ratione insulae, dictae Ostrow alias Przerwa, non deoccupationis.
19. 1612, 24 stycznia, Przemyśl. Mieszczanie przeciw Ciecierskiemu o niezapłacenie dzierżawy z Kruhela.
20. 1612, 24 stycznia, Przemyśl. Przeciw Ciecierskiemu o napad na burmistrza i zelżenie tegoż „verbis acerbissimis".
21. 1612, 24 stycznia, Przemyśl. Miasto przeciw Ciecierskiemu o spustoszenie lasu.
22. 1612, 12 lipca, Przemyśl. Za zgodą ławników i pospólstwa rajcy dają Grzegorzowi Grzegorzkowiczowi grunt, należący do murów miejskich, a przylegający do ogrodu Grzegorzkowicza, rozciągającego się po obu stronach muru.
23. 1613, 19 sierpnia, Sanok. Mieszczanie przemyscy protestują przeciw staroście Stadnickiemu o zabranie im Pikulic i Zasania.
24. 1613, 6 marca, Przemyśl. Woźny Kasper Górecki ze Żurawicy w urzędzie grodzkim zeznaje, że d. 2. III. Franciszkanie oddali mieszczanom grunt czyli ogród, leżący przy ul. Żydowskiej, na którym stoi dom Zofji Kęsickiej, obecnie kupiony przez żyda. Ogród położony jest za łaźnią przemyską między ogrodem wikarjuszy i posiadłością szlachcica Jana Walawskiego.
25. 1614, 5 sierpnia, Przemyśl. Sprawa między Ciecierskim a mieszczanami o dzierżawę Kruhela.
26. 1614, 28 lipca, Przemyśl. W sprawie oddania mieszczanom przez kapitułę gruntu „Ostrów" czyli „Przerwa".

27. 1614, 5 sierpnia, Przemyśl. Mieszczanie przeciw Ciecierskiemu o czynsz z Kruhela.

1615—1648. 569.

Treść:

1. 1615, 22 października, Warszawa. Zygmunt III zatwierdza akt:
   a) 1523, 13 kwietnia, Kraków. Zygmunt I zatwierdza akt:
   b) 1425, 12 lipca. Piotr z Cherbinowic, generalny starosta ruski, rozgranicza posiadłości miasta Przemyśla od Żurawicy, dziedzictwa Bolesława, podkomorzego ruskiego. — Akt oblatują mieszczanie w aktach ziemskich 26 stycznia 1774 r.
2. 1615, 26 maja, Przemyśl. Spór, jak ad 568, 6.
3. 1616, 29 kwietnia, Przemyśl. Burmistrz i rajcy podwyższają Jantoszowi Babiejowi czynsz z zajmowanego przezeń gruntu na Błoniu.
4. 1617, 15 marca, Warszawa. Zygmunt III pozywa Marcina Krasickiego o zabranie miastu Pikulic i Zasania.
5. 1617, 28 kwietnia, Przemyśl. Burmistrz i rajcy dają piwowarowi Janowi Trzasce grunt, który on wprawdzie posiadał, ale zapisu na to nie miał.
6. 1617, 12 maja, Przemyśl. Dziedzic Komarnic, Mikołaj Poradowski, na podstawie umowy, zawartej z Adamem Góreczkowskim, poręcza mieszczanom przemyskim, że z powodu uwięzienia Góreczkowskiego i Samuela Kochowskiego i przetrzymania ich na ratuszu nie będą mieli żadnych przeszkód i na to daje zakład 20.000 zł.
7. 1617, 4 października, Przemyśl. Mieszczanie pozywają Poradowskiego o niezapłacenie 5.000 grzywien z tytułu umowy.
8. a) 1615, 3 września, Przemyśl. Burmistrz i rajcy dają kuśnierzowi Piotrowi Piętoszetniczekowi i jego żonie Maruchnie, Rusinom, grunt na przedmieściu lwowskiem, przy ulicy wiodącej do Sanu.
   b) 1617, 25 października, Przemyśl. Rajcy ponawiają powyższą donację.
9. 1617, 30 grudnia, Sanok. Mieszczanie protestują przeciw Krasickiemu o zabranie im Pikulic i Zasania.
10. 1617, 27 listopada, Sanok. Mieszczanie protestują przeciw Krasickiemu o to, że 17 lipca wpędził im na łąkę na Błoniu 200 koni i całkiem ją zniszczył.
11. 1618, 11 listopada, Przemyśl. Zegart poświadcza, że dał szafarzowi Błażejowi drugą ratę czynszową z Kruhela w kwocie 20 zł.
12. 1619, 29 listopada, Sanok. Mieszczanie protestują przeciw Krasickiemu o to, że im nie pozwala objąć w posiadanie Pikulic i Zasania.
13. 1619, 29 listopada, Sanok. Kopja powyższego aktu.
14. 1620, 25 maja, Warszawa. Zygmunt III nakazuje Krasickiemu oddać mieszczanom Pikulice i Zasanie.
15. 1622, 27 stycznia, Warszawa. Zygmunt III oznajmia, że w kancelarji większej znaleziono przywilej Zygmunta Augusta, wydany w Lublinie, d. 16 maja, 1569 r., dotyczący sporu Mateusza Dunikowskiego z miastem i starostą. Dunikowski bowiem wybudował sobie na Wiarze młyn, który starosta i mieszczanie zalali wraz z łąkami, pastwiskami i stawem. Zygmunt August wysłał komisję dla zbadania sporu na miejscu, a następnie zgodził się na zamianę. Dunikowski ustępuje ze spornych ob-

jektów, w zamian za co otrzymuje od króla 4 kmieci osiadłych, koniuchami zwanych, we wsi Małkowice.

16. 1623, 26 kwietnia, Przemyśl. Rajcy dają b. rajcy Wawrzyńcowi Hejnowiczowi grunt, leżący nad Wiarem między rzeką a rowem, doprowadzającym wodę do młyna miejskiego.
17. 1624, 14 maja, Warszawa. Zygmunt III pozywa rajców za wyprawienie awantury (pro excitato tumultu) i karygodne wtargnięcie na grunt grodzki, leżący nad Sanem naprzeciw ulicy Wodnej, a należący od dawna do żupy i młyna przemyskiego.
18. 1624, 20 maja, Przemyśl. Kapituła i dr. Stramszewicz kwitują mieszczan z otrzymanego od nich zadośćuczynienia w sprawie ad Nr. 568, 14.
19. 1626, 21 kwietnia, Przemyśl. Inter vicarios et civitatem motio o to, że mieszczanie wysłali na grunt należący do katedry tłum, który zburzył tam dwa domy.
20. 1626, 31 lipca, Lublin. Jakób Cebulski, kaznodzieja kościoła katedralnego, oskarża mieszczan o to, że z tłumem weszli na grunt kościelny, leżący za bramą grodzką i zburzyli tam dom, zbudowany niegdyś przez Orzechowskiego Remigjusza dla kaznodzieji.
21. 1629, 5 kwietnia, Warszawa. Zygmunt III potwierdza mieszczanom posiadanie Pikulic, Zasania i pastwisk.
22. 1632, 8 września, Przemyśl. Mieszczanie stwierdzają przysięgą zajęcie przez Benedyktynki gruntu miejskiego i wybudowanie na nim budynków klasztornych.
23. 1632, 12 lutego, Przemyśl. Rajcy dają za rocznym czynszem 2 fl żydowi Juśkowi domek, zwany Szpakowski, położony na wale obok baszty kuśnierzy.
24. 1643, 27 listopada, Przemyśl. Burmistrz i rajcy za zgodą ławników i pospólstwa dają cechowi czapników grunt pod budowę jatek.
25. Bez daty. Mieszczanie regulują obowiązki dzierżawców młyna na Wiarze w stosunku do miasta. Młyn ten zburzony przed 2 laty przez Kozaków i Tatarów, odbudowali własnym kosztem Regina i Wojciech Sichyni i młynarz Hryćko Sierkizak Poczekajło z żoną Maruchną. Za to mieszczanie wypuszczają im młyn w dzierżawę na lat 8.

1651—1669. 570.

Treść:

1. 1651, 8 grudnia, Przemyśl. Burmistrz i rajcy wydzierżawiają Wojciechowi Sichiniuszowi Przekopaną na lat 3 za 300 zł.
2. 1652, 27 stycznia, Warszawa. Jan Kazimierz poleca miastu, aby ułożyło się z kapitułą w sprawie zburzonych przez nieprzyjaciół w czasie bezkrólewia zagród i zburzonych na obronę miasta domków.
3. 1652, 19 kwietnia, Lublin. Kanonik Andrzej Podolski oskarża miasto o zajęcie jego gruntów.
4. 1653, 1 sierpnia, Przemyśl. Szafarz Rużycki kwituje burmistrza z odebranych od niego 150 zł, które burmistrz Sechini wziął od Jana Grzegorzkowicza tytułem dzierżawy z Kruhela.
5. 1660, 12 czerwca, Stare Sioło. Michał Kazimierz ks. Radziwiłł wydaje Janowi Jaroszowiczowi przywilej w sprawie młyna na Wiarze, stojącego przy gościńcu.

6. 1665, 14 kwietnia, Przemyśl. Burmistrz Parchamowicz oblatuje dekret trybunalski z d. 7. VIII. 1602 r., przysądzający miastu Kruhel, a uwalniający dziedzica Prałkowiec, Jana Ostrowskiego, od ciążącej na nim służby wojennej, jako spadku po Jerzym Križicu, do której się tenże wobec rajców zobowiązał. Zob. dypl. perg. Nr. 47.
7. 1668, 10 kwietnia, Przemyśl. Rajca Krauzing protestuje przeciw mieszczanom o to, że, otrzymawszy intromisję na jego dom tytułem odszkodowania za czynsz dzierżawny z Przekopanej, chcą go zniszczyć.
8. 1668, 10 kwietnia, Przemyśl. Błończanie imieniem magistratu przemyskiego protestują przeciw Aleksandrowi Zarembie Tymienieckiemu o to, że zabrał grunt i poddanych na Błoniu.
9. 1668, 12 listopada, Przemyśl. Regens pospólstwa Krajski protestuje przeciw ławnikowi Tomaszowi Strażyckiemu z powodu gruntu na Przekopanej, który sobie przywłaszczył.
10. 1668, 14 maja, Przemyśl. Mieszczanie wydzierżawiają na rok Kruhel za 400 zł Aleksandrowi Grzegorskiemu.
11. 1669, 24 stycznia, Przemyśl. Spór między Stanisławem i Marjanną z Odrowążów Chlewickimi o poddanych na Błoniu.
12. 1669, 21 marca, Przemyśl. Dalszy ciąg sprawy ad 11.
13. 1669, 25 maja, Przemyśl. Deklaracja pospólstwa w sprawie dochodów z Kruhela, Przekopanej, Zawad i Kostynowa.
14. 1669, 22 maja, Przemyśl. Treść, jak ad 13.
15. 1669, 20 grudnia, Przemyśl. Król Michał pozywa rajców na skutek skargi szlachcica Kwiatkowskiego o kamienicę, zwaną „Kwiatkiewiczowską".

1670—1680. 571.

Treść:

1. Bez daty (około 1670). Projekt kontraktu między Andrzejem Gęsickim a mieszczanami o dzierżawę Kruhela, Przekopanej, Zawad i innych gruntów.
2. 1671, 7 kwietnia, Przemyśl. Rajcy pozywają Jana Stawskiego i spadkobierców Chlewickiego o oddanie Błonia.
3. 1671, 28 kwietnia, Przeworsk. Sprawa, jak ad 2.
4. 1671, 28 kwietnia, Przeworsk. Sprawa, jak ad 2.
5. 1671, 25 kwietnia, Lublin. Rajcy skarżą Stawskiego i Chlewickiego o oddanie Błonia i szkód, oszacowanych na 10.000 fl.
6. 1671, 16 marca, Sanok. Mieszczanie protestują przeciw Stawskiemu o Błonie.
7. 1674, 30 marca, Przemyśl. Wikary Stanisław Runkowski pozywa gminę o czynsz wyderkafowy z Kruhela.
8. 1676, 2 listopada, Przemyśl. Tomasz Zapartkowicz imieniem gminy reprotestuje przeciw dwom protestacjom Jeża w sprawie poddanych z Kruhela.
9. 1677, 18 września, Sandomierz. W sądzie komisarskim rzeźnicy przemyscy uzyskują wyrok na Jezierskiego za niesłuszne pobieranie myta.
10. 1677, 25 stycznia, Przemyśl. Mieszczanie manifestują przeciw Jeżowi z powodu dzierżawy Kruhela, Błonia, Przekopanej i Zawad.
11. Bez daty. Kontrakt z Gęsickim, któremu mieszczanie wydzierżawiają Błonie, Kruhel, Przekopaną i Zawady wraz z inwentarzem tych dóbr.

12. 1677, 5 lutego, Przemyśl. Mieszczanie manifestują przeciw Jeżowi i składają w grodzie 460 fl. Zob. ad 10.
13. Bez daty. Kontrakt między miastem a Jeżem o dzierżawę Kruhela, Błonia, Przekopanej i Zawad.
14. 1679, 29 grudnia, Przemyśl. Kontrakt między miastem a Gęsickim na 3-letnią dzierżawę Kruhela, Błonia, Przekopanej i Zawad za kwotę 2.000 zł rocznie.
15. 1679, 29 grudnia, Przemyśl. Drugi kontrakt na te same grunta.
16. 1679, 30 grudnia, Przemyśl. Potwierdzenie powyższego kontraktu.
17. Bez daty (około 1680). „Respons na pretensye JMci Pana Porucznika". Ten porucznik dzierżawił Kruhel i Błonie od miasta.
18. Bez daty. Drugi egz. powyższego aktu.

1683—1688. 572.

Treść:

1. 1683, 1 lutego, Przemyśl. Mieszczanie przeciw Gęsickiemu o naruszenie kontraktu dzierżawnego.
2. 1683, 8 lutego, Przemyśl. Inter cives et Gęsicki decretum locationis cum condemnatione.
3. 1683, 28 lutego, Przemyśl. Ugoda z Gęsickim.
4. 1683, 3 kwietnia, Przemyśl. Krauzing otrzymuje intromisję do dóbr miejskich.
5. 1683, 30 września, Przemyśl. Rajcy zgadzają się na sprzedaż gruntu przez Eufrozynę Chmurzycową małżonkom Łuczyńskim pod warunkiem, że ci nie puszczą go w ręce szlacheckie ani duchowne.
6. 1683, 6 lutego, Przemyśl. Parchamowicz przeciw rajcom o niedotrzymanie kontraktu dzierżawnego.
7. 1683, 4 lutego, Przemyśl. Kontrakt z Leszczyńskim na dzierżawę Kruhela Błonia, Zawad małych i wielkich i nowin na Błoniach prócz Przekopanej.
8. 1683, 4 lutego, Przemyśl. Drugi akt tej samej treści.
9. 1683, 4 lutego, Przemyśl. Trzeci kontrakt o te same grunta, różniący się od tamtych dwóch o tyle, że strony zastrzegają sobie sąd, do którego mają się udać w razie sporu o niedotrzymanie umowy. Wybrano sąd grodzki.
10. 1684, 19 sierpnia, Błonie. Wiceregens Chmielowski przejmuje dobra na Błoniu z rąk spadkobierców Drohojowskiego na podstawie dekretu z 31. VII. 1684.
11. 1685, 8 października, Przemyśl. Trzej świadkowie składają zeznania w sprawie młyna na Sanie. Chodziło o opłaty za mielenie, które Paweł Poczekajlik pobierał. Z aktu dowiadujemy się, że młyn był ruchomy, skoro woda przeniosła go raz aż na Wilcze i nie uszkodziła.
12. 1686, 7 stycznia, Przemyśl. Relatio positae citationis przeciw Gęsickiemu za to, że wbrew dekretowi sądu grodzkiego i przyjacielskiej umowie nie zapłacił części dzierżawy.
13. 1686, 14 stycznia, Przemyśl. Dekret sądu grodzkiego z nakazem dla Gęsickiego wyrównania kwoty ad 12.
14. 1687, 5 września, Przemyśl. Rajcy, ławnicy i cechmistrze podają do wiadomości, że u Wojciecha Burkowskiego (szlachcica) pożyczyli

1000 zł na rachunek przyszłego z nim kontraktu na dobra miejskie Kruhela Błonia i Zawad.

15. 1688, 18 czerwca, Przemyśl. Rajcy wydzierżawiają Krzysztofowi Janczurowiczowi grunt pod jatki rzeźnicze, leżący naprzeciw jatek szewskich i ratusza.
16. 1688, 18 czerwca, Przemyśl. Oryginalny akt powyższej treści.

1702—1750. 573.

Treść:

1. 1702, 18 marca, Kruhel. Wyrok podstarościego przemyskiego Franciszka Orzechowskiego w sporze miasta z Bazylim Ustrzyckim, wydany na podstawie kontraktu z d. 25. I. 1697 r. Orzechowski skazuje miasto na oddanie Ustrzyckiemu 2.743 zł.
2. 1717. „Pretensje do WJMci Pana Kraińskiego, łowczego sieradzkiego". Kraiński był dzierżawcą Kruhela i Przekopanej. Pretensje wyliczają gatunki zboża, ilość zebranych kóp i snopów i podają ceny kopy (2 zł), dnia pańszczyźnianego i t. p.
3. 1722, 20 maja, Przemyśl. Mieszczanie protestują przeciw Kraińskiemu z powodu wycięcia w lesie zapustu i wywiezienia do dobr swych w Hermanowicach.
4. 1717 - 1723. „Pretensye na pretensye W. JMci Pana dzierżawcy dóbr miejskich od magistratu miasta J. K. Mci ab anno Domini 1717 ad annum praesentem 1723 spisane y podane w ten sposób". — Następuje wyliczenie tych pretensyj na 6 stronach.
5. 1723. „Pretensie gromady kruhelskiej, które podaią przeciwko JMci Pana Kraińskiego, iako onych Jmć nad inwentarz pociągał y obciążał w roku 1723".
6. 1724, 5 lutego, Przemyśl. Józef Chojnacki podaje do wiadomości rajców i pospólstwa i Marcina Kraińskiego o terminie sądu w sprawie Kruhela.
7. 1724, 9 lutego, Przemyśl. Nowosielski potwierdza odbiór od rajców 59 grzywien, przeznaczonych na proces z Kraińskim.
8. 1724, 29 stycznia, Przemyśl. Kontrakt miasta z Ustrzyckim o dzierżawę Kruhela i Przekopanej.
9. 1745, 24 stycznia, Przemyśl. Burmistrz, rajcy i cechmistrze wydzierżawiają Wieniawskiemu Kruhel, Przekopaną, Błonie i Zasanie za procent od pożyczonych miastu 32.400 zł. Dzierżawa ma trwać 3 lata. Gdyby jednak po upływie tych trzech lat miasto pieniędzy nie oddało, dzierżawę przedłuża się na dalsze 3 lata.
10. 1745, 24 stycznia, Przemyśl. Kopja poprzedniego aktu sporządzona 1844 r.
11. 1745, 24 stycznia, Przemyśl. Aktu ad 9 drugi oryginał z podpisem Wieniawskiego.
12. 1745, 24 stycznia, Przemyśl. Kopja aktu ad 11, zrobiona w 1765 r.
13. 1749, 3 lutego, Przemyśl. Syn Wieniawskiego protestuje przeciw mieszczanom z powodu kontraku ad 9.
14. Bez daty (około 1750). Kontrakt między burmistrzem, 2 rajcami, 3 ławnikami, regentem i podregentem z jednej a Odnowskimi (burgrabia grodzki) z drugiej strony w sprawie wydobycia z zastawu od p. Jaroszewiczowej pola na Błoniu, zwanego „Błonko".

1751—1772. 574.

Treść:

1. 1751, 17 lutego, Przemyśl. Burmistrz i rajcy nadają grunt Janowi Antonowiczowi i jego żonie, Marjannie Hundyczance, rodem z Błonia.
2. 1752. „Tabella summarum in bona villae Kruhel, Błonie et Przekopana ac Zasanie civium Praemisliensium haereditaria per perillustrem R. Wieniawski, antea canonicum, post cancellarium, ad praesens custodem ecclesiae metropolitanae Leopoliensis, importatarum". — Sumy te wynosiły 35.347 zł.
3. 1752. „Tabella sum przez mieszczan przemyskich na dobra mieyskie Kruhel cum attinentiis modo obligatorio importowanych y ad deportandum wynikaiących". — Wynosiły 39.385 zł 2 gr.
4. 1753, 26 marca, Przemyśl. Burmistrz i rady nadają Bazylemu Serednickiemu i jego żonie Marjannie z Sochackich dwie zawady i oznaczają wysokość czynszu rocznego, który miastu mają nabywcy płacić.
5. Bez daty. Projekt, względnie kopja, manifestacji przeciw dzierżawcy dóbr miejskich Wieniawskiemu o niedotrzymanie kontraktu z 24 stycznia 1745 r.
6. 1756, 10 kwietnia, Warszawa. Pozew Augusta III w sprawie ad Nr. 415.
7. 1756, 11 września, Przemyśl. Ekstrakt jednego punktu z dekretu asesorskiego, dotyczących gruntu na Zasaniu, zwanych „Szyderskie", będących w posiadaniu ks. gr. kat. Bazylego Boreckiego. Zob. Nr. 415.
8. 1757, 5 października, Przemyśl. Ekstrakt z dekretu asesorskiego, dotyczący zakazu zastawiania Kruhela i innych dóbr miejskich bez zezwolenia króla, starosty i wszystkich stanów miasta. Zob. Nr. 415.
9. Bez daty. Ekstrakt, jak ad 7.
10. 1757, 31 grudnia, Przemyśl. Mieszczanie manifestują przeciw Piotrowskiemu, dzierżawcy Kruhela, Przekopanej i Błonia, tudzież jego 10-ciu wspólnikom (complices) o wymuszenie na poddanych miejskich groszowego, sznurowego, kwitowego i inne nadużycia. Manifestanci nazywają wspólników: „nocturni grassatores".
11. 1758, 1 marca, Przemyśl. Trzyletni kontrakt zastawny na folwark kazanowski między miastem a Wykowskim.
12. 1758, 6 marca, Przemyśl. Intromisja Wykowskiego do Kazanowa.
13. 1758, 1 marca, Przemyśl Antoni Drohojowski, miecznik przemyski, kwituje mieszczan z kwoty 200 zł węgierskich, a Wykowski odstępuje od tej sumy.
14. 1759, 15 marca, Przemyśl. Oblata aktu oddania dóbr miejskich mieszczanom.
15. 1759, 18 stycznia, Przemyśl. Kontrakt między generalnym ekonomem starostwa przemyskiego Józefem Lindnerem i przedstawicielami miasta na las kazanowski, graniczący z Ujkowicami i Lipowicami.
16. Bez daty. Miasto zawiera z dzierżawcą Kazanowa umowę, na podstawie której pozwala mu wliczyć do sumy dzierżawnej 2.000 zł, wydanych na reparację budynków. Miasto zastrzega sobie jednak uwolnienie poddanych od niektórych „daremszczyzn", jak brania konopi, międlenia, tarcia i czesania, będących w użyciu na przedmieściu zasańskiem.

17. 1761, 19 maja — 20 listopada, 1764. Kopje 10 asekuracyj, danych przez miasto rozmaitym osobom na dęby. Jedna z nich (7. II. 1762) wymienia nazwisko Mikołaja Tereińskiego, „poczmaystra" J. K. M.
18. 1768, 16 maja, Przemyśl. Michał Wieniawski manifestuje przeciw miastu o to, że nie chce w myśl umowy z 28. I. 1766 sporządzić inwentarza dóbr miejskich.
19. a) 1768, 15 marca, Przemyśl. Magistrat nakazuje Wieniawskiemu wydać z lasu kruhelskiego 6 dębów na reparację cerkwi.
b) 1768, 7 listopada, Przemyśl. Druga asygnata na dwa dęby na reparację chałupy kruhelskiej Iwana Pacławskiego.
20. 1770, 24 listopada, Przemyśl. Michał Wieniawski manifestuje przeciw mieszczanom o to, że nie stosują się do kontraktu dzierżawnego z 28. I. 1766 r. i o niszczenie lasu kruhelskiego.
21. Bez daty. Magistrat i pospólstwo mianują Krzysztofa Lisowskiego superarbitrem i najwyższym sędzią dla rozsądzenia sporów, wynikłych z dzierżawy dóbr Kruhela, Błonia, Przekopanej, Przerwy i Zasania.
22. Bez daty. Treść, jak ad 21. — Akt ten jest projektem, w którym nazwisko sędziego figuruje, jako N. N.
23. 1770, 24 września, Przemyśl. Mieszczanie manifestują przeciw Wieniawskiemu z powodu różnych nadużyć, których dopuszcza się na poddanych w dzierżawionych dobrach miejskich.
24. Bez daty. Burmistrz Seredyński Jakób manifestuje przeciw Michałowi Wieniawskiemu o to, że stryj jego Marcin przy zawieraniu kontraktu oszukał mieszczan, nie rozumiejących się na piśmie.
25. Bez daty. Projekt kontraktu między miastem a Wykowskim o 3-letnią dzierżawę Kazanowa.
26. 1771, 14 maja, Przemyśl. Dekret sądu wójtowskiego, odraczający rozprawę o folwarki (nienazwane) między miastem a Dominikanami do najbliższej kadencji tegoż sądu.
27. 1771, 13 maja, Przemyśl. Miasto pozywa do sądu wójtowskiego sufragana Wykowskiego o oddanie gruntu na Psiarzach, który wziął w administrację.
28. 1771, 24 stycznia, Przemyśl Magistrat manifestuje przeciw Wieniawskiemu o to, że kontrakt z miastem zawarty w r. 1745 podstępnie wyłudził na poprzednich, nie znających się na prawie, rajcach za 32.000 zł, które miał zapłacić dawnemu dzierżawcy Ustrzyckiemu, czego jednak nie uczynił, a mimo to dzierżawę do dziś dnia trzyma.
29. 1771, 25 stycznia, Przemyśl. Ekstrakt z aktów grodzkich, zawierający tę samą manifestację.
30. 1771, 25 maja, Przemyśl. Wyrok sądu wójtowskiego w sporze miasta przeciw kapitule o grunta.
31. 1771, 23 lipca, Przemyśl. Magistrat manifestuje przeciw kasztelanowi lwskiemu Ignacemu Adamowi Rogala Lewickiemu, Kapitule przemyskiej i cześnikowi wiszeńskiemu Pawłowi Przeczkowskiemu o zabranie gruntów, przysądzonych miastu dekretem asesorskim z r. 1756. — Zob. Nr. 415.
32. 1771, 23 lipca, Przemyśl. „Summariusz papirów czyli dokumentów w sprawie, tak z Prześwietną kapitułą przemyską, jako też konwentem zasańskim Wielebnych Panien Benedyktynek, tudzież y folwarku do Kazanowa

należącego, szlachetnym Michałowi Sagowskiemu y Maciejowi Jonakiewiczowi, deputowanym według laudum feria secunda in crastino festi sanctae Mariae Magdalenae anno praesenti 1771-mo do attentowania spraw w sądach assessorskich warszawskich, oddanych".

33. 1771, 24 maja, Przemyśl. Miasto pozywa Kapitułę do sądu wójtowskiego o grunta. — Zob. ad 30.
34. 1771, 2 września, Warszawa Stanisław August nakazuje rajcom, aby przez swego pełnomocnika stawili się przed sądem asesorskim, do którego pozwały gminę Benedyktynki o przedłożenie dekretu w sprawie zabrania ról i ogrodów.
35. 1772, 7 stycznia, Warszawa. Stanisław August nakazuje burmistrzowi, rajcom i całemu pospólstwu, aby stanęli przed sądem asesorskim, do którego pozwała ich Kapituła i sufragan Stanisław Wykowski z powodu gruntu na przedmieściu Psiarce (ma być zapewne Psiarze), który obecnie posiada Łakota.

1756–1767. 575.

Treść: Dokumenty dotyczące procesów o Kruhel.

1. 1756, 24 maja, Przemyśl. Relatio citationis:
   1756, 4 maja, Lublin. August III pozywa scholastyka przemyskiego, Franciszka Wieniawskiego, szlachcica Macieja Piotrowskiego i gminę przemyską ratione reproductionis iurium ad possesionem villae Kruhel.
2. 1756, 24 maja, Przemyśl. Oryginalny ekstrakt poprzedniego aktu.
3. 1761, 29 stycznia, Przemyśl. Intromisja Wieniawskiego do dóbr Kruhela, Przekopanej i Błonia.
4. 1761, 22 października, Przemyśl. Relatio positae citationis:
   1761, 6 października, Lublin. August III na prośbę Karsznickich pozywa mieszczan do sądu trybunalskiego ad reproductionem iurium, vigore quorum oppidum Praemiśl bona villae Kruhel possidet.
5. 1761, 3 grudnia, Lublin. Dekret w sprawie dóbr kruhelskich.
6. 1762, 18 października, Przemyśl. Mieszczanie pozywają do trybunału spadkobierców Karsznickich i sąd grodzki sanocki o to, że bezprawnie wciągnęli miasto w proces i usiłowali mu odebrać dobra kruhelskie.
7. 1762, 1 kwietnia, Przemyśl. Miasto Przemyśl pozywa do trybunału lub. spadkobierców Karsznickich i sąd grodzki sanocki o usiłowanie zabrania miastu dóbr kruhelskich.
8. 1762, 30 marca, Przemyśl. Mieszczanie manifestują przeciw spadkobiercom Karsznickich i sądowi grodzkiemu sanockiemu, że ich, prawowitych od setek lat dziedziców Kruhela, usiłują z powodu tych dóbr wciągnąć w proces.
9. 1762, 22 lutego, Przemyśl. Karszniccy pozywają kanonika Wieniawskiego i innych z powodu dóbr kruhelskich.
10. 1762, 8 stycznia, Lublin. Pozew, relacjonowany w poprzednim akcie.
11. 1762, 22 luty, Przemyśl. Treść, jak ad 9.
12. 1762, 20 lutego, Przemyśl. Mieszczanie pozywają Karsznickich pro relevatione decreti condiditii ac pro poenis respectu in dubium vocationis haereditatem civium bonorum Kruhel.
13. 1762, 18 października, Przemyśl. Treść, jak ad 6.

14. 1762, 26 marca, Przemyśl. Michał Wieniawski pozywa przed trybunał lub. Karsznickich pro relevatione decreti ac cassatione condemnationis, uti sine ullo termino obtentae.
15. 1762, 20 lutego, Przemyśl. Treść, jak ad 12.
16. 1762, 20 lutego, Przemyśl. Treść, jak ad 12.
17. 1762, 1 kwietnia, Przemyśl. Treść, jak ad 7.
18. 1762, 26 marca, Przemyśl. Treść, jak ad 14.
19. Bez daty. Summarjusz dokumentów, dotyczących procesów o Kruhel.
20. 1762, 13 grudnia, Lublin. Spór między Franciszkanami a mieszczanami o ogród z dawna do klasztoru należący.
21. 1765, 9 maja, Sanok. Mieszczanie pozywają przed trybunał Karsznickich i sąd grodzki sanocki z powodu dóbr kruhelskich.
22. 1765, 7 maja, Sanok. Mimo (błędnej) daty akt, jak ad 21.
23. 1767, 5 czerwca, Lwów. Spór o Kruhel między Karsznickimi, mieszczanami, Horodyńskim, Wieniawskim.
24. 1767, 19 czerwca, Przemyśl. Mieszczanie pozywają Karsznickich przed trybunał lwowski.
25. 1767, 19 czerwca, Przemyśl. Treść, jak ad 24.
26. 1767, 16 czerwca, Przemyśl. Mieszczanie i Wieniawski manifestują przeciw Karsznickim.

1772—1780. 576.

Treść:

1. 1772, 7 lipca, Lwów. Lwowski sąd metropolitalny pozywa Michała Wieniawskiego, burmistrza, rajców i pospólstwo z powodu niezapłacenia procentu od sumy 800 fl polskich, zapisanych na dobrach kruhelskich.
2. 1772, 15 stycznia, Przemyśl. Generalny ekonom starostwa przemyskiego (nie grodzkiego) Piotr Biliński, sprzeciwia się jakimkolwiek transakcjom, mogącym obciążyć dobra miejskie Kruhel, Błonie, Przekopaną, Przerwę i Zasanie. Takie transakcje mogą się dokonywać tylko za zgodą starostwa prowentowego.
3. 1772, 20 grudnia, Przemyśl. „Praetensiones nobilis ac spectabilis magistratus civitatis Praemisliensis, totius communitatis, haeredum bonorum villae Kruhel, Przerwa, Przekopana, Błonie et Zasanie, ad magnificum Michaelem a Wieniawa Wieniawski, capitaneidem Mogilnicensem, advocatum civitatis Praemisliensis, obligatorium possesorem bonorum superius expressorum, conscriptae".
4. Bez daty. Bazyli Seredyński remonstruje przeciw uchwale magistratu, nadającej grunta Zawady komu innemu.
5. Bez daty. Mieszczanie przemyscy przedstawiają gubernatorowi, że góra Szumsko od dawnych czasów należała do juryzdykcji miejskiej.
6. Bez daty. Bruljon poprzedniego aktu.
7. 1773, 12 lutego, Przemyśl. Józef Bobrowicz Jaworski, pisarz ziemski przemyski i komisarz, wyznacza termin do rozpatrzenia zarzutów, podniesionych przez miasto przeciw Wieniawskiemu.
8. 1773, 15 lutego, Przemyśl. „Summaryusz dokumentów in causa cum magnifico Michaele a Wieniawa Wieniawski, capitaneida Mogilnicensi, ante acto obligatorio possesore bonorum Kruhel, Przerwa, Przekopana, Błonie et Zasanie, ad causam porrectus et conscriptus".

9. Bez daty. „Liquidacya summ z pretensyi, tak do niegdy Wielmożnego Marcina, chorążego przemyskiego, jako też do Wielmożnego Michała, starościca mogilnickiego, Wieniawskich, dóbr Kruhela, Przekopany y innych miasta Przemyśla dziedzicznych, zastawnych possesorów, przez miasto mianych, wynikaiących, podczas agituiącej się J. C. Mci, z reskryptu excellentissimi gubernii, kommisyi".
10. 1774, 25 stycznia, Przemyśl. Michał Ustrzycki, cześnik liwski, manifestuje przeciw rajcom i pospólstwu z powodu folwarku miejskiego, zwanego „Szachnowiczowskie" i sumy, pożyczonej u manifestanta na zastaw tego folwarku.
11. 1774, 26 maja, Przemyśl. Prezydent i rady Przemyśla nadają grunt Ignacemu i Tacyannie Czerchowskim i ich potomkom.
12. 1774, 16 czerwca, Przemyśl. Mieszczanie manifestują przeciw Karsznickim z powodu pozwania ich do sądu lwowskiego z żądaniem oddania Kruhela.
13. 1774, 8 lipca, Przemyśl. Eljasz i Franciszka Hordyńscy pozywają mieszczan, ut ad contenta anteriorum terminorum ac decretorum in termino assignatae calculationis compareant.
14. 1774, 18 lipca, Przemyśl. Wieniawski przeciw mieszczanom, Maciejowi Uruskiemu, byłemu, i Janowi Chanowskiemu, obecnemu dzierżawcy Kruhela i Przekopanej, z powodu wniesionej przeciw niemu manifestacji.
15. Bez daty. „Documenta". — Jest to streszczenie 66 dokumentów z lat 1739—1774, odnoszących się do sporu z Wieniawskim o Kruhel.
16. 1776, 24 lipca, Przemyśl. Sąd ziemski wydaje dekret w sporze miasta z Wieniawskim o Kruhel.
17. 1776. „Praetensiones civitatis Praemisliensis contra Magnificum Michaelem Wieniawski, anteactum eiusque civitatis advocatum et bonorum villarum Kruhel, Przekopana, Błonie et Zasanie, dictae civitatis haereditariorum, obligatorium possessorem ac iurisdatorem eius et a praefato Magnifico Wieniawski arendatorium possessorem habitae in ordine praestandae satisfactionis in iisdem praetensionibus una cum annexa liquidatione summarum, ex hisce praetensionibus promanantium, conscriptae".
18. 1777, 4 sierpnia, Przemyśl. Prezydent i rady Przemyśla celem powiększenia ludności w mieście, nadają pusty plac małżonkom Kulińskim.
19. 1778, 28 lipca, Przemyśl. Prezydent i rady Przemyśla nadają pusty plac Ignacemu i Ewie Matkowskim.
20. 1778, 3 lipca, Przemyśl. Franciszek Ksawery Tęgoborski, podkomorzy króla polskiego, oblatuje akt darowizny Kruhela, dokonanej na jego rzecz przez Karsznickich.
21. Bez daty. Magistrat wnosi do Forum Nobilium skargę na właścicieli Prałkowiec o przywłaszczenie sobie kawałka pola miejskiego nad Sanem.
22. 1780, 25 stycznia, Przemyśl. Mieszczanie pozywają Andrzeja Gęsickiego z powodu Kruhela, Zawad i innych dóbr.

1781, 7 grudnia, Koniów. 577.

Treść: Komisyjny protokół między hr. Cetnerem a spadkobiercami Józefa Brzośniowskiego w sprawie pretensyj, wynikających z posiadania dóbr koniowskich.

1786—1814. 578.

Treść:

1. 1786. „Summarium documentorum ad causam civitatis Praemisliensis respectu 6.325 fl. pol. ex summa originali 18.000 per olim Matczyński, palatinum Russiae, pro munitione eiusdem civitatis Praemisliensis legata pullulanta et super bona Żurawiczki per olim Sołtyk, castellanum Praemisliensem, importata ac decreto tribunalitio Radomiensi Nr. 1748, feria secunda intra octavas Corporis Christi Domini (17. VI), in rem civitatis Praemisliensis solvi adiudicatae".
2. 1786, 28 marca, Przemyśl. Nadanie gruntu.
3. 1787, 14 maja, Przemyśl. „Dominium Walawa — wieś Wilcza graniczne opisanie". — Jest to rozgraniczenie tej wsi od dominium Walawy przez komisję złożoną z mieszczan. Czynność rozgraniczenia rozpoczęto od wzięcia pod uwagę przywileju granicznego księcia Lwa z 8. VIII. 1292.
3. 1787, 14 maja. Ekstrat z powyższej komisji.
4. 1788, 3 kwietnia, Lwów. Nieurzędowy akt, przedstawiający stan sporu miasta z Benedyktynkami o folwark zasański.
5. 1789. Projekt kontraktu magistratu z Chanowskim na dzierżawę Kruhela.
6. 1814. Wyciąg tabularny ugody, zawartej między hr. Eugenjuszem i Jędrzejem Cetnerami o podział dóbr, odziedziczonych po ojcu.

4. Lustracje.

1571—1729. 579.

Treść:

1. 1571, 1 lutego, Przemyśl. Nikodem Letyński, kasztelan nakielski, Mikołaj Małachowski, sekretarz, Stanisław Kroczewski, dworzanin J. K. M., delegowani jako lustratorowie do ziemi ruskiej, wołyńskiej i podolskiej, rozstrzygają spór miasta z Orlikową o młyn. Przy tej sposobności mieszczanie wytaczają skargi na żydów, iż zajęli wiele placów miejskich i handlują poza dniami targowemi, na szlachtę, że wiele domów w mieście pobudowała a ciężarów miejskich unika, na niesłuszne wybieranie myta, na dyferencje z kapitułą o młyn i na dyferencje miasta z sądem o ratusz, w którym przedtem nigdy nie sądzono. Kopja.
2. 1617, 27 lipca, Krosno. Marcin Stadnicki, Felicjan Grochowski, Prokop Czemierzyński, lustratorowie, i Paweł Wojankowski, sekretarz, potwierdzają przeprowadzenie przez siebie lustracji miasta.
3. 1624, 12 grudnia, Przemyśl. Jerzy Dzieduszycki, Felicjan Grochowski, Zygmunt Uchański, lustratorowie, i Stanisław Poradowski, pisarz skarbowy, wydają na żądanie Żydów przemyskich wypis ich powinności i podatków.
4. 1624, 16 grudnia, Przemyśl. Marcin Krasicki, Jerzy Dzieduszycki, Felicjan Grochowski, Zygmunt Uchański i Stanisław Poradowski stwierdzają, że przy lustracji znaleźli nieporządne i niepotrzebne expensa, kwitują jednak rajców za ostatnie 5 lat, nakazując, aby w przyszłości 1/3 dochodów szła na amunicję miasta, aby żydzi, którzy dużo domów w mieście mają, do niej się przyczyniali.

5. 1637, 11 grudnia, Przemyśl. Piotr Żabicki, Samuel Humnicki, Szczęsny Łyszczewski i Jan Cieszkowski wydają z ksiąg lustratorskich ekstrakt, tyczący się Przemyśla. Ciekawy jest ustęp o armacie miejskiej, która wraz z cechową liczyła 4 działa, 90 hakownic, 6 śmigownic, 9 półśmigownic, 2 pięciorurkowych organek, 4 janczarki, 106 muszkietów i różnych samopałów.
6. 1662, 7 lutego, Przemyśl. Jan Franciszek Lubowicki, Jerzy Mrozowicki, Hieronim Dunin, Stanisław Makalski przeprowadzają lustrację Przemyśla. Ekstr. z akt. lustr.
7. 1692, bez daty dnia. „Extractus lustrationis plateae Leopoliensis catholicae".
8. 1692, bez daty dnia. Kopja z lustracji ulicy lwowskiej żydowskiej.
9. 1692, bez daty dnia. Ta sama treść.
10. 1692, bez daty dnia. „Copia lustrationis plateae Leop. Judaicae".
11. 1692, bez daty dnia. Wypis jednego punktu z lustracji, dokonanej przez Franciszka Podolskiego i Aleksandra Rosnowskiego, tyczący się kamienicy Chruścickich.
12. Bez daty (około 1729). Inwentarz miasta Przemyśla i klucza Bakończyckiego. Wyciąg z lustracji, zrobiony w r. 1854.

5. Wypisy z konstytucyj koronnych.

1589—1736. 580.

Treść:

1. 1589. Extrakt z konstytucji, uwalniającej miasto od podwód, a zatwierdzający ten ciężar dla wsi Poździacz.
2. 1609. Extrakt tej samej konstytucji.
3. 1628. Ekstrakt konstytucji w sprawie czopowego. — Poniżej laudum sejmiku wiszneńskiego z 5 maja 1653 w tej samej sprawie.
4. 1652. Wypis z tego roku i 1629 w sprawie żydów, kupców, wybrańców, żołnierzy, opatrzenia Lwowa. — Na 4 tej stronie wypisy z r. 1633 i 1643.
5. 1655. Wypis konstytucji, uwalniającej Przemyśl od stanowisk żołnierskich i stacyj.
6. 1655. Wypis tej samej treści.
7. 1655. Wypis tej samej treści.
8. 1655—1661. Wypisy: a) W sprawie obrony domowej ziemi przemyskiej i sanockiej, b) stanowisk żołnierskich, c) w sprawie asekuracji miast i prowentów publicznych, d) ponoszenia przez żydów ciężarów miejskich, e) bezpieczeństwa dzierżawy starostwa przemyskiego.
9. 1667. Przeciw „artifices vagabundos", którzy cechu nie trzymają, rzemiosło różne robią a poborów nie płacą.
10. 1661. W sprawie zniesienia wolnych na korzyść zrujnowanego przez wojny starostwa przemyskiego.
11. 1661. Ta sama treść.
12. 1661. Ta sama treść.
13. 1736. Amnestja dla ziem województwa ruskiego.

6. Kwity.

1485—1619. 581.

Treść:

1. 1485, 24 marca, Przemyśl. Kapituła przemyska poświadcza, że rajcy złożyli 8. IX. 1481 r. na ręce archidiakona, kollektora kapituły 4 grzywny ratione kayp et mediam sexagenam ratione pense".
2. 1508, 19 lipca, Przemyśl. Kapituła potwierdza odbiór od rajców 20 grzywien ratione kapy et unam sexagenam ratione ponderis de anno 1508.
3. 1511, 11 czerwca, Przemyśl. Kapituła potwierdza, że otrzymała od burmistrza i rajców „census annui Cap" w kwocie 10 grzywien, którą to daninę zwyczajnie płacą na Trzech Króli.
4. 1531, 25 czerwca, Przemyśl. Mikołaj Derszniak z Korytnicy, sędzia przemyski, poborca Rusi, potwierdza, że rajcy zapłacili czopowe za II-gi kwartał.
5. 1546, 22 października, Kraków. Obywatel przemyski, Stanisław Bojarzyn, winien jest skarbowi królewskiemu 128 fl tytułem cła. Mimo, iż za niego poręczył szlachcic Jerzy Warszycki, król poleca nałożyć na niego i jego majątek areszt, ponieważ jest to niepewny dłużnik.
6. 1570, 16 stycznia, Przemyśl. Kapituła potwierdza, że otrzymała od burmistrza i rajców na święto Trzech Króli 10 grzywien „ratione Capy" i 30 fl „ratione Libre".
7. 1604, 15 lipca, Lublin. Poborca czopowego, Marcin Silnicki i succollector, Jerzy Grodziński, skarżą burmistrza i rajców, że nie pozwalali w Przemyślu wybierać czopowego od wina, uchwalonego przez sejm warszawski w r. 1602.
8. 1604, 4 sierpnia, Marchuszowice. Podskarbi koronny, Jan Firlej, kwituje miasto z kwoty 1078 zł, pobranej tytułem czopowego za r. 1601. Czopowe to powinien był zebrać Jan Fredro, ale pod koniec jego urzędowania „zaszło morowe powietrze".
9. 1604, 16 lutego, Przemyśl. Mieszczanie przeciw Janowi Ulińskiemu, poborcy podatków, z powodu fałszywego doniesienia do grodu, jakoby podatków nie zapłacili.
10. 1605, 22 czerwca, Przemyśl. Ławnicy imieniem mieszczan oblatują dekret Zygmunta III z 17. VI. 1605 r., znoszący bannicję z mieszczan, którą byli ukarani za niestosowanie się do uchwały sejmowej i przeszkadzanie w poborze czopowego.
11. 1605, 30 lipca, Lublin. Zniesienie banicji z mieszczan przemyskich.
12. 1605, 20 czerwca, Przemyśl. Podwojewodzi ruski Remigjan Orzechowski skarży mieszczan o to, że samowolnie sprzedają wino po wysokich cenach.
13. 1605, 2 czerwca, Lublin. Jan Fredro skarży mieszczan o to, że nie zastosowali się do wyroku.
14. 1606, 14 sierpnia, Przemyśl. Poborca ziemi Przemyskiej, Andrzej Humnicki, „wziąwszy od P. P. Radziec specyalną cessyę na wybranie czopowego od piwa i miodu, w mieście warzonego", przyrzeka dać rajcom pokwitowanie po spełnieniu swej funkcji.

15. 1612, 1 lutego. Andrzej Fredro, wojski przemyski i poborca ziemi Przemyskiej, potwierdza, że młyn miejski na Wiarze zapłacił roczny podatek w kwocie 2 fl.
16. 1613, 10 maja. Poborca ziemi Przemyskiej, Jakób Dobrzyniecki, kwituje miasto z zapłacenia szosów w kwocie 160 fl.
17. 1614, 22 lutego, Przemyśl. Poborca ziemi Prz., Paweł Żeleński, kwituje miasto z zapłaconych szosów w kwocie 160 fl.
18. 1616, 24 sierpnia, Przemyśl. Jan Dunikowski, podsędek i poborca ziemi Przem., kwituje miasto z zapłaconych szosów (160 fl).
19. 1617, 18 lipca, Przemyśl. Rajcy Szymon Król i Wawrzyniec Rozkraniec skarżą w sądzie ziemskim Mikołaja Poradowskiego, że nie chce podpisać umowy, zawartej 12 maja w Przemyślu.
20. 1617, 24 października, Przemyśl. Dekret w powyższej sprawie (ad 19).
21. 1618, 24 czerwca. Ekonom miejski Błażej płaci 2 ratę z ratusza kanonikom w kwocie 10 grzywien i 30 gr.
22. 1618, 2 czerwca, Przemyśl. Burmistrz i rajcy podają do wiadomości, że oddali wybieranie czopowego, uchwalonego przez sejm, Janowi Dunikowskiemu. Czopowe od warzenia piwa wynosi po 2 zł 6 gr. Pobór ma się zacząć 7. VI. 1618, a trwać będzie do 7. VI. 1620 r.
23. 1619, 22 maja. Poborca Wojakowski kwituje miasto z zapłacenia szosów w kwocie 160 fl.
24. 1619, 11 maja. Wojakowski kwituje cech czapników z odbioru kwoty 6 fl, wpłaconej tytułem podatku.

1622—1648. 582.

Treść:

1. 1622, 5 marca. Wojciech Aleksander Przedwojowski kwituje miasto z odbioru kwoty 160 fl, wpłaconej tytułem szosu.
2. 1624—1629. Kopje 15 różnych rachunków.
3. 1625, 11 listopada, Przemyśl. Mansionarze kwitują rajców z odbioru 10 grzywien.
4. 1627, 28 lutego. Fredro kwituje rajców z odbioru 160 fl, wpłaconych tytułem szosu.
5. 1627, 9 lutego, Przemyśl. Proces miasta ze skarbem o retenta czopowego z r. 1625.
6. 1627, 11 listopada, Przemyśl. Ks. Accursi Rokos, gwardjan Franciszkanów, kwituje mieszczan z odbioru czynszu.
7. 1627, 11 listopada, Przemyśl. Ks. Jakób Cebulski, kaznodzieja poobiedny kwituje mieszczan z odbioru 10 zł, wpłaconych tytułem czynszu z dworku.
8. 1627, 28 stycznia, Przemyśl. Burgrabia Brzeziński kwituje mieszczan z odbioru 50 zł, które wpłacono do zamku za chrust z lasu krasiczyńskiego, kupiony na naprawę młyna na Wiarze.
9. 1628, 9 kwietnia. Jan Fredro kwituje mieszczan z odbioru 160 fl, wpłaconych tytułem szosu.
10. 1628, 11 października. Taki kwit za rok 1628.
11. 1628, 24 stycznia. Kwit za szos za rok 1627 (160 fl.
12. 1629, 30 sierpnia. Wojakowski kwituje miasto za podymne (136 fl).

13. 1629, 27 maja, Warszawa. Zygmunt III nakazuje, aby wyznaczoną donatywę nie tylko obywatele przemyscy płacili, ale także i ci, którzy siedzą w mieście na gruntach królewskich i jakimkolwiek handlem się trudnią. Dekret ten tyczył się mieszkańców Podzamcza.
14. 1629, 23 listopada, Stryj. Marcin Stadnicki, kasztelan sanocki, Felicjan Grochowski, pisarz ziemski przemyski, Jakób Jaksmanicki i Jakób Budziński, pisarz skarbowy, lustratorowie dóbr Rzpltej, wyznaczeni przez sejm, zapowiadają lustrację Przemyśla.
15. 1630, 15 lutego, Przemyśl. Jan Krasicki, poborca ziemi Przemyskiej kwituje mieszczan z kwoty 1025 zł, wpłaconych tytułem podymnego.
16. 1630, 19 lutego, Inowłocław. Hermolaus Ligęza, podskarbi kor., kwituje mieszczan z kwoty 260 zł, wpłaconych na konto sumy 100.000 zł, nałożonej na kupców przemyskich.
17. 1631, 29 czerwca, Przemyśl. Burmistrz i rajcy kwitują szafarza z kwoty 100 zł. wpłaconej do kasy miejskiej tytułem dzierżawy miodów.
18. 1631, 11 listopada, Przemyśl. Ks. Jakób Cebulski, kaznodzieja poobiedny kwituje szafarza, Błażeja Trzaskowskiego, z kwoty 20 zł, wpłaconych tytułem czynszu rocznego.
19. 1632, 20 października. Marcin Fredro kwituje mieszczan z zapłaconego szosu w kwocie 160 fl.
20. 1633, 20 września. Tomasz Władysław Grochowski kwituje mieszczan z odbioru kwoty 160 zł 30 gr, wpłaconej tytułem szosu.
21. 1633, 9 października. Grochowski kwituje mieszczan z odbioru 2 fl.
22. 1635, 28 maja. Grochowski kwituje mieszczan z kwoty 160 zł 30 gr (szos).
23. 1635, 28 maja. Grochowski kwituje dwa młyny Korecznika na Budach z 48 gr.
24. 1635, 16 października. Aleksander Fredro kwituje mieszczan z kwoty 160 zł 30 gr (szos).
25. Bez daty. Wikarjusze kwitują odbiór 8 zł, wpłaconych tytułem wyderkafu.
26. 1637, 30 września. Przemyśl. Jan Krasicki kwituje mieszczan z wpłaconych zaległości.
27. 1640, 4 grudnia, Przemyśl. Jan Mikołaj Daniłowicz, podskarbi kor., pozywa burmistrza i rajców o to, że nie wykonali uchwały sejmiku wiszneńskiego w sprawie czopowego.
28. 1640, 11 sierpnia. Kwit dla mieszczan z zapłaconego podatku z młyna na Wiarze.
29. 1642, 19 kwietnia, Przemyśl. Wojciech Karol Maller, doktor teologji, kanonik i kaznodzieja katedralny, kwituje mieszczan z kwoty 6 zł, wpłaconej tytułem „czynszu na stolec kaznodziejski katedralny, na każdą Wielkanoc służącego".
30. 1642, 15 maja, Lublin. Fredro skarży mieszczan o czopowe.
31. 1642, 14 lipca. Dwa kwity kanonika Marcina Święcickiego, oba po 17 zł za czynsz.
32. 1642, 11 listopada, Przemyśl. Wikarzy kwitują szafarza z zapłaconych zaległości tytułem czynszu z jatek mięsnych.
33. 1642, 18 września. Kanonicy kwitują miasto z kwoty 20 zł.
34. 1642, 20 kwietnia. Wikarzy kwitują miasto z odbioru czynszu rocznego.

35. 1642, 11 listopada. Mansionarze kwitują miasto z kwoty 17 zł 6 gr, wpłaconej tytułem fundacji.
36. 1643, 13 lipca. Franciszek Dubrawski, podstarości przemyski, kwituje mieszczan z zapłaconego szosu.
37. 1643, 13 lipca. Dubrawski kwituje z zapłaconego podatku z młyna miejskiego na Wiarze.
38. 1643, 13 lutego, Przemyśl. Adam Bal potwierdza, że mieszczanie wydali mu jego poddanego Stanisława Bydłonika. Co do innych trzech zbiegów zastrzega sobie wolną rękę.
1644, 29 lipca, Przemyśl. Zob. Nr. 583, 15.
39. 1645, 11 września, Przemyśl. Kwit na wpłaconą „contribucyę felicis coronationis Wladislai IV tum et serenissimae olim Ceciliae Renatae" w kwocie 20 fl.
40. 1647, 24 czerwca, Przemyśl. Wikarzy kwitują miasto z zapłaty za wotywę, odprawianą przez cały rok we czwartki.

1648—1668. 583.

Treść:

1. 1648, 30 lipca. Stanisław Ostrowski kwituje miasto z zapłaconego szosu.
2. 1648, 30 lipca. Ostrowski kwituje z podatku z młyna na Wiarze.
3. Bez daty. Franciszek Wieczorowicz kwituje Macieja Zabielskiego z kwoty 130 zł 18 gr, przeznaczonej na „munitią miasta".
4. 1653, 30 września. Marcin Pysznicki kwituje miasto z kwoty 8 fl, wpłaconej tytułem czynszu z dwóch ogrodów.
5. 1655, 20 kwietnia. Mikołaj Bzowski kwituje miasto z zapłaconego szosu.
1657, 16 września, Kraków. Zob. Nr. 583, 18.
6. 1658, 4 stycznia, Przemyśl. Andrzej Zatrzyński kwituje Tereszkiewicza z odbioru 3 zł, Krauzynka 1/2 gr, Materny 1 1/2 grosza.
7. 1658, 1 marca, Przemyśl. Stanisław Potocki, hetman w. k., stwierdza, że Hieronim Tereszkowicz rzeczywiście oddał 1442 zł 12 1/2 gr tytułem akcyzy na wojsko, wobec czego wszelkie zarzuty, czynione Tereszkowiczowi, są nieusprawiedliwione.
8. 1658, 20 maja, Przemyśl. Bazyli Ustrzycki stwierdza, że miasto wpłaciło poborów dwadzieścia, jeden pobór po 19 zł 4 gr licząc.
9. 1658, 2 października, Byszkowice. Andrzej Stano, podkomorzy sanocki, podaje do wiadomości, że został mianowany administratorem akcyzy i poleca miastu, aby do poboru tego podatku wybrało dwóch ludzi zaufanych.
10. 1659, 27 marca, Przemyśl. Archidiakon przemyski do duchowieństwa diecezjalnego w sprawie żyda Icka Irzukowicza.
11. 1660, 28 lipca. Kanonicy kwitują miasto z odbioru kwoty 17 zł.
12. 1660, 16 października, Sambor. Jan Kazimierz uwalnia Przemyśl od wszelkich opłat na przeciąg 4 lat z powodu pożaru, który dotknął miasto.
13. 1663, 12 kwietnia. Jerzy Grochowski kwituje miasto z zapłaconego podatku z kamienic i domów.
14. 1663, 7 maja. Bazyli Ustrzycki na podstawie dekretu królewskiego pozywa przed komisję. — Prawdopodobnie pozwanymi są mieszczanie.
15. 1644, 29 lipca, Przemyśl. Kasper Wojakowski kwituje mieszczan z czopowego.

16. 1666, 19 listopada, Przemyśl. Kazimierz Balicki kwituje burmistrza z odbioru 200 zł.
17. 1667, 30 lipca, Przemyśl. Sądy przemyskie wzywają kupców do stawiania umiarkowanych cen za towary.
18. 1667, 16 września, Kraków. Jan Kazimierz kwituje kanonika Fryderyka Alembeka z oddanych do skarbu pieniędzy z akcyzy.
19. 1668, 30 lipca. Aleksander Zacharjasz Szeptycki wzywa do zapłacenia podatków, uchwalonych na sejmiku.
20. 1668, 20 września, Wisznia. Sejmik wiszeński upomina, aby uchwalone na poprzednim sejmiku 18 poborów szybciej wpłacano.
21. 1668, 26 września. Szeptycki kwituje miasto z zapłaconego podatku od kamienic i domków.

1669—1696. 584.

Treść:

1. 1669, 12 kwietnia. Stefan Rogoziński kwituje miasto z podatku od kamienic i domków.
2. 1669, 29 maja. Stanisław Pakosz kwituje, jak ad 1.
3. 1669, 28 grudnia, Przemyśl. Ponieważ w Warszawie nie chcą wziąć 600 zł, jako nie pełnej kwoty, przeto rajcy upoważniają Jacentego Rudniczka, aby pożyczył gdziebądź i całą kwotę zapłacił.
4. 1669, 22 października. Stefan Winnicki kwituje miasto z zapłaconego szosu.
5. 1669, 2 marca. Kanonik Maciej Gładysz kwituje miasto z odbioru 800 fl, wpłaconych tytułem wyderkafu z Kruhela.
6. 1671, 14 listopada, Przemyśl. Burmistrz Krauzynk skarży Podzamczan i Garbarzan o donatywę.
7. 1671, 19 października, Lwów. Anastazy Ossowski, pisarz skarbu kor., kwituje miasto wraz z żydami z kwoty 250 zł, wpłaconej tytułem donatywy.
8. 1671, 13 września. Franciszek Wieczorowicz kwituje Macieja Zabilskiego z odbioru 1000 zł, złożonych na fortyfikację miasta.
9. 1671, 15 lipca, Warszawa. Król Michał nakłada na kupców przemyskich 6000 zł donatywy, którą do 29. IX. mają zapłacić.
10. 1672, 5 maja. Jakób Ostrowicki, deputat od wojska, kwituje miasto z zaległej donatywy.
11. 1674, 5 marca. Pokwitowanie za szos.
12. 1674, 29 maja. detto.
13. 1671, 29 września. Cech szewski kwituje Tomasza Zapartkowicza z zapłaconego wyderkafu z kamienicy.
14. 1674, 25 marca. Wikarzy kwitują rajców z kwoty 100 fl, wpłaconych tytułem czynszu rocznego.
15. 1680, 3 lipca. Kapituła kwituje z odbioru 34 fl, wpłaconych tytułem czynszu.
16. i 17. 1680. Podobne kwity.
18. 1680. „Actus Commissionis in Praetorio Praemisliensi inter civitatem et Parchamowicz atque Krauzing expeditus".
19—24. 1680—1683. Różne drobne kwity.

25. 1684, 14 lipca, Przemyśl. Wojciech Kiciński oblatuje w akt. radzieckich kwit z d. 25. X. 1683, wystawiony w Lublinie na 37 zł i 28 gr.
26. 1685, 3 marca, Przemyśl. Krzysztof Sokołowski, starosta buski, manifestuje imieniem chorągwi wdztwa ruskiego przeciw mieszczanom o to, że nie chcieli mu wydać wyznaczonej na chorągiew sumy.
27. 1685, 18 października. Konstanty Hoszowski kwituje mieszczan z podymnego.
28. 1685, 12 listopada. Winnicki kwituje mieszczan z podymnego.
29. 1686, 13 marca. Kwit za podymne.
30. 1686, 20 lipca, Przemyśl. Kanonik Andrzej Satecki kwituje mieszczan z procentów, wpłaconych tytułem wyderkafu z Kruhela.
31. 1686, 18 sierpnia. Kwit za podymne.
32. 1686, 18 listopada, Przemyśl. Krystyn Gorajski podaje do wiadomości, że sejmik powierzył mu pobór podymnego, który ma się przeprowadzić w ciągu grudnia.
33. 1686, 2 grudnia, Przemyśl. Starosta przemyski, Mikołaj Ustrzycki, pozywa mieszczan przed sąd grodzki z powodu niezapłacenia podymnego.
34. 1686, 2 grudnia, Przemyśl. Treść, jak ad 33.
35. 1690, 16 grudnia, Przemyśl. Mansionarze kwitują z wpłaconego czynszu wyderkafowego.
36. Bez daty. Ks. Ambroży Reżnecki, karmelita z Husakowa, kwituje mieszczan z odbioru 400 zł, asygnowanych przez hetmana w. k.
37. 1696, 22 lutego, Przemyśl. Jan Wojakowski, podkomorzy przemyski, potwierdza, że miasto wpłaciło z czopowego regimentowi wdy bełskiego 500 zł.

1701—1776. 585.

Treść:

1. 1701, 19 listopada, Sambor. Ponieważ wskutek zerwania sejmiku nie uchwalono czopowego i nie obmyślono pensji dla rotmistrza powiatowego, Stefana Tureckiego, który swym kosztem utrzymuje załogę, przeto podkomorzy Wapowski Konstanty poleca miastu wypłacić rotmistrzowi 2000 zł z czopowego.
2. 1705, 26 marca, Przemyśl. Podwojewodzi przemyski, Aleksander Rosnowski, podaje do wiadomości miast ziemi Przemyskiej, że posyła do nich instygatora sądu grodzkiego, Jana Strzeleckiego, „z taxą wszelakich likworów".
3. 1706, 1 lipca, Cieszanów. Adam Bełzecki, kasztelan i marszałek sądów fiskalnych ziemi Przemyskiej, zwołuje sądy fiskalne na 27. VII.
4. 1707, 5 maja, Przemyśl. Stanisław Siedliski i Antoni Borzęcki, mianowani przez sejmik poborcami 4-go grosza, podają do wiadomości termin rozpoczęcia tego poboru od wina, maliniaku, miodu, piwa, gorzałki i innych napojów.
5. 1711, 28 lutego, Przemyśl. Burmistrz Fujarski Stefan oblatuje przywilej Augusta II z d. 29. XI. 1710, Gdańsk, znoszący dawniejszy dekret z dnia 21. VI. 1700, Warszawa, uzyskany przez Żydów podstępnie (ad malam informationem), na podstawie którego uwolnieni byli od wszelkich opłat od warzenia piwa i innych napojów na przeciąg 20 lat.

6. 1719, 16 maja, Przemyśl. Bruchowski potwierdza, że z pogłównego na regiment hetmana w. k. mieszczanie wpłacili 708 fl 26 gr, kupcy 41 fl 10 gr.
7. 1720, 30 października, Przemyśl. detto.
8. 1733, 21 kwietnia, Przemyśl. Jan Humnicki donosi o poborze szelęznego.
9. 1738, 18 kwietnia. Kwit na pogłówne.
10. 1738, 1 października, Przemyśl. Romuald Wolski donosi o poborze szelęznego.
11. 1735, 24 września, Przemyśl. Burmistrz i rajcy poręczają Marcinowi Rusockiemu, kapitanowi regimentu pieszego buławy w. k., zapłatę pogłównego raty 38 do 2 tygodni.
12. 1733, 15 sierpnia, Jarosław. Mikołaj Aleksander Sołtyk, kasztelan przemyski i marszałek sądów kapturowych, nakazuje pobór czopowego.
13. 1742, 31 sierpnia, Przemyśl. Stanisław Nowakowski oblatuje dekret z d. 20. VIII. 1742 r. w sprawie między pełnomocnikiem ziemi Przemyskiej, Tomaszem Dwernickim, a miastami ziemi Przem. o czopowe.
14. 1742, 31 sierpnia, Przemyśl. dtto.
15. 1742, 27 czerwca, Przemyśl. Szymon Nowosielski oblatuje dekret trybunału skarbowego w Radomiu z d. 6. VI. 1742 w sprawie sporu o czopowe między Borzęckim, administratorem czopowego, i Przemyślem z jednej a innemi miastami ziemi Przem. i synagogą przemyską z drugiej strony.
16. 1752, 18 marca, Przemyśl. Uchwała miejska dotycząca urzędu poborców.
17. 1755, 17 października. Kapitan D. Gietko kwituje miasto z pogłównego, wpłaconego na regiment pieszy buławy p. k.
18. 1761, 5 lipca, Dublany. Kasztelan przemyski, Antoni Morski, rotmistrz chorągwi pancernej, oznajmia o wyborze administratora czopowego.
19. 1767, 22 lipca, Zamojsce. Józef Drohojowski, kasztelan ziemi Przem., oznajmia o poborze czopowego.
20. 1774, 20 lutego, Przemyśl. Kwit za pogłówne.
21. 1776, 5 października, Sambor. dtto.

7. Rusini.

1526—1620. 586.

Treść:

1. 1526, 15 października, Przemyśl. Oblata przywileju:
   1515, 30 marca, Kraków. Zygmunt I zatwierdza akt: Zob. dypl. perg. Nr. 22.
2. 1551, 20 stycznia, Przemyśl. Burmistrz Stefan Wyszyński i rajcy zrzekają się w sądzie ziemskim przemyskim wszelkich praw do pewnych ogrodów na rzecz Władyki Antoniego.
3. 1559, 4 lipca, Przemyśl. Burmistrz i rajcy poświadczają, że Władyka Antoni Radyłowski wybudował według umowy część muru i z tego go kwitują. Ponadto ma Władyka wybudować jeszcze rów czyli przekop.
4. 1570, 9 marca, Warszawa. Zygmunt August wydaje dekret w sprawie składania przysięgi przez Rusinów nieposesjonatów.

5. Bez daty. Dekrety biskupa ruskiego na niejakiego Waśkę Szaławalicza za niemoralność.
6. Bez daty. Sprawa testamentu Ewy Kałeckiej, która połowę domu i ogrodu, Paraniowski nazwanego, cerkwi zapisała.
7. 1604, 26 maja, Kraków. Zygmunt III wydaje dekret w sprawie sporu o mur między miastem a władyką Michałem Kopystyńskim.
8. 1606, 27 listopada, Kraków. Zygmunt III pozywa władykę Kopystyńskiego w sprawie muru.
9. 1606, 27 listopada, Kraków. Zygmunt III pozywa Kopystyńskiego w sprawie gruntu miejskiego, na którym pobudował domy.
10. 1607, 23 października, Przemyśl. Przed akt. grodzk. przemyskimi mieszczanie procesują się z władyką o pastwiska i krzaki na Błoniu i na Wilczu.
11. 1607, 3 lipca, Przemyśl. Adam Stadnicki pozywa mieszczan w sprawie, jak ad 10.
12. 1608, 29 listopada, Przemyśl. Spór z Kopystyńskim o grunt i łąkę Koczanów, leżące pod wsią Buszkowicami.
13. 1608, 26 czerwca, Przemyśl. Komisarze królewscy badają domy wybudowane pod murem miejskim i ogrody, będące przedmiotem sporu między dziekanem ruskim a mieszczanami.
14. 1611, 25 maja, Przemyśl. „Wypis z ksiąg duchownych, stołecznych z probostwa przemyskiego i samborskiego". — Wypisy te dotyczą Waśka Szaławalicza. Zob. ad 5.
15. 1612, 16 stycznia, Warszawa. Zygmunt III wydaje dekret w sporze Bohdana Radyłowskiego, bratanka b. biskupa ruskiego Antoniego R., z Żydem Jakóbem Kiwą o 450 fl.
16. 1612, 4 października, Przemyśl. Spór z Rusinami o Kruhel, łąki na Błoniu i Wilczy.
17. 1612, 5 maja. Spór o grunta na Zniesieniu, ciągnące się od kaplicy św. Leonarda do pól, zwanych „Żórownik".
18. Bez daty. Spór o jakieś bliżej nieznane grunta.
19. 1613, 21 lutego, Walawa. „Wypis z ksiąg duchownych". — Znowu sprawa Saławalicza.
20. 1613, 25 maja, Przemyśl. „Wypis z ksiąg duchownych stolice episkopstwa przemyskiego y samborskiego". — Sprawa, jak ad 19.
21. 1613, 15 października. Spór o dom między ksenodochium a przedmieszczaninem Wróblewskim.
22. 1613, 4 stycznia, Sól. Mieszczanie solscy stwierdzają, że między Iwanem Daszkowiczem a jego żoną Anną nie ma pokrewieństwa, a zatem nie ma powodu do rozwodu.
23. 1614, 25 czerwca, Przemyśl. Atanazy Krupecki, biskup ruski, wydzierżawia Janowi Złotnikowi dom za 26 zł.
24. 1615, 12 marca, Kraków. Sąd najwyższy w Krakowie wydaje dekret w sporze o ten dom i o obrazę Iwana Nehrebeckiego i Andrzeja Drabika, popełnioną przez Złotnika.
25. 1615, 26 lutego, Przemyśl. W sądzie ławniczym świadkowie (15) zeznają, że Steczko Plujka jest synem Kłymka Piroszka, a Sienko wnukiem Kłymka i że Kłymko kupił rolę, o którą go pozywają.

26. 1615, 14 lipca, Przemyśl. W sądzie ławniczym oblatuje Anna Szostakówna akt:
1615, 19 czerwca, Kijów. Filaret Szostak, mnich monasteru św. Mikołaja w Kijowie, daje do używania siostrze swej Anastazji, mieszczance przemyskiej, połowę domu i placu na przedmieściu lwowskiem, połowę folwarku, sadu, ogrodu, łąk pod warunkiem, że gdy wróci sam do Przemyśla ona mu te dobra natychmiast odda.
27. 1615, 4 sierpnia, Przemyśl. Na skutek powyższej czasowej darowizny sąd rozdziela majątek Szostaków, wydzielając połowę dla Filareta, połowę dla jego brata Iwana.
28. 1615, 11 lutego. „Wypis z ksiąg duchownych przemyskich ritus graeci". Sprawa, jak ad 20.
29. 1615, 11 lutego. „Wypis z ksiąg duchownych przemyskich ritus graeci". Sprawa, jak ad 28.
30. 1615, 26 lutego, Przemyśl. Treść, jak ad 25.
31. 1615, 20 czerwca, Przemyśl. Ksiądz ruski Sidorski Demetrjusz zapisuje swój majątek dzieciom swym.
32. 1615, 6 lipca, Warszawa. Dekret Zygmunta III w sporze Władyki Krupeckiego z mieszczanami o grunta.
33. 1617, 14 kwietnia, Warszawa. Zygmunt III wydaje dekret w sporze Florjana i Heleny Walaskowieta, spadkobierców Andrzeja Serwatki, z ks. Maciejem Wołkowiczem, prebendarjuszem kościoła św. Trójcy nad Sanem, o dom odziedziczony po Serwatce.
34. 1629, 1 października, Przemyśl. Sąd ziemski pozywa rajcę Łąkawskiego na świadka przeciw staroście Krasickiemu, który z hajdukami urządził napad na pałac biskupa Krupeckiego.
35. 1617, 8 sierpnia, Przemyśl. Filon Czerkawski, domownik Władyki Krupeckiego, zeznaje w sądzie ławniczym, że władyka z woźnym i ze szlachtą wysłał go za San celem stwierdzenia, czy cerkiew jest zamkniętą, jak to władyka zarządził. Przyszedłszy na miejsce stwierdził, że kłódki są porozbijane, cerkiew otwarta, a w cerkwi „odprawowały ceremonie swoie". Gdy w imieniu władyki przeciw temu zaprotestował, Piotr Kubraczek uderzył go kijem w prawe ucho. — Jest to epizod walki unitów z szyzmatykami w Przemyślu.
36. 1617, 19 lipca, Lublin. Władyka Krupecki z kapitułą skarży ks. Mikołaja Żółtowskiego, kanonika przemyskiego, Jana Ulińskiego, sędziego ziemskiego, i Jana Węgierskiego, b. podstarościego przemyskiego o krzywdy, wyrządzone biskupstwu. — Chodziło o jakieś dobra.
37. 1617, 19 lipca, Lublin. Treść, jak ad 36.
38. 1617, 27 października, Przemyśl. W sądzie ławniczym mnich ruski Jeremjasz, Stefan, Demetrjusz i ich siostra Ewa kwitują Waśka Bilińskiego w imieniu swoim i nieobecnego brata Hryćka z odbioru spadku po swym ojcu.
39. Bez daty. Pop Onisym Gorczyczka rozporządza swym majątkiem.
40. 1620, 19 czerwca, Lublin. Miasto procesuje się z władyką o to, że nie chce dokończyć budowy muru, zaczętego przez władykę Radyłowskiego.
41. Bez daty. „Status causae z władyką Przemyskim o Błonie".

42. Bez daty. „Rationes appellationis interpositae ab actore Reverendo Athanasio Krupecki, episcopo unito Praemisliensi et Samboriensi". — Sprawa popa Chirowskiego.
43. 1620, 18 lutego, Przemyśl. Władyka Krupecki, kupiwszy dom od Wasyla Piotrowicza i Stanisława Siekierzyńskiego, daje dożywotnie mieszkanie wymienionym poprzednim właścicielom.
44. 1620, 19 czerwca, Lublin. Kopja aktu ad 40.

1622—1646. 587.

Treść:

1. 1622, 9 maja, Przemyśl. Władyka Krupecki pozywa Wasyla Szaławalicza, mieszczanina w Soli, z powodu niezastosowania się do poprzedniego dekretu władyki.
2. 1622, 23 maja, Przemyśl. Władyka pozywa złotników Wasyla i Stanisława o to, że z przyznanego im na dożywotnie mieszkanie domu, nie chcą czynszu płacić.
3. 1622, 19 października, Przemyśl. Tacjanna, wdowa po popie Teodorze Zasańskim, zapisuje swym 4 córkom po 150 fl.
4. 1622, 5 lipca, Przemyśl. Kanonik ruski Teodor Hirowski oblatuje akt darowizny, dokonanej na jego rzecz przez władykę i kapitułę (Kryłoszanów).
5. 1623, 13 marca, Przemyśl. Kapituła odracza termin sądu nad Wasilem Szaławaliczem, oskarżonym przez Stefana i Annę Kiszeczków, aż do przyjazdu władyki.
6. 1623, 20 kwietnia, Przemyśl. Waśko Szaławalicz przeciw Kiszeczce o to, że on uzyskał na niego dekret w tym czasie, kiedy Szaławalicz z powodu powietrza nie mógł ze Soli przyjechać do Przemyśla.
7. 1623, 17 czerwca, Przemyśl. Kanonik Demetrjusz Hirowski w imieniu władyki skarży w sądzie ławniczym Waśka i Stanisława, złotników, o niepłacenie czynszu. Zob. ad 2.
8. 1623, ? Przemyśl. Władyka pozywa Szaławalicza. Zob. ad 6.
9. 1623, 2 maja, Przemyśl. Władyka daje pełnomocnictwo mieszczaninowi przemyskiemu Gorlickiemu do zastępowania cerkwi we wszelkich sprawach.
10. 1624, 22 października, Przemyśl. Sąd ziemski pozywa mieszczan, że zburzyli dom drewniany, zbudowany naprzeciw baszty kowali, należący do cerkwi.
11. 1624, 16 lipca, Przemyśl. Treść, jak ad 10.
12. 1625, 20 maja, Przemyśl. Krupecki oznajmia, że pozwolił sprzedać grunt, zwany „Choromijewski", Ojcom Franciszkanom za 130 zł.
13. 1627, 28 maja, Lublin. Krupecki skarży mieszczan o zabranie 2 stawów zwanych Mochilsko i Przekopane, mimo że Zygmunt I te stawy z łąkami władyce Antoniemu podarował.
14. 1627, 28 maja, Lublin. Krupecki skarży mieszczan o to, że 9. X. 1626 r. wycięli około 400 (?) wozów łoziny na Wilczu, na gruncie należącym do klasztoru Wniebowzięcia N. P. M.
15. 1627, 28 maja, Lublin. Treść, jak ad 13.
16. 1629, 11 sierpnia, Warszawa. Zygmunt III wydaje dekret w sporze między popami Grzegorzem Słabym i Demetrjuszem Hirowskim z jednej

a Anastazją Cierniecką z drugiej strony. — Chodziło o legat 2 fl, które Cierniecka miała płacić.

17. 1633, 23 marca, Kraków. Władysław IV wydaje dekret równający w prawach ludność Przemyśla nieunicką z ludnością katolicką.
18. 1636, 21 października, Przemyśl. Sąd ziemski pozywa Krupeckiego i kapitułę o to, że zbrojnie najechali i zajęli cerkiew Zbawiciela na Wilczu.
19. 1637, 13 października, Przemyśl. W sądzie grodzkim Krupecki i kapituła skarży mieszczan o najazd na cerkiew Zbawiciela.
20. 1637, 13 października, Przemyśl. Treść, jak ad 19.
21. 1638, 10 maja, Przemyśl. Ławnik Szymon Kwiatowski imieniem pospólstwa oblatuje akt:
    1638, 30 kwietnia, Warszawa. Ponieważ za napad na cerkiew (zobacz ad 19) sąd grodzki obłożył mieszczan banicją, Władysław IV uchyla ją na przeciąg 6 miesięcy.
22. 1638, 10 maja, Przemyśl. Treść, jak ad 21.
23. Bez daty. „Status causae inter cives Praemislienses cassandae bannitionis, actores, et Reverendissimum Athanasium Krupecki, Praemisliensem, Samboriensem ritus graeci episcopum, ad iudicia comitialia citatum".
24. 1639, 25 stycznia, Przemyśl. Spór między Krupeckim a mieszczanami o dobra na Wilczu.
25. 1639, 25 stycznia, Przemyśl. Treść, jak ad 24.
26. 1640, 10 sierpnia, Dobromil. Teofan Ustrzycki, ihumen monasteru dobromilskiego, wstawia się u bractwa Trójcy Przenajświętszej w Przemyślu, aby zostawiło na dotychczasowem miejscu diaka Macieja.
27. 1640, 11 czerwca, Warszawa. Władysław IV znosi wyrok banicji wydany na mieszczan przez sąd grodzki przemyski. Zob. ad 21.
28. 1640, 15 czerwca, Przemyśl. Mieszczanie oblatują akt:
    1640, 11 czerwca, Warszawa. Treść, zob. ad 27.
29. 1642, 25 stycznia, Przemyśl. Wojciech Rożewicz imieniem pospólstwa oblatuje akt:
    1641, 2 października, Warszawa. Władysław IV przedłuża mieszczanom ważność salvi conducti. Zob. ad 21.
30. 1644, 23 lutego, Przemyśl. Sąd grodzki pozywa mieszczan za zbrojny napad na Wilcze, dokonany 14. XI. 1643 r.
31. 1644, 19 lipca, Kraków. Władysław IV przedłuża mieszczanom ważność salvi conducti aż do czasu rozstrzygnięcia ich sporu z władyką przez sąd sejmowy.
32. Bez daty. „Status causae inter R. Athanasium Krupecki, Wladicam Praemisliensem, actorem, et cives Praemislienses citatos".
33. Bez daty. „Status causae inter spect. magistratum consularem et totam communitatem civitatis Praemisliensis, citatos, et R. Athanasium Krupecki, [episcopum] Praemisliensem, Samboriensem ritus graeci, actorem".
34. 1646, 7 kwietnia, Przemyśl. Mieszczanie oblatują akt:
    1641, 23 marca, Warszawa. Władysław IV przedłuża mieszczanom ważność salvi conducti.
35. 1646, 23 marca, Warszawa. Oryginał aktu oblatowanego ad 34.

1651—1780. 588.

Treść:

1. Bez daty. „Refutationis...". — Spór Krupeckiego ze złotnikami o dom. Zob. 586, 43 i 587, 2.
2. Bez daty. Szewc Jan Górny i jego żona Barbara manifestują przeciw O. Wasilemu, mieszkającemu na przedmieściu lwowskiem przy cerkwi św. Trójcy, i jego żonie Annie o to, „iż pomieniony ociec Wasili z małżonką swą podniósłszy prawo z actoratu swego criminaliter przeciwko protestantis małżonce iakoby o rozkrwawienie y żelżenie". — Chodziło o zajście przy jatce Górnego między jego żoną Barbarą a księdzową Anną.
3. 1652, 22 kwietnia, Warszawa. Jan Kazimierz wydaje dekret w sporze między bractwem św. Trójcy a Wawrzyńcem Kałeckim o dom i ogród, który Kałecka 1⁰ voto Czabankowiczowa zapisała wspomnianemu bractwu.
4. 1657, 5 września, Przemyśl. Burmistrz i rajcy pozywają przed swój sąd cechmistrzów cechu kramarzy, oskarżonych przez ruskich członków różnych cechów o pogwałcenie przywileju Władysława IV z roku 1633.
5. 1657, 17 września, Kraków. Ponieważ Rusini skarżyli się, że burmistrz, wójt i pisarz bronią im przystępu do aktów i nie chcą wydawać odpisów, Jan Kazimierz zakazuje tego rodzaju postępowania.
6. Data wytarta. Spór o testament Katarzyny 3⁰ voto Czartoryjskiej.
7. 1669, 9 sierpnia, Niżankowice. Jan Krayski, Daniel Fedorowicz i Jan Teteruch, mieszczanie przemyscy religji greckiej, żalą się na przemyski magistrat i szafarza, że źle administrują majątkiem gminy i dopuszczają się nadużyć.
8. 1674, 24 kwietnia, Dzików. Mikołaj Hieronim Sieniawski, chorąży w. k., daje prezentę na probostwo cerkwi w Olszycach Bazylemu Lenkiewiczowi, jednak pod warunkiem, że nabożeństwa będą się odbywały w obrządku unickim.
9. 1674, 8 sierpnia, Przemyśl. Pop z Nehrybki, Stefan Nechrebecki, sprzedaje za 130 fl Janowi i Pelagji Teteruchom 6 zagonów pola, leżących naprzeciw Nehrybki pod górą Zniesieniem między polami włościanina Sienka Wietrzylaka i częścią frytowską.
10. Bez daty. „Rationes appellationis Laurentii Kałecki, incolae Praemisliensis, a decreto iudicii civilis Praemisliensis ad ius supremum magdeburgiense...". — Chodziło o dom i ogród, zapisany przez Ewę Kałecką bractwu św. Trójcy.
11. 1685, 17 sierpnia, Przemyśl. Zeznanie Turkiewicza w sprawie kamienicy.
12. 1685, 21 maja, Przemyśl. Burmistrz Tomasz Strzeżycki protestuje przeciw władyce Innocentemu Winnickiemu z powodu dóbr na Wilczu.
13. 1686, 13 września, Przemyśl. Semjan i Maryna Nechrebeccy sprzedają 6 zagonów ziemi włościanom Iwanowi i Marynie Hanczakom, poddanym ze wsi Pikulic, za 250 fl.
14. 1689, 6 października, Lublin. Wyciąg z aktów lubelskich, dotyczący sprawy magistratu przemyskiego przeciw sądowi grodzkiemu i Kopystyńskiemu.

15. 1689, 8 sierpnia, Przemyśl. Jan Mironowicz zeznaje przed urzędem duchownym ruskim, że Stefan, zięć Samskiego, lżył, a potem jedną cegłą uderzył w rękę a drugą w głowę Teodora Goldę.
16. 1690, 1 września, Przemyśl. Andrzej Nowak żali się przed sądem kapitulnym na Eljasza i Pelagję Wasjuszów, że mu zabrali hreczki 4½ kopy z pola, leżącego za Wiarem.
17. Bez daty. „Articuli conventionales ex parte R. Gabrielis Borysławski, ecclesiae in Borysławka R. G. L. U. parochi, contra magnificum Mathiam Sobolewski, vexilif. Bracławiensem, conscripti". — Chodziło o dziewczynę, Marjannę Petrejkównę, służącą Sobolewskiego, której tenże przeszkadzał w wykonywaniu praktyk religijnych.
18. 1740, 15 czerwca, Przemyśl. Kazimierz Grzybowski manifestuje przeciw poddanym władyki o to, że go 18 maja na gruntach na Wilczu, należących do miasta, słownie znieważyli.
19. 1755, 30 września, Przemyśl. Dziekan Teodor Jankowski oblatuje akt:
1755, 27 czerwca, Koszyłowce. Ugoda między kasztelanem Poniatowskim a władyką w sprawie dóbr. Dokument ważny i dla dziejów Przemyśla.
20. 1755, 30 września, Przemyśl. Treść, jak ad 19.
21. 1755, 30 września, Przemyśl. Treść, jak ad 19.
22. 1756, 11 września, Przemyśl. Wyciąg 1 punktu z dekretu asesorskiego z r. 1756, dotyczący Przemieszczan na Błoniu, względnie zwolnień tychże od ciężarów.
23. 1757. Wyciąg z dekretu asesorskiego z r. 1757.
24. 1770, 14 sierpnia, Przemyśl. W urzędzie radzieckim oblatuje Stanisław Hanczakowski dwa kwity:
a) 1768, 30 czerwca. Teodor Hanczakowski potwierdza, że odebrał od swego brata Stanisława, parocha w Nehrybce, dwa konie i opłatę z gruntu odziedziczonego po ojcu swym, poprzednim parochu w Nehrybce.
b) 1768, 15 września. Bazyli Hanczakowski, dziekan ruski, poświadcza że od brata swego Stanisława otrzymał spadek odziedziczony po ojcu.
25. Bez daty. Burmistrz, rajcy i pospólstwo manifestują przeciw poddanym władyki na Wilczu i kowalowi Kuropatwie o to, że Kuropatwa skazany przez cechmistrza za zgorszenie (upił się i na pół nago leżał pod kościołem szpitalnym), zebrał ludzi z Wilcza i 28. VIII. napadł na cechmistrza i pobił go.
26. 1774. „Puncta in iniuriis incolarum civitatis Praemisliensis in causa ad resolutionem et cognitionem illustrissimo directori circuli Samboriensis ab excellentissimo gubernio transmissa in cathegoriis inferius specificandis in fundamento privilegiorum, legum et authenticorum documentorum per querulantes conscripta et porrecta". — Chodzi tu o spór z władyką o Wilcze.
27. 1774, 8 sierpnia, Przemyśl. Teodor Antoniewicz w urzędzie radzieckim oblatuje dekret cyrkułu samborskiego:
1774, 2 sierpnia, Sambor. Cyrkuł rozsądza spór o pastwiska na Wilczu między mieszczanami a władyką Szeptyckim.
28. Bez daty. „Opisanie punktów, z dokumentów authentycznych wyprowadzonych, dekretami miastu zasądzonych y przyznanych kategoryj w sprawach do rezolucyi y poznania J. W. Dyrektora Naywyższego cyrkułu samborskiego odesłanych...". — Spór o Wilcze.

29. 1779, 27 kwietnia, Przekopana. Ks. Mikołaj Tereiński, paroch przekopański, żali się do burmistrza na parafjan przekopańskich, że mu dokuczają.
30. 1780, 26 sierpnia, Przemyśl. Maksymiljan Ryło, biskup chełmski i bełski, administrator biskupstwa przemyskiego, zapowiada wizytację dekanatu muszyńskiego.

1583—1774. 589.

Treść:

1. 1583, 23 października. „Wypys s knyh zamku hrodskoho starostwa berestejskoho". — Dworzanin królewski, Stanisław Broniewski, w imieniu swojem i swego młodszego brata Piotra, wyjeżdżającego w obce strony, daje pełnomocnictwo drugiemu bratu Sebastjanowi w Przemyślu do ściągnięcia od potomków Iwana Lewkowicza z Przemyśla długu, zaciągniętego u ś. p. ojca Broniewskich.
2. Bez daty. Akt zawiera spis broni nieoznaczonej zbrojowni.
3. Bez daty. Wykaz rannych żołnierzy rosyjskich (unteroficerów i kapralew), znajdujących się w polskim szpitalu w Przemyślu. — (Rękopis rosyjski).
4. 1604, 29 marca, Nowe Miasto. Semion Steczkowicz pisze do Romana, kuśnierza i mieszczanina przemyskiego, w sprawie wydzierżawienia swego domu Cebulce.
5. 1611, data dnia wydarta. „Wypys s knyh duchownych". — Wyrok sądu kryłoszańskiego w sporze między Tymofiejem Daszkowskim a Wasylem Szaławaliczem, mężem pasierbicy pierwszego o trwonienie posagu tejże.
6. 1613, 12 grudnia, Wilcze. List władyki Atanazego Krupeckiego w sprawie sporu między Daszkowskim a Szaławaliczem.
7. 1613, 7 stycznia. List Iwana Daszkowicza do pani Daszkowskiej i Chwedora w sprawie nieokreślonych bliżej nieprzyjemności, doznanych ze strony pana Bilińskiego.
8. 1615, 11 lutego. „Wypys s knyh duchownych kapytuły premyskoj". — Ugoda między Tomaszem Daszkowskim a Szaławaliczem, zawarta przed sądem kryłoszańskim.
9. 1618, 6 kwietnia. Pozew dla Iwana Łucziuka przed sąd biskupi.
10. 1622, 19 września. Kapituła ruska wpisuje do aktów duchownych relację Łukasza Baranowskiego o położeniu pozwu w domu Wasyla Szaławalicza.
11. 1622, 19 września. „Wypys s knyh duchownych Epyskopstwa Premyskoho". — Protestacja przeciw ewazji niesłusznie otrzymanej przez Waśkę Mikulickiego na Stefana Kiszeczkę, jakoteż przeciw prawniczym sztuczkom Wasyla Szaławalicza. — Wzmianka o morowem powietrzu.
12. 1623, 16 kwietnia. Relacja dzwonnika kapitulnego, że Szaławalicz Wasyl wzbrania się stanąć przed sądem kapituły mimo kilkakrotnego wezwania.
13. 1623, 2 stycznia. „Wypys s knych duchownych premyskych". — Protestacja Semiona Drabika, wniesiona w imieniu krawca Stefana Kiszeczki na Szaławalicza o to, że mimo pierwszej protestacji nie uczynił zadość wymogom prawnym, lecz w dalszym ciągu uciekał się do prawniczych kruczków.

14. 1623, 27 lutego. Relacja dzwonnika kapitulnego o położeniu pozwu Wasylowi Szaławaliczowi na skutek skargi Stefana Kiszeczki.
15. 1631, 27 czerwca. Atestacja Teodora Wyszeńskiego, mocą której zobowiązuje się spłacić w ratach Wasylowi Pekulińskiemu dług 30 zł.
16. 1650, 15 września. Tomasz i Ksenia Daszkowscy razem ze swą pasierbicą Hanną wnoszą skargę przed sąd biskupa, Michała Kopysteńskiego, na męża Hanny Szaławalicza o trwonienie majątku żony i proszą o rozwód dla Hanny i Szaławalicza. Biskup nakazuje Szaławaliczowi, aby się poprawił, Hannie zaś, aby zamieszkała z mężem.
17. ?, 27 stycznia. To samo małżeństwo skarży Szaławalicza za niepoddanie się wyrokowi biskupa. Biskup Atanazy Krupecki potwierdza wyrok swego poprzednika.
18. 1669, 2 (nazwa miesiąca nieczytelna). Stefan Hrabowicz oświadcza gotowość do pośrednictwa między swoim przyjacielem (nie wymienionym po nazwisku) a szwagrem swym Stefanem Ohoryłkiewiczem, który na mocy pełnomocnictwa bratowej Konstantowej nałożył areszt na kamienicę przyjaciela z powodu długu 1000 zł, zaciągniętego u Konstantowej.
19. 1632, 19 października. Spis wydatku na budowę (prawdopodobnie) cerkwi.
20. 1660, 28 listopada. Testament Anny, żony Tymofeja Maciejewskiego, krawca zasańskiego, na rzecz duszpasterza, Bractwa cerkwi P. Marji na Zasaniu i dla krewnych.
21. 1678, 20 czerwca. Biskup Antoni Winnicki pozywa przed swój sąd Andrzeja Torskiego, przedmieszczanina z Błonia.
22. 1678, 20 czerwca. Ten sam akt po polsku. Torski nazwany jest Turskim, powód pozwania: „krzywdy boże".
23. Bez daty. Małżonkowie Mikołaj i Feśka wydają zarządzenie w sprawie pewnej sumy, deponowanej u sąsiada, Iwana Mełmona (albo Mełmy?), mieszczanina przemyskiego.
24. Bez daty. „Rejestr". — Jest to tabela racyj prowiantowych dla oddziałów wojskowych, podpisana przez Michajła Gabryłowicza. Rękopis rosyjski.
25. Bez daty. Bruljon, na którym zanotowano kilka drobnych spraw po łacinie i po rusku.
26. 1770, ? kwietnia. Wojskowa notatka ze wzmianką o rosyjskim pułku karabinierskim i o prowiancie dla koni. — Rękopis rosyjski, trudno czytelny.
27. 1774, 25 czerwca. Nowy Zarość. Paroch z Nowego Zarościa, Iwan Chodabaj pisze do „ojca staruszka" Wawrzyńca (Laurenty) z prośbą, aby zechciał nad żoną oddawcy tego pisma odczytać modlitwy i wygnać z niej złego ducha. — Rkps rosyjski.

8. Żydzi.

1550—1649. 590.

Treść:

1. Bez daty (około 1550). Barbara Krasicka i Anna Korytkowa replikują w sprawie o grunt, na którym wybudowano synagogę przemyską, przeciw przełożonym tej synagogi.
2. 1568, 2 kwietnia, Knyszyn. Na skutek skargi mieszczan Zygmunt August wydaje mandant do starostwa, aby przestrzegało praw targowych i nie pozwalało żydom targowania po drogach za miastem.
3. 1576, 20 lipca, Przemyśl. W urzędzie radzieckim starsi żydowscy zobowiązują się płacić rajcom corocznie na św. Marcina 20 fl tytułem czynszu z domów i na straż nocną.
4. 1578. Podpisek miejski Maciej replikuje przeciw Żydom o to, że go niesłusznie z powodu jakiejś sumy pieniężnej pociągnęli do urzędu.
5. Bez daty. „Status causae inter cives Praemislienses et Judaeos civitatis eiusdem". — Jest to bruljon skargi do króla na żydów o miodowe i handlowe.
6. Bez daty. Król wyznacza komisję do rozsądzenia sporów między żydami a miastem. — Akt wygląda na projekt dekretu.
7. 1604, 23 marca, Kraków. Ponieważ żydzi apelowali od wyroku komisarzy, którzy opierając się na dekrecie Zygmunta Augusta z d. 14. IV. 1561 wydanym w Wilnie dla mieszczan, zabronili żydom przemyskim wyszynku napojów, Zygmunt III wydaje debret, potwierdzający orzeczenie komisarzy.
8. 1605, 21 lipca, Przemyśl. Kontrakt między magistratem a gminą żydowską, na podstawie którego magistrat sprzedaje żydom grunt w obrębie murów za 650 zł pod warunkiem, że ulicę, biegnącą między murem fortyfikacyjnym a sprzedanym placem, do roku własnym kosztem wybrukują.
9. 1606, 17 czerwca, Sanok. Starsi synagogi przemyskiej skarżą w grodzie sanockim gminę miasta Przemyśla o gwałt na nich popełniony. Mieszczanie „manu forti et armata, cumulata sibi magna caterva ad minus ducentorum hominum" wpadli na żydowską ulicę, zburzyli żydom 3 sklepy i narobili im szkody na 10.000 grzywien.
10. 1606, 5 czerwca, Przemyśl. Marek Brodaty, Nowak Moskowicz i Izak Markowicz, starsi żydowscy, odraczają sprawę o handle z mieszczanami do św. Bartłomieja 1606 r.
11. 1607, 11 sierpnia, Kraków. „Pozew żydowski na Przemyślany" w sprawie kontraktu, wymienionego ad 8.
12. 1612, 4 maja, Przemyśl. Starsi żydzi przemyscy: Salomon Brodaty, Józko, Marek y Smelko limitują sprawę o handel z miastem rozmaitymi towarami do przyjazdu króla.
13. 1614, 8 czerwca, Przemyśl. Kontrakt między miastem a Izraelem Mendlowiczem, na podstawie którego magistrat wydzierżawia Mendlowiczowi na 1 rok grobelne za 350 zł.

14. 1618, 5 grudnia, Warszawa. Zygmunt III podaje do wiadomości rajców termin rozpatrywania skargi żydów przeciw nim o tamowanie wolnego handlu.
15. 1618, 5 grudnia, Warszawa. Zygmunt III pozywa rajców za rozbicie 3-ch sklepów żydowskich. Zob. ad 9.
16. 1618, 14 grudnia, Warszawa. W sprawie poruszonej ad 4 Zygmunt III mianuje komisję z 6-ciu dygnitarzy złożoną.
17. 1619, 3 grudnia, Warszawa. Zygmunt III uwiadamia Żydów o pozwie, wniesionym na nich przez rajców o zanieczyszczanie i psucie muru fortyfikacyjnego.
18. 1619, 23 września, Przemyśl. Starsi pospólstwa żydowskiego podają do wiadomości, że sprawę o handle, dla której król wyznaczył komisję, limitują do r. 1629.
19. 1626, 20 grudnia, Warszawa. Zygmunt III pozywa żydów za to, że mur fortyfikacyjny zanieczyszczają i psują, robiąc w nim kanały.
20. 1627, 29 grudnia, Przemyśl. Wyrok podsędka żydowskiego przemyskiego w sporze mieszczanina Cichonia i żydówki Ryfki, której Cichoń pożyczył „mytlika kitaiczanego włosianego".
21. 1630, 7 lutego, Kowel. Osier Smojlowicz, żyd kowelski, daje pełnomocnictwo do odebrania swego długu (88 zł) od Stanisława Maturłowicza, rymarza, i Jana Cimieniowicza, mieszczan przemyskich.
22. 1635, 23 marca, Warszawa. Władysław IV wyznacza komisję do rozstrzygnięcia sporu między rajcami a żydami, pozwanymi o naruszenie praw i przywilejów miejskich.
23. 1643, 14 lipca, Warszawa. Władysław IV wyznacza komisję do rozstrzygnięcia sporu między miastem a żydami o handel. Zob. ad 14 i 18.
24. 1643, 7 listopada. Komisarze królewscy zawiadamiają, że zjadą do Przemyśla celem przesłuchania obu stron.
25. 1644. Mieszczanie przedkładają komisarzom prośbę, aby „raczyli respektować miasto ubogie, przez żydy zniszczone odjęciem handlów, rzemiosł i przez ich monopole".
26. 1644, 1 kwietnia, Przemyśl. Burmistrz, rajcy, wójt, przysiężnicy i 24 mężów podają do wiadomości, że zawarli ugodę z żydami.
27. 1644, 13 lipca, Przemyśl. Mieszczanie dają cesję na czopowe Wojakowskiemu, tudzież faktorom Lewkowiczowi złotnikowi, Moszkowi Izakowiczowi i Berkowi Jelenkowiczowi.
28. 1649, 15 grudnia, Warszawa. Jan Kazimierz pozywa przełożonych gminy żydowskiej o to, że, zawarłszy z miastem ugodę, nie dotrzymują jej, a więc nie płacą podatków z gruntów miejskich, szosów, stróżnego, ani ciężarów miejskich ponosić nie chcą.
29. Bez daty. „Manifestacja Żydów przemyskich przeciwko magistratowi przemyskiemu". Żydzi skarżą się, że mimo zrównania ich z miastem w podatkach, usuwani są od wszelkich korzyści, nawet nie pozwala im się brać wody z wodociągu, lecz muszą po nią do Sanu iść.

1652—1669. 591.

Treść:

1. 1652, 19 stycznia, Przemyśl. „Kontrakt miasta z żydami o miodowe".
2. 1652, 19 stycznia, Przemyśl. Treść, jak ad 1.

3. 1656, 21 marca, Lwów. Jan Kazimierz nakazuje surowo magistratowi, aby zabronił żydom wszelkiego handlu z wyjątkiem skórami i łojem.
4. 1660, 13 grudnia, Kraków. Jan Kazimierz wyznacza komisję dla zbadania, czy zarzut magistratu, że żydzi naruszyli ugodę z 28. IV. 1645 r., jest słuszny.
5. 1660, 29 października, Sanok. Żydzi oblatują przywilej:
   1660, 16 października, Sambor. Jan Kazimierz potwierdza przywilej:
   1559, 20 marca, Kraków. Zygmunt August daje przywilej żydom. — Nie wiadomo, jaki to był przywilej, bo pół arkusza tego aktu brakuje.
6. 1660, 16 października, Sambor. Treść, zob. ad 5.
7. 1661, 5 maja, Przemyśl. Żyd Izak Lewkowicz oblatuje w aktach grodzkich akt:
   1661, 4 kwietnia, Przemyśl. Mieszczanie i żydzi limitują swe spory do 4 kwietnia 1668 r. — Interesujący akt z tego względu, że przytoczono tu cały przebieg sporu od r. 1645 i wzajemne pretensje.
8. Bez daty. „Artykuły od Rzeczypospolitei przemyskiei do tractatów Panom Żydom podane".
9. Bez daty. „Regestr Żydów przemyskich różnemi towarami w mieście Przemyślu handluiących znaiduje się takowy". — Następuje lista 74 żydów z wymienieniem rodzaju ich handlu.
10. 1663, 26 lutego, Lwów. Dekret przeciw 76 żydom przemyskim, stwierdzający, że żydzi zajmują się handlem hurtownym, zastrzeżonym konstytucjami dla katolików i że wskutek tego obowiązani są do płacenia donatywy.
11. 1663, 7 marca, Przemyśl. Egzekucja powyższego dekretu. — Do aktu wciągnięto spis kupców żydowskich z r. 1663 i chrześcijańskich, których wedle twierdzenia magistratu było już tylko 11.
12. 1664, 7 stycznia, Tarnawa. Wiktorzyn Stadnicki, kasztelan przemyski, przykazuje mieszczanom, aby dotrzymali kontraktu i żydom przeszkody w szynkowaniu nie czynili.
13. 1667, 30 lipca, Przemyśl. Dekret w sporze między poborcą podymnego a żydami, którzy z domów żydowskich podymnego płacić nie chcieli, o co poborca ich pozwał.
14. 1668, 20 sierpnia, Warszawa. Jan Kazimierz pozywa żydów o to, że nie chcą płacić danin, uchwalonych przez miasto na potrzebę publiczną.
15. 1668. Jan Kazimierz pozywa żydów o to, że wnieśli przeciw mieszczanom fałszywą skargę.
16. 1668, 6 lipca, Warszawa. Jan Kazimierz pozywa rajców o to, że łamią ugodę z r. 1661 o wspólnem układaniu się z żołnierzami.
17. 1669, 22 listopada, Kraków. Król Michał poleca komisarzom zbadanie skargi żydów na mieszczan o nakładanie na nich połowy ciężarów, ponoszonych przez miasto i wymuszenie wielkich kontrybucyj na rzecz wojska.
18. 1669, 3 grudnia, Przemyśl. Woźny Potylicki Fedko donosi o wręczeniu żydom pozwu króla Michała z d. 24. X. — Treść pozwu jak ad 15.
19. 1669, 7 grudnia, Przemyśl. Woźny zeznaje, że przedłożył komisarzom królewskim mandat królewski z d. 22. XI. 1669 r. Zob. ad 17.
20. 1669, 17 października. Komisarze królewscy wyznaczają termin egzekucji dekretu Jana Kazimierza z d. 7. VIII. 1668 r. wydanego przeciw ma-

gistratowi na skutek skargi żydów. Król regulował w tym dekrecie sprawę podatków w ten sposób, że żydzi mają płacić połowę.

21. 1669, 17 października. Ci sami komisarze podają do wiadomości, że przy wykonaniu tego dekretu wzięta będzie pod rozwagę i sprawa o pewne porozumienie się z żołnierzami i wymuszanie na żydach zbyt wielkiej kontrybucyj dla tych żołnierzy, jakoteż na potrzeby miasta.
22. 1669, 3 grudnia, Przemyśl. Treść, jak ad 18.
23. a) 1669, 7 listopada, Przemyśl. W obecności komisarzy i kilkunastu szlachty żydzi przedkładają mandat króla Michała, wydany w Krakowie dnia 11. X., mianujący powyższych komisarzy dla rozsądzenia sporu między magistratem a żydami o opłaty na rzecz wojska i gminy.
b) 1669, 12 grudnia, Przemyśl. Mieszczanie przedkładają dekret króla Michała z d. 22. XI. 1669, polecający komisarzom, aby z powodu pewnych wymogów prawnych odstąpili od egzekucji dawniejszych dekretów i całą sprawę odesłali do sądu króla. Komisarze czynią temu zadość.
24. 1669, 7 listopada, Przemyśl. Treść, jak ad 23 a) i b).

1678—1692. 592.

Treść:

1. 1678, 8 lutego, Przemyśl. Miasto wydzierżawia żydom warzenie i szynkowanie miodu na lat 6 za sumę 3.200 zł. Przy tej sposobności mieszczanie i żydzi wnoszą „różne membrany“ (t. j. skrypta dłużne), miastu należące u starszych żydów, arendarzów miejskich, a mianowicie „membran“ Jana Charczewskiego na 2.000 zł i drugi na 200 zł, podczas „incursiey tatarskiej od miasta dane“.
2. Bez daty. Dekret w sprawie rzeźników przemyskich przeciw poborcy myta za niesłuszne tegoż wybieranie. Stroną skarżącą był cech rzeźnicki i 17 rzeźników żydowskich. — Dekret zdefektowany.
3. 1683, 5 czerwca, Przemyśl. Magistrat protestuje przeciw żydom o to, że wbrew komisji i własnemu zobowiązaniu rzucają gnój i śmiecie na mur fortyfikacyjny i począwszy od bramy Lwowskiej aż do bramy Wodnej go gnoją.
4. 1683, 5 czerwca, Przemyśl. Woźny Stanisław Górnik donosi, że położył w synagodze pozew przeciw żydom, wydany na skutek skargi mieszczan w sprawie, poruszonej ad 3.
5. 1683, 5 czerwca, Przemyśl. Treść, jak ad 3.
6. 1684, 3 lipca, Przemyśl. Przełożeni synagogi manifestują przeciw magistratowi o to, że kiedy żydzi w myśl dekretu komisarskiego z d. 28. VI. 1683 r. w sprawie warzenia miodu przedłożyli 30. VI. 1. ratę w kwocie 265 zł, magistrat jej nie przyjął.
7. 1684, 21 kwietnia, Jaworów. Jan III poleca jakiemuś szlachcicowi, aby w porozumieniu z sufraganem przemyskim spór mieszczan z żydami załagodził tak, aby zostali przy swoich prerogatywach, a żydzi przy propinacji miodów w swojej ulicy.
8. 1685, 22 stycznia, Przemyśl. Żydzi oblatują w grodzie dekret komisarzy: 1684, 4 maja, Przemyśl. Komisarze król. w sprawie warzenia i szynkowania miodów orzekli, że aczkolwiek miasto ma na to przywileje, a mianowicie z 23. III. 1604 i 17. I. 1667 r., to jednak samo przez dobrowolne

umowy z żydami od tych przywilejów odstąpiło i żydów przy warzeniu i szynkowaniu miodów utrzymało. Dlatego komisarze nie tylko zachowują żydów przy 9-letnim kontrakcie, ale i na wieczne czasy dają im wolne warzenie i szynkowanie miodów. Za to żydzi muszą corocznie do rąk burmistrza wpłacić 530 zł w dwóch ratach: na Trzech Króli i na św. Piotra i Pawła.

9. Bez daty. Projekt skargi na Żydów. Zob. ad 10.
10. 1684, 5 maja, Przemyśl. Rajca Marjan Umiński pozywa żydów o to, że w ciągu kontraktu, zawartego w sprawie warzenia i szynkowania miodu, odważyli się procesować z miastem i na podstawie fałszywych zeznań (ad mala narrata) uzyskać od króla mandat z kwietnia z. r., nakazujący staroście, aby w porozumieniu z sufraganem spór mieszczan z żydami o warzenie i szynkowanie ostatecznie załatwił. — Zob. ad 7.
11. Bez daty. „Summaryusz dokumentów do sprawy z żydami przemyskimi". Summarjusz zaczyna się przywilejem z r. 1576, a kończy dekretem komisarskim. — Zob. ad 8.
12. 1688, 13 maja, Przemyśl. Woźny Maciej Paykowicz składa w grodzie pozew Jana III przeciw Żydom przemyskim o to, że wbrew przepisom prawa sprowadzają do Przemyśla „vina ex Ungaria et malmatica".
13. 1688, 17 lipca, Przemyśl. Żyd Marek Mendlowicz oblatuje w grodzie kontrakt:
1688, 11 czerwca, Przemyśl. Rajcy wydzierżawiają żydom na 50 lat grunt na zbudowanie 3 domków, tudzież drugi, na którym stoi 9 domków, za czynszem rocznym 50 zł. Ten drugi grunt stoi między basztą rymarską, zwaną dawniej piwowarską, i basztą kuśnierską. W tych domkach nie wolno żydom zakładać woskobójni, ani nie wolno im odbudować łaźni, która się spaliła.
14. 1689, 2 marca, Przemyśl. Urzędowa wizja muru miejskiego, zniszczonego przez mieszkających w sąsiedztwie żydów. Wizja stwierdza, że wskutek spadku kloak, które za murem stoją i żadnego odpływu nie mają, mur rozmókł na przestrzeni od baszty kuśnierskiej aż do papierni na długość 112 łokci, co miastu grozi klęską ciężką.
15. 1693, 9 stycznia, Przemyśl. Rajcy, ławnicy i 24 mężów protestują przeciw żydom w sprawie handlu, woskobójni, niepłacenia podatków i zniszczenia muru miejskiego.
16. Bez daty. „Praetensie miasta Przemyśla przeciwko żydom przemyskim".
17. Bez daty. „Artykuły od Rzeczypospolitey Przemyskiey do rozpisu panom żydom podane". — W tych dwóch ostatnich aktach chodzi o sprawy ustawicznie się powtarzające.

1707—1747. 593.

Treść:

1. 1707, 7 lipca, Przemyśl. Rajcy i ławnicy oskarżają żydów, że zajmując się handlem od dłuższego czasu, nie płacą miastu 300 fl rocznie, do czego są zobowiązani na podstawie umowy z d. 18. VII. 1645 r. Na to sąd fiskalny wydaje wyrok, skazujący żydów na zapłacenie za ubiegłe lata tylko po 200 zł ze względu na to, że podczas lat wojennych nie mogli prowadzić handlu, na przyszłość nakazujący im płacić po 150 zł ze względu na to, że się spalili.

2. 1707, 21 lipca, Przemyśl. Burmistrz Paweł Duński manifestuje przeciw żydom o to, że ci wbrew dekretowi (Zob. ad 1.) zaległych rat dotąd nie zapłacili i żąda woźnego do ogłoszenia banicji w myśl powyższego dekretu. Sąd grodzki rzeczywiście woźnego dał, a ten na rynku banicję obwołał i relację o tem złożył.
3. 1707, 21 lipca, Przemyśl. Treść, jak ad 2.
4. 1711, 7 marca, Przemyśl. Woźny zeznaje w grodzie, że w synagodze złożył pozew z d. 25. II. przeciw żydom w sprawie o handlowe, miodowe i wałowe.
5. 1716, 6 kwietnia, Przemyśl. Franciszek Orzechowski, łowczy i sędzia grodzki przemyski, podaje do wiadomości, że na sejmiku wiszeńskim, odbytym dnia 6. III. uchwalono generalne pogłówne żydowskie.
6. 1717, 29 listopada, Marjampol. Jan Stanisław Jabłonowski, wda ruski, bierze w swoją opiekę żyda Mendla Naftalewicza.
7. 1717, 27 kwietnia, Przemyśl. Dekret drugi w sprawie, poruszonej ad 1 i 2. Sąd fiskalny odbył się w kamienicy Korniaktowskiej, a nie w ratuszu, gdzie zwykle taki sąd się odbywał, ponieważ ratusz jest w ruinie. Sąd skazuje Żydów na zapłacenie miastu podwójnej kary 14 grzywien i takiej samej kary sądowi.
8. Bez daty. Rajcy protestują przeciw żydom z powodu niezapłacenia 200 zł. Zob. ad 1.
9. 1717, 25 maja, Przemyśl. Magistrat manifestuje przeciw przełożonym żydowskim o to, że nie czynią zadość dekretowi sądu fiskalnego. Zob. ad 7. — Sąd wydaje na żydów wyrok wiecznej banicji.
10. 1719, 7 marca, Przemyśl. Starsi synagogi oświadczają podczaszemu owruckiemu, Stanisławowi Kopystyńskiemu, że do 3 niedziel po Wielkiej nocy zapłacą mu 4.000 zł.
11. 1736, 7 kwietnia, Przemyśl. Kontrakt między magistratem a Elżbietą Karwowską o dzierżawę żydowskiego miodowego na lat 6.
12. 1740, 18 sierpnia, Przemyśl. Rajcy manifestują przeciw żydom o to, że sumy 300 zł, zmniejszonej im dekretem do 150 zł (zob. ad 1.), nie płacą, a miasto chrześcijańskie, pomimo że obecnie żadnym handlem się nie trudni, contributionem subsidii charitativi płacić musi i każdą ratę po 42 zł rzeczywiście płaci.
13. 1742, 30 maja, Przemyśl. Woźny Piotr Strachocki składa relację w grodzie, że pozwanym doręczył dokument:
1742, 23 kwietnia, Radom. Sąd generalny trybunalski pozywa żydów w sprawie szynkowego i handlowego.
14. 1743, 7 stycznia, Przemyśl. Woźny Michał Rudnicki składa w sądzie gr. relację, że położył magistratowi pozew:
1742, 22 grudnia. Kancelarja nadworna wzywa magistrat do usprawiedliwienia się z zarzuconych mu przez żydów przestępstw. — Żydzi zarzucili magistratowi, że pozwał ich przed niekompetentny sąd radomski (zob. ad 13), bo sądem dla nich jest sąd wojewódzki. Następnie chodzi żydom o obalenie dekretu tego sądu z d. 6. VI. 1742 w sprawie czopowego.
15. 1743, 11 maja, Przemyśl. Magistrat, zapobiegając ostatecznej ruinie miasta, prawie całkowicie przez żydów opanowanego i spustoszonego, manifestuje przeciw ich manifestacji z 17. IV. 1742. Magistrat skarży się, że żydzi wbrew ugodzie, dopuszczającej ich do wolnego handlu, nie

płacą miastu rocznej daniny, a mieszczanie zawsze płacą subsidium charitativum według taryfy z r. 1666.

16. 1743, 25 stycznia, Przemyśl. Grzegórz Wołczański, plenipotent pułku pieszego, manifestuje wraz z miastem przeciw żydom o to, że nie wypełnili zobowiązania, wynikającego z dawniejszej ugody, odnośnie do płacenia handlowego.
17. 1743, 4 maja, Przemyśl. Relacja woźnego o położeniu pozwu:
1743, 8 kwietnia, Radom. Pozew wzywający przełożonych żydów przed sąd trybunalski radomski celem usprawiedliwienia się z zarzuconego im przez magistrat i plenipotentów pieszego pułku niedotrzymywania kontraktów i dekretów, tyczących się handlu i wyszynku.
18. 1743, 19 lipca, Przemyśl. Wacław Hieronim Sierakowski, biskup przemyski, wydaje dekret, regulujący stosunek żydów do katolików. Zakazuje więc biskup handlu w święta katolickie pod karą 100 grzywien, trzymania przy okopisku stróża chrześcijanina. Podczas procesji B. Ciała mają drzwi i okna pozamykać, nie wolno im trzymać czeladzi katolickiej itp.
19. 1743, 13 sierpnia, Przemyśl. Dekret sądu starościńskiegn w sprawie o handlowe, miodowe i inne powinności, których żydzi wbrew własnym zobowiązaniom od r. 1730 płacić nie chcą. Dekret nakazuje im zapłacenie tych kwot, ale przyznaje zarazem pewne ulgi ze względu na zubożenie żydów.
20. 1743, 1 kwietnia, Przemyśl. Oblata egzekucji dokonanej przez Mikołaja Chłopeckiego, subdelegata starościńskiego, przed bramą szkoły żydowskiej d. 22. III. na żądanie regimentu pieszego i reprezentantów miasta. Chodziło o zapłacenie handlowego, przysądzonego oskarżycielom dekretem kondenscensorjalnym d. 20. VIII. 1742 r.
21. 1743, 25 stycznia, Przemyśl. Rajcy manifestują przeciw synagodze z powodu niezapłacenia reszty czynszu z domów na wale.
22. Bez daty. „Meritum ex documentis". — Jest to spis 18 aktów z lat 1645 do 1743, tyczących się procesów miasta z żydami.
23. Bez daty. „Meritum ex documentis". Kopja aktu ad 22.
24. Bez daty. „Meritum ex documentis". dtto.
25. 1747, 25 lutego, Przemyśl. Miasto manifestuje przeciw 4 żydom, propinatorom w juryzdykcji szlacheckiej o to, że ci żydzi ufni w poparcie szlachty, za warzenie i szynkowanie piwa nie płacą żadnego wynagrodzenia gminie.

1750—1793. 594.

Treść:

1. 1750, 30 lipca, Warszawa. August III potwierdza dawniejsze przywileje Żydów, a przedewszystkiem przywileje na warzenie miodu i piwa.
2. 1752, 18 października, Przemyśl. Magistrat zezwala Janowi Kozłowskiemu, delegatowi regimentu buławy p. k. na wybieranie pogłównego raty wrześniowej.
3. 1756, 28 października, Bakończyce. Małżonkowie Icko i Mala Wrocławscy, mieszczanie przemyscy, pożyczają u stolnika nowogrodzkiego Deszerta 10 czerw. zł na zapłacenie długu Dominikankom i zobowiązują się zwrócić ten dług w czerwonych złotych lub w białej monecie po 18 zł licząc każdy czerwony złoty.

4. 1756, 12 października, Przemyśl. Starosta przemyski, Stanisław Poniatowski, i obywatele przemyscy intymują w grodzie punkt dekretu asesorskiego (11. IX. 1756), na podstawie którego żydzi mają w ciągu dwóch tygodni wyprowadzić się z rynku i ulic chrześcijańskich do swej ulicy pod grozą konfiskaty towarów.
5. 1756, 5 listopada, Przemyśl. Kontrakt miasta z żydami, na podstawie którego wszyscy żydzi dopuszczeni są do handlu, otrzymują pozwolenie mieszkania w całym mieście. Miasto zastrzega sobie pewne opłaty.
6. 1757, 20 października, Przemyśl. Układ miasta z żydami, którym połowę handlowego się opuszcza.
7. 1757, 20 października, Przemyśl. Łacińskie tłómaczenie powyższego układu.
8. 1765, 11 grudnia, Warszawa. Stanisław August potwierdza przywilej Augusta III z d. 30. VII. 1750. — August III potwierdził układ magistratu z żydami, tudzież dawniejsze przywileje żydów.
9. Bez daty. „Extractus privilegiorum Serenissimorum Regum Poloniae benigniter civitati Praemisliensi collatorum super propinationem cervisiae". — Treść 8 przywilejów.
10. 1767, 25 lutego, Przemyśl. Kontrakt między miastem a żydem Helowiczem na piwne na lat 7 za 900 zł.
11. Bez daty. Projekt skargi na żydów do gubernatora. — Chodzi o mieszkanie żydów poza obrębem żydowskiej ulicy.
12. 1773, 16 czerwca, Przemyśl. Kontrakt między magistratem i starszymi kahału z jednej a komisarzem Aleksandrem Zielińskim z drugiej strony w sprawie czyszczenia kominów.
13. 1778, 31 lipca, Przemyśl. Kontrakt między magistratem a żydem Helowiczem na „burkowe" za 275 zł rocznie.
14. 1780, 17 stycznia, Przemyśl. Synagoga manifestuje przeciw magistratowi o przeszkadzanie w warzeniu piwa.
15. 1780, 13 lipca, Lwów. Wyjaśnienie w sprawie propinacji.
16. 1780, 26 września, Przemyśl. Woźny Mikołaj Szczygielski składa relację o doręczeniu żydom „libelli exceptionalis". — Chodzi o zburzenie browaru.
17. 1780. Duplika Piotra Wilgi na replikę żydów w sprawie propinacji.
18. 1781, 12 lipca, Przemyśl. Magistrat pozywa Szmula Helowicza przed swój sąd za niezastosowanie się do dekretów.
19. 1782, 25 kwietnia, Lwów. „Proiekt od magistratu y całego pospólstwa miasta J. C. K. Mci Przemyśla katolików w sprawie z żydami tamże mieszkaiącemi czyniąc mandatowi Naywyższey koncessowey Rady dnia 11 marca 1782 r. wypadłemu zadosyć, w ten podaie się sposób dnia 25 kwietnia 1782 przez umocowanych plenipotentów imieniem całego wspomnianego Przemyśla katolików czyniących". — Chodzi oczywiście o propinację.
20. 1782, 28 sierpnia, Lwów. Dekret zawiadamiający miasto, że na skutek jego prośby o wydanie dokumentów, załączonych w procesie z żydami o warzenie piwa, registratura otrzymała stosowne polecenie.
21. 1784, 13 maja, Przemyśl. „Rothulus actorum in causa respectu controversi fundi et aliarum praetensionum civitatis Praemisliensis cum lu-

daeis Praemisliensibus 1784, die 13 maii confectus". — Wyliczono 13 dokumentów.

22. 1786, 7 lipca, Lwów. „Summarium documentorum civitatis Praemisliensis in causa cum Iudaeis Praemisliensibus de propinatione cerevisiae manentium Leopoli". — Wyliczono 24 aktów, z których żaden do archiwum nie wrócił. Akta te złożył w gubernium adwokat miejski Wilga.
23. 1786, 4 sierpnia, Przemyśl. Miasto wydzierżawia dwom żydom prowent miary za rocznym czynszem 160 zł.
24. 1787, 12 grudnia, Lwów. „Regestra expensy zacnie szlachetnego magistratu przemyskiego w sprawie przeciwko żydom przemyskim o propinacją w sądach najwyższych koncessowych erogowaney". — Jest to rachunek wystawiony miastu przez Wilgę.
25. 1793, 15 kwietnia, Przemyśl. Przełożeni żydowscy proszą cyrkuł, aby przy wchodzącej w życie nowej instytucji elektorów mogło być wybranych także 5 do 6 żydów. — Liczba wszystkich elektorów wynosiła 20.

9. Materjały do statystyki miasta.

1650—1671. 595.

Treść:

1. Bez daty (około 1650). „Inwentarz wsi Kruhela, Błonia, Lasek na nowinach, Zawad wielkich y małych, okrom Przekopany, dóbr miasta J. K. M. Przemyśla".
2. Bez daty. „Regestr P. P. mieszczan przemyskich".
3. Bez daty. „Regestr gruntów miestkich, które Ich M. Panowie Szlachta posiadają na Błoniu przemyskim y bez przewiedzionego prawa in foro competenti civili".
4. 1651, 9 marca, Przemyśl. Burmistrz i rajcy, stosując się do konstytucji z roku 1633, dają wykaz gruntów i domów szlacheckich i duchownych z których szosów i podatków płacić nie chcą.
5. 1659, 22 września, Przemyśl. „Inwentarz naczynia do canaliey należącego".
6. 1660, listopad, Przemyśl. Wykaz kamienic i gruntów miejskich podany do grodu.
7. Miejsce daty zniszczone. Wizja domów i kamienic żydowskich, dokonana z rozkazu lustratorów. — Wyliczono żydowskich kamienic 85.
8. 1660, 22 lutego, Przemyśl. Stanisław Jankowski, szafarz miejski, oblatuje w aktach ławniczych regestr dochodów i poborów miejskich.
9. 1671, 12 grudnia, Przemyśl. „Rewizya miasta Przemyśla r. 1671 expediowana". — Spisano w niej wszystkie realności z oznaczeniem klasy podatkowej, do której należały. Wszystkich domów płacących podatek było 262 (bez Władycza), które razem płaciły 272 zł 12 gr podymnego.

1671—1673. 596.

Treść:

1. 1671. „Regestr pustek, co na kogo przychodziło dawać A. 1671".
„Regestr tych, co czynsze dają z gromady in anno 1671".
„Regestr drugich czynszów z gromady (błońskiej zapewne)".
„Przysiadki, co czynsze dają".
„Kruel".
„Regestr wybierania czynszów z polów wszystkich do Błonia należących in anno 1671".
2. 1673. „Conscriptio personarum utriusque sexus, cuiuscumque status et conditionis (exceptis ritus graeci, mendicantibus et illis, qui nondum decem impleverunt annos) in civitate Praemisliensi protunc manentium per nos infrascriptos anno 1673, die 22 maii facta". — Infrascripti, to ks. Aleksander Dziurczyński i 2 ławników.

1679—1700. 597.

Treść:

1. 1679. „Inwentarz Błonia, wsi Kruhela, Laszek na ruinach y Zawad, dóbr miasta J. K. Mci Przemyśla. A. D. 1679, die 29 decembris". — Jest to imienne wyliczenie poddanych i ich powinności.
2. 1680, 3 października, Przemyśl. Magistrat oblatuje w grodzie rewizję osób juryzdykcji duchownej i świeckiej, mieszkających wewnątrz i zewnątrz murów miasta.
3. 1683, 5 stycznia, Przemyśl. „Inwentarz spisany dóbr mieyskich, to iest Błonia, wsi Kruhela, Zawad y innych dóbr, w tym inwentarzu specyfikowanych". — Spis osób z wyszczególnieniem powinności.
4. 1684, 2 marca, Przemyśl. „Inwentarz wsi Kruhela, Błonia, Lasek na nowinach, Zawad wielkich i małych, okrom Przekopaney i Zawady jedney, dóbr miasta Przemyśla J. K. Mci". — Spis osób i ich powinności.
5. 1686, 20 stycznia, Przemyśl. „Postanowienie symple podymnego na dworki, kamienice, domy, domki jurisdictiey duchowney i szlacheckiey..."
6. 1688, 19 sierpnia, Przemyśl. Rewizja muru miejskiego z wyszczególnieniem domów, przylegających do tego muru fortyfikacyjnego.
7. Bez daty. „Connotatio villarum, tam haereditarium, quam regalium, tum spiritualium atque civitatum et oppidorum in terra Praemisliensi existentium et partium iuxta descriptionem in taryffa eiusdem terrae". — Według tego spisu było w ziemi Przemyskiej 932 wsi.
8. Bez daty. „Civitas Praemisliensis ad proportionem tariffae 1661 anni habet fumos 130 includendo omnes iurisdictiones". — Spis ten przeprowadzono wedle pojedynczych juryzdykcyj.
9. Bez daty. Treść, jak ad 8.

1702—1772. 598.

Treść:

1. 1702, 1 czerwca. „Inwentarz prowentów dorocznych miasta J. K. M. Przemyśla, tak wsi Kruhela, iako y Błonia, Lasek na Nowinach, Zawad wielkich y małych, Przekopany, Pastwisk, czynszów zasańskich...".

2. 1717. „Regestr osób w Przemyślu na pogłówne... spisany".
3. 1740, 22 maja. „Regestr kamienic szlacheckich, duchownych, które ad praesens stoią, a drugie się poobalali a insze porozbierali do klasztorów, na reparacyią kościołów, dzwonic y murów koło klasztorów, z których podatek do Rzeczypospolitey szedł, a teraz placy gołe zostaią, dla pokazania przed Świetnym Trybunałem radomskim".
4. 1740, 22 maja. Treść, jak ad 3.
5. 1741. Regestr pogłównego, spisany według ulic, częściowo według stanów.
6. 1742. „Prowent roczny, oraz rozdział ról z trzema zagrodnikami wsi Zasania.
7. 1743. „Regestrzyk domków porachowanych na wale od murów będących, iakośmy P. mieszczanie widzieli y porachowali".
8. 1745. „Percepta pieniężna od czynszowników, którzy ogrody na Błoniu zasiewaią".
9. 1745. „Kopia inwentarza wsie Kruhela, Błonia, Przekopany, pól, tak za prawem trzymanych, iako też Zawad Wielkich y Małych, tudzież na sznury y laski wymierzonych, in genere wszystkich haereditatis miasta J. K. Mci Przemyśla in possessionem obligatoriam triennalem J. W. Jmci Pana Wieniawskiego, chorążego przemyskiego, puszczonych".
10. 1745. Jak ad 9. Kopja niezupełna.
11. 1745. Jak ad 10.
12. Bez daty. „Inwentarz wsi Kruhela, Błonia, Przekopaney y Zawad Wielkich y Małych, sznurów y lasek, czynszów y pól, in genere wszystkich do miasta J. K. Mci Przemyśla należących, spisany".
13. Bez daty. Tytuł, jak ad 12.
14. 1758. „Inwentarz folwarku kazanowskiego, w Przemyślu na przedmieściu nad Sanem będącego, przez sławetnych mieszczan przemyskich W. Panu Wykowskiemu, staroście szerkowskiemu przy spisaniu kontraktu zastawnego dnia 8 septembris 1758 spisany y podany".
15. 1764. „Inwentarz prowentów miasta J. K. Mci Przemyśla postanowiony według dekretów J. K Mci kommissarskiego y assessorskiego przez zacnie szlachetnych Michała Sagowskiego, Adama Kleyna, Wawrzyńca Jasińskiego, Józefa Świątkiewicza, Wincentego Paięckiego, obranych przez laudum ekonomów".
16. Bez daty. „Dzierżawa czyli ekonomia Starostwa przemyskiego". — Jest to inwentarz dochodów starostwa.
17. Bez daty. „Inwentarz prowentów miasta J. K. Mci Przemyśla postanowiony według dekretów komisarskiego y assessorskiego".
18. 1771, 17 czerwca, Przemyśl. Oblata wizji dóbr Kruhela. — Wynika z niej, że wszystko tam potrzebuje naprawy, a zamiast lasu jest młody zapust.
19. 1772. „Inwentarium bonorum villae Kruhel, Przerwa, Przekopana, Błonie et Zasanie".
20. 1772. „Inwentarz wsie Kruhela, Błonia, Przekopany, Przerwy y Zasania, pól, tak za prawem trzymanych, jako też Zawad Wielkich i Małych, tudzież na sznury y laski wymierzonych, in genere wszystkich haereditatis miasta J. K. Mci Przemyśla in possessione obligatoria W. Jmci Pana Michała z Wieniawy Wieniawskiego, starościca mogilnickiego zostających, na gruncie przez mieszczan weryfikowany".

1763, 26 stycznia, Bakończyce. 599.

„Miasto Przemyśl, nad rzeką Sanem leżące, murem starym w koła oprowadzone, z przedmieściami Kruhelem i Przekopaną do tegoż miasta należącemi wsiami podług praw swoich, prócz niżey wyrażonych danin, wolne zostaie".

1772. 600.

„Inventarium civitatis Praemisliensis lapidearum, domuum, curiolarum in circulo existentium, tum et personarum in iisdem permanentium, haeredum et possessorum ad iurisdictionem civilem spectantium, necnon suburbiorum, tum pagorum, ad eandem civitatem spectantium, descriptum".

1772—1780. 601.

Treść:

1. Bez daty (około 1772). Spis domów na Zasaniu.
2. Bez daty. Ceny różnych gatunków zboża w czasie urzędowania burmistrza Kleina.
3. Bez daty. Spis kmieci, zagrodników i chałupników na Kruhelu.
4. Bez daty. „Pakt na przedmieście Błonie według ułożoney kontrybucyi extremae necessitatis...". — Jest tu spis wszystkich gruntów i właścicieli błońskich.
5. 1773, 5 października. „Regestr pogłównego raty septembrowey...".
6. 1774. „Iurisdictiones trans fluvium San conscriptae".
7. 1775, 8 października. Spis wsi i miast, podlegających czopowemu i szelężnemu wraz z odnośnemi rozporządzeniami.
8. 1777. „Subrepartycya względem wypłacenia podatków na rok woyskowy 1777 wyznaczoney kontrybucyi...". — Wyliczono imiona wszystkich podatników w Przemyślu i na przedmieściach wraz z wielkością pola, oznaczonego ilością zasiewów i bydła.
9. 1777, 1 maja. „Inwentarz folwarku kazanowskiego, puszczaiąc go w roczną arendową possessyą W. Jmci Xiędzu Łaszewskiemu, kanonikowi kathedralnemu przemyskiemu, in fundo spisany y weryfikowany".
10. 1777. „Percepta pieniężna od czynszowników, którzy ogrody na Błoniu zasiewaią...".
11. Bez daty (około 1780). Spis służących u Pana Kuzy i Tymy.

1788—1793. 602.

Treść:

1. Bez daty. „Role zasańskie, poczynaiące się a collateralitate Ostrowa".
2. 1789, 31 października. „Wieś Wilcza — opisanie". — Jest to inwentarz wsi Wilczy.
3. 1844, 31 grudnia. Nota urzędowa do powyższego aktu, który jest kopją w tym właśnie roku sporządzoną.
4. 1789, 31 października. Akt ad 2. po niemiecku spisany.
5. 1789, 31 października. Spis właścicieli ziemskich gminy przemyskiej, którzy płacą podatek gruntowy.
6. 1789, 31 października. „Consignation jenes Häuslers ohne Grund".
7. 1789, 31 października. „Gromada Pikulice". — Opis.

8. 1789, 31 października. Spis tych poddanych, którzy płacą podatek częścią w pieniądzach, częścią w robociźnie.
9. 1789, 31 października. Wykaz gruntów w Przemyślu, z których nie płaci się żadnej daniny.
10. 1789, 31 października. „Consignation der Unterthanem sammt ihren Grundertrag".
11. 1789, 31 października. „Gromada Pikulice". — Opis.
12. 1793, 1 listopada. „Tariffe der Markt- und Stadtgelder... der Stadt Przemyśl".
13. Bez daty. „Wypis dochodów miasta Przemyśla, tak przed, jako po odebraniu miasta, y stąd maiących bydź czynionych expens".

1789, 31 października. 603.

Spis przemyskich poddanych różnych juryzdykcyj, dokonany w celach podatkowych.

1798, 31 października. 604.

„Protokół odmian miasta Przemyśla".

10. Przechody wojsk polskich i obcych.

1615—1657. 605.

Treść:

1. 1615, 20 listopada, Lwów. Dymitr, ks. Wiśniowiecki, nakłada na miasto 3.000 zł hiberny na chorągiew wdy bełskiego.
2. 1628, 19 stycznia. Jakiś Pan Lwowski nasłał na dom burmistrza, Bartłomieja Mielanowskiego, porucznika z piechotą, która wzięła go w negliżu i zaprowadziła na zamek przed tegoż p. Lwowskiego. Przeciw temu gwałtowi protestują rajcy i pospólstwo.
3. 1635, listopad. „Regestr szosowych pieniędzy szosów dwu na rozmaite żołnierze".
4. 1649, 4 kwietnia, Warszawa. Jan Kazimierz nakazuje pułkownikom, oberszterom, aby w mieście Przemyślu leż, stanowisk, pokarmów ani stacyj odprawować się nie ważyli.
5. Bez daty (około 1650). „Wydatek dla p. p. pisarzów z pod chorągwie JMci Pana chorążego koronnego z rozkazania Pana Kalixtego Gątkowskiego, Pana burmistrza na ten czas będącego".
6. Bez daty. Drugi podobny wydatek.
7. Bez daty. „Retenta szosów trzynastu... na żołnirzów mieyskich". — Jest to spis właścicieli domów według ulic.
8. 1655, 6 stycznia, Rybotycze. Piotr Potocki, wda bracławski, bierze miasto w swoją protekcję i prosi Ichmościów z wojska J. K. Mci polskiego i cudzoziemskiego zaciągu, aby Przemyśl omijali.
9. 1655, 26 lipca, Podhajce. Stanisław Potocki, hetman w. k., podaje do wiadomości pułkowników, oberszterów i t. p., że miasto Przemyśl zostało konstytucją uwolnione od stanowisk wojskowych wskutek dwukrotnego pożaru i zniszczenia przez żołnierzy.
10. 1655, 31 sierpnia, w obozie pod G... Stanisław Potocki wzywa oddziały wojska polskiego, aby dniem i nocą pospieszały do jego obozu, gdzie mają stanąć 3. IX.

11. 1655, 16 września, Lublin. Jan Kazimierz zakazuje chorągwi husarskiej wybierania chleba w Przemyślu.
12. 1656, 21 marca, Lwów. Jan Kazimierz posyła na obronę Przemyśla i zamku trzy beczki i kilkanaście kamieni prochu.
13. 1656, 12 ? , Przemyśl. Rotmistrze wdy krakowskiego, Teodor Jenrick(?) i Jerzy Herbiński, stwierdzają, że odebrali na ukontentowanie 2 chorągwi piechoty 1.000 zł.
14. 1657, 5 lipca, w obozie pod Połańcem. Stefan Czarniecki donosi, że nieprzyjaciel pobity na głowę i przechodzi Wisłę. Czarniecki wskazuje środki obrony miasta w razie jego ewentualnego ataku.

1657—1673. 606.

Treść:

1. 1657, 8 lipca, w obozie nad Sanem. Stefan Czarniecki donosi, że posłał porucznika Trembowelskiego z kompanią w stronę Sambora, aby obwieszczał po miastach i wsiach, iż nieprzyjaciel do swej ziemi prędki czyni pośpiech, będąc cale skonfundowany. Czarniecki wzywa wszystkich, aby nieprzyjacielowi odwrót utrudniali.
2. 1657. Wyznaczony przez króla do obrony Przemyśla podkomorzy Dubrawski rozpisuje kwatery, t. j. wyznacza mieszczan do obrony baszt i murów.
3. 1658, 1 marca, Przemyśl. Stanisław Potocki, hetman w. k., uwalnia miasto ze wsią Kruhel od wszelkich ciężarów żołnierskich.
4. 1658, 27 marca, Dąbrowa. Jerzy Lubomirski, marszałek wielki i hetman p. k., zakazuje pułkownikom brania chleba w Przemyślu i na przedmieściach.
5. 1658. Poddani władyctwa przemyskiego skarżą się przed rajcami na zbytnie ciężary żołnierskie, od których rajcy stosownie do umowy powinni ich bronić.
6. 1660, 21 marca, Przemyśl. Jan Butowski, major J. K. Mci, zobowiązuje się wobec rajców bronić miasta od wszelkich chorągwi polskiego i cudzoziemskiego zaciągu.
7. 1660, 5 kwietnia, Sarny nad Wieprzem. Sekretarz królewski Lipski podaje wykaz prowiantów, których miasto ma dostarczyć wojsku cesarskiemu przechodzącemu przez Przemyśl.
8. Bez daty roku, 14 maja, Pełnotycze. Wojakowski asygnuje na fortyfikację miasta 400 zł.
9. Bez daty. „Pamięć, przestroga y napomnienie od JMci Pana Burgrabiego". — Akt tyczy się sprawy ufortyfikowania miasta.
10. 1667, 25 stycznia, Przemyśl. Magistrat i pospólstwo protestują przeciw towarzyszom (commilitones) Niezabitowskiego Krzysztofa, kasztelana sanockiego, o to, że nie uszanowali pisma protekcyjnego hetmana Potockiego, wydanego dla miasta.
11. 1667, 19 lipca, Przemyśl. Mieszczanie, przedmieszczanie i Błończanie oblatują w sądzie ziemskim przemyskim regestrum damnorum.
12. 1668, 12 czerwca, Warszawa. Jan Kazimierz poleca Aleksandrowi Tymienieckiemu i Stanisławowi Chlewickiemu, aby usunęli dragonów z Błonia i nie uciskali mieszkańców.

13. 1666. „Regestr wydatku pieniędzy od żydów przemyskich na chorągiew J. K. Mci Pana Naszego Miłościwego pancerną według kwitów wydanego".
14. 1669, 8 grudnia, Jaworów. Jan Sobieski zakazuje żołnierskich stacyj w Przemyślu i na przedmieściach.
15. 1673, 15 lipca, Warszawa. Król Michał daje list żelazny Abrahamowi Krównickiemu i Annie Kondracikównej, którym w czasie najazdu szwedzkiego zabrano ze sklepu na regiment Czarnieckiego sukna za 4.530 zł.

1675—1699. 607.

Treść:

1. 1675, 11 stycznia, Niemirów. Dymitr Jerzy Korybut ks. Wiśniowiecki, hetman p. k., wyznacza Przemyśl na stację dla chorągwi Franckiewicza.
2. 1675, 29 listopada, Lwów. Dymitr J. Wiśniowiecki, hetman p. k., podaje do wiadomości wojska, że konstytucja uwalnia Przemyśl z przedmieściami i folwarkami od stanowisk żołnierskich i chlebów.
3. 1682, listopad, Stryj. Jan III, mając na uwadze spalenie miasta i inne bellorum et temporum calamitates, uwalnia Przemyśl od ciężarów żołnierskich.
4. 1696, 26 listopada, Przemyśl. Deputaci koła rycerskiego oświadczają, że nikt nie będzie niepokoił miasta przez dwie niedziele, t. j. aż do terminu wypłaty wojsku 1200 zł.
5. 1698, 12 grudnia. Wyrok sądu wojskowego w sprawie między miastem Przemyślem i synagogą z jednej a chorągwią pancerną rotmistrza Wilgi z drugiej strony. — Chodziło o popasy w mieście i szkody, poczynione przez wojsko.
6. 1699, 10 stycznia. Przemyśl. Mieszczanie oblatują w grodzie dekret sądu wojskowego z d. 20. XII. 1698, Lwów, wydany w sprawie między magistratem a chorągwią Radziwiłła.
7. 1699, 7 kwietnia, Przemyśl. Przedmieszczanie przemyscy protestują przeciw chorągwi Radziwiłła i oblatują regestr szkód.
8. 1699, 10 stycznia, Przemyśl. Treść zob. ad 6.
9. 1699, 10 stycznia, Przemyśl. Treść zob. ad 6.
10. 1699, 10 stycznia, Przemyśl. Mieszczanie oblatują w grodzie dekret sądu wojskowego de data: Lwów, 11. XII. 1698 wydany w sprawie wtargnięcia (invasionis) chorągwi parcernej podskarbiego k. do Przemyśla.
11. 1699, 18 kwietnia, Przemyśl. Mieszczanie żalą się w grodzie na chorągiew Radziwiłła, która zabrała im pieniądze i chleby.
12. 1699, 28 września, Przemyśl. Mieszczanie manifestują przeciw chorągwi podskarbiego kor.
13. 1699, 24 listopada, Przemyśl. Mieszczanie oblatują w grodzie regestr szkód, wyrządzonych im przez pisarzy i różne chorągwie podczas związku 1696 r.
14. 1699. Mieszczanie manifestują w grodzie przeciw księdzu Franciszkowi Siewierskiemu o 3.000 fl. Manifestacja ta stoi w związku ze sprawą poruszoną ad 13.
15. 1699, 29 kwietnia, Lwów. Stanisław Jabłonowski, hetman w. k., wydaje dekret w sprawie między miastem a chorągwią Radziwiłła.

16. 1699, 29 kwietnia, Lwów. Kopja aktu ad 15.
17. 1699, 29 kwietnia, Lwów. Kopja aktu ad 15.

1702—1718. 608.

Treść:

1. 1702, 3 listopada, Przemyśl. Mieszczanie oblatują w grodzie akt: 1702, 29 czerwca, w obozie pod Jarosławiem. Hieronim Augustyn Lubomirski, hetman w. k., bierze miasto Przemyśl w swoją opiekę.
2. 1702, 26 czerwca, Przemyśl. Mieszczanie oblatują w grodzie akt: 1702, 22 czerwca, w obozie pod Bruchnalem. Hieronim Augustyn Lubomirski, hetman w. k., wznawia popis generalny wojskowy, wyznaczając dzień 15. VII.
3. 1702, 29 czerwca, w obozie pod Jarosławiem. Treść. zob. ad 1.
4. 1702, 23 listopada, Rzeszów. Stenbock nakazuje zapłacenie podymnego.
5. 1702, 15 grudnia, Stanisławów. Jakiś generał szwedzki nakazuje Przemyślowi przygotować chleba, piwa, mięsa i innych rzeczy dla wojska, które będzie w mieście nocowało.
6. 1702, 23 grudnia, Przemyśl. Ten sam generał poświadcza, że Przemyśl był zmuszony do zapłacenia 570 tynfów z domów i dworków.
7. 1703, 7 stycznia, Jarosław. Karol Horn nakazuje Przemyślowi odwiezienie prowiantów do Jarosławia.
8. 1703, 27 stycznia, Przemyśl. Mieszczanie manifestują przeciw szlachcie, posiadającej majątek nieruchomy w Przemyślu, o to, że kiedy król szwedzki nałożył podymne na miasto po 50 1/2 tynfa, to ona się od udziału w tej kontrybucji prawie całkowicie uchyliła.
9. 1703, 10 czerwca, Drozdowice. Wojewoda krakowski, Marcin Kątski, poleca dowódcom oddziałów, aby Przemyśl wolny był od wszelkich ciężarów.
10. 1704, 7 kwietnia, Piotrków. August II wydaje manifest wojenny, wzywający do ofiarności i datków w zbożu i wiktuałach.
11. 1704, 6 września. „Regestr wybierania na kontrybucyą albo raczey na prowiant wojska szwedzkiego sosek (może szosów?) w mieście Przemyślu".
12. Bez daty. Hr. Magnus Stenbock nakazuje Przemyślowi, aby w przeciągu 3 dni dostawił do obozu prowiantów.
13. 1704, 6 sierpnia, Sandomierz. Magnus Stenbock nakazuje, jak ad 12.
14. 1704, 14 sierpnia, Jarosław. Szwedzki komisarz wojenny, Bromellus, nakazuje odwieść do Jarosławia 6 beczek piwa, 600 chlebów albo 9 półmiarków mąki.
15. 1704, 14 sierpnia, Jarosław. Oryginał aktu ad 14.
16. 1704, 1 września, w obozie pod Jarosławiem. Szwedzki komisarz wojenny, Adlerstein, nakazuje dostarczyć prowiantów mieszkańcom powiatu przemyskiego i województwa lubelskiego.
17. 1704, 22 maja, Brześć litewski. Komisarz ziemi Przemyskiej A. Orzechowski, kwituje mieszczan przemyskich z 3 miesięcznego prowiantu, dostarczonego do magazynu w Brześciu.
18. 1716, 10 września, Przemyśl. Jan Humnicki nakazuje spłatę zaległości skarbowych.

19. 1711, 16 września, Olesko. Karol Ewald de Renne, pierwszy generał kawalerji i pułkownik regimentu dragońskiego cara podaje do wiadomości, iż ma ordynans od Szeremeta na wybieranie z województwa ruskiego z każdego dymu po dwie fury siana i 160 garncy owsa.
20. 1711, 19 października, Dzików. Adam Sieniawski, hetman w. k., podaje do wiadomości, że do Przemyśla został wyznaczony oficer z kilkunastu żołnierzy, który ma to miasto i starostwo bronić od wszelkich ciężarów wojskowych.
21. 1711, 19 maja, Przemyśl. Mieszczanie oblatują w grodzie regestrum damnorum, t. j. sum, które mieszczanie dali w r. 1709 generałowi Rzeczypospolitej Granowskiemu.
22. 1713, 12 września, Jarosław. Komisarz J. K. Mci (nazwisko nieczyt.) nakazuje mieszczanom przemyskim, aby pod Sandomierz nie dowozili prowiantów, lecz w pieniądzach swoją powinność czynili.
23. 1713, 10 października, Przemyśl. Burmistrz i rajcy wysyłają delegację do Dejwagielowicza, majora i komisarza prowiantowego wojsk królewskich, z pełnomocnictwem układania się w sprawie prowiantów.
24. 1714, 8 marca, Jarosław. Komisarz (jak ad 22) kwituje miasto z odbioru donatywy, dostarczonej dla wojsk saskich, przebywających pod Sandomierzem.
25. 1715, 22 czerwca, Przemyśl. Mieszczanie składają w grodzie relationem pro iudiciis militaribus przeciw chorągwi Radziwiłła, starosty przemyskiego.
26. 1716, 18 lipca, Łęczna. Józef Branicki, marszałek wojsk kor., uwalnia Przemyśl od stacyj wojskowych.
27. 1716, 18 lipca, Łęczna. Kopja aktu ad 26.
28. 1718, 27 września, Przemyśl. „Excerpt niepłacenia skarbowych podatków y kontrybucyi z kamienicy Jaroszewiczowskiej post fata nieboszki sławney pamięci pani Katarzyny Jaroszewiczowey, mieszczki y rayczyni przemyskiey, ab anno 1714...".

1731 – 1770. 609.

Treść:

1. 1731, 12 października, Przemyśl. Jan Łempicki kwituje magistrat z 832 zł, wpłaconych tytułem pogłównego na regiment pieszy buławy polnej kor.
2. 1734. „Konnotata expensy na regiment pieszy J. Mci wojewody kijowskiego a die 16 decembris ad diem 26 decembris". — W akcie tym wymieniono także i wydatki na żołnierzy rosyjskich.
3. 1735, 5 września, Sambor. Krzysztof de Witten, pułkownik rosyjski prosi o prowiant dla pułku.
4. 1743, 14 czerwca, Radom. Dekret w sprawie między miastem a pułkiem pieszym buławy w. kor.
5. 1752, 28 kwietnia, Przemyśl. Miasto daje regimentowi pieszemu buławy w. k. asekurację na 566 zł.
6. 1752, 29 kwietnia, Przemyśl. Kapitan D. Gietko kwituje miasto z pogłównego na regiment pieszy buławy w. k. w kwocie 566 zł.
7. 1756, 26 kwietnia, Przemyśl. Gietko kwituje miasto z odbioru 532 zł, wpłaconych na tenże regiment.

8. 1756, 1 września, Przemyśl. Magistrat wydzierżawia na jeden rok prowent rynkowy Lejbie Herszowiczowi za 8 fl, którą dwiema ratami ma spłacić do regimentu.
9. 1767, 30 kwietnia, Warszawa. Mikołaj Repnin nakazuje pułkowi rosyjskiemu, aby w drodze przez Przemyśl nie dopuścił się nadużyć. — Rękopis rosyjski.
10. Bez daty. „Explikacya tabelli według dyspozycyi ex originali wypisaney, siła należeć będzie prowiantów z dymu jednego...".
11. 1768, 12 lipca, w obozie pod Targowiskami. Jakób Korwin Bronicki, marszałek subaltern ziemi Lwowskiej i Przemyskiej, na polecenie Joachima Potockiego zaprasza ziemię Lwowską i Przemyską, aby z dymu wyprawiły po jednym konnym żołnierzu.
12. 1768, 22 listopada, Bakończyce. Maciej Uruski, plenipotent przemyskiego starosty prowentowego, poleca magistratowi spłatę długu 1700 zł, zaciągniętego na kilkakrotne przechody wojsk rosyjskich. W celu uzyskania na ten cel funduszów proponuje różne ulepszenia administracji miejskiej.
13. 1770, 15 lutego, Przemyśl. Podpułkownik rosyjski Jelczaninow nakazuje dostawić dla wojska rosyjskiego do obozu w Stanisławowie zaległe furaże.
14. 1770. „Regestr percepty y expensy z kontrybucyi mieyskiey wybraney z osób y domków mieyskich na przeciągi woienne y stoiące woyska rosyiskie w Przemyślu anno 1770 a die 30 maii".
15. 1770, 5 września, Latyczów. Generał rosyjski, Krzysztof de Essen, nakazuje urzędom miejskim wystawiać warty nocne, ponieważ w wielu miejscach pojawiła się zaraza powietrza.
16. 1770. Mieszczanie proszą Drohojowskiego, sędziego grodzkiego i komisarza ziemi Przemyskiej, o uwolnienie od prowiantu do Brodów, nałożonego na nich przez ziemię Przemyską. Prośbę motywują mieszczanie tem, że Przemyśl prawie 2-letniem żywieniem wojska rosyjskiego jest zrujnowany.
17. 1770, 11 października, Dynów. Jan Książę Szechowski. pułkownik rosyjski, prosi wszystkie urzędy, aby łapały jego żołnierzy dezerterujących i po miastach różne exorbitancje czyniących.
18. 1770, 5 listopada, Przemyśl. Mieszczanie proszą Szechowskiego o względy dla miasta.

1772—1774. 610.

Treść:

1. Bez daty. Asygnacja na dostarczenie ze strony 34 okolicznych wsi czterokonnych podwód dla wojska austrjackiego do Przemyśla.
2. 1772. „Dyspartyment prowiantu dla woyska cesarskiego na miasto Przemyśl, ułożonego według wydanego paletu od J. W. JMci Pana Schrödera, datowanego we Lwowie die 21 septembris anno praesenti 1772, to jest jurysdykcya mieyska, domy y kamienice żyta korcy 30, owsa korcy 101 y ćwierć, siana porcyi 1571 na rok ninieyszy ułożony".
3. 1772. Treść, jak ad 2.

4. 1772, 11 sierpnia, Przemyśl. Rajca Michał Jonakiewicz potwierdza odbiór od kapitana wojsk austr. dwóch kwitów na 144 porcje siana.
5. 1772, 25 sierpnia, Przemyśl. Burmistrz Wincenty Pajęcki wydaje kwit, treścią podobny do kwitu ad 4.
6. 1772. Treść, jak ad 2.
7. 1772, 25 sierpnia, Przemyśl. M. Drohojowski, sędzia grodzki przemyski, nakazuje Krzywczy, Korytnikom, Reczpolowi, Krasicom i Średniej dostawić dla wojska austr. 13½ korcy owsa.
8. 1772, 27 sierpnia, Krzywcza. Żwinogrodzki donosi, że posyła przypadającą nań (wedle nakazu ad 7) ilość owsa.
9. 1772, 7 listopada, Przemyśl. Kapitan Brachvogel nakazuje w bliższych parafjach Przemyśla pobór pogłównego na wojsko cesarskie.
10. 1772, 5 listopada. Nakaz do żydów w karczmach i browarach okolicy Przemyśla, aby dostarczyli 100 funtów łoju, z którego będą robione świece dla komendy wojskowej w Przemyślu.
11. 1772, 5 listopada. Drohojowski poleca wsiom, należącym do ekonomji przemyskiej, aby dostarczyły dla komendy 65 fur drzewa.
12. 1772, 7 listopada, Przemyśl. Brachvogel nakazuje okolicznym wsiom dostarczyć 16 fur drzewa dla komendy.
13. 1772, 16 listopada, Przemyśl. Brachvogel nakazuje właścicielce części Hermanowic, Kraińskiej, aby przez miesiąc codziennie dawała podwody dla wojska.
14. 1772, 19 listopada, Przemyśl. Brachvogel nakazuje dostawić dla komendy zaległe drzewo.
15. 1772, 23 listopada, Przemyśl. Nakaz do okolicznych wsi, aby dostarczyły dla komendy podwód i ludzi z łopatami i widłami.
16. 1772, 23 listopada, Przemyśl. Treść, jak ad 15.
17. 1772, 6 grudnia, Przemyśl. Nakaz na dostarczenie dla wojska podwód i koni z kulbakami.
18. 1772, 12 grudnia, Przemyśl. M. Drohojowski, przemyski generalny komisarz, wydaje nakaz wsiom Grabownicy, Przedzielnicy, Podmojscom i Sierakościom, aby dostarczyły ludzi na stójkę w Przemyślu.
19. 1772, 12 grudnia, Przemyśl. Brachvogel wydaje rozkaz identyczny z wymienionym ad 18.
20. 1772, 12 grudnia, Łańcut. Józef Jaworski, pisarz ziemski przemyski, nakazuje wsiom w okolicy Przemyśla, aby dostarczyły dla komendy w Przemyślu drzewa.
21. 1772. „Inwentarz extremae necessitatis miasta J. K. Mci Przemyśla per laudum od wszech osób miasta zgromadzonych uchwalony na przeciągi wojenne w roku teraźnieyszym 1772".
22. 1773. „Konnotata prowiantu na miasto Przemyśl ułożonego dla woyska cesarskiego w roku przeszłym 1772".
23. 1772. „Dyspartyment prowiantu dla woyska cesarskiago na miasto Przemyśl ułożonego według wydanego paletu J. W. JMci Pana Schrödera, datowanego we Lwowie, die 21 septembris anno praesenti 1772..".
24. Bez daty. Niedokończony projekt prośby w sprawie dostawy mięsa dla wojska.
25. 1774. „Regestrum erogatarum expensarum in stationes seniorum exercitus S. C. R. Apostolicae Maiestatis reperatas...".

11. Lauda sejmików wiszeńskich.

1640—1741. 611.

Treść:

1. 1640, 4 lipca, Wisznia. Laudum uwalniające mieszczan na przeciąg jednego roku od płacenia czopowego.
2. 1649, 3 marca, Wisznia. Sejmik wybiera poborców podymnego, obmyśla sposób tępienia bandytyzmu w ziemi Sanockiej.
3. Bez daty. Mieszczanie proszą sejmik, aby im w podatkach koronnych opuścił 1.500 zł.
4. 1655, 13 sierpnia, Wisznia. Sejmik uchwala pospolite ruszenie wdztwa ruskiego na 24. VIII.
5. 1703, 18 września, Przemyśl. Marcin Jasiński oblatuje w grodzie laudum: 1703, 11 września, Wisznia. Sejmik uchwala, że miary w miasteczkach ziemi Lwowskiej i Żydaczowskiej mają się stosować do miar Lwowa, w innych do miar Sanoka. Nakazuje dalej sejmik, aby w karczmach sprzedawano trunki po jednakowej cenie.
6. 1703, 6 września, Przemyśl. Burmistrz Stanisław Janczurowicz oblatuje jeden punkt z laudum sejmiku z dnia 3. VI. 1703, zakazujący podwożenia ze wsi do Przemyśla trunków, tudzież wyjaśnienie sejmiku, że juryzdykcje szlacheckie i duchowne obowiązane są do płacenia szelęznego i czopowego.
7. 1718, 11 kwietnia, Przemyśl. Oblata taryfy generalnej podymnego, spisanego na sejmiku d. 6. VIII. 1714 r.
8. 1738. Mieszczanie przemyscy proszą sejmik o „jakąkolwiek allewiacyią i defalkę". Jako powody swego zniszczenia przytaczają wyderkaffy, osiedlenie się księży i szlachty w mieście, ciężkie pogłówne, calamitates, rozbieranie kamienic pustych do klasztorów przemyskich bez zgody miasta, wskutek czego brama lwowska senatorska i mury przy niej będące upadają.
9. 1738. Treść, jak ad 8.
10. 1739. Podobna, jak ad 8 prośba. Mieszczanie żalą się, że „wieża ratusza, przez wiatry wielkie z blachy obdarta, do upadnienia nachylona", a murów nie mają skąd przykryć i przyodziać.
11. 1741. Podskarbi koronny Matczyński testamentem przeznaczył 18.000 zł na reparację miasta Przemyśla. Z sumy tej otrzymali mieszczanie 100 czerwonych zł na reparację bramy lwowskiej i ratusza, które r. 1741 są już naprawione. Mieszczanie proszą sejmik o resztę powyższej kwoty.

1744, 23 września, Przemyśl. 612.

Jan Zołczyński oblatuje w grodzie instrukcję daną 16. IX. 1744 na sejmiku wiszeńskim posłom na sejm grodzieński. Jest to akt, obejmujący 65 stron fol. Szlachta wyrzuca królowi długie przebywanie za granicą wbrew prawu, żąda od niego zwoływania sejmów w przepisanym czasie. Następnie skarży się sejmik na najazd i gwałt wojsk rosyjskich w r. 1739, zabrania królowi zawierania traktatów, dopóki aukcja wojsk nie nastąpi, wypowiada się przeciw aliansowi z Węgrami, poleca aukcję

wojska i wskazuje środki na jego utrzymanie. Nadto porusza sejmik cały szereg spraw drobniejszych, jak orderów, myt, incompatibilitatis starostw z wójtowstwami i t. p.

1750—1765. 613.

Treść:

1. Bez daty (około 1750). Burmistrz i całe miasto prosi sejmik o miłosierdzie, przedstawiając opłakany stan miasta, które „z ludzi zeszło, w murach obalone, z kamienic wyzute, tylko po kątach się tuła, płacze na nieznośne pogłówne, na niewierne żydowstwo, które wszystkie handle, szynki, towary odebrało, dekreta komisarskie zgwałciło".
2. Bez daty. Mieszczanie proszą sejmik o darowanie zaległego szelęznego. Między motywami, przytoczonymi na poparcie prośby, wymieniają, że miasto jest rozdzielone na członki różnych juryzdykcyj, że dla dworków i browarów szlacheckich, księży i klasztornych, których na przedmieściu i Zasaniu około 40 się znajduje, w handlach i szynkach wielką ponosi ruinę. Wobec tego, że kupcy i szynkarze są zubożeni, ciężar spadłby na rzemieślników, lecz i ci są tak „ubodzy charłacy, że więcej mendicatis sufrigiis żyją". Kamienice poszły w ruinę z powodu wyderkaffów, ratusz od kilkunastu lat żadnej intraty nie czyni, jatki wołowe pod ratuszem zniesione. Jedni z garnuszkami do furty po pożywienie chodzą, inni po juryzdykcjach mieszkają, sola tutantur protectione a iudicium proconsulare consulareque żadnego nie ma posłuszeństwa ani podpory, chyba kontuzję i dyshonor ponosi, kiedy za nieposłuszeństwo do sądu swego cytuje.
3. 1765, 16 września, Przemyśl. Mieszczanie wnoszą prośbę do ziemi Przemyskiej w sprawie wielkiego pogłównego i kilku tysięcy zł, pozostałych z legatu Matczyńskiego.
4. 1765. Mieszczanie proszą (sejmik?) o pomoc przeciw starostwu, które przysądzone miastu dekretem komisarskim w r. 1756 grunta za Wiarem i za Sanem trzyma, i przeciw właścicielom, którzy z karczem na Błoniu i za Sanem, na gruntach miejskich zostających, nic miastu nie dają, pogłównego po 24 zł nie płacą. W końcu skarżą się na komisarza starostwa, który kontraktu o piwo nie dotrzymuje, jednych rajców bije, innych na wieżę sadza.

12. Uniwersały polskie i okólniki austryjackie.

1599—1794. 614.

Treść:

1. 1599, 30 czerwca, Warszawa. Zygmunt III oznajmia o dopuszczeniu zagranicznej monety do kraju. — Okólnik drukowany.
2. 1624, 18 listopada, Warszawa. Zygmunt III uwiadamia miasta i miasteczka województwa ruskiego, bełzkiego i wołyńskiego o mającej nastąpić lustracji.

3. 1652, 5 sierpnia, Warszawa. Jan Kazimierz odwołuje wszelkie asygnacje na wybieranie stacyj, przez wojewodę podolskiego, ówczesnego regimentarza wojsk kor., wydane.
4. 1658, 3 października, Przemyśl. Piotr Gorajski, poborca ziemi Przemyskiej, zawiadamia o uchwaleniu 22 poborów przez sejmik d. 25. IX. 1658.
5. 1713, 27 marca, Warszawa. Jan Jerzy Przebendowski, podskarbi w. kor., oznajmia o redukcji monety.
6. 1714, 20 października, Warszawa. Generalny komisarjat wojsk wyznacza pobór dymowego na wojska posiłkowe. — Na zewnętrznej stronie dopisano: „Civitas Przemyśl cum attinentiis et suburbiis omnibus 358 dymów". — Druk.
7. 1717, 17 czerwca, Radom. Trybunał główny skarbowy orzeka, że szlachta, wykonywująca w miastach królewskich przez swych ludzi „szynki, handle i rzemiesła", obowiązana jest do ponoszenia wszystkich ciężarów miejskich i Rzpltej.
8. 1733, 4 września, na polu elekcyjnem pod Warszawą. Manifest w sprawie wyboru nowego króla.
9. 1738, 24 października, Przemyśl. Burmistrz i rajcy poświadczają, że Tomasz Kaczanowski „mając różne rzymskie drobiazgi i galenteryle", przywiezione z Rzymu, wybiera się z nimi w drogę „bez naruszenia y pokazania się morowego powietrza".
10. 1742, 2 września, Lwów. Uniwersał Michała Kazimierza Radziwiłła o jarmarkach w Żółkwi z wolnościami na lat 6.
11. 1751, 3 czerwca, Przemyśl. Wacław Hieronim Sierakowski, biskup przemyski, przepisuje porządek nabożeństw w czasie miłościwego lata, udzielonego przez pap. Benedykta XIV.
12. 1759, 8 października, Przemyśl. Samuel Rogala Lewicki, podwojewodzi przemyski, oznajmia miastom ziemi Przemyskiej o zbliżającym się terminie rewizji miar i wag.
13. 1772, 13 sierpnia, Lwów. Andrzej hr. Hadik, najwyższy komendant wojska cesarskiego w Polsce, zakazuje wywozu zboża za granicę. — Druk.
14. 1772, 28 listopada, Łańcut. A. Gawroński, przesyłając uniwersały hr. Pergena, polskich prowincyj gubernatora, poleca je przybijać na drzwiach kościelnych.
15. 1773, 19 maja, Lwów. Hr. Pergen zakazuje wywozu brzęczącej monety. Druk.
16. Bez daty (około 1772). Okólnik ograniczający przekupniów do godz. 10 i zabraniający obcym dziadom przebywać w mieście, z wyjątkiem tutejszych, „którzy herby mają".
17. 1773, 12 lipca, Jarosław. Józef Jaworski, pisarz ziemski i komisarz ziemi Przemyskiej, oznajmia, że cesarz zwiedzi Galicję.
18. 1773, 16 lipca, Przemyśl. Komisarz Leon Bratkowski nakazuje na przyjazd cesarza naprawić drogi i mosty w Przemyślu.
19. 1773, 20 lipca, Jarosław. Józef Jaworski wydaje przepisy w celu ukrócenia nadużyć przy rekwizycji wozów i koni.
20. 1773, 23 lipca, Dubiecko. Józef Jaworski ogłasza, że z wojska ces. zbiegło dwóch braci de Comte, Józef i Mikołaj, z 19-letnią panną Antoniną Grossesneggisz.

21. 1773, 6 sierpnia, Przemyśl. Aleksander Niedermeier zakazuje sprzedaży niedojrzałych owoców.
22. 1773, 16 sierpnia, Przemyśl. Przepisy przeciw zarazie bydła.
23. 1773, 16 sierpnia, Przemyśl. Józef Jaworski w sprawie, jak pod 22.
24. 1773, 11 listopada, Przemyśl. Adam Sartori de Besztercze zakazuje fajerwerków podczas Kuczek.
25. 1774, 28 marca, Przemyśl. Adam Sartori de Besztercze nakazuje fasjonowanie dochodów.
26. 1774, 16 maja, Przemyśl. Antoni Zgierski w sprawie „wyznania rocznych prowentów i dubeltowej raty pogłownianej".
27. 1774, 28 marca, Przemyśl. Adam Sartori w sprawie podwód bez zapłaty i fałszywych złotówek i dwuzłotówek polskich z lat 1762, 1766 i 1767.
28. 1775, 25 września, Przemyśl. Ignacy Białoskórski nakazuje podjąć przedwstępne roboty do naprawy dróg.
29. 1775, 21 maja, Przemyśl. Białoskórski zawiadamia o postanowieniach, tyczących się sprzedaży prochu.
30. Bez daty (około 1775). Okólnik w sprawie znalezionych w cyrkule bocheńskim „fałszywych Mariuszów" ze stemplem Leopolda I, fałszywych polskich „podkówek" z r. 1666, i wreszcie pruskich tynfów z r. 1698. — Dalsza część okólnika mówi o pozwoleniu ces. na zbieranie w Galicji składek na pogorzelców miasta Cylli w Styrji i o chirurgach.
31. 1778, 16 czerwca, Przemyśl. De Medina ogłasza „pardon generalny" dla wszystkich dezerterów.
32. Bez daty (około 1780). Sambor. Urząd starościński zakazuje sprzedawania w niedzielę i święta i ogłasza przepisy tyczące się targu, szkodliwych grzybów, studni, młodego piwa etc. — Brakuje końca.
33. 1783, bez daty dnia. Urząd dyrektorski ogłasza przepisy przeciw częstej włóczędze żydów rozbójniczych i zabrania kupowania gazet.
34. 1794, 24 października. Przepisy zabraniające pokątnego pisarstwa, rozpowszechnionego po miastach.

13. Kościoły i klasztory.

1474—1618. 615.

Treść:

1. 1474, 15 lipca, Przemyśl. Kontrakt między Piotrem Karpentarjuszem (Carpentarius) a Jerzym, gwardjanem, o pokrycie kościoła Marji Magdaleny z zakrystją i wieżą (campanila).
2. 1516, 14 stycznia, Piwniczna. Rajcy i ławnicy miasteczka Piwnicznej stwierdzają, że pleban w Piwnicznej, Jan, oddał Janowi, synowi śp. Macieja, młynarza, dług w kwocie 12 grzywien.
3. a) 1518, 6 stycznia, Przemyśl. Kapituła wydzierżawia Sienickiemu ogród. b) 1525, 6 stycznia, Przemyśl. Kapituła stwierdza, że Andrzej Sienicki, kanonik przemyski, ma płacić z ogrodu kościelnego corocznie unum fertonem.
4. 1518. Kapituła przeciw starszym żydom przemyskim o zajęcie gruntu, zwanego „Wielunczyńskie".

5. 1534, 6 stycznia, Przemyśl. Kapituła nadaje grunt, zwany „Blandowski", Piotrowi Bieli, paśnikowi przemyskiemu.
6. 1593, 6 grudnia, Biecz. Benedyktyni z Tyńca pozywają Mikołaja Śreniawę o to, że zajął sołectwo w Siedliskach i Zubasowej, należące od dawna do klasztoru tynieckiego.
7. 1603, 16 czerwca, Kraków Zygmunt III potwierdza akt:
   1603, 10 maja, Sambor. Jerzy Mniszek, wda sandomierski, warunkowo uwalnia folwark, kupiony przez bractwo św. Anny w Samborze, od wszelkich ciężarów publicznych.
8. 1605, 11 sierpnia, Przemyśl. Franciszkanie przemyscy przeciw Żydom o zajęcie ogrodu.
9. 1612, 27 września, Laszki. Jerzy Mniszek daje jezuitom lubelskim asygnatę na 20 beczek soli.
10. 1612, 5 maja, Lwów. Dwaj Franciszkanie oblatują w grodzie akt:
    1563, 24 września, Lwów. Uchwała kapituły franciszkańskiej, zezwalająca konwisarzowi przemyskiemu, Wawrzyńcowi, na wybudowanie kamienicy na gruncie Franciszkanów przemyskich, leżącym blisko konwentu.
11. 1613, 14 sierpnia, Warszawa. Zygmunt III wydaje dekret w sporze między Franciszkanami a Marcinem Zającem, rajcą przemyskim, o dom z gruntem przy ulicy lwowskiej.
12. 1614, 25 października, Tyniec. Benedyktyni dają Bazylemu Bierkowskiemu pełnomocnictwo w sprawach klasztornych.
13. 1614, 14 marca. Podczas pobytu w Przemyślu prowincjała Franciszkanie zawierają kontrakt z Zającem. — Zob. ad 11.
14. 1615, 5 grudnia, Przemyśl. Proces rewizyjny między konwentem Franciszkanów a Gorlickim. — Zob. ad 15.
15. 1615, 29 sierpnia, Przemyśl. Konwent Franciszkanów protestuje przeciw Janowi Gorlickiemu z powodu legatu, konwentowi darowanego przez pisarza sądu ławniczego, Stanisława Kowalowskiego.
16. 1615, 4 sierpnia, Włodzimierz. Dominikanie oddają rodzinie rzeczy, pozostałe po zmarłym organiście Greglu.
17. 1615, 20 marca, Kraków. Dekret sądu wyższego magdeburskiego w sporze między klasztorem tynieckim a spadkobiercami Kowalowskiego.
18. 1615, 25 października, Warszawa. Zygmunt III poleca rajcom i sądowi ławniczemu w Przemyślu zajęcie przychylnego stanowiska dla konwentu w sporze ze spadkobiercami Kowalowskiego.
19. 1616, 4 stycznia, Lublin. Wojciech Miechowski, łowczy lubelski, wybudowawszy kościół w Miechowie, uposaża plebana.
20. 1617, 13 kwietnia, Warszawa. Dekret Zygmunta III w sprawie ad 17.
21. 1618, 4 maja, Warszawa. Dekret Zygmunta III w sprawie ad 14.
22. 1618, 24 stycznia, Przemyśl. Franciszkanie oblatują 3 darowizny:
    1615, 26 marca, Przemyśl. Stanisław Golański odstępuje Franciszkanom swoją pretensję u żyda Nowaka i jego żony, Symchy, w kwocie 100 fl.
    1617, 3 czerwca, Przemyśl. Stanisław Święcicki i jego żona, Katarzyna, odstępują Franciszkanom swoją pretensję u Nowaka i Symchy w kwocie 100 fl.
    1617, 5 grudnia, Przemyśl. Stanisław Lubomirski daruje Franciszkanom swą pretensję u wspomnianych żydów.

1621—1686. 616.

Treść:

1. 1621, 22 listopada, Przemyśl. Przeor przemyskich Dominikanów daje O. Adamowi pełnomocnictwo.
2. 1621, 20 października, Przemyśl. Dominikanie kwitują Marcina Krasickiego z 50 zł.
3. 1621, 20 września, Kraków. Prowincjał Karmelitów bosych mianuje Stefana przełożonym tych zakonników, którym wypadło przebywać w Przemyślu.
4. 1622, 4 września, Przemyśl. Franciszkanie przyjmują na tercjarza Jakóba, biorąc od niego 75 zł i grunt, a za to zobowiązują się dawać mu do śmierci victum et amictum.
5. 1622, 7 listopada, Przemyśl. Dominikanie pozywają rajców w sprawie użytkowania wody z wodociągów miejskich.
6. 1622. Dominikanie kwitują Adama Baptyńskiego z 6 zł, wpłaconych tytułem % z wyderkaffu.
7. 1624, 29 lipca, Lublin. Jan Leon Herburt daje dobra przemyskim Karmelitom bosym.
8. 1631, 30 kwietnia, Przemyśl. Dominikanie stwierdzają, że darowany im przez Jana Boksę dom, sprzedali Adamowi Rudnickiemu.
9. 1624, 29 lipca, Lublin. Zeznanie Herburta w sprawie swej darowizny. — Zob. ad 7.
10. 1624, 1 czerwca, Lwów. Bożogrobcy kwitują Radowicza, obywatela przemyskiego, z wpłaconego legatu w kwocie 1000 zł.
11. 1624, 29 maja, Przemyśl. Franciszkanie skarżą Izabellę Stadnicką o legat 2000 fl.
12. 1625, 9 kwietnia, Przemyśl. Spór o spadek po Janie Zajączku, zmarłym w klasztorze Franciszkanów.
13. 1625, 24 stycznia, Przemyśl. Mansjonarze przemyscy kwitują mieszczankę Turowińską z zapłaconego wyderkaffu.
14. 1627, 4 kwietnia. Wojciech Szydowski, gospodarz szpitalny, kwituje Adamową Turowińską z 8 zł, wpłaconych tytułem wyderkaffu.
15. 1627, 14 października, Przemyśl. Senior konfraternji kapłańskiej w dekanacie rzeszowskim kwituje Turowińską z odbioru 8 zł.
16. 1630, 25 czerwca, Przemyśl. Uchwała kapituły przemyskiej w sprawie domku mansjonarskiego.
17. 1635, 16 stycznia, Kraków. Wyższy sąd magdeburski rozstrzyga spór Jezuitów przemyskich z Katarzyną, wdową po chirurgu Danielu, o 283 zł.
18. Bez daty. Duplika Anny Łepkowiczowej przeciw gwardjanowi Franciszkanów. Łepkowska wypomina Franciszkanom, że podczas morowego powietrza z narażeniem życia niosła im pomoc w żywności.
19. Bez daty. Dynów. Kościół dynowski pozywa Jana Wronikowskiego o zatrzymanie dziesięciny.
20. 1658, 24 października, Przemyśl. Walentyn Fredro pozywa Karmelitów bosych z Husakowa o to, że go wraz z żoną odpędzili od drzwi kościelnych i że sprzeniewierzyli zboże poddanych ze wsi Złotkowic i Moczerad.
21. 1667. Ks. Gabrjel Zajączkowski, proboszcz jarosławski, spisuje sobie dziesięciny, zatrzymane przez dwóch szlachty.

22. 1671, 23 lutego, Przemyśl. Poborca podymnego, Bazyli Rogoziński, pozywa dzierżawców domów karmelitów przemyskich o niepłacenie podymnego.
23. 1671. Karmelici pozywają sędziego ziemskiego i rajców z pospólstwem o niesłuszne wybieranie podatków z domów klasztornych.
24. Bez daty. Skarga na parocha z Miżyńca, Augustyna Lubeka, który w przebraniu dragońskiem urządził napad.
25. Bez daty. Wawrzyniec Kałecki skarży Dominikanów o sumę 1000 zł z jakiegoś legatu.
26. Bez daty. Jezuici i Karmelici prowadzą spory graniczne o mury i ścieżki.
27. Bez daty. Legat dla kościoła szpitalnego.
28. 1685, luty, Przemyśl. Spór o legat 100 zł. — Zob. Nr. 492, 13 i 14, Nr. 493, 10.
29. 1688, 3 grudnia, Przemyśl. Jan Dębski, biskup sufragan przemyski, kwituje Stanisława Drohojowskiego z odbioru 770 zł, wpłaconych tytułem raty czynszowej z Trójczyc.

1688—1793. 617.

Treść:

1. 1688, 25 października, Przemyśl. Mieszczanin Bielewicz z żoną zapisuje Karmelitom w Sąsiadowicach 1000 fl na swej kamienicy.
2. 1695, 29 listopada, Przemyśl. Kontrakt kupna kamienicy, zawarty między Artymowiczem a Kwaśniowskim. W kontrakcie wymieniono ciążące na tej kamienicy ciężary na rzecz arcybractwa męki Pańskiej, katedry i cechu krawieckiego.
3. 1696, 18 grudnia, Przemyśl. Małżonkowie Wieczorowiczowie przejmują z kamienicy kwaśniakowskiej na swoją 200 zł dla arcybractwa męki Pańskiej. — Zob. ad 2.
4. 1699, 8 lutego, Przemyśl. Biskup sufragan przemyski, Załuski, daje kwit na wyderkaf Niesiołowskiej, która płaci w imieniu Drohojowskiego z Trójczyc.
5. Bez daty. Ilko Konfederacik z juryzdykcji miejskiej skarży się przed O. namiestnikiem kapituły na poddanego tejże o „dwie kopie cebuli".
6. Bez daty. „Punkta do pozwu konsystorskiego od pana Dmitruszewicza na Reverendissimum Szandorski".
7. Bez daty. „Kondycye konfraternyi za dusze zmarłych". — Jest to statut bractwa, którego członkowie nosili pierścionki na palcach.
8. Bez daty. Prośba Marcina Czechowicza do prowincjała zakonu Karmelitów w sprawie pensji.
9. 1764. „Formula sodalium congregationis Beatissimae V. Mariae". — Jest to drukowany formularz.
10. 1779. „Specyfikacya expensy post latam sententiam in iudicio cambiali Leopoliensi".
11. Bez daty. Inkwizycja w sprawie okradzionego kościoła w Tuligłowach.
12. Bez daty. Magistrat i pospólstwo wnoszą prośbę do jakiegoś pana w sprawie „ecclesiolae xenodochialis tituli sancti Rochi ad portam Leopoliensem sitae".

13. Bez daty. Monaster dobromilski św. Bazylego skarży Bazylego Ustrzyckiego o czynsze.
14. 1783, 30 grudnia, Przemyśl. Arcybractwo męki Pańskiej skarży dzierżawców kamienicy, zwanej „Borkowiczowska".
15. Bez daty. A. Kajetan Kulikowski skarży ks. Kazimierza Szaniawskiego o dzierżawę dóbr Pnikut dolny.

14. Dzieje archiwum.

1586—1772. 618.

Treść:

1. „Inventarius librorum actionum civilium, qui in custodiam D. scabinorum sunt commissi et in cista magna reservantur, quorum tenor iste habetur": Tu wyliczono 27 ksiąg.
2. 1611, 19 lutego, Przemyśl. Aleksander Wierzbicki, wójt dziedziczny, w imieniu swojem i całego pospólstwa skarży Wacława Zakrzowskiego o wydarcie kartki z aktów ławniczych 1601 roku.
3. 1620, 24 kwietnia, Przemyśl. Łukasz Jasowicz kwituje pisarza ławniczego z odbioru dekretu J. K. M., wydanego w sprawie sporu między Jasowiczem a Jamińskim.
4. 1621, 31 grudnia, Przemyśl. Krzysztof Waygner i Krzysztof Klepadłowicz wydają rewers na wydane im przez rajców przywileje, tyczące się sporu miasta z władyką przemyskim o Błonie, i 5 fascykułów, tyczących się procesów miasta: a) z kapitułą przemyską, b) z władyką, c) z Ostrowskim o Kruhel, d) z ks. Zapalskim i e) spraw do „kompromisji". — Razem więc zabrali ci panowie, widocznie plenipotenci miasta w tych sporach, 9 przywilejów perg., 1 dekret papierowy i 5 fascykułów.
5. 1627, 12 października, Przemyśl. Walenty Malchrowicz wydaje rewers Sebastjanowi Turkiewiczowi, pisarzowi wójtowskiemu, na „munimenta z rotułu, który był z Mechlem".
6. 1632, 22 września, Przemyśl. Rewers zatytułowany: „Privilegia infra connotata Honorato Sebastiano, notario iudicii civilis Praemisliensis, Warschoviam discedenti, data". Wyliczono w tym rewersie 8 przywilejów.
7. 1635, 27 lutego, Przemyśl. Ławnik, Paweł Wargocki, pozywa Jana Karpica i Wojciecha Sechiniego, kluczników archiwum, o bezprawne przepisywanie aktów z 1614 r.
8. 1643, 3 lipca, Warszawa. Na skutek apelacji sądu ławniczego od wyroku urzędu radzieckiego w sprawie spalenia się w prywatnym domu ławnika, Szymona Kwiatowskiego, dwu ksiąg, Władysław IV wydaje wyrok uznający stanowisko urzędu radzieckiego.
9. 1646, 5 października, Warszawa. Na skutek skargi Kwiatowskiego przeciw magistratowi o bezprawne usunięcie go z urzędu ławniczego, król wydaje wyrok, skazujący Kwiatowskiego na utratę sprawy, ponieważ się na rozprawie nie zjawił, i na zapłacenie kosztów procesu magistratowi w kwocie 1000 grzywien.
10. Kopja poprzedniego aktu.

11. Bez daty (około 1650). Walenty Łąkawski pod koniec swego urzędowania spisuje inwentarz oddawczy swemu następcy Franciszkowi Bielewiczowi.
12. Bez daty (około 1657). „Regestr odebranych munimentów do skarbu należących". — Jest to spis dokumentów tyczących się poboru donatywy w Przemyślu, Leżajsku, Sokołowie, Tarnogrodzie, Samborze, Radymnie, Birczy, Hussakowie, Tyczynie, Rzeszowie, Mościskach, Drohobyczu, Jarosławiu, Przeworsku, Kańczudze, Krakowcu, Stryju, Wiszni, Łańcucie i Dobromilu.
13. Bez daty (około 1650). Spis „tych rzeczy (których) w skarbcu miejskim nie dostaje". W spisie tym obok pancerzy, pałaszów i t. d. wymieniono: 2 obrazy, 2 cechy do cechowania półmisków, miedź z kopuły ratusza (zastawiono ją), krucyfiks srebrny, kałamarz, dzwonek srebrny, przywileje, Sententiae Ciceronis i jakiś „Porządek".
14. Bez daty (około 1663). Spis kilkudziesięciu dokumentów z lat 1650—1663.
15. 1664, marzec, Przemyśl. „Connotatio librorum a spectabili Tereszkowicz receptarum".
16. 1680, 5 lipca, Warszawa. Jan III pozywa rajców, ławników i całe pospólstwo Przemyśla w sprawie jakiejś księgi z archiwum miejskiego.
17. 1680, 23 marca, Przemyśl. Burmistrz, rajcy, wójt przysięgły i ławnicy wnoszą protestację przeciw Krauzingowi i Parchamowiczowi, że z archiwum zabrali „acta commisionis" 1677 r. — Akta te dotyczyły sporu miasta z Krauzyngiem i Parchamowiczem, jako dzierżawcami Kruhela i Przekopanej.
18. a) 1690, 20 września, Przemyśl. Paweł Stanisław Wargocki, proconsul in resignatione officii sui, oddaje inwentarz swemu następcy, Janowi Bartuszewiczowi, a mianowicie srebrną pieczęć urzędu burmistrzowskiego i 20 fascykułów różnych aktów.
b) 1690, 24 lipca, Przemyśl. „Regestr munimentów posłanych do Lublina, do rąk Zarzeckiego, patrona spraw trybunalskich". — Są to akta współczesne, tyczące się sporu miasta z Kopystyńskim, biskupem ruskim, o Błonie.
19. a) 1704, 24 maja. „Lustratio archivi civilis".
b) 1705, 13 czerwca. Spis tych samych przedmiotów, co w akcie ad 19 a.
c) 1707, 26 marca. „Lustratio aerarii civilis".
20. Bez daty. „Regestr odebranych papierów od P. Daszkiewicza".
21. 1725, 17 lipca, Warszawa. August II pozywa Aleksandra Bucholate o jakieś archiwalne wykroczenie w stosunku do Ossolińskiego.
22. Bez daty. „Pretensye sive punkta Dwudziestu czterech mężów przeciwko Panom Raycom".
23. Bez daty. Prezydent Michał Sagowski remanifestuje przeciw manifestowi braci Porembskich, zarzucając im zniszczenie cechu piekarskiego, zabranie chorągwi, buzdyganu i praw cechowych i zastawienie tychże u szlachty i u ludzi na Błoniu i Mniszem.
24. 1757, 11 czerwca, Przemyśl. Matłowski i tow. manifestują przeciw Sagowskiemu i Grzybowskiemu o to, że ustępując z urzędu archiwum i skarbca nie oddawali.
25. 1759, 17 maja, Przemyśl. Burmistrz Funk i notarjusz Hozlewicz remanifestują przeciw Kazimierzowi Grzybowskiemu i Tomaszowi Kwaśniow-

skiemu, zarzucając Grzybowskiemu, że „będąc na funkcji prezydenckiej zdrady miastu czynił, dokumenta żydom zastawiał".

26. Bez daty. Wincenty Pajęcki protestuje przeciw Rywakowskiemu o to, że go nazwał poddańczukiem i zarzucił mu kradzież papierów ze skarbu.
27. 1764, 3 czerwca, Przemyśl. „Regestr amunicyi ratuszney".
28. 1764, bez daty dnia, Przemyśl. „Konnotacya papierów y dokumentów, tak oryginalnych iako też extraktowych, tudzież statum visitationum w książkach zostających kościołów dyecezyi Przemyskiey ritus latini, służących do promowania y bronienia spraw w duchownych sądach, osobliwie Przeświętym Konsystorzu przemyskim agitowanych".
29. Bez daty (około 1772). „Remanentes extractus ad extradendum variis ex cancellaria civitatensi Praemisliensi".

15. Miasta obce.

1521—1772. 619.

Treść:

1. a) 1521, 20 grudnia, Piotrków. Dekret Zygmunta I w sporze między miastem a żydami lwowskimi.
   b) 1527, 2 kwietnia, Kraków. Zygmunt I zatwierdza wolności mieszczan lwowskich w handlu skórami, woskiem, suknem i wołami.
   c) 1527, 3 kwietnia, Kraków. Dekret Zygmunta I w sprawie lwowskich żydów podmiejskich.
2. 1549. Jakób Kawka sprzedaje majątek we Wiszni.
3. 1548, Kraków. Zygmunt August zatwierdza statut krakowskich barwierzy.
4. 1557. Rajcy miasta (nazwa nieczyt.) do rajców przemyskich w sprawie browarnika Brojcowicza.
5. 1566, 3 sierpnia, Kraków. Rajcy krakowscy oświadczają, że na podstawie przywilejów Władysława i Kazimierza, zatwierdzonych przez Zygmunta I, żaden obywatel krakowski nie może być sądzony przez inny sąd, jak tylko krakowski.
6. 1566, 3 sierpnia, Kraków. Treść, jak ad 5.
7. 1566, 12 lutego, Kańczuga. Sąd ławniczy w obecności starosty skazuje na śmierć przez spalenie Andrzeja de Sietesza za spalenie młyna w Siedliskach, w którym i dziecko zgorzało.
8. 1571, 7 września, Wiślica. Burmistrz i rajcy piszą do burmistrza, rajców, wójta i ławników przemyskich w sprawie kotlarza Macieja Grzebieńskiego, którego na jarmarku w Przemyślu spotkała krzywda ze strony Zainka, kmiecia z Żurawicy.
9. 1578, 30 czerwca, Sól. Wójt solski, Jan, pisze do wójta przemyskiego w sprawie Jacka, mieszczanina z Soli, któremu jakiś furman w Przemyślu sprzedał beczkę zepsutych śledzi.
10. 1579, 28 grudnia, Warszawa. Król Stefan zatwierdza akt:
    1565, 27 marca, Piotrków. Dekret Zygmunta Augusta w sprawie między Stanisławem Ławskim, wdą mazowieckim, a rajcami warszawskimi.
11. 1605, 15 kwietnia, Bybło. Cechmistrze połączonego cechu rymarskiego, kowalskiego i czapniczego polecają czeladnika czapniczego, Klemensa.

12. 1612, 11 stycznia, Kańczuga. W sprawie umowy o zarybienie stawów w Kańczudze.
13. 1635, 7 maja, Wisznia. Oględziny sądowe rozbitej komory.
14. 1649, 7 grudnia, Warszawa. Dekret Jana Kazimierza w sporze między Krosnem, Krościenkiem i Białobrzegami z jednej a wojewodzicem lubelskim, Piotrem Firlejem, z drugiej strony.
15. 1649, 7 grudnia, Warszawa. Treść, jak ad 13.
16. Bez daty. Status causae między Iwanem Demkowiczem, magistratem wiszneńskim z jednej a kilku obywatelami Wiszni z drugiej strony.
17. 1652, 12 kwietnia. Dekret konsystorza lwowskiego w sporze między rajcami jarosławskimi a kolegjum wikarjuszów w Jarosławiu.
18. 1654, 9 grudnia, Radymno. Biskup Piasecki pozywa wójta w Radymnie.
19. 1658, 29 stycznia, Stężyca. „Apertio seu reseratio actorum castrensium post hostes patriae facta“ (najazd szwedzki).
20. Bez daty. Nowy Sambor. Dekret w sporze między burmistrzem, rajcami, wójtem, ławnikami i całem pospólstwem z jednej a Rusinami z drugiej strony.
21. 1669, 7 marca, Drohobycz. Skarga rajców na księdza Preczyńskiego.
22. 1677, 20 marca, Warszawa. Mandat Jana III do magistratu samborskiego, aby wykonał dekret i Madejowi majątek oddał.
23. 1688, 11 września, Niżankowice. Dekret w sporze między lantwójtem, Janem Sokalskim, a pospólstwem.
24. Bez daty. Inkwizycja w sprawie ad 23.
25. Bez daty. Ekonom klucza rybotyckiego przedkłada księżnie Radziwiłłowej raport w sprawie kłótni żydów.
26. Bez daty. „Punkta starozakonnego Fiska Notowicza w sporze z właścicielami dóbr Nowego Miasta, Ostrowskim i Pierściorowskim“.
27. Bez daty (około 1772). Eksplikacja Fiska na odpowiedź Ostrowskiego i Pierściorowskiego.

16. Kopje.

1389 - 1570. 620.

Treść:

1. 1389, 1 października, Lwów. Zob. dypl. perg. Nr. 39 b.
2. 1389, 1 października, Lwów. Zob. ad 1.
3. 1389, 1 października, Lwów. Zob. ad 1.
4. 1424, 19 listopada, Niepołomice. Władysław Jagiełło daje miastu Przemyślowi stawy, krzaki i pastwiska na Błoniu.
5. 1450—1451. Zob. Nr. 565, 3 i 4.
6. 1450—1451. Zob. ad 5.
7. 1474, 12 lipca. Zob. dypl. perg. Nr. 47 a.
8. 1474, 12 lipca. Zob. ad 7.
9. 1512, 25 września, Przemyśl. Zob. dypl. perg. Nr. 22.
10. 1532, 1 stycznia, Kraków. Zob. dypl. perg. Nr. 25.
11. 1532, 1 stycznia, Kraków. Zob. ad 10.
12. 1512, 25 września, Przemyśl. Zob. ad 9.

13. 1559, 20 stycznia, Piotrków. Zob. ad 1.
14. 1564, 6 października. Zob. Nr. 565, 23.
15. 1564, 6 marca, Warszawa. Zygmunt August na przedstawienie pospólstwa, że w mieście wewnątrz i zewnątrz murów żyje wielu poddanych królewskich, posiadających domy i ogrody, a wzbraniających się ponosić ciężary miejskie, postanawia, że odtąd wszyscy, mający posiadłości wewnątrz lub zewnątrz murów, juryzdykcji miejskiej podlegać muszą.
16. 1570, 3 czerwca, Warszawa. Zob. dypl. perg. Nr. 49.
17. 1570, 3 czerwca, Warszawa. Zob. ad 16.

1577, 21 maja, w polu. 621.

Treść: Dwie kopje aktu, streszczonego pod Nr. 566.

1578—1685. 622.

Treść:

1. 1578, 6 stycznia, Warszawa. Król Stefan potwierdza dekret komisarzy, wydany w sprawie sporu granicznego między Janem Biejkowskim z Kuńkowiec a starostwem przemyskiem.
2. 1578, 6 stycznia, Warszawa. Treść, jak ad 1.
3. 1591, 12 czerwca, Kraków. Zob. dypl. perg. Nr. 69.
4. 1669, 8 listopada, Kraków. Zob. dypl. perg. Nr. 100.
5. 1668, 20 sierpnia, Kraków. Jan Kazimierz wzywa żydów do przedłożenia dekretu, uzyskanego przez nich na podstawie fałszywych informacyj. — Por. Nr. 585, 5.
6. 1745, 24 stycznia, Przemyśl. Zob. Nr. 527, 36; Nr. 573, 9, 10, 11, 12.
7. 1685, 22 stycznia, Przemyśl. Żydzi oblatują dekret Dębskiego i Ustrzyckiego, komisarzy królewskich, wydany w sprawie żydów z magistratem.

1633, 3 grudnia, Przemyśl. 623.

Treść: Zob. Nr. 541.

1633, 3 grudnia, Przemyśl. 624.

Treść: Zob. Nr. 541.

1633, 3 grudnia, Przemyśl. 625.

Treść: Zob. Nr. 541.

1665, 24 marca, Przemyśl. 626.

Treść: Zob. Nr. 545.

1667, 17 stycznia, Warszawa. 627.

Treść: Zob. Nr. 546.

1668, 2 marca, Przemyśl. 628.

Treść: Zob. Nr. 547.

1670, 5 marca, Przemyśl. 629.

Treść: Zob. Nr. 549.

1744, 23 września, Przemyśl. 630.

Treść: Zob. Nr. 622, 6.

B. DOKUMENTA MIASTA PRZEMYŚLA NIE DOTYCZĄCE.

1632—1773. 631.

Treść:

1. 1632. „Considerationes de executione Ich M. P. P. Duchownych contra securitatem dissidentium de religione.
2. 1632. Kopje listów (trzech) papieża, polecającego wybór królewicza Władysława.
3. 1643, 1 października. Andrzej Gębicki, bkp luceorieński i brzeski, poleca wciągnąć do swoich aktów biskupich swoją protestację przeciwko Andrzejowi Liniewskiemu i Hulewiczowi, arjanom.
4. 1643, 1 grudnia. Notarjusz Albert Łąkawski spisuje prywatny akt i uwierzytelnia go swoim znakiem notarjalnym.
5. Bez daty. Selimgierej Han Bahatyr proponuje hetmanowi w. k. pokój pod warunkiem zburzenia fortecy kamienieckiej.
6. Bez daty. Selimgierej donosi hetmanowi, że sułtan turecki zjechał do Adrjanopola dla odbycia konferencji nad sprawą Kamieńca.
7. 1652, 23 stycznia, Piotrków. Hieronim Radziejowski pisze w swej sprawie do Sejmu.
8. 1652, 2 lutego. Wyciąg z listu podczaszego sandomierskiego, donoszącego o sprawach sejmowych.
9. 1657, 19 stycznia. Wojciech Tywiński daje pełnomocnictwo Hieronimowi Tereszkiewiczowi do zastępowania go we wszystkich sprawach. Akt opatrzony jest drukowanym znakiem notarjalnym notarjusza Jana Marcina Janaszowicza.
10. 1683, 27 października, Ostrzychom. „Diariusz transactiey Strigoniensis". Niepodpisany autor donosi nieznanej osobie o wypadkach zaszłych od czasu ostatniej poczty.
11. 1762, 16 czerwca, Przemyśl. Oblata deklaracji trybunału skarbowego koronnego w Radomiu, regulującej kurs tynfów wrocławskich, magdeburskich i berlińskich.
12. Bez daty (około 1763). Manifest Fr. S. Potockiego, w którym odwołuje swój dawniejszy manifest i akceptuje termin zwołania sejmu konwokacyjnego.
13. 1770, 29 grudnia, 1769. Manifest konfederacji generalnej przeciw królowi.
14. 1773, 13 sierpnia, Rzym. Klemens XIV ustanawia kongregację, złożoną z 5 kardynałów i 2 prałatów celem przeprowadzenia postanowień, dotyczących zniesienia zakonu Jezuitów.
15. Kopja bulli: „Dominus ac Redemptor noster".

C. DOKUMENTA TREŚCI PRYWATNEJ.

1406—1475. 632.
Fascykuł.

1497—1548. 633.
Fascykuł.

1503—1549. 634.
Fascykuł.

1550—1715. 635.
Fascykuł.

1551—1554. 636.
Fascykuł.

1556. 637.
Fascykuł.

1557. 638.
Fascykuł.

1558. 639.
Fascykuł.

1559. 640.
Fascykuł.

1560. 641.
Fascykuł.

1561. 642.
Fascykuł.

1562. 643.
Fascykuł.

1563. 644.
Fascykuł.

1565. 645.
Fascykuł.

1566. 646.
Fascykuł.

1567. 647
Fascykuł.

1568. 648.
Fascykuł.

1568—1775. 649.
Fascykuł.

1569. 650.
Fascykuł.

1570. 651.
Fascykuł.

1570—1614. 652.
Fascykuł.

1571. 653.
Fascykuł.

1572—1596. 654.
Fascykuł.

1573. 655.
Fascykuł.

1575. 656.
Fascykuł.

1576. 657.
Fascykuł.

1577. 658.
Fascykuł.

1578. 659.
Fascykuł.

1579. 660.
Fascykuł.

1580. 661.
Fascykuł.

1581. 662.
Fascykuł.

1582. 663.
Fascykuł.

1583. 664
Fascykuł.

1584. 665.
Fascykuł.

1585. 666.
Fascykuł.

1587. 667.
Fascykuł.

1588. 668.
Fascykuł.

1589. 669.
Fascykuł.

1590. 670.
Fascykuł.

1591. 671.
Fascykuł.

1598. 672.
Fascykuł.

1599. 673.
Fascykuł.

1600. 674.
Fascykuł.

1602. 675.
Fascykuł.

1603. 676.
Fascykuł.

1604. 677.
Fascykuł.

1605. 678.
Fascykuł.

1606. 679.
Fascykuł.

1607. 680.
Fascykuł.

1610. 681.
Fascykuł.

1611. 682.
Fascykuł.

1612, styczeń — czerwiec. 683.
Fascykuł.

1612, lipiec — grudzień. 684.
Fascykuł.

1613, styczeń — czerwiec. 685.
Fascykuł.

1613, lipiec — grudzień. 686.
Fascykuł.

1614, styczeń — czerwiec. 687.
Fascykuł.

1614, lipiec — grudzień. 688.
Fascykuł.

1615, styczeń — czerwiec. 689.
Fascykuł.

1615, lipiec — grudzień. 690.
Fascykuł.

1615—1710. 691.
Fascykuł.

1616. 692.
Fascykuł.

1617, styczeń — czerwiec. 693.
Fascykuł.

1617, lipiec — grudzień. 694.
Fascykuł.

1618, styczeń — czerwiec. 695.
Fascykuł.

1618, lipiec — grudzień. 696.
Fascykuł.

1619, styczeń — czerwiec. 697.
Fascykuł.

1619, lipiec — grudzień. 698.
Fascykuł.

1620, styczeń — czerwiec. 699.
Fascykuł.

1620, lipiec — grudzień. 700.
Fascykuł.

1621, styczeń — czerwiec. 701.
Fascykuł.

1621, lipiec — grudzień. 702.
Fascykuł.

1622. 703.
Fascykuł.

1623. 704.
Fascykuł.

1624. 705.
Fascykuł.

1625. 706.
Fascykuł.

1627. 707.
Fascykuł.

1628, styczeń — czerwiec. 708.
Fascykuł.

1628, lipiec — grudzień. 709.
Fascykuł.

1629, styczeń — czerwiec. 710.
Fascykuł.

1629, lipiec — grudzień. 711.
Fascykuł.

1630. 712.
Fascykuł.

1630. 713.
Fascykuł. — Proces o znieważenie komunji.

1631, styczeń — czerwiec. 714.
Fascykuł.

1631, lipiec — grudzień. 715.
Fascykuł.

1632. 716.
Fascykuł.

1633, styczeń — czerwiec. 717.
Fascykuł.

1633, lipiec — grudzień. 718.
Fascykuł.

1635. 719.
Fascykuł.

1637. 720.
Fascykuł.

1640. 721.
Fascykuł.

1641—1697. 722.
Fascykuł.

1642. 723.
Fascykuł.

1643. 724.
Fascykuł.

1644. 725.
Fascykuł.

1645. 726.
Fascykuł.

1646. 727.
Fascykuł.

1647. 728.
Fascykuł.

1648. 729.
Fascykuł.

1649. 730.
Fascykuł.

1652. 731.
Fascykuł.

1655. 732.
Fascykuł.

1656. 733.
Fascykuł.

1657. 734.
Fascykuł.

1658. 735.
Fascykuł.

1660. 736.
Fascykuł.

1667. 737.
Fascykuł.

1668. 738.
Fascykuł.

1668—1762. 739.
Fascykuł.

1669. 740.
Fascykuł.

1671. 741.
Fascykuł.

1674. 742.
Fascykuł.

1675. 743.
Fascykuł.

1677. 744.
Fascykuł.

1678. 745.
Fascykuł.

1679. 746.
Fascykuł.

1680. 747.
Fascykuł.

1682. 748.
Fascykuł.

1683. 749.
Fascykuł.

1684. 750.
Fascykuł.

1685. 751.
Fascykuł.

1686. 752.
Fascykuł.

1687. 753.
Fascykuł.

1688. 754.
Fascykuł.

1689. 755.
Fascykuł.

1690. 756.
Fascykuł.

1699. 757.
Fascykuł.

1700—1799. 758.
Fascykuł.

1701. 759.
Fascykuł.

1702. 760.
Fascykuł.

1703. 761.
Fascykuł.

1704. 762.
Fascykuł.

1705. 763.
Fascykuł.

1706. 764.
Fascykuł.

1707. 765.
Fascykuł.

1708. 766.
Fascykuł.

1710. 767.
Fascykuł.

1711. 768.
Fascykuł.

1712. 769.
Fascykuł.

1714. 770.
Fascykuł.

1715. 771.
Fascykuł.

1716. 772.
Fascykuł.

1717. 773.
Fascykuł.

1718. 774.
Fascykuł.

1719. 775.
Fascykuł.

1720. 776.
Fascykuł.

1721. 777.
Fascykuł.

1722. 778.
Fascykuł.

1723. 779.
Fascykuł.

1724. 780.
Fascykuł.

1725. 781.
Fascykuł.

1726. 782.
Fascykuł.

1727. 783.
Fascykuł.

1728. Fascykuł. 784.

1729. Fascykuł. 785.

1730. Fascykuł. 786.

1731. Fascykuł. 787.

1732. Fascykuł. 788.

1733. Fascykuł. 789.

1734. Fascykuł. 790.

1735. Fascykuł. 791.

1736. Fascykuł. 792.

1737. Fascykuł. 793.

1738. Fascykuł. 794.

1739. Fascykuł. 795.

1740. Fascykuł. 796.

1741. Fascykuł. 797.

1742. Fascykuł. 798.

1743. Fascykuł. 799.

1744. Fascykuł. 800.

1745. Fascykuł. 801.

1746. Fascykuł. 802.

1747. Fascykuł. 803.

1748. Fascykuł. 804.

1749. Fascykuł. 805.

1750. Fascykuł. 806.

1751. Fascykuł. 807.

1752. Fascykuł. 808.

1753. Fascykuł. 809.

1754. Fascykuł. 810.

1755. Fascykuł. 811.

1756. Fascykuł. 812.

1757. Fascykuł. 813.

1758. Fascykuł. 814.

1759. Fascykuł. 815.

1761. Fascykuł. 816.

1762. Fascykuł. 817.

1763. 818.
Fascykuł.

1764. 819.
Fascykuł.

1765. 820.
Fascykuł.

1766. 821.
Fascykuł.

1767. 822.
Fascykuł.

1768. 823.
Fascykuł.

1770. 824.
Fascykuł.

1771. 825.
Fascykuł.

1771. 826.
Fascykuł.

1772. 827.
Fascykuł.

1773. 828.
Fascykuł.

1774. 829.
Fascykuł.

1775. 830.
Fascykuł.

Bez daty. 831.
Fascykuł.

Bez daty. 832.
Fascykuł.

Bez daty. 833.
Fascykuł.

Bez daty. 834.
Fascykuł.

Bez daty. 835.
Fascykuł.

Bez daty. 836.
Fascykuł.

Bez daty. 837.
Fascykuł.

Bez daty. 838.
Fascykuł.

Bez daty. 839.
Fascykuł.

Bez daty. 840.
Fascykuł.

IX. Listy.

1. Urzędowe.

1523—1598. 841.
Fascykuł.

1602—1772. 842.
Fascykuł.

1772—1795. 843.
Fascykuł.

2. Prywatne.

a) polskie.

1551—1679. 844.
Fascykuł.

1713—1816. 845.
Fascykuł.

b) niemieckie.

1575—1580. 846.
Fascykuł.

1582—1584. 847.
Fascykuł.

1585. 848.
Fascykuł.

1586. 849.
Fascykuł.

1588—1589. 850.
Fascykuł.

1590. 851.
Fascykuł.

1591—1599. 852.
Fascykuł.

Bez daty. 853.
Fascykuł.

X. Varia.

1. Listy pisane do Lerue'go.

1746—1768. 854.
Fascykuł.

1770—1772. 855.
Fascykuł.

1773—1774. 856.
Fascykuł.

1775. 857.
Fascykuł.

1776—1777. 858.
Fascykuł.

ERRATA.

	jest:	ma być:
Str. 64, wiersz ostatni u dołu:	Zob. Nr. 238	Zob. Nr. 243

Spis treści:

Str.

Wstęp

Dyplomy pergaminowe (cz. I.) 1

Rękopisy (cz. II).

I. Acta scabinalia:

1. Ogólne 39
2. Iudiciosa 40
3. Officiosa 42
4. Criminalia 48
5. Testamenta 49
6. Acta hospitum 50
7. Acta advocatialia 50
8. Acta inscriptionum 52
9. Protocolla 59
10. Fragmenty 60
11. Indices 60
12. Regestra 60

II. Consularia:

1. Czystopisy 63
2. Protocolla 66
3. Regestra 69

III. Rachunki miejskie 70

IV. Księgi miejskie okolicznościowe 84

V. Księgi cechowe:

1. Ogólne 87
2. Cyrulicy i aptekarze 88
3. Czapnicy 89
4. Bednarze, stolarze, kołodzieje, stelmachy . . . 90
5. Browarnicy 91
6. Garncarze, murarze, strycharze 91
7. Krawcy 91
8. Kowale, mieczownicy, ślusarze i t. p. 94
9. Kupcy 96
10. Kuśnierze 97
11. Piekarze 99
12. Rymarze 100
13. Rzeźnicy 102
14. Szewcy 102
15. Tkacze 108

Str.

VI. Księgi urzędów obcych 108

VII. Księgi prywatne 109

VIII. Dokumenty papierowe.

A. Treścią dotyczące dziejów Przemyśla:

1. Lauda radzieckie 111
2. Dzieje miasta 132
3. Posiadłości miejskie 159
4. Lustracje 173
5. Wypisy z konstytucyj koronnych 174
6. Kwity 175
7. Rusini 181
8. Żydzi 190
9. Materjały do statystyki miasta 198
10. Przechody wojsk polskich i obcych 202
11. Lauda sejmików wiszeńskich 209
12. Uniwersały 210
13. Kościoły i klasztory 212
14. Dzieje archiwum 216
15. Miasta obce 218
16. Kopje 219

B. Treścią nie dotyczące Przemyśla . . . 221

C. Treści prywatnej 222

IX. Listy:

1. Urzędowe 234
2. Prywatne:
   a) polskie 234
   b) niemieckie 235

X. Varia:

1. Listy pisane do Lerue'go 235
2. Rachunki Michalskiego 236
3. Rachunki Potockiego, wdy kijowskiego . . . 236
4. Prywatne rachunki gospodarskie 236
5. Akta dotyczące ludwisarskiej rodziny Komarzyńskich . 237

XI. Katalogi 237

Errata 238